

5ο Τακτικό Συνέδριο ΟΔΠΤΕ

Βόλος, 12-14 Οκτωβρίου 2016

Απομαγνητοφωνημένα Πρακτικά

12-10-2016

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι να προχωρήσουμε στη διαδικασία. Το επόμενο θέμα το οποίο θα μας απασχολήσει, έχουμε κάνει εκλογή εφορευτικής επιτροπής είναι πλαίσιο θέσεων, προγραμματισμός δράσης. Θα πάρουν οι παρατάξεις το λόγο για να βάλω μια τάξη. Να ξεκινήσουν οι επικεφαλείς των παρατάξεων και στη συνέχεια εφόσον υπάρχουν άλλοι συνάδελφοι που θέλουν να τοποθετηθούν πολύ ευχαρίστως να τοποθετηθούν, απλά οι επικεφαλείς των παρατάξεων θα πάρουν πιο πολύ χρόνο. Ο συνάδελφος ο Σάββας Παπαδόπουλος. Συνάδελφοι να ορίσουμε 10 λεπτά για τους επικεφαλείς των παρατάξεων και μετά να δώσουμε ένα δίλεπτο αν υπάρχει κάποιος συνάδελφος που θέλει να τοποθετηθεί για μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ : Ο Κλεάνθης και ο Καραγκούνης ο Χρήστος. Στο Γ2. Ζίκο που είναι πάνω που πήγαν να κάνουν τη δουλειά η εφορευτική, σε ποιο;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ : Οι παρατάξεις που θέλουν να εγγραφούν ..

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ : Στο Γ2 γραφείο στο 2^ο όροφο.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Θέλουν να μιλήσουν όλες οι παρατάξεις κατ' αρχήν; Δηλώνετε συμμετοχή ποιός θέλει να μιλήσει; Κυρία Ντορρέτα;... Συναδέλφισσα Ντορρέτα;

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό έπρεπε να μου πεις. Συνάδελφοι η ακραία νεοφιλελεύθερες και βαθιά είναι το πρόγραμμα θέσεων και δράσης μέχρι τώρα είδαμε το διοικητικό απολογισμό, τώρα έχουμε το θέμα της ημερήσιας διάταξη του προγράμματος δράσης το πλαίσιο θέσεων για τη δράση της ομοσπονδίας από εδώ και στο εξής, τις στοχεύσεις που θα βάλουμε, το διεκδικητικό πλαίσιο και όλα αυτά. Η ακραία νεοφιλελεύθερες και βαθιά αντιλαϊκές πολιτικές που εφαρμόστηκαν όλα αυτά τα χρόνια επιδρούν καταλυτικά στη ζωή μας και δημιουργούν μια νέα ακόμα πιο ζοφερή πραγματικότητα για τα μικρά και μεσαία στρώματα της κοινωνίας. Η κυβέρνηση με την εφαρμογή των μέτρων του τρίτου μνημονίου και τα προαπαιτούμενα κλιμακώνει ακόμη περισσότερο τις αντιλαϊκές και αντιεργατικές πολιτικές και επιδεινώνει τη θέση των νέων, των συνταξιούχων, των νέων και των ανέργων οι οποίοι υφίστανται ήδη μια μακρόχρονη εξοντωτική κυβερνητική πολιτική η οποία έχει πρωτόγνωρα καταστροφικά χαρακτηριστικά και για την ίδια τη χώρα αλλά και για τον ελληνικό λαό. Η φοροκαταιγίδα έχει εξουθενώσει οικονομικά τη λαϊκή οικογένεια. Με το νόμο που ψήφισε η κυβέρνηση θα δοθεί το τελειωτικό

χτύπημα στη κοινωνική ασφάλιση με την ενοποίηση όλων των ταμείων σε ένα ταμείο μαμούθ την εφαρμογή της τρύπας του μηδενικού ελλείματος, την ολοκληρωτική ανατροπή του χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος που από δημόσιο, αναδιανεμητικό και αλληλέγγυο μετατρέπεται σε ατομικό, κεφαλαιοποιητικό χωρίς την εγγύηση του κράτους με δραματικά μειωμένες συντάξεις και κατάργηση των επικουρικών και του εφάπαξ. Η ψήφιση του νόμου ναρκοθετεί την όποια εναπομείνασα υγειονομική περίθαλψη, φέρνοντας σε απόγνωση τους εργαζόμενους οι οποίοι στερούνται πλέον και αυτοί την προστασία της υγείας τους. Ανατρέπονται και οι τελευταίες σταθερές οι οποίες διαμόρφωναν ένα στοιχειώδες πλαίσιο προστασίας των εργαζομένων και των συνταξιούχων εδώ και δεκαετίες. Οι πολιτικές της ακραίας λιτότητας με τις μειώσεις μισθών και συντάξεων, οι απολύσεις που έχουν διογκώσει σε πρωτόγνωρο βαθμό την ανεργία, η συρρίκνωση ως κατάργηση του κράτους πρόνοιας και των δομών του δημοσίου, οι ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, η αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων και η κατάργηση των ασφαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων μας, συνιστούν ένα καταστροφικό σκηνικό. Το τραγικότερο όλων είναι ότι και η νέα κυβέρνηση όπως και οι προηγούμενες, στο όνομα της δημοσιονομικής προσαρμογής και της ικανοποίησης των τραγικά παράλογων απαιτήσεων του κουαρτέτου, συνεχίζει και εντείνει την ίδια πολιτική, υποχωρώντας απέναντι στους εκβιασμούς των δανειστών χωρίς να δίνει καμία απολύτως προοπτική ανάκαμψης της θέσης της χώρας μας αλλά και επαναφορά στον απολυών του ελληνικού λαού στο σύνολό του. Αποδεικνύετε περίτρανα όπως έχουμε επισημάνει όλα αυτά τα χρόνια ότι η πολιτική αυτή μόνο αδιέξοδα επισωρεύει για το τόπο μας. Χρέος όλων μας απέναντι σ' αυτή την συνεχιζόμενη εξοντωτική κυβερνητική πολιτική είναι να αντισταθούμε και να αντεπιτεθούμε με μεγαλύτερη ένταση και αγωνιστικότητα. Στα σκαριά έχουν το νέο συνδικαλιστικό νόμο ο οποίος θα επιχειρήσει να φαλκιδεύσει τα πολιτικά συνδικαλιστικά και κοινωνικά μας δικαιώματα. Για αυτούς ακριβώς τους λόγους ο ρόλος του κινήματος είναι μοναδικός και αναντικατάστατος. Συνάδελφοι, με την υιοθέτηση του προγράμματος θέσεων και δράσης, πρέπει να οργανώσουμε καλύτερα την αντίστασή μας, χωρίς παρελκύσεις και αναστολές σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις διότι συγκεκριμένα είναι και τα προβλήματα και οι αιτίες που τα γεννούν. Είναι επομένως επιβεβλημένη η αποσαφήνιση των στόχων μας και η χάραξη μιας γραμμής αγωνιστικής πορείας της ομοσπονδίας. Στη βάση αυτή, προσδιορίζουμε το διεκδικητικό μας πλαίσιο για θέματα οικονομικά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά, θεσμικά, εργασιακά, κλαδικά. Αγωνιζόμαστε και διεκδικούμε, ψήφιση ενός νέου και πραγματικά ενιαίου μισθολογίου για όλο το δημόσιο τομέα ώστε να ανακτηθούν όλες οι απώλειες των εισοδημάτων μας. Κατώτατη σύνταξη ίση με το 80% του τελευταίου εν ενεργεία μισθού. Διπλασιασμό των επιδομάτων συζύγου και τέκνων. Αύξηση του αφορολογήτου ορίου στα 30.000 για μια τετραμελή οικογένεια με αντίστοιχη αύξηση του φόρου των μεγάλων εισοδημάτων και των επιχειρηματικών κερδών. Ανατροπή της σχέσης άμεσων και έμμεσων φόρων. Οι

έμμεσοι πλήττουν κυρίως τα χαμηλά εισοδήματα και τους μισθосυντήρητους. Για την καθιέρωση ενός δίκαιου φορολογικού συστήματος και την άμεση κατάργηση του ΕΝΦΙΑ. Ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά, διεκδικούμε δημόσια δωρεάν καθολική κοινωνική ασφάλιση, διεύρυνση και κατοχύρωση του δημόσιου κοινωνικού και αναδιανεμητικού ασφαλιστικού συστήματος με διατήρηση των συνταξιοδοτικών παροχών. Την κατάργηση των παλαιών και νέων μνημονιακών νόμων. Άμεση κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών διατάξεων που έχουν ψηφιστεί από το 1990 και ύστερα. Πλήρη σύνταξη στα 30 και τα 35 κατά περίπτωση χωρίς όριο ηλικίας. Όχι στην αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών. Πλήρη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης και της υγειονομικής περίθαλψης από το κράτος. Ουσιαστική πρωτοβάθμια φροντίδα και στελέχωση των κέντρων υγείας και των νοσοκομείων με ταυτόχρονη κατάργηση των ιδιωτικών εξωτερικών ιατρείων και της επιβάρυνσης των πολιτών. Όχι στην υποβάθμιση της ιατρικής υγειονομικής μας περίθαλψης και την εξαίρεση σημαντικών ιατρικών εξετάσεων με κάλυψη του ΟΠΑΔ. Άμεση επιστροφή των οφειλομένων στα ταμεία με παράλληλη ενίσχυση για την πλήρη εξυγίανσή τους, όπως είναι το ταμείο πρόνοιας κ.λ.π. . Τη διατήρηση του θεσμού των βαρέων ανθυγιεινών σε ευαίσθητους κλάδους. Ψήφιση τροπολογίας που να ρυθμίζει το θέμα της καταβολής εφάπαξ ή αναλογία στο εφάπαξ από το μετοχικό ταμείο πολιτικών υπαλλήλων στο μόνιμο διοικητικό προσωπικό των ΑΕΙ και ΤΕΙ που είναι ασφαλισμένο στο ΙΚΑ και πληρώνουν εισφορά στο μετοχικό ταμείο πολιτικών υπαλλήλων αλλά δεν έχει καθοριστεί ότι δικαιούνται να λάβουμε τη σύνταξη εφάπαξ ή αναλογία στο εφάπαξ. Θεσμικά εργασιακά, διεκδικούμε και απαιτούμε, την εγκατάλειψη κάθε προσπάθειας και σκέψης περί αναθεώρησης του άρθρου 103 του συντάγματος για την κατάργηση της μονιμότητας. Δημιουργία κανονισμού λειτουργίας με τη συμμετοχή του διοικητικού προσωπικού σε κάθε ΑΕΙ , ΑΤΕΙ για την εύρυθμη και αξιοκρατική λειτουργία των ιδρυμάτων. Καθιέρωση μόνιμης ενιαίας σχέσης εργασίας στο δημόσιο με άμεση μονιμοποίηση όλων των συναδέλφων που υπηρετούν με σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή αορίστου και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Κατάργηση των εργολαβιών στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, καθαριότητα, φύλαξη κ.λ.π. και κάθε ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας στο δημόσιο με διασφάλιση της θέσεις εργασίας τους. Επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου. Κατάργηση του νόμου πλαισίου για την λειτουργία των ΑΕΙ - ΤΕΙ νόμος 4009 και νόμος 4076, γενναία χρηματοδότηση των ιδρυμάτων του περιεχομένου και επιπέδου σπουδών της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Σταθερή και αταλάντευτη θέση μας για το δημόσιο χαρακτήρα των ΑΕΙ και ΤΕΙ με διεύρυνση της μέριμνας και των παροχών προς τους φοιτητές. Εφαρμογή των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων και στο δημόσιο. Τη διασφάλιση συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων σε χώρους δουλειάς όπου απαιτούνται. Υπεράσπιση και διεύρυνση των συνδικαλιστικών ελευθεριών και των δημοκρατικών πολιτικών δικαιωμάτων όλων των συναδέλφων στα ιδρύματα με αποφασιστική αντίδραση και

έμπρακτη αλληλεγγύη σε φαινόμενα αυθαιρεσίας. Προστασία των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, όχι στην απορρύθμιση και ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και κάθε μορφής ευέλικτης εργασίας. Για τη διασφάλιση της πρώτης κατοικίας χωρίς τον κίνδυνο των πλειστηριασμών. Για τη στελέχωση των δημόσιων υπηρεσιών οι οποίες έχουν αποδυναμωθεί με προτεραιότητα στους ευαίσθητους τομείς της υγείας και της παιδείας. Κλαδικά απαιτούμε, καθολική συμμετοχή του διοικητικού προσωπικού στο εκλεκτορικό σώμα των πρυτανικών εκλογών, ουσιαστική και αυξημένη συμμετοχή του διοικητικού προσωπικού στα όργανα διοίκησης των ιδρυμάτων με δικαίωμα ψήφου στο πρυτανικό συμβούλιο και στα άλλα όργανα των ιδρυμάτων. Διαρκής και επίμονη προσπάθεια για την αναγνώριση και αναβάθμιση του ρόλου του διοικητικού προσωπικού στα ανώτατα ιδρύματα. Καταδικάζουμε, την εισφοροδιαφυγή, την μαύρη εργασία και την εκμετάλλευση των μεταναστών, τη φοροκλοπή την ανεξέλεγκτη κερδοσκοπία, την αισχροκέρδεια και την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων και των τραπεζών. Την διαφθορά και την καταλήστευση του δημόσιου πλούτου, την εμπορευματοποίηση της παιδείας και της υγείας. Αυτό είναι το διεκδικητικό πλαίσιο συνάδελφοι και ως κατακλείδα του κειμένου καταδικάζουμε το ρατσισμό την ξενοφοβία και τη μισαλλοδοξία, αγωνιζόμαστε για μια κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς για μια ζωή με αξιοπρέπεια, χωρίς φτώχεια ανεργία και συσσίτια. Ευχαριστώ (χειροκροτήματα).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Και εμείς ευχαριστούμε το συνάδελφο το Σάββα. Θα δώσω το λόγο στο Νίκο το Τσίτση ο οποίος πρέπει να φύγει για προσωπικούς λόγους και θα συνεχίσει μετά η συναδέλφισσα η Ντορρέτα και στη συνέχεια η συναδέλφισσα η Νίκη Χρονοπούλου. Κανείς άλλος δεν ζήτησε το λόγο αν δεν έρθει, έτσι θα κλείσουμε και όποιος θέλει συνάδελφος και σε 2-3 λεπτά αυστηρά όμως, αν θέλει να προσθέσει κάτι. Συνάδελφε..

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΤΣΗΣ: Κύριε πρόεδρε ευχαριστώ πολύ. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες θα ήθελα να πω ότι συμφωνούμε με το πρόγραμμα δράσης προσθέτουμε ότι θα πρέπει να υπάρξει αναφορά στα συμπεράσματα του συνεδρίου για το θέμα που αναφέρθηκε το μεσημέρι, για την ενοποίηση του ταμείου πρόνοιας δημοσίων υπαλλήλων, που είναι δηλαδή αυτή που δίνει την εφάπαξ αποζημίωση και του ΤΕΑΔΥ του ταμείου αρωγής. Υπάρχει πρόβλημα ότι θα μεταφερθούν τα αποθεματικά τα όποια υπάρχουνε στο ταμείο πρόνοιας για το ΤΕΑΔΥ για να δίνουν αυτά τα πενιχρά περισσεύματα μερίσματος στους συναδέλφους. Δεύτερον, ζητάμε μέσα στα συμπεράσματα του συνεδρίου να περιληφθεί με ποιόν τρόπο θα αντιμετωπιστεί η επερχόμενη κατάσταση για την περαιτέρω πορεία των ιδρυμάτων. Υπάρχει στα σκαριά το σχέδιο Αθηνά 2 ή Περσεφόνη όπως το λέμε εμείς, σαν αυτόν η συνδικαλιστική δράση και θα πρέπει και για αυτό το θέμα να αναφερθούνε στα συμπεράσματα και το νέο διοικητικό συμβούλιο που θα προκύψει να το έχει υπόψη του για να πάρει θέσεις. Λοιπόν άλλο τίποτα δεν έχω να προσθέσω, ευχαριστώ πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Σε ευχαριστούμε και εμείς. Ότι καλό για την υγεία σου και να σε βλέπουμε και να ακούμε και να προχωράμε στη ζωή. Ευχαριστούμε πολύ. Συναδέλφισσα Ντορρέτα... Με την όμορφη παργιανή ποτέ. Στης Πάργας τον ανήφορο που λένε κανέλλα και γαρύφαλλο.

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Λοιπόν συνάδελφοι απ' το δίκτυο διοικητικών δεν θα κάνουμε μια απαρρύθμιση, ούτε bullets θα πούμε, 5 βασικά ζητήματα και 5 βασικές προϋποθέσεις για το πώς παλεύουμε από εδώ και πέρα. Εξάλλου αν στο προηγούμενο συνέδριο ήτανε κάποιος και μπορούσε να δει με απόλυτη σαφήνεια το τι θα μας συνέβαινε τα 3 τελευταία χρόνια ακόμα θα γελούσε. Το δίκτυο διοικητικών, επειδή μιλήσαμε και για ανεξαρτησία, δεν είναι ανεξάρτητο ψηφοδέλτιο, είναι σαφώς τοποθετημένο μέτωπο ανθρώπων, αγωνιστών που ανήκουνε, όπως αυτοπροσδιοριστήκαμε μέσα και από τη διακήρυξή μας ... μισό λεπτάκι, και συσπειρώνουμε εργαζόμενους της μαχόμενης αντισυστημικής, αντικαπιταλιστικής αριστεράς, της αυτόνομης κινηματικής ανεξαρτησίας καθώς και νέους ριζοσπαστικά αγωνιζόμενους εργαζόμενους και επειδή ήμαστε αυτό ακριβώς το μέτωπο, οποιοσδήποτε συνάδελφος από το δίκτυο διοικητικών μπορεί να με συμπληρώσει διότι δεν έχουμε αποκλειστικότητες ή αρχηγίες ή οτιδήποτε άλλο. Εκείνο που θέλω να τονίσω ξεκινώντας, ότι δεν μπορούμε να βάλουμε κανένα πρόγραμμα δράσης εάν δεν βάλουμε σαν απαραίτητη προϋπόθεση ότι το κίνημα μέσα στα πανεπιστήμια πέρα από τους φυσικούς συμμάχους τους φοιτητές και όσους υπάρχουν εν πάση περιπτώσει πανεπιστημιακούς δασκάλους που σέβονται το ρόλο τους και τη δουλειά τους δεν μπορεί να έχει καμία νίκη και το έδειξε η μεγάλη μας απεργία αν δεν γίνει κομμάτι του συνολικότερου λαϊκού κινήματος ενάντια σε αυτές τις πολιτικές που σκοτώνουν τις ζωές μας. Δεν μπορεί χωρίς ρήξη με τους μηχανισμούς του συστήματος με αυτά τα εργαλεία που λέγονται Ε.Ε., ΔΝΤ, ευρώ - μνημονιακές κυβερνήσεις αν δεν έρθει σε ρήξη με αυτά στο χώρο δουλειάς του, στην πορεία, στους αγώνες που θα δώσουμε από δω και πέρα δεν μπορεί να πάει βήμα πιο πέρα. Τώρα συνδυάζοντας επειδή μπήκανε και απασχολήσανε το συνέδριο κάποια συγκεκριμένα ζητήματα σε σχέση με τους ΕΤΕΠ, σε σχέση με την οικονομική αυτοτέλεια των συλλόγων, συμμετέχουνε και δεν συμμετέχουνε. Κατά αρχάς για τους ΕΤΕΠ έχουμε να πούμε τα εξής : εμείς εδώ δεν ήμαστε κανένα υπουργείο να πούμε να χαράζουμε κυβερνητική πολιτική και να λέμε όχι να γίνουνε ή όχι να μην γίνουνε. Το ζήτημα για τους ΕΤΕΠ, το ζήτημα για τους διοικητικούς, το ζήτημα αν θέλετε ακόμα για τους πανεπιστημιακούς δασκάλους είναι καινούργιες προσλήψεις, γιατί το δημόσιο πανεπιστήμιο ότι έχει απομείνει δεν μπορεί να ζήσει χωρίς ΕΤΕΠ, χωρίς διοικητικούς, χωρίς εργαστηριακούς, χωρίς πανεπιστημιακούς δασκάλους. Θεωρώ ότι είναι λάθος και θα μπορούμε σε μια αντιπαράθεση η οποία δεν θα έχει καλό αποτέλεσμα, με το να πούμε εμείς και να πάρουμε απόφαση ένα συνέδριο ομοσπονδίας, μιας αγωνιζόμενης ομοσπονδίας έτσι όπως θέλουμε να την κάνουμε ότι όχι να μη γίνει αυτό ή άλλο. Συμφωνώ. Ποιος ξέρει από κάποια γραφεία μεγαλοκαθηγητάδων που ξεκίνησε ότι θέλω να κρατήσω το δικό μου ΕΤΕΠ ή από ποια

κυβερνητικά γραφεία είτε έχουμε πολλούς ΕΤΕΠ έχουμε λίγους ΕΤΕΠ άντε να πάρουμε διοικητικούς κ.τ.λ. Πραγματικά δεν με ενδιαφέρει αλλά πιστεύω ότι δεν πρέπει να παίξουμε αυτό το ρόλο. Το αίτημά μας επιτακτικό, θα πρέπει να είναι, προσλήψεις στα πανεπιστήμια για να μπορέσουν να ζήσουν, να μπορέσουμε να κρατήσουμε ότι έχει απομείνει. Ένα δεύτερον, έγινε πολύ μεγάλη κουβέντα συνάδελφοι, σε σχέση με την οικονομική αυτοτέλεια των συλλόγων κ.τ.λ., εμείς όλοι μας φύση και θέση γιατί ποτέ δε κρυφτήκαμε πίσω από γραφεία πρυτανειών, δεν ανεβοκατεβήκαμε διαδρόμους να ζητήσουμε δωράκια, για να μπορέσουμε να στηρίξουμε το σύλλογό μας, είμαστε από τους συλλόγους που δύο συνεχόμενες φορές ο σύλλογος στα Γιάννενα έφαγε τρομερά χαστούκια, μια εφεδρεία και δύο διαθεσιμότητες επανειλημμένες, πήραμε μέσα σε μια χρονιά δύο φορές συνδρομές και ακόμα μας κόψανε εδώ και 15 χρόνια παράνομα, μας κόψανε απεργία, εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Που τότε ένα διάστημα δεν κόβανε τις απεργίες, καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό το πράγμα. Άσχετα όμως δεν μπορούμε να μπούμε σε αντιπαράθεση με κανένα σύλλογο, όχι μόνο του πανεπιστημίου Αθηνών σε κανέναν σύλλογο που δεν μπόρεσε, όχι δεν ήθελε, υπάρχει διαφορά που δεν μπόρεσε να ανταπεξέλθει σε αυτές τις δυσκολίες. Και να ξεκαθαρίζουμε, και να ξεκαθαρίζουμε ένα πράγμα, ότι έτσι υπήρχαν οι σύλλογοι συνάδελφοι και οι πιο παλιοί το ξέρουνε καλά εδώ πέρα, υπήρχαν σύλλογοι οι οποίοι ερχόντανε στα συνέδρια με εκτός έδρας αποζημίωση από τις πρυτανείες. Υπήρχαν σύλλογοι οι οποίοι παίρνανε δωράκια από τις πρυτανείες. Δεν μπορεί με τέτοιο διαπαιδαγωγημένο κόσμο και με συλλόγους οι οποίοι λένε: ρε παιδιά δηλώνουμε αδύναμοι και αν θέλετε εγώ προτιμώ εκείνους τους συλλόγους που είναι ζωντανοί και σου λένε το παλεύουμε να βρούμε λεφτά από συλλόγους οι οποίοι δεν έχουν καμία δράση αλλά έχουν καταφέρει να μαζέψουν τα χρήματα. Γιατί φτάνει στο τέλος να γίνεται μια αντιπαράθεση χωρισμένου ζευγαριού που παίζετε το θέμα της .. πως το λένε .. ποιός θα πληρώσει τα περισσότερα λεφτά για το παιδί από τα δικαστήρια. Είναι σοβαρότατο το ζήτημα. Τι θέλουμε; Τέτοιους συλλόγους υπ' αυτή την έννοια δεν ήμαστε έτοιμοι για κάποια πρόταση συγκεκριμένη, ότι να μπούμε σ' ένα νεκρό σημείο ή όχι αλλά δεν μπορεί κάποια χρέη όλων των συλλόγων που είναι ζωντανοί και θέλουνε να συμμετέχουνε και εν πάση περιπτώσει καλύπτουνε και κάποιες νόμιμες προϋποθέσεις έτσι. Θα πρέπει να μπει ένα νεκρό σημείο. Θα πρέπει να γίνει κάποια διαγραφή χρεών για όλους το εννοώ αυτό το πράγμα, και η έννοια μας από εδώ και πέρα δηλαδή αυτό να είναι η θέση του καινούργιου κεντρικού συμβουλίου και από εκεί και πέρα να δοθεί μάχη μέσα στα πρωτοβάθμια σωματεία για να ζωντανέψουνε, για να γίνουνε κομμάτι του συνολικότερου λαϊκού κινήματος. Δεν θα πούμε έχουμε μιλήσει και στις τοποθετήσεις μας δεν θα σας κουράσω, το μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους δεν είναι ένα bullet σ' ένα πρόγραμμα 50 σημείων, είναι ζωτικό ζωτικότατο είναι οι εργολαβικοί που απολύονται κάθε 5 μήνες, είναι οι ορισμένου χρόνου. Είναι οι συνάδελφοί μας που ο κόφτης είναι πάνω από το κεφάλι τους. Και θα πέσει πάνω στο δημόσιο.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι, σας παρακαλώ λίγη ησυχία. Συνάδελφοι

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Και θα πέσει πάνω στο δημόσιο εκτός και αν κανένας πιστεύει το Κατρούγκαλο που λέει ότι έχουμε λήξει με τον κόφτη και έχουμε ανάπτυξη. Είναι το μέλλον που πρέπει να προασπίσουμε σαν ένα κομμάτι του συνολικότερου λαϊκού κινήματος. Το ζήτημα της αξιολόγησης δεν πρέπει να σταματήσει. Πρέπει με μορφές, μαχητικές, αγωνιστικές να δοθεί η μάχη για να μην περάσει αυτή η αξιολόγηση. Πιστέψτε με θα είναι ότι χειρότερο και μετά όχι μόνο θα ψάχνουμε να βρούμε στους συλλόγους, θα πηγαίνουμε στο σπίτι του Σάββα στη Θεσσαλονίκη για να κάνουμε συνέδριο. Έτσι θα γίνει. Λοιπόν οπότε φρόντισε .. φοβάμαι .. φοβάμαι δεν θα χρειάζεται Σάββα μου, Σάββα μου να ξέρεις ότι .. λοιπόν, από κει και πέρα χοντρά συνάδελφοι. Τίποτα για ξεπούλημα θα ξεπουλήσουνε και τον αέρα που αναπνέουμε το τελευταίο πράγμα με το νερό, ολόκληροι λαοί στην Λατινική Αμερική βάλανε το σώμα τους μπροστά. Ξεπουλάνε και το νερό. Δεν μπορεί η ομοσπονδία μας, να μην βγει δυναμικά σε σχέση με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Και τέλος και μιας και οι Θεσσαλονικείς το ζήσανε αυτό το πράγμα, το κανένα σπίτι εργαζόμενου σε σπίτι τραπεζίτη, θα πρέπει να σειστεί ολόκληρη η Ελλάδα. Και αν θέλετε αυτό άνοιξε ρωγμές, ρωγμές στον αγώνα άνοιξε, βάλανε τα σώματά τους μπροστά οι επιτροπές, τα μέτωπα των γειτονιών για να μπορέσουνε να σώσουνε και να δώσουνε δυναμική απάντηση σε σχέση μ' αυτά. Είναι πολύ περισσότερα συνάδελφοι δεν θέλω κουράσω αν κανένας άλλος από το δίκτυο θέλει να συμπληρώσει, έχουμε ένα ψήφισμα για τους πρόσφυγες. Η συναδέλφισσα η Ολυμπία από τα Γιάννενα που πραγματικά έχει δώσει και την ψυχή της σε σχέση με τους πρόσφυγες που έχουμε στα Γιάννενα στο τέλος θα τοποθετηθεί σε σχέση μ' αυτό. Σας ευχαριστώ τα κεφάλια ψηλά και συνεχίζουμε.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε και εμείς για την δυναμική και αισιόδοξη νότα που έδωσε, με ένα τρόπο πολύ ενθαρρυντικό.

ΝΙΚΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ: Συνάδελφοι από την αγωνιστική συνεργασία θα σας παρουσιάσουμε το πρόγραμμα δράσης που πήρατε και στα χέρια σας, προηγουμένως το οποίο καταθέτουμε και προς ψήφιση στο συνέδριο. Το πρόγραμμα δράσης που καταθέτουμε φιλοδοξεί να αποτυπώσει τις βασικές κατευθύνσεις της ομοσπονδίας μέχρι το επόμενο συνέδριο, πατάει στη σημαντική πείρα του διαστήματος που προηγήθηκε αλλά και στο σύνολο των εξελίξεων που επιδρούν στη ζωή των εργαζομένων και του λαού, στην εφαρμοζόμενη πολιτική καθώς και στη κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα. Στο διάστημα που μεσολάβησε από το προηγούμενο συνέδριο συνεχίστηκε ακόμα σφοδρότερα η επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων. Πιο συγκεκριμένα, η διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης, ο σφαγιασμός των συντάξεων, η νέα φοροληστεία, το καλά σχεδιασμένο χτύπημα των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών των εργαζομένων και του λαού δημιουργούν νέες, ακόμα χειρότερες συνθήκες στη καθημερινότητα που βιώνουμε όλοι μας. Αλλά και οι εξελίξεις στο δημόσιο τομέα με το νόμο Βερναδάκη για την αξιολόγηση, είπαμε

και σε προηγούμενη τοποθέτηση το νέο μισθολόγιο, την ξαναζεσταμένη κινητικότητα, το πλήρες ξεπούλημα των υποδομών και του συνόλου της περιουσίας του δημοσίου σηματοδοτούν την περαιτέρω προσαρμογή του αστικού κρατικού μηχανισμού στις απαιτήσεις της οικονομίας. Δηλαδή κράτος πιο ευέλικτο, πιο επιτελικό και τελικά πιο εχθρικό και για τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα και συνολικά για το λαό και για την ικανοποίηση των αναγκών του. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ εφαρμόζει μεθοδικά τις κατευθυντήριες γραμμές των παλιών και του νέου μνημονίου, επιδιώκοντας αφενός να αποκοιμίσει τα λαϊκά στρώματα με το παραμύθι ότι τα δύσκολα είναι πίσω, αφετέρου να κερδίσει χρόνο ότι δήθεν διαπραγματεύεται για λιγότερο επώδυνα μέτρα. Από διαφορετικές πλευρές οι υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις που στηρίζουν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των επιχειρηματικών ομίλων επιδιώκουν να αποκρύψουν την στρατηγική του σύμπλευση με την συγκυβέρνηση προβάλλοντας δευτερεύουσες διαφορές για την εφαρμογή της ίδιας στην ουσία της πολιτικής. Της πολιτικής που γέννησε χτες τα μνημόνια και σήμερα τα εφαρμόζει. Όλοι μαζί υπόσχονται την δίκαια ανάπτυξη αποκρύπτοντας ότι η ανάπτυξη έχει πάντα ταξικό πρόσημο. Όμως όπως αποδεικνύει η εμπειρία των εργαζομένων και στη χώρα μας και στις υπόλοιπες χώρες ανεξάρτητα αν οι εθνικές οικονομίες είναι σε φάση κρίσης ή σε φάση ανάκαμψης η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται, περνά από το παραπέρα τσάκισμα των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων μας. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο που παρά τα επικοινωνιακά τερτίπια η στενή συνεργασία με τους θεσμούς και τους μονοπωλιακούς ομίλους για τις κοινές στοχεύσεις τους καλά κρατεί. Δεν είναι επίσης τυχαίο ότι δεν ακούγεται κουβέντα για το πως θα βρουν δουλειά τα εκατομμύρια των ανέργων, δεν ακούγεται ψίθυρος για την αποκατάσταση των τεράστιων απωλειών των εργαζομένων από το 2009 έως και σήμερα. Οι νέες ιδιωτικοποιήσεις βαπτίζονται αναπτυξιακές συμπράξεις ενώ αντί για κούρεμα στο μεγαλύτερο μέρος του χρέους που δήθεν θα καλυτέρευε τις ζωές μας γινόμαστε μάρτυρες του κουρέματος των συντάξεων και των κοινωνικών δαπανών. Η κυβέρνηση μοιράζει τη φτώχεια, παίρνει από τους φτωχούς για να δώσει στους εξαθλιωμένους. Όπως αποκαλύπτει και ο κρατικός προϋπολογισμός του 2017. Η καθημερινότητα που ζούμε και στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, η περαιτέρω μείωση της ήδη πετσοκομμένης κρατικής χρηματοδότησης, η διατήρηση και η επέκταση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, οι σχεδιασμοί για νέες συγχωνεύσεις τμημάτων, οι τεράστιες ελλείψεις σε διοικητικό προσωπικό και εκπαιδευτικό προσωπικό, διαμορφώνουν το νέο σκηνικό μιας ανώτατης εκπαίδευσης που προσαρμόζεται πλήρως στις ανάγκες της αγοράς που συνδέει όλο και βαθύτερα τα ιδρύματα με τις επιχειρήσεις. Από την δική τους πλευρά βέβαια, η παιδεία πρέπει να είναι εμπόρευμα και να υπηρετεί αποκλειστικά την επιχειρηματική κερδοφορία, αυτό σημαίνει να παράγει μισοκαταρτισμένους, φτηνούς και ευέλικτους εργαζόμενους, απόλυτα υποταγμένους στις ανάγκες της εργοδοσίας. Αυτό σημαίνει έρευνα και επιστήμη που θα υπηρετούν την ανάγκη τους για όλο και μεγαλύτερα κέρδη και όχι για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών. Αυτό σημαίνει παροχή

εκπαιδευτικών υπηρεσιών επί πληρωμή αλλά και άμεσες επιχειρηματικές δραστηριότητές στα εκπαιδευτικά ιδρύματα όπως έχουμε γίνει μάρτυρες και στα ιδρύματα μας, για ενοικίαση αιθουσών, εκμετάλλευση του brand name των ιδρυμάτων κ.τ.λ. Αυτό σημαίνει κρατική χρηματοδότηση για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα που θα τα καταφέρουν στην αξιολόγηση με βάση τους παραπάνω στόχους. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πιάνει το νήμα ακριβώς από εκεί που το άφησαν οι προηγούμενες και στο κομμάτι της ανώτατης εκπαίδευσης διατηρώντας, εφαρμόζοντας και επεκτείνοντας το αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο των προηγούμενων κυβερνήσεων όπως π.χ. ο πρόσφατος ο νόμος για την έρευνα που ψηφίστηκε την περασμένη άνοιξη και συνδέει την έρευνα όλο και πιο στενά με την επιχειρηματική δράση και την ιδιωτική χρηματοδότηση ενώ θεσμοθετεί τις ελαστικές σχέσεις εργασίας ή με τα προγράμματα για τους πανεπιστημιακούς υποτρόφους που ανακυκλώνουν τα κενά στο διδακτικό προσωπικό των ιδρυμάτων. Μπροστά στα νέα βαριά προαπαιτούμενα μπροστά στις επόμενες αξιολογήσεις στις νέες περικοπές στους περιορισμούς τις συνδικαλιστικές ελευθερίες παρά τις νέες κόκκινες γραμμές και τελικά στα μνημόνια διαρκείας εμείς δε πρέπει να υποκύψουμε σε κανενός είδους εκβιασμό της κυβέρνησης και των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων που εξυπηρετεί να μην κάνουμε βήμα πίσω από τη ζωή που μας αξίζει. Σήμερα αναδεικνύεται πιο έντονα από ποτέ η αναγκαιότητα για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος τέτοια όμως, που να αποτελέσει πραγματικά το αντίπαλο δέος. Αυτό που χρειάζεται δεν είναι απλώς αλλαγές σε πρόσωπα, σε σχήματα, χρειάζεται αλλαγή πλεύσης του συνδικαλιστικού κινήματος σε ταξική κατεύθυνση όσο το κίνημα δεν αμφισβητεί την εξουσία των εφοπλιστών, των βιομηχάνων, των τραπεζιτών, όσο δεν αμφισβητεί το καπιταλιστικό κέρδος που είναι η μήτρα που γεννά την ανάγκη έντασης της εκμετάλλευσης των εργαζομένων θα αγωνίζεται για ξένα προς τους εργαζόμενους συμφέροντα. Χρειάζεται ένα κίνημα που να αμφισβητεί αυτή την εξουσία και όχι ένα κίνημα που να προσπαθεί να πείσει τους εργαζόμενους ότι μπορεί να γίνει φιλολαϊκός ο καπιταλισμός αν αλλάξει η κυβέρνηση. Χρειάζεται ένα κίνημα που θα συσπειρώνει τους εργαζόμενους στους χώρους μας ανεξαρτήτως σχέσης εργασίας, ένα κίνημα με ενοποιημένους συλλόγους και όχι ξεχωριστούς, για μόνιμους, για αορίστου χρόνου για ορισμένου χρόνου κ.τ.λ. Στο πλαίσιο αυτό, διεκδικούμε: την ανάκτηση των εισοδηματικών απωλειών τουλάχιστον στα προ κρίσης επίπεδα, επαναφορά 13^{ου}, 14^{ου} μισθού, απόσυρση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων με ανακεφαλαιοποίηση των ταμείων, διεκδικούμε τη δραστική μείωση κατάργηση των ληστρικών έμμεσων φόρων με πρώτο στόχο τα είδη βασικής διαβίωσης και κοινής ωφέλειας. Διεκδικούμε την κατάργηση του νόμου του νόμου 4354 του 2015 δηλαδή του νέου μισθολογίου και του νόμου 4369 του 2016 για την αξιολόγηση, καμιά σύνδεση του μισθού με τη λεγόμενη αποδοτικότητα. Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν κοινωνική ασφάλεια, ασφάλιση, υγεία πρόνοια για όλους, να καταργηθεί ο νόμος λαϊμητόμος για το ασφαλιστικό, αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών για το κράτος και την εργοδοσία, μείωση των ασφαλιστικών

εισφορών για τους εργαζόμενους. Αγωνιζόμαστε ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και στη προσαρμογή του δημοσίου στις ανάγκες κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, σε βάρος των λαϊκών αναγκών όπως περιγράφεται στη στρατηγική της ευρωπαϊκής ένωσης για το 2020. Διεκδικούμε να μην εφαρμοστούν οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στα εκπαιδευτικά ιδρύματα που στοχεύουν στη διαμόρφωση ευέλικτων αναλώσιμων εργαζόμενων, εργαζομένων που στοχεύουν στην έρευνα και επιστήμη για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Καμία επιχειρηματική δράση στην ανώτατη εκπαίδευση, να αυξηθεί άμεσα η χρηματοδότηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων για την αντιμετώπιση των μεγάλων αναγκών λειτουργίας τους. Να καλύψει το κράτος όλες τις απώλειες από το κούρεμα των αποθεματικών των ιδρυμάτων, να καλύπτεται το σύνολο των αναγκών των ιδρυμάτων από τον κρατικό προϋπολογισμό. Τέλος, προσλήψεις για την κάλυψη των αναγκών σε πάσης φύσεως προσωπικό με μόνιμη και σταθερή δουλειά, με πλήρη δικαιώματα. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, κατάργηση, των ελαστικών εργασιακών σχέσεων.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ την συναδέλφισσα Νίκη Χρονοπούλου. Να κάνω μια παρέμβαση τρία λεπτά εγώ γιατί κάτι που το πρωί είπα, μέχρι να μιλήσει ο συνάδελφος, μετά δύο λεπτά θα σου δώσω, θες να μιλήσεις πρώτα εσύ; Μίλα. Όχι, όχι θέλω να κάνω μια τοποθέτηση σχετικά με το πρωινό που κάτι είπα....

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΧΩΤΗΣ: Θέλω να αναφερθώ συγκεκριμένα στο θέμα της απεργίας. Είναι Τετάρτη μεσημέρι, ανοίγουμε το email αύριο έχει απεργία. Το στέλνει η ομοσπονδία. Το πρωί επειδή εγώ ζω σε μικρή πόλη και κάνουμε 6-7 απεργίες σε αυτές τις περιπτώσεις, βγαίνουμε έξω, -Πάλι κοπάνα σήμερα ρε; Και μαζεύεις την ουρά σου και πας σπίτι με βιασμένη την συνείδησή σου, δεν υπάρχει χειρότερο από αυτό το πράγμα! Και γι' αυτούς που αύριο θα αποτελέσουν το κεντρικό συμβούλιο και το διοικητικό συμβούλιο της ΠΟΕ-ΟΤΕ. Η απεργία συνάδελφοι και συναγωνιστές είναι κορυφαία πράξη, δεν γίνεται με ένα email τη παραμονή. Είναι ευτελισμός, βιάζουμε την συνείδηση ανθρώπων που επί χρόνια και χρόνια απεργούν σε κάθε κινητοποίηση. Είχα φίλο, τον έχασα 57 χρονών που συμμετείχε σε όλες αυτές τις κινητοποιήσεις. Δεν άφησε και αυτός πέντε χιλιάδες να έχουν τα παιδιά του να σπουδάσουν. Άρα απαιτείται σεβασμός. Η απεργία συναγωνιστές θέλει οργάνωση, θέλει προετοιμασία στις συνελεύσεις, θέλει ιδεολογική δουλειά, θέλει να πείσουμε για την συμμετοχή της. Το αν αύριο το πρωί την κηρύξουμε και είμαστε πάλι οι συνηθισμένοι 5,6,7 τι είναι αυτό; Μπορείτε να μου απαντήσετε τι σημαίνει; Τίποτα άλλο πέρα από αυτό που λέγανε. Κρατάμε σε ένα καντηλάκι την φλόγα αναμμένη, να την κρατήσουμε, για να γίνει φωτιά, να γίνει έκρηξη, αλλά πώς; Εδώ λοιπόν έρχεται και ρόλος του νέου μας κεντρικού συμβουλίου και του μας Δ.Σ. Οργάνωση, ενημέρωση, πρώτα στις συνελεύσεις, ζύμωση αλλιώς αποτελεί εξευτελισμό. Ένα δεύτερο θεματάκι σύντομα, με τις δικαστικές διώξεις. Ο κ. Παρασκευόπουλος βγήκε υπουργός πατώντας πάνω, ο καθηγητής, στους αγώνες των εργαζόμενων. Οφείλει λοιπόν να ζητηθεί από αυτόν και ας γίνει ότι θέλει, νομοθετική ρύθμιση για πάψη

των διώξεων για τους κοινωνικούς αγώνες. Έχουν κηρυχθεί απεργίες εγκληματικές οργανώσεις, έχουν κηρυχθεί απεργίες και οργάνωση ως σύσταση συμμορίας, έχουν απαγγελθεί κατηγορίες κάθε είδους στο δικό μας το Δ.Σ., σε άλλους και σε άλλους και σε άλλους εργαζομένους, άρα λοιπόν πρέπει να έχουμε απαίτηση με την εκλογή του νέου μας Δ.Σ. μια παράσταση να ζητήσει άμεσα νομοθετική ρύθμιση και ας κάνουν ότι θέλουν, γιατί, γιατί η δικαιοσύνη είναι πολύ τυφλή παιδιά. Το μισθό του υπαλλήλου με τα 9 κατοστάρικά καλά έκανε λέει και τον πήγε 7. Το δικό του που ήτανε 9 χιλιάδες δεν έπρεπε να τον πειράξει, ούτε του χωροφύλακα για να μη μας σκοτώνει. Ευχαριστώ, πάντα ψηλά το κεφάλι, καλή αντάμωση στα πεζοδρόμια!!

ΗΛΙΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, το πρωί έκανα μια τοποθέτηση και φυσικά κάποια που είπα όσον αφορά με τα οικονομικά των πανεπιστημίων, απ' ό,τι μου είπαν και από το δικό μου πανεπιστήμιο δεν γίναν κατανοητά. Βέβαια σε σχέση με το προγραμματισμό που πάμε να βάλουμε για το επόμενο διάστημα, λείπει σήμερα από το συνέδριο το κατ' εξοχήν, το κατ' εξοχήν θέμα που είναι τα πανεπιστήμια. Δεν ασχοληθήκαμε όσο έπρεπε, τι πανεπιστήμια θέλουμε, τι βοήθεια πρέπει να δώσουν στην ελληνική οικονομία τα επόμενα χρόνια τι γίνεται με τις κατευθύνσεις που πρέπει να δίνουν στην έρευνα, με σκοπό να απελευθερωθεί ο ελληνικός λαός από τη κρίση, να ανακτήσει τις δυνάμεις του και να προχωρήσει. Για μένα και πιστεύω και για τους πιο πολλούς από εδώ πέρα είναι κατανοητό, ότι από τη κρίση και από την κατάσταση θα βγούμε μόνο με τις δικές μας δυνάμεις χωρίς τα πανεπιστήμια, με τη γνώση που έχουν τα πανεπιστήμια είναι αδύνατο και το γνωρίζουν πολύ καλά, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο έλεγχος είναι πλανητικός και η παιδεία και όλες οι αξιολογήσεις που κάνουνε μέσα στα πανεπιστήμια, στην πραγματικότητα είναι να ελέγχουν τι ακριβώς κάνουν τα πανεπιστήμια. Ας πάρουμε για το δικό μου πανεπιστήμιο ένα παράδειγμα, δηλαδή πόσο σημαντικά, σημαντικό ρόλο πρέπει να παίζει. Την κατοχή ο ελληνικός λαός επέζησε από το σιτάρι, απ' το κριθάρι, απ' τη βρόμη, από τις ποικιλίες που οι δικοί μας γεωπόνοι και τα δικά μας ινστιτούτα τα γεωπονικά μελετούσαν και δίναν λύσεις. Σήμερα και όσοι ζήσαμε στο χωριό όπως κι εγώ κρατούσαμε κάθε χρόνο από το καλαμπόκι, από το σιτάρι και σπέρναμε την επόμενη χρονιά. Τώρα δεν μπορεί να γίνει αυτό, η Monsanto με τα μεταλλαγμένα, πρέπει να παίρνει τόσα χρήματα, είναι σχεδόν φεουδαρχικό το σύστημα, 50 και 60, τα 100 από τη παραγωγή την οποία θα εισπράξει ο γεωργός, αν δεν γίνουν τα ινστιτούτα τα οποία θα υποστηρίξουνε την παραγωγή την αγροτική, θα υποστηρίξουνε όλες τις διαδικασίες με το *pressura di culture* και το εξειδικεύω τώρα και θα σας δώσω ένα παράδειγμα και κλείνω εδώ ως αυτό το θέμα. Ας πάμε λίγο στα οικονομικά που είπα το πρωί. Τα πανεπιστήμια δυσκολεύονται στα οικονομικά, δε πιστεύω ότι θα βρεθούν χρήματα από κάπου για να δώσουν στα πανεπιστήμια καταρχήν να βάλω ένα ξεκάθαρο όρο είμαι υπέρ των δημοσίων πανεπιστημίων, είμαι να μη δοθεί ούτε ευρώ δίδακτρο από τους φοιτητές.

ΜΑΡΓΕΤΑΚΗΣ: Ηλία λίγο σύντομα

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: πρόγραμμα δράσης θα συζητήσουμε;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: αυτό μιλάμε

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Που 'ντο;

ΜΑΡΓΕΤΑΚΗΣ : Ο συνάδελφος πήρε το λόγο για τρία λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Για τρία λεπτά πήρα συνάδελφε το λόγο, μέχρι να μιλήσει ο συνάδελφος Πετρόπουλος. Για το πανεπιστήμιο, όμως ούτε η Νίκη ούτε οι άλλοι το βάζουνε και προσπαθώ να δώσω μια διαδικασία.

ΜΑΡΓΕΤΑΚΗΣ: Συνάδελφοι, τελειώνει ο συνάδελφος

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Προσθέτω ρε παιδί μου κάποια πράγματα , τι σε πείραξε τώρα εσένα αυτό;

ΜΑΡΓΕΤΑΚΗΣ: Ολοκλήρωσε Ηλία, να προχωρήσουμε.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Όχι μέχρι να μιλήσει ο Πετρόπουλος ο Γιώργος πήρα την ευκαιρία να μιλήσω για τρία λεπτά. Αυτό τέλος. Λοιπόν με την έννοια αυτή, με την έννοια αυτή, νομίζω ότι πρέπει και στο πρόγραμμα δράσης που επιμένει ο συνάδελφος και επιμένει ότι πρέπει να ασχοληθούμε και με το πανεπιστήμιο καθεαυτό που είναι και ο χώρος μας ο ειδικός. (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΜΑΡΓΕΤΑΚΗΣ: Συνάδελφοι, συνάδελφοι, να προχωρήσουμε στην διαδικασία. Ο συνάδελφος ο Πετρόπουλος έχει τον λόγο.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Ο συνάδελφος ο Ανδριώτης έχει ζητήσει από το ΕΚΠΑ να κάνει μια παρέμβαση.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Να μιλήσει ο Πετρόπουλος να τελειώσει.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα μιλήσω πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Γιώργο, όχι, όχι θα μιλήσεις δέκα λεπτά και μετά όλοι οι συνάδελφοι, να μιλήσουν οι παρατάξεις πρώτα και μετά. Έλα σήκω Γιώργο να τελειώνουμε γιατί...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Απλώς, απλώς εγώ να θέσω δύο θεματάκια.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Γιώργο αν δεν μιλήσεις σε δέκα λεπτά προχωράμε παρακάτω να μιλήσουν και οι υπόλοιποι έχουν δίκιο.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Να πω κάτι επί της διαδικασίας. Πρέπει πρώτα ασχέτως παρατάξεων ή μεμονωμένων ανθρώπων να κατατεθούν τα προγράμματα δράσης του καθενός που έχει να πει κάτι πάνω σε αυτό. Και αφού γίνει αυτό μετά θα γίνουν οι τοποθετήσεις. Αυτό το μπλέξιμο δεν είναι λογικό.....

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Κανένα μπλέξιμο, μιλάνε οι παρατάξεις πρώτα και θα μιλήσουνε, τα καταθέσανε, τα καταθέσανε συνάδελφε. Περιμένω το Γιώργο το Πετρόπουλο και

τελειώνουμε. Ε αυτό δεν είπαμε; Αυτό δεν είπαμε; Απλά δεν ήταν έτοιμος και μίλησα εγώ τρία λεπτά. Αυτό ήταν το πρόβλημα;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Έκανε μια εμβόλιμη παρέμβαση ο Ηλίας για να με βοηθήσει να ολοκληρώσω το πρόγραμμα. Όπως και στην περίπτωση του απολογισμού, που εγώ τουλάχιστον την θεωρώ σημαντική, και το 'πα και προηγουμένως ότι πολλοί αποφεύγουμε να την θεωρήσουμε σημαντική μιλάμε για το παρελθόν φοβούμενοι ίσως και την αυτοκριτική γιατί ποτέ δε μάθαμε να την κάνουμε, έτσι με τον ίδιο τρόπο θεωρώ απαραίτητο και πολύ σημαντικό το πρόγραμμα δράσης αλλά, ας δούμε λίγο συνάδελφοι σε ποιες συνθήκες γίνεται, τι λέμε, τι περιέχουν τα προγράμματα, με τι σκοπό τα κάνουμε. Καταρχήν επιτρέψτε μου την πολύ μεγάλη ανησυχία την είπα, ουσιαστικά την επαναλαμβάνω για δεύτερη, τρίτη μέρα μια συζήτησης που γίνεται για το παρόν και το μέλλον της ομοσπονδίας, μιας ομοσπονδίας που βρίσκεται σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση μιας ομοσπονδίας που είναι τμήμα του συνδικαλιστικού κινήματος στο δημόσιο τομέα, ο οποίος ήδη είναι σε μια προβληματική κατάσταση και αυτή η συζήτηση γίνεται σε μια σχεδόν άδεια αίθουσα και με ημίφως η οποία δημιουργεί μια ακόμη περισσότερο άσχημη κατάσταση και πολύ φοβάμαι, πολύ φοβάμαι ότι η συζήτηση πολλές φορές δεν ενδιαφέρει ούτε τους παρόντες σε αυτήν την αίθουσα, είμαι απόλυτα σίγουρος ότι πολύ λίγους ενδιαφέρει στο υπόλοιπο συνδικαλιστικό κίνημα και είμαι απόλυτα σίγουρος ότι ενδιαφέρει ελάχιστους στην κοινωνία. Και αυτό είναι ένα πρόβλημα το οποίο πρέπει να αναμετρηθούμε. Δεν πρέπει να μένουμε ότι εμένα δεν ενδιαφέρει θα έρθω και θα κατεβάσω τις θέσεις μου, θα κάνω μια επιβεβαίωση της ιδεολογικής ή της προγραμματικής μου επάρκειας και από εκεί και πέρα για να το αποδεχτείτε έτσι κι αλλιώς το πρόγραμμα αυτό δεν θα εφαρμοστεί ποτέ γιατί, γιατί είναι πολύ δυνατός ο αντίπαλος, όχι το δικό μας το πρόβλημα. Έτσι λοιπόν όλοι θα κρυφτούμε κάτω από ένα πρόγραμμα, το οποίο θα εκφράσει το σύνολο των θέσεων μας, πιθανόν θα νιώσουμε και πολύ ωραία γιατί το πρόγραμμα αυτό θα περιέχει στοιχεία τα οποία θα δείχνουν και θα αποδεικνύουν πραγματικά, λέω εγώ με τη καλή διάθεση την αγωνιστικότητά μας, την ταξική μας κατεύθυνση κ.τ.λ. και το πρόγραμμα αυτό που θα έρθουν μετά από τρία χρόνια, όπου ελάχιστα πράγματα θα έχουμε καταφέρει, ελπίζω δεν θέλω να το πιστεύω και όταν θα πρέπει πάλι να κάνουμε τον απολογισμό θα φταίει κάποιος άλλος. Τίποτα δεν θα έχει συμβεί. Λέω λοιπόν ότι, να γίνω κατανοητός, δεν υποτιμώ τις προσπάθειες τις οποίες, τις προσπάθειες τις οποίες, και τα κείμενα πολλά από αυτά είναι εξαιρετικά, πολλά από αυτά προσφέρουν στο συνδικαλιστικό κίνημα τα οποία κατέβηκαν σήμερα, πολλά έχουν λεκτικές ακροβασίες, υπερβαλισμούς δεν είναι εκεί το ζήτημα. Με κάποια συμφωνώ, με κάποια διαφωνώ, πιστεύω στην ανάγκη ενός ενωτικού προγράμματος δράσης και θα πω στο τέλος στη συνέχεια για αυτό. Βασική προϋπόθεση για να συζητήσουμε είναι νομίζω έχει γίνει κατανοητό από όλες τις τοποθετήσεις για το πρόγραμμα δράσης να μιλήσουμε για το μνημόνιο, να μιλήσουμε για το μνημόνιο, όχι σαν αφηρημένο πράγμα αλλά ως μιας συγκεκριμένη πολιτική, με νεοφιλελεύθερα χαρακτηριστικά ως μια πολιτική βίαιης αναδιανομής

των εισοδημάτων από τα κάτω προς τα πάνω ως μία πολιτική η οποία δημιουργεί κατάσταση εξαίρεσης, για να χρησιμοποιήσω τον όρο που χρησιμοποιήθηκε στη μεσοπολεμική Γερμανία και ουσιαστικά υποβάθμισης της δημοκρατίας στη χώρα, μιας πολιτικής η οποία εφαρμόζει τη λιτότητα αλλά δεν αποτελεί ελληνικό χαρακτηριστικό και αυτό είναι κάτι που δεν το βλέπουμε στις αναλύσεις μας ή τουλάχιστον όχι σε όλες τις αναλύσεις. Γιατί υπάρχει μια εικόνα εσφαλμένη κατά τη γνώμη μου σε πάρα πολλούς συναδέλφους και συναδέλφισσες, όπου το μνημόνιο είναι περίπου μια ελληνική κατάσταση και όχι ένα μεγάλο νεοφιλελεύθερο υπόδειγμα που εφαρμόζεται απανταχού την Ευρώπη. Ξέρετε στο Βέλγιο αυτή τη στιγμή οι αλλαγές στο συνταξιοδοτικό είναι παρόμοιες με αυτές στην Ελλάδα και το Βέλγιο δεν έχει μνημόνιο, στη Γαλλία η μεταρρύθμιση για τον εργασιακό νόμο είναι μιας παρόμοιας κατάστασης με αυτά που προορίζονται για την Ελλάδα είναι αυτά που έχουν γίνει ήδη για την Ελλάδα και δεν έχει μνημόνιο, επίσης πλειστηριασμοί γίνονται στην Ισπανία και στην Ισπανία έχουν γίνει χιλιάδες και δεν έχει μνημόνιο, άρα μιλάμε για ένα πράγμα που η αντιμετώπισή του δεν μπορεί, δεν διανοούμενα να θεωρούμε ότι μπορεί να επιλυθεί με εθνικά χαρακτηριστικά, το λέω γιατί υπάρχει σωστά, το λέω γιατί υπάρχει εκεί και πρέπει να αντιμετωπίσουμε, να αντιμετωπίσουμε τους χώρους στους οποίους αναπτύσσεται η ταξική πάλη στην ολότητά τους και όχι με περιορισμένα χαρακτηριστικά, υπό αυτή την έννοια δεν μπορεί να υπάρχει πρόγραμμα που θα βγει σήμερα από την ομοσπονδία ή από οποιοδήποτε εργασιακό, εργατικό σωματείο το οποίο να μην περιέχει ως πρωταρχική προϋπόθεση και όρο την ανειρήνευτη πάλη με το μνημόνιο και την ανάγκη για το τέλος της επιτροπείας, απαραίτητη προϋπόθεση ως προς αυτό. Αν προσπαθήσουμε να το προσδιορίσουμε πρακτικά, θα λέγαμε ότι βασικό ζήτημα αφορά προφανώς στο επίπεδο ως πούμε των αιτημάτων που αφορούν την καθημερινότητά μας, η αποκατάσταση των μισθολογικών απωλειών που έχουν συμβεί όλα αυτά τα χρόνια. Δε χρειάζεται να αναφερθώ, νομίζω είναι γνωστά σε όλους. Δεύτερο ζήτημα, η αποκατάσταση των απωλειών των συντάξεων και η αναμόρφωση του συνταξιοδοτικού συστήματος έτσι ώστε να επιχειρεί ουσιαστικά μια πραγματική αναδιανομή των εισοδημάτων μέσα στο πλαίσιο της ελληνικής κοινωνίας με κανόνες αλληλεγγύης και αναδιανομής. Τρίτο ζήτημα, απαραίτητη προϋπόθεση για να μιλήσουμε για το δημόσιο τομέα και ειδικά για τα πανεπιστήμια υπήρξε σε πάρα πολλές τοποθετήσεις είναι να μιλήσουμε για την αναγκαιότητα μόνιμων προσλήψεων μόνιμου προσωπικού. Ιδιαίτερα για τα πανεπιστήμια μιλάμε αυτή τη στιγμή για στελέχωση η οποία μπορεί να είναι και κάτω του 50% και αντί λοιπόν πολύ σωστά νομίζω το είπε η Ντορρέτα προηγουμένως, αντί να μιλάμε για αυτό προσπαθούμε να τοποθετηθούμε απέναντι στο πρόβλημα των ΕΤΕΠ, που το πρόβλημα των ΕΤΕΠ στην πραγματικότητα υπάρχει και αναδεικνύεται ακριβώς γιατί πρόκειται για πρόβλημα της σημαντικής υποστελέχωσης των - των πανεπιστημίων. Μιλώντας για τα πανεπιστήμια πρέπει να μιλήσουμε καταρχήν και για την δημόσια διοίκηση, τμήμα της οποίας τουλάχιστον είναι οι εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια ως

προς τη σχέση τους και δεν μπορούμε να μην έχουμε στο πλαίσιο των αιτημάτων μας τη περαιτέρω διεύρυνση και τον εκδημοκρατισμό της δημόσιας διοίκησης και ιδιαίτερα για το χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης την αλλαγή του νόμου πάνω στον οποίο συγκροτείται η εκλογή των οργάνων της με την άμεση κατάργηση των συμβουλίων ιδρύματος και όλων των αντιδημοκρατικών μεθοδεύσεων των υπερεξουσιών των πρυτάνεων ή των προέδρων οι οποίες παρήχθησαν όλο το προηγούμενο διάστημα. Προφανώς, θα πρέπει να προτάξει το κίνημα και πολύ σωστά μπήκε και από άλλους συναδέλφους το ζήτημα των ιδιωτικοποιήσεων, στους οποίους οφείλει, οφείλει καταστατικά και οφείλει πραγματικά το συνδικαλιστικό κίνημα να ορθώσει ανάχωμα και να μην επιτρέψει σε αυτά να προχωρήσουν. Να πρόσθετα επειδή μπήκε το ζήτημα των δανείων και των πλειστηριασμών και τα λοιπά υπάρχει νομίζω καταφανή συμφωνία για τις δράσεις οι οποίες πρέπει να παίξει ρόλο και το συνδικαλιστικό κίνημα και η ομοσπονδία και οι τοπικοί σύλλογοι να συνδράμουν παρόμοιες προσπάθειες όπως αυτές που γίνονται στην Θεσσαλονίκη με αποφάσεις τους και με μαζική συμμετοχή, τέτοιου είδους ακτιβιστικές και κινηματικές ενέργειες οι οποίες αποτρέπουν και δημιουργούν καταστάσεις κινήματος για ένα πολύ ευαίσθητο ζήτημα. Μια υποσημείωση και είναι υποσημείωση πραγματικά γιατί αφορά συγκεκριμένα το χώρο των δημοσίων υπαλλήλων, υπάρχει ανάγκη μιας επεξεργασμένης πρότασης που θα αναπτύξει το συνδικαλιστικό κίνημα στο δημόσιο και η οποία αφορά τα δάνεια των παρακαταθηκών και δανείων, όπου με ληστρικό τρόπο από έναν οργανισμό ο οποίος είναι πλέον κερδοφόρος και που δεν υπάγεται στην τρόικα ρε παιδιά να υπάρχει οποιοδήποτε επιχείρημα ας πούμε που λέει ότι δε με αφήνουν υπάρχουν επιτόκια από 4,5 έως 6,5% που ακόμα και οι ιδιωτικές τράπεζες αυτή τη στιγμή κάνουνε διακανονισμούς με αυτούς τους όρους που τους κάνουνε στο 2%. Όταν έχει λοιπόν τη δυνατότητα να είναι κερδοφόρο το ταμείο παρακαταθηκών και δανείων δεν μπορεί να μη διεκδικήσει να μην υπάρχει στο πλαίσιο του συνδικαλιστικού κινήματος το αίτημα, η απαίτηση για κούρεμα και των δανείων αλλά και για τη μείωση του ποσοστού τους. Τελειώνοντας συνάδελφοι, είπα προηγουμένως ότι αυτό που με ανησυχεί περισσότερο και το είπα και στην ομιλία μου το πρωί δεν είναι αυτά που θα πούμε εδώ αλλά είναι η ικανότητά μας, η ικανότητα του συνδικαλιστικού κινήματος να παρέβει αποτελεσματικά, να αλλάξει τους όρους της συζήτησης, να αλλάξει την αντζέντα, να, να, να, να, καταφέρει να επιβάλει το πρόγραμμά της να κερδίσει αν θέλετε την πολιτική και ιδεολογική ηγεμονία, γιατί ξέρετε συνάδελφοι μια συζήτηση εδώ μέσα παράδειγμα για τις ιδιωτικοποιήσεις, δεν είμαι σίγουρος ότι αφορά με την ίδια ένταση την ελληνική κοινωνία, αν πιστέψουμε και αν ακούσουμε ανθρώπους να μιλάνε για ιδιωτικοποιήσεις θα δούμε ότι υπάρχει μια διαφορετική εικόνα και αυτό έχει να κάνει με την ήττα συνολικά των ζητημάτων τα οποία βάζει το συνδικαλιστικό κίνημα. Άρα λοιπόν χρειάζεται μες το πλαίσιο δράσης να μιλήσουμε τολμηρά, να μιλήσουμε με αποφασιστικότητα για την ανάγκη αναμόρφωσης, εγκατάλειψης πρακτικών του προηγούμενου διαστήματος και αναμόρφωσης του

συνδικαλιστικού κινήματος έτσι ώστε να μπορέσει με αποτελεσματικότητα να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της νέας εποχής. Σ' αυτό το πλαίσιο συνάδελφοι και τελειώνω θεωρώ ότι μέσα και από αυτό, το συνέδριο θα πρέπει να παράξουμε ένα αποτέλεσμα το οποίο να αναδεικνύει την ανάγκη και τη προτεραιότητα μιας ενωτικής διαχείρισης των ζητημάτων που απασχολούν τη δημόσια διοίκηση. Αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχουν διαφορές, αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχουν επιμονή στο να υπάρξει το full πρόγραμμα κάποιο ή κάποιων χώρων και τελοσπάντων να υπάρξει και να μετρηθεί μέσα στο, στο συνέδριο θεωρώ ότι υπάρχουν ζητήματα όχι απαραίτητα αυτά που ανέφερα εγώ ή με αλλά που μπορώ να συμφωνήσω στα οποία θα συγκροτήσουν ένα συνεκτικό πρόγραμμα, ενιαίο πρόγραμμα, ενωτικό πρόγραμμα δράσης. Είναι πολύ μεγάλη ανάγκη συνάδελφοι, εγώ θα πρότεινα την ομοφωνία, ξέρω ότι εντάξει, φιλοδοξία είναι και ονειρώξη ας πούμε είναι και δεν πρόκειται να υπάρξει αυτό το πράγμα αλλά θεωρώ απαραίτητο να υπάρξει όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πλειοψηφία η οποία να συγκροτήσει την απόφαση και η οποία να δίνει μεγαλύτερη αν θέλετε πολιτική νομιμοποίηση για την εφαρμογή της. Στο πλαίσιο της αναμόρφωσης και γενικά της παρουσίας της οποία θα πρέπει να έχουμε εμείς κάναμε, ουσιαστικά τοποθετηθήκαμε για την ανάγκη να υπάρξουν ευρύτερα σχήματα, τοποθετηθήκαμε για την ανάγκη μιας αποτελεσματικότερης παρέμβασης, για την ανάδειξη και τη παρουσία συναδέλφων και συναδελφισμών οι οποίες βγήκαν μέσα απ' τη μάχη του προηγούμενου διαστήματος, οι οποίοι κέρδισαν αυτό το εύσημο που είπε ο Κώστας το πρωί, οι οποίοι μπορούν να παρέμβουν και να ανανεώσουν σημαντικά το συνδικαλιστικό κίνημα. Γνωρίζετε ότι εμείς ως παράταξη κατεβαίνουμε ως ενωτική αριστερή παρέμβαση, στις αυριανές εκλογές, θα συμμετέχουν με το ψηφοδέλτιο της ενωτικής αγωνιστικής κίνησης το οποίο απαρτίζουν η ενωτική αριστερή παρέμβαση και η συσπείρωση του πανεπιστημίου Πατρών. Είναι μια προσπάθεια δημιουργίας ενός μετωπικού εγχειρήματος, είναι ένα μετωπικό εγχείρημα το οποίο προσπαθεί να πατήσει, ελπίζουμε, θέλουμε να πατήσει αποτελεσματικά τουλάχιστον σε απαιτήσεις που υπάρχουν σ' αυτό το συνέδριο, είναι μια πρωτοβουλία ανοιχτή, είναι μια πρωτοβουλία εν κινήσει και με δυναμικά χαρακτηριστικά και θα καλούσαμε όλες και όλους να την πλαισιώσετε. Σας ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε συνάδελφε

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Συνάδελφοι, βρισκόμαστε τώρα στη συζήτηση για το πλαίσιο θέσεων. Αυτό σημαίνει ότι οι παρατάξεις παρουσιάζουν τα πλαίσια θέσεων, θα πρέπει να ψηφίσουμε ένα συγκεκριμένο κείμενο στο τέλος, εάν υπάρχει άλλο κείμενο με πλαίσιο θέσεων. Κατέθεσε ο συνάδελφος Πετρόπουλος πλαίσιο; Εν πάση περιπτώσει. Τώρα πια δεν κάνουμε τοποθετήσεις γενικές.....

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν κατέθεσα κείμενο. Κατέθεσα προφορικά αλλά μέσω προτάσεων μπορούμε νομίζω και με το κείμενο που κατέθεσε ο Σάββας εγώ εκτιμώ και με κείμενα δεν εκβιάζω τις παρατάξεις, οι οποίες δεν κατέθεσαν κείμενο, να

βρούμε έναν τρόπο με τον οποίο μπορώ να κατεβάσω ένα πλαίσιο αλλά δεν είναι υποχρεωτικό.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Εν πάση περιπτώσει ας την θεωρήσουμε τοποθέτηση λοιπόν, την προηγούμενη εισήγηση.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δύο λεπτά συνάδελφοι, καταρχήν καταγράφονται τα πρακτικά. Καταγράφονται τα πρακτικά και οι προτάσεις που υπάρχουν, όπως τοποθετήθηκε και ο συνάδελφος Πετρόπουλος, μπορούμε και από εκεί να τις πάρουμε και να τις θεωρήσουμε ότι είναι το πρόγραμμα δράσης.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Ναι αλλά πρέπει να ψηφίσουμε συγκεκριμένο κείμενο στο τέλος. Λοιπόν από τη κάθε παράταξη το πολύ μια, δυο τοποθετήσεις προκειμένου να υποστηριχθεί το κάθε πλαίσιο θέσεων για να προχωρήσουμε στην ψήφιση. Επίσης όσοι έχουν ψηφίσματα μπορούν να αρχίσουν να τα καταθέτουν στο προεδρείο... Αν θέλετε να τα απλώσετε σαν κείμενα να κατατεθούν.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ο συνάδελφος είναι από το δίκτυο; Ο συνάδελφος Ανδριώτης, είσαι από το δίκτυο;

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Φυσικά θα τα αιτιολογήσετε μετά και θα διαβαστούν.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δύο λεπτά συνάδελφοι, συνάδελφοι, δυο λεπτά, το δίκτυο, ο Σταύρος θα μιλήσει για το δίκτυο; Ντορρέτα, ο συνάδελφος Ανδριώτης θα μιλήσει από πλευράς του δικτύου; Να τελειώσουν πρώτα οι τοποθετήσεις των παρατάξεων από δύο άτομα;

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Έχετε συγκεκριμένο πλαίσιο θέσεων άλλο να καταθέσετε;

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: Δυο προτάσεις-δράσεις είναι ότι θέλετε, αν θέλετε τις ενσωματώνετε...Αν θέλετε τις αφήνω.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφε πάρε το λόγο, τρία λεπτά, όχι παραπάνω.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: Λοιπόν, όλο αυτό το προηγούμενο διάστημα και το τωρινό υποθέτω και στο μέλλον, στα ιδρύματα που είχαν υποστεί το μέτρο της διαθεσιμότητας, οι εργαζόμενοι διεκδικούν δικαστικά, εκτός από πολιτικά επιστροφή του 25%, και όλοι οι πρωτοβάθμιοι σύλλογοι όσους γνωρίζω τουλάχιστον το στηρίζουν. Θα 'θελα και η ομοσπονδία ενεργητικά να μπει ομπρέλα και να στηρίξει αυτόν τον αγώνα. Και δεύτερον, επειδή έχει προκύψει, το άκουσα και σήμερα και στη Πάτρα και σήμερα στο ΕΚΠΑ είχαμε θέματα με τους συμβασιούχους πάλι και επειδή με την αλλαγή του καταστατικού είναι πλέον και επίσημα, επίσημα, επίσημα, συνάδελφοι μας, όχι ήτανε κάποτε.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Εντάξει, προτάσεις, προτάσεις, δεν είμαστε..

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: Ναι, θα με αφήσετε να την προτείνω; Μια άμεση ανταπόκριση σε σχέση με την ενημέρωση που θα έχει από το κάθε πρωτοβάθμιο για ότι συμβαίνει

στους συμβασιούχους που είναι ακόμα σε χειρότερη θέση από εμάς πάλι από πλευράς ομοσπονδίας, κεντρικά. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι η κάθε παράταξη ας ορίσει δύο άτομα που θα κάνουν τοποθέτηση ολιγόλεπτη, αν θέλει, αν θέλει, αν θέλει και συνέχεια φέρτε ότι ψηφίσματα έχετε, να τα συγκεντρώνουμε, εάν έχετε, εάν έχετε πάλι λέω. Δηλαδή δεν υπάρχουν από τις παρατάξεις τοποθετήσεις.. Ε δεν μπορούμε τώρα έτσι να διαβουλευόμαστε... Άρα τελειώσαμε με το πλαίσιο δράσης. Απ' ότι κατάλαβα ο συνάδελφος ο Πετρόπουλος είπε ότι θα ψηφίσει και του Σάββα και αυτό, άρα λοιπόν ουσιαστικά έχουμε δύο προγράμματα δράσης κατεθειμένα στην προκειμένη περίπτωση. Ουσιαστικά έχουμε δύο προγράμματα δράσης που κατατίθενται εφόσον ο συνάδελφος Πετρόπουλος και το δίκτυο τρία, ωραία. Να τα βάλουμε ένα – ένα προς σειρά προς ψήφιση.

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Ρε παιδιά συγγνώμη δηλαδή να ξαναδιαβάσουμε...

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ρε συναδέλφισσα θα ψηφίσουμε, πιο πρόγραμμα δράσης θα υλοποιήσουμε. Το δίκτυο δεν κατέθεσε ακόμα όμως ωραία, ωραία θα βάλουμε ένα - ένα τα προγράμματα δράσης για ψήφιση. Χρειαζόμαστε δυο καταμετρητές. Είναι δυο εθελοντές; Δυο εθελοντές για καταμέτρηση υπάρχουνε; Ο Ζίκος ένας και ένας ποιός άλλος; Και ο Νίκος ωραία. Συνάδελφοι, το πρόγραμμα δράσης που κατέθεσε ο συνάδελφος ο Σάββας ο Παπαδόπουλος και το αποδέχεται, που είναι ο Γιώργος, ο Γιώργος ο Πετρόπουλος. Υπέρ; 18, κατά; 19, υπέρ, 20 υπέρ πάμε. Αγωνιστική συνεργασία υπέρ, τώρα πάει... (φωνές εκτός μικροφώνου)... Νίκη πόσα, συνάδελφοι... καταμετρητές, 33. Το δίκτυο που είναι οι προτάσεις του, θα καταθέσει; Ωραία το δίκτυο υπέρ; 10 το δίκτυο, ουσιαστικά περνάει το πρόγραμμα της αγωνιστικής συνεργασίας με 33 ψήφους (χειροκροτήματα, φωνές εκτός μικροφώνου, γέλια). Λοιπόν συνάδελφοι να περάσουν τα ψηφίσματα (φωνές εκτός μικροφώνου, γέλια).

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ : Προς το παρόν μας έχουν κατατεθεί τρία ψηφίσματα. Μας έχουν κατατεθεί τρία ψηφίσματα και τα τρία είναι από την αγωνιστική συνεργασία. Υπάρχει άλλο; Δυο ακόμα από το δίκτυο θέλετε να τα κατεβάσετε; Απλώς τα ζητήσαμε και για τα πρακτικά και για να μπορούμε να τα παρουσιάσουμε για ποιο θέμα, σε ποιο θέμα αφορούν. Ας αρχίσουμε με της αγωνιστικής συνεργασίας. Το ένα είναι για το ρατσισμό, ποιός θα το παρουσιάσει; Νίκη τα ψηφίσματα ναι .. ωπα..

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συναδέλφισσα το όνομα σου να πείς μόνο και το πανεπιστήμιο που είσαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΖΑΦΕΡΗ: Πανεπιστήμιο Αιγαίου η Τζαφέρη Ευαγγελία. Είπα να το διαβάσω εγώ γιατί το προσφυγικό το ζούμε από πέρυσι πρώτο χέρι. Το πέμπτο συνέδριο της ΟΔΠΤΕ καταδικάζει το ρατσιστικό και ξενοφοβικό παραλήρημα που δηλητηριάζει τις ψυχές και τη συνείδηση των παιδιών μας.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Κάντε λίγο ησυχία. Πιο κοντά το μικρόφωνο δεν ακούγεσαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΖΑΦΕΡΗ: Το πέμπτο συνέδριο της ΟΔΝΤΕ καταδικάζει το ρατσιστικό και ξενοφοβικό παραλήρημα που δηλητηριάζει τις ψυχές και τη συνείδηση των παιδιών μας με θλιβερά παραδείγματα τις μισαλλόδοξες ανακοινώσεις μεμονωμένων συλλόγων γονέων σχετικά με την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους, όλα τα σωματεία να απομονώσουν τέτοιες φωνές μίσους που δηλητηριάζουν τη συνείδηση και ιδιαίτερα της νέας γενιάς. Ο εχθρός μας δεν είναι τα μικρά και καταταλαιπωρημένα παιδιά που άφησαν την πατρίδα τους εξαιτίας του πολέμου και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Ο πραγματικός αντίπαλος είναι το σύστημα, οι κυβερνήσεις και τα κόμματα που το στηρίζουν οι οποίοι για τα κέρδη και τους ανταγωνισμούς του μεγάλου κεφαλαίου δεν διστάζουν να ανάψουν τη φωτιά του πολέμου όπου γης. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ έχει τεράστιες ευθύνες.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι λίγο ησυχία, συνάδελφε Χριστιάνα λίγο ησυχία σε παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΖΑΦΕΡΗ: Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ έχει τεράστιες ευθύνες, ευθύνες που δε μπορούν να κρυφτούν. Έβαλε φαρδιά πλατιά την υπογραφή της στη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης - Τουρκίας που εγκλωβίζει χιλιάδες ανθρώπους στη χώρα μας, εξακολουθεί να συσκοτίζει το ρόλο της Ευρωπαϊκής ένωσης τη διόγκωση του προσφυγικού προβλήματος ενώ υπερασπίζεται με κάθε τρόπο αυτή τη συμφωνία. Αξιοποιεί τις ΜΚΟ δίνοντάς τους άφθονο χρήμα προκειμένου να υποκαταστήσουν το ρόλο των κρατικών δομών. Παρά τις διακηρύξεις της κυβέρνησης εξακολουθούν να είναι σε πολλές περιπτώσεις ακατάλληλες έως και επικίνδυνες οι συνθήκες διαμονής, με αποτέλεσμα οι εγκλωβισμένοι να προσπαθούν να βρουν τρόπους να φύγουν από τους χώρους στους οποίους στοιβάζονται. Την ίδια στιγμή δεν έχει λάβει κανένα ουσιαστικό μέτρο για το ζήτημα της εκπαίδευσης των παιδιών των προσφύγων γενικό γεγονός που ανοίγει το δρόμο για ξενοφοβικές και ρατσιστικές αντιλήψεις. Αποδεικνύεται λοιπόν ότι η διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος το πλαίσιο των πολιτικών της Ευρωπαϊκής ένωσης, δεν μπορούν να δώσουν λύση, αντίθετα το αναπαράγουν και το συντηρούν. Συνάδελφοι, συναδέλφισσες συνεχίζουμε ακόμη πιο δυναμικά την εκδήλωση της πολύμορφης και έμπρακτης αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και μετανάστες. Διεκδικούμε εκτός των νέων ανοιχτών δομών φιλοξενίας που θα πληρούν τις συνθήκες υγιεινής, ασφάλειας και αξιοπρεπούς διαβίωσης όλων των προσφύγων, άμεσα μέτρα που αφορούν και το ζήτημα της εκπαίδευσης όλων αυτών των παιδιών που βρίσκονται στη χώρα μας. Απαιτούμε να ικανοποιηθεί το αίτημα για οργανωμένη και ασφαλή μετακίνηση των προσφύγων στις χώρες τελικού προορισμού τους. Με γρήγορη αναγνώριση της προσφυγικής ιδιότητας και δημιουργία αξιοπρεπών χώρων προσωρινής διαμονής. Να προχωρήσει άμεσα η καταγραφή των αναγκών αλλά και των αιτημάτων των προσφύγων ποιοι θέλουν να φύγουν για άλλα κράτη μέλη της ευρωπαϊκής ένωσης, ποιοι εντάσσονται στις προβλέψεις για οικογενειακή επανένωση, ποιοι προετοιμάζουν τη ζωή τους για να μείνουν στη χώρα μας. Να

παρθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ομαλή και πλήρη ένταξή τους στο δημόσιο σχολείο χωρίς αποκλεισμούς και εμπόδια. Είναι ανάγκη εδώ και τώρα να υλοποιηθούν με κρατική ευθύνη όλες οι απαραίτητες προϋποθέσεις για μια ουσιαστική εκπαιδευτική διαδικασία για τα παιδιά των προσφύγων, τόσο στους χώρους φιλοξενίας όσο και στα σχολεία τις απογευματινές ώρες αλλά και στο κανονικό πρόγραμμα με τη δημιουργία κατάλληλων δομών με τα κατάλληλα παιδαγωγικά εργαλεία, με σχεδιασμό και χρηματοδότηση από το υπουργείο παιδείας. Όπως για παράδειγμα δημιουργία τμημάτων υποδοχής. Η οργάνωση αυτής της παρέμβασης πρέπει να αποτελεί αποκλειστικά κρατική ευθύνη χωρίς την εμπλοκή των διαφόρων ΜΚΟ που λυμαίνονται τα κοινοτικά κονδύλια και συνδέονται πολλές φορές με σχεδιασμούς ιμπεριαλιστικών κέντρων και βέβαια έχουν την επίσημη στήριξη της κυβέρνησης και του Υπουργείου παιδείας. Το κράτος να πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα μέσα από τις δημόσιες δομές υγείας ώστε να πληρούνται τα κριτήρια εγγραφής που ισχύουν για όλα τα παιδιά, όπως εμβόλια, ιατρικές βεβαιώσεις για την πρόληψη ασθενειών και για να μην αποκλειστεί από την εκπαιδευτική διαδικασία ούτε ένα παιδί προσφύγων. Να εξασφαλιστεί όλο το απαραίτητο εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό όπως καθαρίστριες, φύλακες καθώς και η ασφαλής μεταφορά των παιδιών από το ίδιο το κράτος όπου χρειάζεται. Με ευθύνη του κράτους πρέπει τώρα να παρθούν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε αυτά τα παιδιά να νιώσουν ότι ζουν όσο αυτό είναι δυνατόν σε κανονικές ανθρώπινες συνθήκες και πλευρά αυτής της ανάγκης είναι η μαθησιακή παιδαγωγική διαδικασία με δημιουργική απασχόληση, διδασκαλία της μητρικής γλώσσας, της ελληνικής γλώσσας και μιας ξένης γλώσσας, δημιουργία βιβλιοθηκών, φυσική αγωγή και άλλα. Απαιτείται επίσης η ψυχολογική υποστήριξη των παιδιών αυτών καθώς είναι φανερό ότι υπάρχουν τραυματικές εμπειρίες και βιώματα που πρέπει και να εντοπιστούν και να αντιμετωπιστούν.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Τελειώνει συνάδελφε. Αφήστε τη να τελειώσει και το κουβεντιάσουμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΖΑΦΕΡΗ: Και η τελευταία σειρά, δυναμώνουμε την αλληλεγγύη απέναντι στους πρόσφυγες και την κοινή πάλη ενάντια στους πολέμους που σπέρνουν το θάνατο και την προσφυγιά.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι, συνάδελφοι θέλω να πω και εγώ κάτι για αυτή τη διαδικασία. Τα ψηφίσματα να είναι...

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Πριν ψηφίσουμε ένα από τα δύο ψηφίσματα που θα καταθέσουμε ως δίκτυο είναι για το προσφυγικό, μήπως, μήπως να διαβάσαμε και τα δυο και μήπως να καταλήγαμε δεν ξέρω. Ίσως καταλήγαμε σε κάτι κοινό. (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δύο λεπτά να σας πω κάτι λοιπόν, μήπως να προχωρήσουμε στο επόμενο ψήφισμα, μήπως μπορείτε να το αναμορφώσετε και να δείτε και το δίκτυο

μήπως ταιριάζει, να το κλείσουμε...; Λοιπόν η συναδέλφισσα η Ολυμπία η Τσαπάρη από τα Γιάννενα.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Είναι μεγάλο, εντάξει λίγη υπομονή.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΣΑΠΑΡΗ: Δεν είναι μεγάλο μικρό είναι, μια σελίδα είναι. Το 'χω, το 'χω, το λέω γρήγορα. Συνάδελφοι γειά σας είμαι η Ολυμπία Τσαπάρη από το πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Νέα δραματική κλιμάκωση των πολέμων εξελίσσεται με χιλιάδες νεκρούς τραυματίες και καταστροφή ολόκληρων πόλεων και υποδομών στην ευρύτετη περιοχή μας, οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί για τον έλεγχο των χώρων και την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών, και δρόμων παίρνουν επικίνδυνη τροπή και φαίνεται να μην έχουν τέλος. Αποτέλεσμα νέα δεινά σε βάρος όλων των λαών, οι πρόσφυγες που ξεριζώνονται από τις χώρες τους εξαιτίας των πολέμων αυξάνονται και η τραγωδία τους συνεχίζεται. Στις χώρες που αναζητούν προστασία και στη διαδρομή τους. Νέοι κίνδυνοι για τη ζωή τους στα ναυάγια συνεκμετάλλευσης στη μη αναγνώριση του δικαιώματος στο άσυλο, στις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης. ΝΑΤΟ, ΗΠΑ και ΕΕ, όχι μόνο πρωτοστατούν στις ιμπεριαλιστές επεμβάσεις και στην υποδαύλιση των εμφυλίων σπαραγμών, αλλά αντιμετωπίζουν τους πρόσφυγες ως απειλή. Καταστρατηγούν τις διεθνείς συνθήκες που οι ίδιοι έχουν υπογράψει για την προστασία των θυμάτων πολέμου, των διώξεων, της φτώχειας. Σφραγίζουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες με πολεμικά πλοία, ευρωσυνοριοφυλακές και φράχτες την ίδια ώρα που τα έχουν καταργήσει για τις πολυεθνικές, τις τράπεζες και τα εμπορεύματα. Εκτρέφουν σκοταδιστικές, φασιστικές, εθνικιστικές αντιλήψεις ασκούν, ξενοφοβικές και ρατσιστικές πολιτικές. Η ελληνική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ όπως και οι προηγούμενες έχει ακέραια την ευθύνη για τη στήριξη με τις βάσεις και της συμμετοχής των ΝΑΤΟ των πολεμικών επιχειρήσεων των ιμπεριαλιστών και για την υλοποίηση των αντιπροσφυγικών πολιτικών της Ε.Ε. παρά την επικοινωνιακή τους ρητορεία. Με τη συμφωνία Ε.Ε. - Τουρκίας που προχωρά σε φυλακίσεις και απελάσεις των προσφύγων, που τους στερεί το δικαίωμα στο άσυλο όσο για τους όσο για τους πρόσφυγες που ήρθαν πριν τη συμφωνία τους στοιβάξει σε στρατόπεδα φυλακές σε απάνθρωπες, συνθήκες δημιουργώντας γκέτο, μακριά από τις κατοικημένες περιοχές, παραδίδει την λειτουργία του στο στρατό και στον έλεος των χρηματοδοτούμενων ΜΚΟ τους διαχωρίζει από τους ντόπιους, αμφισβητεί το δικαίωμά του σε περίθαλψη, δουλειά καθώς και στη μόρφωση. Σ' αυτές τις συνθήκες βρίσκει έδαφος η επίδραση των ξενοφοβικών αντιλήψεων και ισλαμοφοβία και αναπτύσσεται η δράση φασιστικών και ρατσιστικών δυνάμεων με επιθέσεις ενάντια σε πρόσφυγες. Ο λαός μας ξέρει από πολέμους, διώξεις, προσφυγιά, εκμετάλλευση, είμαστε αλληλέγγυοι με τους κατατρεγμένους και ξέρουμε ότι δεν μας χωρίζει τίποτα μαζί τους. Για τη φτώχεια, την ανεργία, την εκμετάλλευση, τα μνημόνια, την ακρίβεια, τη φοροεπιδρομή, τη ληστεία των τραπεζών δε φταίνε οι πρόσφυγες που πάνω τους οι κυρίαρχοι θέλουν να στρέψουν την οργή. Κοινός εχθρός μας είναι οι πόλεμοι, τα συμφέροντα της

οικονομικής ολιγαρχίας, οι μηχανισμοί και το πολιτικό κατεστημένο που τα υπηρετεί. Χρειάζεται να παλέψουμε για να μπει τέλος στους πολέμους και τις αντιλαϊκές αντιπροσφυγικές πολιτικές. Να αποκρουστεί η επίδραση των ξενοφοβικών αντιλήψεων να σταματήσουμε τη φασιστική δράση. Τα ρατσιστικά επεισόδια σε Χίο, Λέσβο και Ωραιόκαστρο πρέπει να απαντηθούν, να έρθουν στο προσκήνιο οι αξίες της φιλίας των λαών, η αγωνιστική αλληλεγγύη στους πρόσφυγες του πολέμου και της φτώχειας και η απαίτηση για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και ελευθεριών ντόπιων και προσφύγων ενάντια στις αιτίες που γεννούν τη προσφυγική τραγωδία. Να διατρανώσουμε τη θέληση για κοινό αγώνα ντόπιων και προσφύγων για προστασία ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης στέγασης περίθαλψης, δικαίωμα στην παιδεία και την εργασία, ελεύθερη μετακίνηση και εγκατάσταση προσφύγων. Καλούμε σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, αντιφασιστικές, αντιρατσιστικές πρωτοβουλίες, συλλογικότητες, συντονισμούς, οργανώσεις, κινήσεις, ντόπιους και πρόσφυγες να συμμετέχουν όπως και το δίκτυο διοικητικών, να συμμετέχουν στο συντονισμό για το προσφυγικό ,μεταναστευτικό των σωματείων, λοιπόν και συλλογικοτήτων της γειτονιάς. Συμμετοχή όλοι και όλες την Πέμπτη 20 Οκτωβρίου, έξι η ώρα στα Προπύλαια για πορεία στη Βουλή στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την πρεσβεία των ΗΠΑ. Ευχαριστώ. (χειροκροτήματα)..

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι να προχωρήσουμε να ψηφίσουμε τα ψηφίσματα το προσφυγικό έχουμε δύο ψηφίσματα και τα δύο μεγαλούτσικα εδώ που τα λέμε αλλά τελοσπάντων.

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Είναι μεγάλο το πρόβλημα, συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Είναι μεγάλο βρε συναδέλφισσα, αλλά άμα δεν μπορούμε να τα βάλουμε σε.. 1,2,3 δεν βγάζουμε άκρη έτσι. Για το προσφυγικό και εσύ .. (γέλια). Ωραία έχουμε δύο ψηφίσματα για το προσφυγικό. Να ψηφίσουνε πρώτα για, για της αγωνιστικής συνεργασίας.

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Να κάνω μια πρόταση; Το λέω επειδή ακούστηκε ότι είναι και μεγάλο. Οι συνάδελφοι από το δίκτυο διοικητικών

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συναδέλφισσα, εγώ το βρίσκω πολύ λογικό λέω, να καθίσετε να δουλέψετε λίγο και στο τέλος να το βάλουμε και να.. Στο δια ταύτα τι προτείνεις, Ντορρέτα τι προτείνεις; Με της αγωνιστικής συνεργασίας; Ωραία δηλαδή, συμφωνείτε (φωνές εκτός μικροφώνου) .. Ωραία μην μαλώσετε ποιος καλεί.. να σας πω κάτι να κρατήσουμε ένα ψήφισμα και να γράψουμε δίκτυο αγωνιστική συνεργασία και να τελειώνουμε ρε παιδιά, ε; (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΜΑΡΓΕΤΑΚΗΣ: Τότε, τότε δεν μένει παρά το συνέδριο να εξουσιοδοτήσει ας πούμε τις δύο παρατάξεις.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Όχι δεν είναι έτσι ή ψηφίζουμε ή δεν ψηφίζουμε. Δύο λεπτά.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Ακούστηκαν και τα δύο ψηφίσματα, από τις δυο παρατάξεις και δεν υπάρχει καμία επιφύλαξη και αντίρρηση να το συνδιαμορφώσουμε και να βγει ένα τελικό.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ωραία προχωράμε στο τέλος... περνάει το ψήφισμα μετά τη συνδιαμόρφωση που θα κάνουν οι δύο παρατάξεις.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Με συγχωρείτε λίγο τώρα, κάτσε τώρα τι είναι αυτό που λέτε και γιατί δεν το κάνουμε και στα προηγούμενα τρία ψηφίσματα αυτό; Γιατί και αυτά είχανε κοινά στοιχεία, να βρούμε τα κοινά σημεία να τα φτιάξουμε..

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Να προτείνω κάτι συνάδελφοι, συνάδελφοι να προτείνω κάτι; Δύο λεπτά Ζίκο έχεις δίκιο, δύο λεπτά βρε συνάδελφοι πάρτε ένα ψήφισμα γράψτε αγωνιστική συνεργασία - δίκτυο να κλείσουμε αυτή την υπόθεση. (φωνές εκτός μικροφώνου).

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Αν θέλαμε συνάδελφοι να βγάλουμε κοινή ανακοίνωση με το δίκτυο και την αγωνιστική συνεργασία, δεν περιμέναμε το συνέδριο να μας υποδείξει για να το κάνουμε;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ψηφοφορία, ψηφοφορία, ψηφοφορία αρχίζουμε. (φωνές εκτός μικροφώνου) Ευχαριστώ πολύ. Ευχαριστώ πολύ συναδέλφισσα κατάλαβα πάρα πολύ εντάξει, συμφωνείτε ότι δεν συμφωνείτε λοιπόν, προχωράμε ψηφοφορία. Της αγωνιστικής συνεργασίας υπέρ; ...

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Τι δεν κατάλαβες;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Αφού δεν συμφωνούνε ρε παιδάκι μου . (φωνές εκτός μικροφώνου) .. τι συμφωνείτε ρε παιδάκι μου, τι συμφωνείτε; (φωνές εκτός μικροφώνου) ... ρε συνάδελφοι σας είπα να πάρω ένα ψήφισμα να γράψω αγωνιστική συνεργασία δίκτυο να το κλείσουμε (φωνές εκτός μικροφώνου) .. τι γίνεται ρε συνάδελφε;

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Λοιπόν ας πούμε ότι προς το παρόν αποσύρονται τα δύο ψηφίσματα και θα συζητήσουμε αργότερα ένα κοινό ψήφισμα τελοσπάντων ..ας περάσουμε στο επόμενο ψήφισμα και θα συνεχίσουμε με το ψήφισμα για το μεταναστευτικό όταν ήμαστε έτοιμοι.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Να ψηφίσουνε παιδί μου αστους (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Αθροιστικά και τα δύο κείμενα. Εντάξει θα θεωρήσουμε ότι ήταν ένα.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Και είναι 5 σελίδες η πρόταση τα δύο ψηφίσματα είναι ένα.. αναλαμβάνουμε εμείς την ευθύνη να το μικρύνουμε και ψηφίζουμε και τα δύο ψηφισμάτων.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συναδέλφισσα δεν είναι έτσι, δεν είναι έτσι αν θέλετε και συμφωνείτε καταθέστε ψήφισμα μαζί, δεν θα παίζουμε τώρα ε δεν είναι πράγματα αυτά τώρα αλλά δεν αναλαμβάνει κανείς την ευθύνη το ψήφισμα πάει στο σώμα

ψηφίζει και τελειώνουμε δεν θα παίζουμε τώρα εδώ πέρα (φωνές εκτός μικροφώνου). Βάλτε συρραπτικό με τις δύο παρατάξεις δώστο κει πέρα δώστο κει πέρα ωραία.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Δεν το έχω εγώ. Η κοπέλα που το έχει. Από κοινού αυτό σας λέει.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Παίζουμε τώρα. Πάρτα 1,2 βάλε συρραπτικό και φεύγεις .. οοο παίζουμε τώρα. Όχι θα τελειώσουμε με αυτό και θα προχωρήσουμε παρακάτω. Θα τελειώσουμε αυτό και θα προχωρήσουμε παρακάτω. Τελειώνουμε ένα - ένα. Λοιπόν συνάψτε τα και φέρτε τα (φωνές εκτός μικροφώνου). Όχι ένα - ένα θα τελειώσουμε, ένα - ένα να τελειώσουμε δεν θα κάτσουμε όλο το βράδυ.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Άλλα δύο ναι, άλλα δύο, άλλα τρία άλλα τρία το ένα είναι για το ΕΚΑ, το εργατικό κέντρο Αθηνών, το άλλο είναι για τις συλλογικές συμβάσεις εεε, ναι αυτά εδώ πέρα που πηγαίνουν στα δικαστήρια .

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δώστου το μικρόφωνο να μιλάει να πάει στα πρακτικά (φωνές εκτός μικροφώνου). Θα το καταθέσετε συναδέλφισσα, έλα Αντωνία να τελειώνουμε έλα .. ωραία .. ευχαριστούμε πολύ. Ψηφίζετε ,Υπέρ; Κατά; Λευκά; Ομόφωνα (χειροκροτήματα, φωνές εκτός μικροφώνου) .

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: ψηφοφορία δεν υπάρχει .. το επόμενο πάμε – πάμε.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι πάμε στο επόμενο ψήφισμα, έλα συνάδελφε σήκω πάνω, σήκω.

ΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΓΕΩΡΓΙΟΥ: Λοιπόν συνάδελφοι σαν αγωνιστική συνεργασία εμείς καταθέτουμε ένα ψήφισμα για την απαράδεκτη απόφαση του δικαστηρίου να καθαιρέσει την πλειοψηφία και το διοικητικό συμβούλιο του εργατικού κέντρου Αθήνας. Καταγγέλλουμε την ωμή και απρόκλητη, απροκάλυπτη παρέμβαση της αστικής δικαιοσύνης που αποφάσισε για λογαριασμό της κυβέρνησης και της εργοδοσίας την ακύρωση των αποφάσεων των αρχαιρεσιών του 29ου συνεδρίου του ΕΚΑ. Μ' ένα απαράδεκτο σκεπτικό υπέρ των ασφαλικών μέτρων του πανελλαδικού σωματείου της Alpha Bank οι δικαστές διατυπώνουν τον ανυπόστατο ισχυρισμό, ότι δεν προβλέπεται στο καταστατικό του ΕΚΑ, αποκλεισμός αντιπροσώπων λόγω παρατυπιών σε αρχαιρεσίες και στη συνέχεια αναφέρει επιγραμματικά. Ο έλεγχος του κύρους της κάθε φύσεως εκλογών των οργάνων - σωματείων υπόκειται στη δικαιοδοτική κρίση των δικαστηρίων και όχι των διοικητικών συμβουλίων και γενικών συνελεύσεων. Αυτή η κατάπτυστη απόφαση του δικαστηρίου για λογαριασμό της κυβέρνησης και της εργοδοσίας, αποδεικνύει για μια ακόμα φορά ότι δικαιοσύνη μόνο τυφλή δεν είναι όταν πρόκειται να χτυπήσει το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και τους αγώνες του. Επιχειρηματικοί όμιλοι και κόμματα του κεφαλαίου, θέλουν ένα συνδικαλιστικό κίνημα παραγωγής και αναπαραγωγής συνδικαλιστικών στελεχών και οργανώσεων που δεν θα αμφισβητούν τη στρατηγική του κεφαλαίου για την αύξηση των κερδών των μονοπωλιακών ομίλων. Ένα κίνημα που θα είναι

μηχανισμός νομιμοποίησης, της αντιλαϊκής πολιτικής μέσα στους εργάτες στα πρότυπα σήμερα της Γ.Σ.Ε.Ε. και της ΑΔΕΔΥ. Εμείς τους απαντάμε με σκληρό ανυποχώρητο ταξικό αγώνα με οργάνωση στα σωματεία μας, σωματεία ζωντανά με μαζικές διαδικασίες που θα τα μετατρέψουν σε κέντρα οργάνωσης του αγώνα ενάντια στην αντιλαϊκή επίθεση κυβέρνησης, εργοδοσίας, ευρωπαϊκής ένωσης. Σωματεία ισχυρά που θα βάζουν σε επίκεντρο των διεκδικήσεών τους τη πάλη για τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και των οικογενειών τους, τη πάλη για την υπογραφή των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και την κάλυψη όλων των απωλειών που υπέστησαν οι εργαζόμενοι κατά την περίοδο της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι να περάσουμε σε ψηφοφορία. Υπέρ; Κατά; Λευκά; Ομόφωνα; Περνάμε στο επόμενο ψήφισμα.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ : Είναι από την αγωνιστική συνεργασία. Είναι για το θέμα που συζητούσαμε το πρωί για τις συλλογικές συμβάσεις και την διεκδίκηση της ανάκτησης των απωλειών μας. Αυτό είναι το τελευταίο από όσο ξέρω της αγωνιστικής συνεργασίας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΜΟΥΛΗΣ: Συνάδελφοι, εδώ τώρα. Να προειδοποιήσω είναι τετρασέλιδο περίμενε - περίμενε ώπα - ώπα μπορώ μην πιάνεις το κεφάλι σου, περίμενε. Μπορώ Ηλία συγνώμη, μπορώ δημιουργικά να το περικόψω έτσι και αλλιώς είναι στη δημοσιότητα 2,5 μήνες. Έχει ήδη υπογραφεί από 400 σωματεία και ομοσπονδίες, το καταθέτουμε στο συνέδριο, θεωρώ ότι το ζήτημα είναι σημαντικό εάν υπάρχει επιφύλαξη από το Ζήκο σε σχέση μ' αυτά που θα περικόψω μπορώ να το διαβάσω ολόκληρο. Α, το διαβάσαμε και στο, άρα λοιπόν να κάνω μια σύντομη παρουσίαση σήμερα έτσι; Λοιπόν, κάλεσμα ομοσπονδιών και εργατικών κέντρων προς τις διοικήσεις των συνδικάτων, όλους τους αγωνιστές, συνδικαλιστές, εργατική τάξη. Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, οι ομοσπονδίες και τα εργατικά κέντρα που υπογράφουμε αυτό το κάλεσμα αναλαμβάνουμε την πρωτοβουλία και απευθυνόμαστε σε όλα τα σωματεία σε όλους εργαζόμενους να οργανώσουμε με τόλμη το μεγάλο μέτωπο αγώνα για τη διεκδίκηση απωλειών που είχαμε σε μισθούς, μεροκάματα συντάξεις και κυρίως για την κατάργηση των αντεργατικών νόμων που περιορίζουν ή καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Οι απώλειές μας είναι μεγάλες, συνυπολογίζοντας όλους τους παράγοντες μπορούμε να εκτιμήσουμε πως οι συνολικές απώλειες στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων φτάνουν ή προσεγγίζουν το 50% την περίοδο της κρίσης. Η επίθεση στον κατώτατο μισθό είχε ως αποτέλεσμα οι αποδοχές του 2014 να είναι χαμηλότερες ακόμα και από τα κατώτατα όρια των αρχών της δεκαετίας του '90. Απευθύνουμε κάλεσμα συμπόρευσης και αγώνα για να διαμορφώσουμε τους όρους αντεπίθεσης του εργατικού κινήματος ενιαία, κατά κλάδο, πανελλαδικά. Να αγωνιστούμε μαχητικά, ανυποχώρητα κανέναν να μη δουλεύει χωρίς συλλογική σύμβαση εργασίας, χωρίς συγκροτημένα δικαιώματα, αφήνω κάποια πράγματα συνάδελφοι και συνεχίζω. Σε

κάθε κλάδο, κάθε σωματείο και χώρο δουλειάς υπάρχουν δυνατότητες, υπάρχουν δυνάμεις πρωτοπόρες και τίμιες που δεν παρασύρονται από τις σειρήνες της ηττοπάθειας και του συμβιβασμού, δυνάμεις με θέληση και ικανότητα να ηγηθούν στην οργάνωση της πάλης. Εργατικά κέντρα, ομοσπονδίες, συνδικάτα, χιλιάδες εργατοϋπάλληλοι που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ μαζί με πολλά άλλα σωματεία δώσαμε πολύμορφους αγώνες με θέσεις που στήριζαν τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα, έδειχναν τις αιτίες για το ποιός πρέπει να πληρώσει. Με αυτούς τους αγώνες καταφέραμε: να αποκαλύψουμε την αντιλαϊκή πολιτική πλατιά στο λαό, να εμποδίσουμε την προσπάθεια της κυβέρνησης και του κεφαλαίου να νομιμοποιήσουν τα μέτρα στη λαϊκή συνείδηση, εμποδίσουμε την εργοδοσία για τα κόμματά της να κάνουν τους εργαζόμενους συμμετόχους στην εφαρμογή της πολιτικής τους. Δημιουργήσαμε προϋποθέσεις για τη συνέχεια με δεδομένο ότι η αναμέτρηση με τη πολιτική του κεφαλαίου απαιτεί αγώνες με συνέχεια, επιμονή και ταξική συνέπεια με εναλλαγή και διαρκή προσαρμογή των μορφών της πάλης. Η εργατική τάξη χρειάζεται το δικό της σχέδιο όχι μόνο για να αποκρούσει την νέα επίθεση αλλά για να διεκδικήσει τις τεράστιες απώλειες που είχαμε με γνώμονα τις σύγχρονες ανάγκες. Δεν συμβιβαζόμαστε με μισθούς πείνας, με δουλειά χωρίς δικαιώματα, καμιά υποχώρηση συνάδελφοι δεν βοήθησε, κάθε υποχώρηση έκανε πιο επιθετική την εργοδοσία. Έτσι φτάσαμε μέχρι εδώ, δεν δεχόμαστε να δουλεύουμε για ένα ξεροκόμματο όταν εμείς παράγουμε όλο τον πλούτο, για την εργατική τάξη δεν υπάρχει καμία ελπίδα ακόμα και όταν έρθει η όποια ανάκαμψη κερδών αν δεν οργανώσει τον αγώνα της και να καταλήξω συνάδελφοι, με το πλαίσιο διεκδικήσεων θα πω εκ' των προτέρων ότι επισυνάπτεται και πρόταση νόμου, έχει τη διατύπωση πρότασης νόμου με βάση την οποία αυτά τα σωματεία και οι ομοσπονδίες οι 400 που υπογράφουνε, θα πάνε σε όλα τα κόμματα της βουλής πλην της χρυσής αυγής. Στη πρόταση νόμου περιλαμβάνονται όλοι οι εργατικοί, όλοι οι αντεργατικοί νόμοι που κατά τη γνώμη μας θα πρέπει να καταργηθούν και να αντικατασταθούν από την συνημμένη πρόταση νόμου. Καταλήγω με τα εξής για το πλαίσιο πάλης. Να διεκδικήσουμε την επαναφορά του βασικού μισθού στα 751, την κατάργηση του αντεργατικού πλαισίου για τις συλλογικές συμβάσεις και την επαναφορά των κλαδικών συλλογικών διαπραγματεύσεων. Τα δικαιώματά μας, ο κλεμμένος ιδρώτας και το αίμα μας δεν είναι περασμένα ξεχασμένα, απαιτούμε την κατάργηση του νέου μισθολογίου και της αντιδραστικής αξιολόγησης στο δημόσιο, την επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, τη κάλυψη απωλειών των δημοσίων υπαλλήλων. Διεκδικούμε συλλογικές συμβάσεις εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς, με κριτήριο τις τεράστιες απώλειες στο εργατικό εισόδημα σε κάθε κλάδο και χώρο δουλειάς, διεκδικούμε την επαναφορά των κομμένων συντάξεων και επιδομάτων, διεκδικούμε τη προστασία ανέργων με αύξηση του επιδόματος ανεργίας, να μπει φρένο στη φοροληστεία των εργαζομένων και τέλος να πληρώσουν οι βιομήχανοι εφοπλιστές και οι τραπεζίτες.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Υπέρ;

ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΦΕΡΜΟΥ: Πριν την ψηφοφορία. Μπορούμε να κάνουμε μια ερώτηση;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Μπορείτε.

ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΦΕΡΜΟΥ: Ωραία. Καταρχάς το δίκτυο διοικητικών δεν διαφωνούμε το είχαμε πει και στο κεντρικό συμβούλιο.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Το θυμάμαι.

ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΦΕΡΜΟΥ: Για εμάς όμως είναι σημαντικό να αναφέρετε σ' ένα τέτοιο ψήφισμα που δεν είναι μόνο ψήφισμα είναι και ένα πλαίσιο δράσης και διεκδικήσεων, να αναφέρεται και ο αίτιος, ότι όλα αυτά για να συμβούν πρέπει να έρθει σε ρήξη με Ε.Ε., διεθνές νομισματικό ταμείο, μηχανισμού χρέους με προσύμφωνο, χωρίς αυτό, το μόνο που μπορεί να κάνει και εδώ θυμίζουμε ότι μπορεί να κάνει πολύ περισσότερα από αυτό, είναι να πάει στη Βουλή και να πιέσει τα αστικά κόμματα σε μια κατεύθυνση που έτσι και αλλιώς πλην ελαχίστων εκεί μέσα δεν την δέχονται. Οπότε για εμάς είναι σημαντικό αν θέλετε, αν συμφωνείτε συνάδελφοι, να φαίνεται, να είναι ξεκάθαρο, για το ποιος είναι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΜΟΥΛΗΣ: Δεν υπάρχει καμία αντίρρηση.

ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΦΕΡΜΟΥ: Να υπάρχει μια περιγραφική αναφορά στο ΠΑΜΕ σε ένα συνδικαλιστικό έγγραφο από την ομοσπονδία. Αναφορά συγκεκριμένη σε παράταξη δεν είναι συνδικαλιστική πρακτική.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΜΟΥΛΗΣ: Κατανοητό συναδέλφισσα, να τα πιάσω τώρα ένα- ένα γιατί άλλο ζήτημα έβαλε η ..

ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΦΕΡΜΟΥ: Είναι πολύ πιο σημαντικό αυτό.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΜΟΥΛΗΣ: Είναι πιο σημαντικό αυτό; Κοιτάξτε να δείτε κατ' αρχάς το ζήτημα που έβαλε η Ειρήνη μπορεί στο υπόλοιπο κείμενο που πήδηξα ήδη να υπάρχει αλλά εν πάση περιπτώσει από πλευράς λογικής και συλλογιστικής δεν υπάρχει καμία αντίρρηση έτσι και αλλιώς ..

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Υπάρχει συνάδελφε το λέει. Το λέει εδώ πέρα. Η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται κυβέρνηση ΕΕ, ΔΝΤ, ΣΕΒ, εφοπλιστές και τραπεζίτες θα ποτιστεί με το αίμα των παιδιών της εργατικής τάξης που καταδικάζονται στην ανεργία κτλ. Ουσιαστικά το λέει τι να λέμε τώρα τι να ψάχνουμε τη γραμμή να ψάξουμε; εδώ η ουσία είναι μια χαρά με εσάς συμφωνεί απόλυτα ... όχι αλλά θέλω να κλείσω να το βάλω στη ψηφοφορία. Τι αφού συμφωνείτε εδώ θα κάτσουμε όλο το βράδυ; Λοιπόν, συνάδελφοι ψηφίζουμε υπέρ;

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Είσαι προεδρείο τώρα εσύ συγνώμη; Έχεις μπει στο σώμα και κάνεις δύο ερωτήσεις μόλις είναι εκεί για να τις απαντήσει, τι πάει να πει ψηφίζουμε;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Παιδιά συγνώμη είναι ένα ψήφισμα έτσι; Τι ερωτήσεις και απαντήσεις. Το βάζω στο σώμα για ψηφοφορία (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Είναι και αυτό. Ας απαντήσει καλύτερα ο Γιάννης, υπάρχει και δεύτερη ερώτηση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΜΟΥΛΗΣ: Άμα με αφήσετε στη συγκεκριμένη αποστροφή γίνετε μια συγκεκριμένη αναφορά σ' ένα μετωπικό σχήμα το οποίο έχει πάρει κάποια πρωτοβουλία. Δεν σας ζητάει, μάλλον δε σας ζητάμε ούτε να καπελωθείτε να μπίτε κάτω από αυτό, ούτε τίποτα. Παρόλα αυτά θα πρέπει να αποδίδουμε τα του Καίσαρα στον Καίσαρη. Η πρωτοβουλία αυτή ξεκίνησε από δυνάμεις του ΠΑΜΕ, τι να κάνουμε τώρα. Όχι μα δεν λέει πουθενά το ψήφισμα ότι εσείς πρέπει να εγκρίνετε ή να στοιχηθείτε με το ΠΑΜΕ. Αναφέρεται σ' ένα γεγονός, ότι είναι μια πρωτοβουλία που ξεκίνησε από σωματεία που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ. Αυτό δεν νομίζω ότι χρειάζεται να βγει ούτε αλλοιώνει κάτι (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συναδέλφισσα μίλα σε παρακαλώ στο μικρόφωνο να σε ακούμε. Συναδέλφισσα μίλα αν θέλεις να μιλήσεις πάρε το μικρόφωνο να σε ακούμε και εμείς, να καταγράφετε και στα πρακτικά για να πάρουμε μια απόφαση τι θα κάνουμε. Δεν σε ακούμε.

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Δεν χρειάζεται το μικρόφωνο.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Καταγράφονται αυτά που λες.

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Λοιπόν δεν διαφωνούμε με τη συνολική λογική ούτως ή άλλως ένα μεγάλο μέρος από αυτά βρίσκεται και στο πρόγραμμα δράσης έτσι όπως τοποθετηθήκαμε, να ξεκαθαρίζουμε και θα είμαστε συμπαραστάτες και στην ομοσπονδία και στο δρόμο και αυτό είναι που θέλουμε. Από 'κει και πέρα, εγείρεται ένα ζήτημα σε σχέση με την αναφορά των σωματείων του ΠΑΜΕ, η πρόταση του ΠΑΜΕ κ.τ.λ. υπ' αυτή την έννοια και μόνο, δεν το κάνει από τη στιγμή που δεν βγαίνει από το κομμάτι και στο δρόμο ...

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δεν το αποσύρουνε, τι να κάνω, τι να κάνω εγώ τώρα, τι να κάνω; Λοιπόν, υπέρ, κατά .. ένα κατά, δύο κατά, λευκό περνάει κατά πλειοψηφία. Ευχαριστώ πολύ. Ένα τελευταίο ψήφισμα από το συνάδελφο τον Ανδριώτη.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: Εεε, ξανά καλησπέρα λοιπόν, στα γρήγορα, μη κουράζω το σώμα. Δικάζεται ένας άνθρωπος που δεν κοίταξε την πάρτη του, την Παρασκευή 14, Οκτώβρη θα γίνει εξ αναβολής δίκη του Πέτρου Καπετανόπουλου στο εφετείο Αθήνας. Ο Πέτρος Καπετανόπουλος δικάζεται με τις κατηγορίες της αντίστασης κατά της αρχής, της προσπάθειας απελευθέρωσης κρατουμένου και της άρνησης ανωμοτί κατάθεσης. Το καλοκαίρι του 2012 διαμαρτυρήθηκε σε αστυνομικούς επειδή κακοποίησαν μετανάστη ήδη συλληφθέντα και ακινητοποιημένο με χειροπέδες μέσα στο δρόμο κάτω από το σπίτι του. Να σημειωθεί ότι το καλοκαίρι του 2012 είχαν φουντώσει οι ρατσιστικές και φασιστικές κραυγές στο κοινωνικό τοπίο και έτσι οι αστυνομικοί θεώρησαν προφανές πως μπορούν να αυθαιρετούν μέσα σε ένα κοινωνικό περιβάλλον που επιχειρείται να φασιστικοποιηθεί και όπου ρατσιστές και φασίστες δρουν ανενόχλητοι. Ο Πέτρος Καπετανόπουλος δικάζεται γιατί

διαμαρτυρήθηκε, γιατί επέλεξε να μην κρατήσει το στόμα του κλειστό στο εξευτελισμό και το βασανισμό ενός ανθρώπου.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Κάντε λίγο ησυχία, κάντε λίγο ησυχία.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: Δικάζεται επειδή έδειξε αλληλεγγύη σε έναν άνθρωπο από αυτούς απέναντι στους οποίους η εξουσία δείχνει το πιο βάρβαρο πρόσωπο της. Η σύλληψη και παραπομπή του σε δίκη είναι η προσπάθεια να ποινικοποιηθεί, να τιμωρηθεί η αλληλεγγύη. Διαμαρτυρήθηκε και για αυτό όχι μόνο συνελήφθη και κατηγορείται με ψευδείς κατηγορίες αλλά στο πρώτο στάδιο του είχε αποδοθεί δικαστικά ακόμα και συνέργεια σε ληστεία πράγμα τόσο εξόφθαλμα εξωφρενικό πράγμα που κατέπεσε πριν καν φτάσει στο δικαστήριο. Δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία φορά που η αστυνομικοί αυθαιρετούν κατά τη σύλληψη ενός ανθρώπου, συλλαμβάνουν άδικα ξυλοκοπούν, βασανίζουν διαδηλωτές που αντιστέκονται στην οικονομική και πολιτική βαρβαρότητα, που μας έχει επιβληθεί. Ασκούν βία απέναντι σε μετανάστες, πρόσφυγες τοξικοεξαρτημένους, φτωχοδιάβολους και σε άλλους αδύναμους ανθρώπους. Πρόσφατα άσκησαν βία ακόμα και σε ανήλικα προσφυγόπουλα. Είναι τόσα πολλά τα περιστατικά αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας, απρόκλητα και ατιμώρητα, στο πέρασμα του χρόνου που πείθουν ακόμη και το πιο δύσπιστο ότι δεν αποτελούν εξαίρεση αλλά τον τρόπο άσκησης εξουσίας ενός σάπιου συστήματος που βασίζεται στην επιβολή διά της βίας της νομιμότητας της ατομικής ιδιοκτησίας και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Παράλληλα όμως αρκετές φορές στο παρελθόν αλλά και στο παρόν φτωχά κοινωνικά στρώματα επιλέγουν να κλείνουν τα μάτια και αντί να αναμετρώνται με την εξουσία, το κράτος, το κεφάλαιο που τσακίζουν τις ζωές όλων μας, φτιάχνουν αποδιοπομπαίους τράγους. Στοχοποιούν δηλαδή και αυτά, τους πιο αδύναμους, δίνοντας έτσι άλλοθι και δύναμη στους πολιτικά και οικονομικά ισχυρούς να περάσουν τις επιλογές τους. Η συγκεκριμένη δίκη - δίωξη είναι το μήνυμα του κράτους προς την κοινωνία είναι ότι η αλληλεγγύη και η διαμαρτυρία δεν είναι χωρίς συνέπειες, όποιος αντιστέκεται πρέπει να τιμωρείται, η συμπαράστασή μας είναι το δικό μας μήνυμα ότι η διαμαρτυρία και η αντίσταση είναι αναφαίρετα δικαιώματά μας. Η αλληλεγγύη ούτε μπορεί ούτε θα αφήσουμε να ποινικοποιηθεί. Η ήδη εκφρασμένη συμπαράσταση προς το Πέτρο Καπετανόπουλο σε όλη αυτή τη περίοδο από την αρχή της δίωξής του με εκδηλώσεις μικροφωνικές, ψηφίσματα μαζικών φορέων και σωματείων, υπογραφές κειμένων συνεχίζεται και εντείνεται, ζητούμε την άρση δίωξης εναντίον του. Αυτό ήτανε.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι ψηφίζουμε υπέρ, κατά - κατά όχι είπε; λευκό; περνάει ομόφωνα. Συνάδελφοι με το ψήφισμα αυτό ολοκληρώνονται οι εργασίες του συνεδρίου μας, ορίστε .. (φωνές εκτός μικροφώνου). Η εφορευτική επιτροπή τα ανακοινώνει.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ : Η εφορευτική επιτροπή τα ανακοινώνει αυτά. (Φωνές εκτός μικροφώνου)

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Εν πάση περιπτώσει όμως.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Η εφορευτική επιτροπή θα ανακοινώσει τα ονόματα και θα πει τότε αρχίζει η ψηφοφορία αύριο, αυτό.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι, θα 'ρθει η εφορευτική επιτροπή σε λίγο. Πέρα από αυτό εμείς μπορούμε να πούμε δύο πράγματα για το κλείσιμο. Δεν χρειάζεται να τα ξαναπούμε μετά από την εφορευτική επιτροπή. Το 5ο συνέδριο μετά και την ανακοίνωση των υποψηφίων από την εφορευτική επιτροπή φτάνει στο τέλος των εργασιών. Παρά τις δυσκολίες και το κλίμα που υπήρχε αρχικά, πιστεύω ότι έγινε ένας γόνιμος διάλογος και όποιος θέλει παραπέρα να προχωρήσει, ειδικά στα ζητήματα που αφορά και τα πανεπιστήμια και τα άλλα τα γενικότερα τα εργασιακά μας όπως αναπτυχθήκανε από τις παρατάξεις και από τους συναδέλφους που πήραν το λόγο. Μιλήσαν 32 συνάδελφοι, συνολικά, έγινε εκτενής διάλογος, κατατέθηκαν δύο προτάσεις για πρόγραμμα δράσης, ψηφίστηκε η μία και ψηφίστηκαν και τα 4 ψηφίσματα τα οποία μας κατέθεσαν οι συνάδελφοι, τρία ομόφωνα και ένα κατά πλειοψηφία. Ευχαριστώ πολύ, καλό βράδυ από εμάς και περιμένω την εφορευτική επιτροπή (χειροκροτήματα ..).

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Θα σας τα πει η εφορευτική, αυτά είναι δουλειά της εφορευτικής.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Εμείς θα παραμείνουμε εδώ αλλά όποιος θέλει εδώ πάνω, περιμένουμε. Έγινε κάποιο λάθος και το διορθώνουμε (φωνές εκτός μικροφώνου).

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Πουθενά – πουθενά, συνάδελφοι - συνάδελφοι λίγο την προσοχή σας μισό λεπτάκι, μισό λεπτάκι. Δεν χρειάζεται Αντωνία, δεν χρειάζεται αυτό. Λοιπόν ακούστε λίγο, ακούστε λίγο. Στο κλείσιμο του απολογισμού, είχα κάνει λόγο για εικοσιτετράωρη πανελλαδική απεργία για το δικαστήριο, ζητώ από το σώμα, την απόφαση για την εικοσιτετράωρη απεργία να την πάρουμε εδώ τώρα, αν είμαστε σύμφωνοι πρόεδρε, κάνω μια πρόταση πολύ συγκεκριμένη. Στο κλείσιμο στη τοποθέτησή μου, είχα μιλήσει για την εικοσιτετράωρη απεργία που πρέπει να προκηρύξει η ομοσπονδία τη μέρα της απεργίας, πανελλαδική. Εντάξει ολοκληρώθηκε εδώ, σώμα είμαστε παρόντες είμαστε και κάνω αυτή τη πρόταση. Λοιπόν προτείνω λοιπόν να αποφασίσουμε η πρόταση είναι να αποφασίσουμε υπέρ μιας εικοσιτετράωρης απεργίας την ημέρα που γίνεται το δικαστήριο στις 24 Οκτώβρη. Αν είναι σύμφωνο το σώμα, αν είναι μια πρόταση η οποία αμφισβητείται δεν θα την έκανα αν έχει κλείσει συνέδριο , αλλά εν πάση περιπτώσει έγινε τέτοια αναφορά πολύ συγκεκριμένα. Να το ψηφίσουμε κιόλα να μην χρειαστεί από το κεντρικό συμβούλιο που θα συγκροτηθεί το αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα να πάρει μια τέτοια απόφαση και εν πάση περιπτώσει έχει και ένα ισχυρότερο έναυσμα την πάρει το συνέδριο. Λοιπόν πρόεδρε θέσε αυτή τη πρόταση σε ψηφοφορία αν δεν υπάρχει αντίρρηση από το σώμα.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Την ακούσατε τη πρόταση για απεργία στις 24 Οκτωβρίου, υπέρ; Και συγκέντρωση διαδικασία κατά; Λευκό; Ομόφωνα; (Φωνές εκτός μικροφώνου). Δεν αντέχω άλλο (χειροκροτήματα, φωνές εκτός μικροφώνου).

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Σάββα μια διευκρίνιση, είναι σίγουρο ότι θα εκδικαστεί; Γιατί έχουμε ξανακάνει απεργία χωρίς να εκδικαστεί η υπόθεση για το ίδιο θέμα.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Άμα θέλει για κάποιο λόγο που ξέρουμε από πριν να την αναιρέσουμε, εννοείται, εννοείται.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Και την άλλη φορά πάλι (φωνές εκτός μικροφώνου).. Γιατί κάποιοι την κάνουμε την απεργία, κατάλαβες; Αυτό είναι το θέμα. (φωνές εκτός μικροφώνου). Καλά τα είπα;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Μια χαρά πολύ ωραία. (φωνές εκτός μικροφώνου) .. Κάτσε - κάτσε (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κάθε εκπρόσωπος, ο κάθε εκπρόσωπος του ψηφοδέλιου τσεκάρει το ίδρυμα για την ορθότητα των υποψηφιοτήτων, γι' αυτό υπάρχει (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Η προθεσμία ως τι ώρα είναι;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι το συνέδριο έληξε, το προεδρείο δεν έχει αρμοδιότητα, καλό βράδυ, να περάσετε καλά, αύριο το πρωί τα λέμε. Γειά σας.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Συνάδελφοι περιμένουμε όσοι θέλουμε την εφορευτική επιτροπή για να μας ανακοινώσει τα ονόματα.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Έκλεισε, έκλεισε, να γράψουμε τα πρακτικά, άντε παιδιά (φωνές εκτός μικροφώνου).

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Η εφορευτική επιτροπή ας έρθει εδώ στο μικρόφωνο να ανακοινώσει τις υποψηφιότητες. Χρήστο, Μαρία.. ελάτε εδώ πέρα να δούμε τι θα κάνουμε. (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: να τα ελέγξει μήπως έχει κανά λάθος. Θα έπρεπε να έχει γίνει αυτός ο έλεγχος.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Εντάξει δεν έγινε τώρα. Δύο λεπτά ρε παιδί μου, δύο λεπτά , δύο λεπτά, δύο λεπτά , δύο λεπτά (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Υπάρχει κάποιος από την αυτόνομη συνδικαλιστική δράση; (φωνές εκτός μικροφώνου). Συνάδελφοι επειδή και εδώ εργολαβικοί συνάδελφοι καθαρίζουν, μαζέψτε τα σκουπιδάκια σας πριν φύγετε απ' την αίθουσα (φωνές εκτός μικροφώνου). Συνάδελφοι έχουν ελεγχθεί τα υπόλοιπα ψηφοδέλτια, είναι έτοιμη η εφορευτική επιτροπή για να κάνει την ανακοίνωση των ονομάτων θέλουν μόνο μια μικρή επιβεβαίωση από την αυτόνομη συνδικαλιστική δράση αν είναι κάποιος, είναι κάποιος εδώ, ωραία, είναι ας μείνει αυτό το ψηφοδέλτιο σε εκκρεμότητα μέχρι το

τέλος της ανάγνωσης των υπόλοιπων, ας αναγνωστούν τα υπόλοιπα. Λίγο ησυχία καθίστε λίγο να προχωρήσουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Λοιπόν, λοιπόν όσον αφορά τους συνδυασμούς. Θα ξεκινήσω βέβαια τελείως τυχαία έτσι; Έτσι όπως τα έχω μπροστά μου. Εκλογικός συνδυασμός ενωτική αγωνιστική κίνηση, ενωτική αριστερή παρέμβαση, συσπείρωση πανεπιστημίου Πατρών υποψηφιότητες για την εκλογή αντιπροσώπων για το 35ο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Βασιλάκης Ανδρέας, Βασιλόπουλος Θεόδωρος, Βενούτσου Κερασέα, Ζήσης Δημήτριος, Κατσιγιάννη Ιωάννα, Κολοβός Γρηγόρης, Ούνα Δέσποινα, Λέκκας Δημήτρης, Λένης Κωνσταντίνος, Μαλαγλιώτη Φλώρα, Μαραντίδου Μαρία, Μπαγιώργος Στέφανος, Πετρόπουλος Γιώργος, Σπηλιόπουλος Παναγιώτης, Τριγάζης Ζαχαρίας, Τσοδούλου Χρυσή, Χατζηπαύλου Θεωдорής. Για τον ίδιο, για τον ίδιο εκλογικό συνδυασμό, υποψηφιότητας για το κεντρικό συμβούλιο της ΟΔΠΤΕ. Βασιλάκης Ανδρέας, Βασιλόπουλος Θεόδωρος, Βενούτσου Κερασέα, Ζήσης Δημήτριος, Κατσιγιάννη Ιωάννα, Κολοβός Γρηγόρης, Ούνα Δέσποινα, Λέκκας Δημήτρης, Λένης Κωνσταντίνος, Μαλαγλιώτη Φλώρα, Μαραντίδου Μαρία, Μπαγιώργος Στέφανος, Πετρόπουλος Γιώργος, Σπηλιόπουλος Παναγιώτης, Τσοδούλου Χρυσή, Χατζηπαύλου Θεωдорής και οι υποψηφιότητες για την εξελεγκτική επιτροπή, Παναγιωτοπούλου Τερψιχόρη. Εκλογικός συνδυασμός Δίκτυο Διοικητικών. Υποψηφιότητες για το κεντρικό συμβούλιο ΟΔΠΤΕ. Ανδριώτης Σπύρος, Βασάκος Παύλος, Βλάχα Κωνσταντίνα (Τίνα), Βλάχου Ελένη, Καραμήτσου Φωτεινή, Καρκάλη Σοφία, Κορωναίου Μελπομένη, Λογοθέτη Μαρία Ελένη (Μαρλέν), Μποχώτης Ιωάννης, Παπαγεωργίου Ευφροσύνη (Φρόσω), Ρίζου Θεοδώρα (Ντορρέτα), Ροδοπούλου Ευσεβία (Σέβη), Τσάπαρη Ολυμπία. Εκλογικός συνδυασμός δίκτυο διοικητικών. Υποψηφιότητες για την εκλογή αντιπροσώπων για το 35ο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Λογοθέτη Μαρία Ελένη (Μαρλέν), Ρίζου Θεοδώρα (Ντορρέτα). Αγωνιστική Συνεργασία, υποψηφιότητες για το κεντρικό συμβούλιο της ΟΔΠΤΕ. Βασιλακόπουλος Γιώργος, Δρακογεωργίου Νίκος, Διακογεωργίου με συγχωρείτε Νίκος, Κασαστογιάννης Άγγελος, Κουρμούλης Γιάννης, Μαγδανοζίδης Χαράλαμπος, Μαριετάκης Δημήτρης, Πατσούρης Ευθύμιος, Τσαλακανίδου Κυριακή, Τσιλίρη Ευσταθία, Τσώκος Γιώργος, Τσώνη Αναστασία, Χρονοπούλου Νίκη, Χρυσοβέργη Παναγιώτα, Ψάλτου Αντωνία. Υποψηφιότητες για την εξελεγκτική επιτροπή. Τσίρου Ελένη, Τσάνης Νίκος, Φαναριώτης Αθανάσιος. Εκλογικός συνδυασμός αγωνιστική συνεργασία. Υποψηφιότητες για την εκλογή αντιπροσώπων για το 35ο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Βασιλακόπουλος Γιώργος, Διακογεωργίου Νίκος, Κασαστογιάννης Άγγελος, Κουρμούλης Γιάννης, Μαγδανοζίδης Χαράλαμπος, Μαριετάκης Δημήτρης, Πατσούρης Ευθύμιος, Τσαλακανίδου Κυριακή, Τσιλίρη Ευσταθία, Τσώκος Γιώργος, Τσώνη Αναστασία, Χρονοπούλου Νίκη, Χρυσοβέργη Παναγιώτα, Ψάλτου Αντωνία. Εκλογικός συνδυασμός Ανεξάρτητη Ενωτική Κίνηση τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Υποψηφιότητες για το κεντρικό συμβούλιο της ΟΔΠΤΕ. Αγγουράς Γεώργιος, Βαγγέλογλου Σύλβια, Βαλσαμακίδης Χρήστος, Γιαννάτος Άγγελος, Γρηγοριάδης Νίκος, Ζάχου Ουρανία, Μπαλταδάκη Βενετία, Παντελάκης Αντώνιος, Παπαδόπουλος

Σάββας, Τσανάκας Ζήκος, Χατζητριανταφύλλου Απόστολος. Υποψηφιότητες για την εξελεγκτική επιτροπή, Γιακουμάκη Καλλιόπη, Καραλής Δημήτριος. Εκλογικός συνδυασμός Ανεξάρτητη Ενωτική Κίνηση τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Υποψηφιότητες για την εκλογή αντιπροσώπων για το 35ο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Αποστολάκης Μανώλης, Γαλιώτος Κωνσταντίνος, Γρηγοριάδης Νίκος, Καραλής Δημήτριος, Μπαγρής Βασίλειος, Παντελάκης Αντώνιος, Παπαδόπουλος Σάββας, Τσανάκας Ζήκος, Χατζητριανταφύλλου Απόστολος. Εκλογικός συνδυασμός Αυτόνομη Συνδικαλιστική Δράση. Υποψηφιότητες για την εκλογή αντιπροσώπων για το 35ο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Γκιζάρης Ιωάννης, Παλαιοχορλίδης Ηλίας. Εκλογικός συνδυασμός Αυτόνομη Συνδικαλιστική Δράση, υποψηφιότητες για το κεντρικό συμβούλιο της ΟΔΠΤΕ. Γκιζάρης Ιωάννης, Καλτσογιάννη Μαρία, Καλφούντζος Χρήστος, Τσίτσης Νικόλαος. Υποψηφιότητες για την εξελεγκτική επιτροπή. Αγοραστού Μαρία, Μπουχάρα Ελένη, Κόκκαλη Δήμητρα, Χατζηφωτίου Μαρία. Αυτοί είναι οι εκλογικοί συνδυασμοί οι οποίοι είναι έτοιμοι από τη πλευρά μας προκειμένου να προχωρήσουμε στο επόμενο στάδιο. Εάν υπάρχει κάποια αντίδραση; Επίσης - επίσης επειδή πολύ σωστά μου λέει η συναδέλφισσα στις εκλογές να έχουμε όλοι την ταυτότητα μας και το βιβλιάριό μας για να μην έχουμε κανένα πρόβλημα.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Για την ώρα έχεις να πείς κάτι; Για την ώρα. Ενδιαφέρει πολλούς αυτό. (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε λιγάκι, ακούστε λιγάκι επειδή οι δικαστικοί αντιπρόσωποι είναι, ακούστε το σιγά - σιγά σε περίπτωση που το ξεχάσει. Θα έλεγα .. (φωνές εκτός μικροφώνου) σύμφωνα με το καταστατικό, σύμφωνα με το καταστατικό Ολυμπία, σύμφωνα με το καταστατικό η σταυροδοσία πάει από 0 μέχρι 15. Εγώ θα έλεγα αν είμαστε σύμφωνοι όλοι όπως συνηθίζετε να περιορίσουμε, το αν ένας διαφωνεί, ισχύει αυτό που λέει το καταστατικό. Να περιορίσουμε τον αριθμό της σταυροδοσίας.. Συμφωνούμε σ' αυτό;

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Ότι λέει το καταστατικό, θα κάνουμε. Δεν μπορούμε.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Άμα το συμφωνήσουμε μπορούμε. Αν υπάρχει αντίρρηση; Ότι ισχύει στο καταστατικό, (φωνές εκτός μικροφώνου μέχρι 7). Αυτό θα πούμε, αυτό θα πούμε. Ακούστε λιγάκι για να μην έχουμε προβλήματα αύριο, την ύστερη στιγμή και υπάρχουν προβλήματα σοβαρά και δυσεπίλυτα το πολύ κρίσιμο είναι το μικρό ... το οποίο επειδή είχαμε πάρα πολλές αντικαταστάσεις είχαμε πάρα πολλά τέτοια θέματα πρέπει οπωσδήποτε και ενδεχομένως και σε κάποια υποψηφιότητα να γίνει ένας τελικός έλεγχος πάρα πολύ καλός του μητρώου των ψηφισάντων. Να γίνει μια λίστα. Να κάνουμε μια παραβολή και να τελειώνουμε. Ακριβώς να γίνει ένας τελικός έλεγχος υπεύθυνα να δοθεί στη δικαστικό και στην εφορευτική επιτροπή αύριο, μην πάει κανείς να βρει το όνομά του και δεν το βρίσκει. Έτσι; ενώ έχει προκύψει παραίτηση και αντικατάσταση. Όλα αυτά τα θέματα να τα δούμε τώρα με προσοχή για να μην έχουμε αύριο προβλήματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Σάββα αν μου επιτρέπεις;

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Και επίσης και κάτι τελευταίο. Αν κάποιος έχει ξεχάσει την ταυτότητά του και έχει κάποιο άλλο έγγραφο πιστοποίησης της ταυτοπροσωπίας να μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Αν δεν υπάρχει κανένα στοιχείο τέτοιο μένει ένα ζήτημα να το λύσουμε, καλό είναι να συμφωνήσουμε τώρα. Δήλωση - δήλωση από τον ίδιο, υπεύθυνη και πρέπει να βρούμε κάποιες υπεύθυνες δηλώσεις, δήλωση υπεύθυνη από τον ίδιο για να τα συμφωνήσουμε αυτά. Και να πιστοποιήσει και ο εκπρόσωπος ή τελοσπάντων ο οποιοσδήποτε ότι είναι αυτός, ότι είναι από το τάδε ίδρυμα κ.τ.λ.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΤΣΙΛΙΡΗ: Κάτσε ρε Σάββα δεν έχει ταυτότητα, βιβλιάριο, δίπλωμα οδήγησης δεν έχει τίποτα τι ήρθε να κάνει; (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευσταθία, Ευσταθία, είμαστε άνθρωποι μπορεί να συμβεί (φωνές εκτός μικροφώνου). Ρε Ευσταθία, άκουσέ με. Μην γίνεσαι καλπατζής, το λέω συνέχεια. (φωνές εκτός μικροφώνου) Είναι κρίμα, είναι κρίμα ένας άνθρωπος .. (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΤΣΙΛΙΡΗ: Πρέπει να φέρουν έγγραφα.. Να μην ψηφίσουνε γαμώ το κέρατό μου! Οι δικοί μου άνθρωποι όλοι. (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι το είπε ο πρόεδρος ταυτότητα και δήλωση 1599 και κλείσαμε, έλα καλό βράδυ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κάτι τελευταίο, κάτι τελευταίο συνάδελφοι.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Αυτό το συμφωνήσαμε;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ναι! Ναι: Ομόφωνα κλείσαμε. (φωνές εκτός μικροφώνου) Με ταυτότητα και υπεύθυνη δήλωση.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΤΣΙΛΙΡΗ: Είναι θέμα της εφορευτικής επιτροπής και του δικαστικού αντιπροσώπου.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Εε, όχι συναδέλφισσα, βιβλιάρια ήταν την παλιά εποχή τώρα, μην τρελαθούμε τώρα. Εε τώρα σε παρακαλώ ούτε στο γιατρό δεν πάμε με βιβλιάρια! ΑΜΚΑ έχουμε πια, δεν έχουμε βιβλιάρια μη τρελαθούμε τώρα! (φωνές εκτός μικροφώνου) Συνάδελφοι ταυτότητα και υπεύθυνη δήλωση. (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κάτι τελευταίο, επι το διαδικαστικού. Συνάδελφοι, συνάδελφοι, κάτι τελευταίο.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Συνάδελφοι για το θέμα του βιβλιαρίου, το βιβλιάριο δεν το χρησιμοποιούμε για να ταυτοποιήσουμε τον συνάδελφο, το χρησιμοποιούμε προκειμένου να μην διπλοψηφίσει σ' άλλη ομοσπονδία.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι κάτι τελευταίο, (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Βρε συνάδελφοι η υπεύθυνη δήλωση δεν είναι τίποτα, αναλαμβάνουμε την ευθύνη κ.τ.λ., δεν είναι.. μόνοι μας τη γράφουμε .

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κάτι τελευταίο συνάδελφοι, κάτι τελευταίο, ακούστε με λίγο όλοι. Από την πλευρά της εφορευτικής επιτροπής κάτι τελευταίο .. θα θέλω να σας επαναλάβω, κάτι το οποίο το έχουμε διαβάσει όλοι στο πρόγραμμα του συνεδρίου που έχουμε αλλά εγώ οφείλω να το επαναλάβω. Αρχαιρεσίες για την εκλογή του νέου κεντρικού συμβουλίου της ΟΔΠΤΕ, της εξελεγκτικής επιτροπής και των αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ Παρασκευή, 14-10-2016 8:30 ως 13:00. Να είμαστε τυπικοί όσον αφορά τις ώρες που πρέπει να ψηφίσουμε, αυτά απ' τη πλευρά μας (φωνές εκτός μικροφώνου). Η ψηφοφορία θα γίνει σ' αυτό το αμφιθέατρο σ' αυτήν την αίθουσα, η ψηφοφορία θα γίνει σ' αυτήν την αίθουσα. Επαναλαμβάνω η ψηφοφορία θα γίνει σ' αυτήν την αίθουσα από τις 8:30 μέχρι τις 13:00 το μεσημέρι και να έχουμε μαζί μας οπωσδήποτε την ταυτότητά μας. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συναδέλφισσα, να σου πω να έρθω στο μπαρ να τα φτιάξουμε τώρα σε λίγο;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι, αρχίζουμε την τοποθέτηση του προέδρου του απερχόμενου κεντρικού συμβουλίου του Σάββα του Παπαδόπουλου. Στη συνέχεια μπορούν να μιλήσουν και τα απερχόμενα μέλη του κεντρικού συμβουλίου σε λιγότερο χρόνο, να γίνουν ερωτήσεις και στη συνέχεια τοποθετήσεις. Συνάδελφε Σάββα ξεκίνα.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ένας φίλος, πολύ φίλος έχει κάνει ένα σκίτσο,

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ησυχία σας παρακαλώ

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Στο οποίο εικονίζομαι εγώ να μιλάω και από κάτω έχει σκελετωμένα πτώματα, εννοώ δηλαδή ότι πολλές φορές, ότι ο λόγος μου είναι μακρύς και κουράζει. Λοιπόν συνάδελφοι, να κάνουμε το διοικητικό απολογισμό αν και δεν έχει πάρα πολύ κόσμο, πρέπει να προχωρήσουμε. Η περίοδος που διανύουμε είναι εξαιρετικά δύσκολη για τη χώρα μας και έχει αφήσει έντονα τα αποτυπώματά του στο κοινωνικό σώμα. Η μακρόχρονη οικονομική κρίση που μαστίζει πολλές χώρες και πρωτίστως τη χώρα μας, είναι απότοκος μιας αδιέξοδης και βάρβαρης καπιταλιστικής λειτουργίας της οικονομίας που υπηρετεί τις επιδιώξεις μιας αχαλίνωτης κερδώας λογικής των οικονομικά ισχυρών. Οι ακραία νεοφιλελεύθερες και βάρβαρες αντιλαϊκές, μνημονιακές κυβερνητικές πολιτικές, που ακολουθούνται τα τελευταία έξι χρόνια κατ' επιταγήν της ευρωπαϊκής ένωσης και του διεθνούς νομισματικού ταμείου επέτειναν τραγικά την φτώχεια, την ανεργία τον κοινωνικό αποκλεισμό και οδήγησαν τα πλατιά λαϊκά στρώματα σε απόγνωση. Η διαφθορά, η αδιαφάνεια, ο ανελέητος ανθρωποβόρος ανταγωνισμός, ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, ο εθνικισμός, που εξαπλώνονται με γρήγορους ρυθμούς συνιστούν τεράστια κοινωνική πληγή και τείνουν να ιδρύσουν καθεστώς. Οι μνημονιακές πολιτικές που

ακολούθησαν όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις, έχουν σωρεύσει τραγικά αδιέξοδα και απίστευτη δυστυχία στους άνεργους, τους νέους, τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους. Η μεθοδευμένη κατακρεούργηση των θεσμοθετημένων εργασιακών μισθολογικών ασφαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, που κατακτήθηκαν μέσα από σκληρούς αγώνες δεκαετιών, η κατάργηση του στοιχειώδους κράτους πρόνοιας, η τραγική ανεπάρκεια στη παρεχόμενη υγειονομική και νοσοκομειακή περίθαλψη, η ραγδαία υποβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες, συνοδεύεται από μια διαρκή και ανελέητη φορολογική καταιγίδα η οποία έχει εξουθενώσει κάθε σπιτικό. Η εκποίηση του εθνικού πλούτου και η συρρίκνωση του δημόσιου τομέα με την ιδιωτικοποίηση ξεπούλημα ευαίσθητων και νευραλγικών,

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Παρακαλώ , λίγο ησυχία

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: για την οικονομία οργανισμών σε ντόπια και ολιγαρχικά συμφέροντα ναρκοθετεί το παρόν και το μέλλον μας και καθιστά το τόπο μας έναν απέραντο ερειπίωνα. Κάνοντας ένα φλας μπακ στη τριετία και πλέον που διανύσαμε από το προηγούμενο συνέδριό μας συνειδητοποιούμε και ως κλάδος έχουμε υποστεί τεράστιες δοκιμασίες. Όλη αυτή η ταξική καταστροφική πολιτική συρρίκνωση του δημόσιου τομέα εν γένει συνοδεύεται πάντα από μια εκστρατεία στοχοποίησης και κατασυκοφάντησής μας προκειμένου να τύχει της αποδοχής μιας μεγάλης μερίδας της ελληνικής κοινωνίας και να περάσει πιο εύκολα. Σε μας χρεώνουν τις χρόνιες στρεβλώσεις και παθογένειες οι οποίες βέβαια είναι υπαρκτές και πρέπει άμεσα να θεραπευτούν, όμως αυτές κατά μείζονα λόγο οφείλονται στις παρωχημένες διοικητικές δομές του πελατειακού κράτους της αναξιοκρατίας, στην έλλειψη ορθής κατανομής προσωπικού με τη μεταφορά εργαζομένων σε υπηρεσίες όπου τα κενά και οι ανάγκες είναι πραγματικές. Παραπλανούσαν την κοινωνία ότι στο δημόσιο ήμασταν υπεράριθμοι και έδιναν ψευδή στοιχεία ότι είμαστε περισσότεροι από 1,5 εκατομμύριο εργαζόμενοι, για να δικαιολογήσουν τα ελλείμματα που έχουν συσσωρευτεί και σε άλλες κοινωνικές τάξεις εναντίον μας. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι πολύ πυκνός όλος αυτός ο χρόνος από τις αρχές του 13 μέχρι σήμερα αλλά και πιο πριν, από γεγονότα και καταστάσεις ως απόρροια εξοντωτικών νόμων και αντιλαϊκών πολιτικών όπως για παράδειγμα, οι διαθεσιμότητες που θα ταλανίσουν τον κλάδο μας για δύο ολόκληρα χρόνια, το σχέδιο Αθηνά, η αξιολόγηση και άλλα, που σημαδεύουν όλο τον εργασιακό μας βίο και την ίδια μας τη ζωή. Νωπή είναι ακόμα η εμπειρία μας από την πρώτη διαθεσιμότητα που προηγήθηκε με το νόμο 4093 του Μανιτάκη, η οποία έπληξε τον κλάδο μας με τη διαθεσιμότητα των συναδέλφων και τη μετακίνησή τους εν τέλει σε άλλους φορείς του δημοσίου. Μια πολιτική ανορθογραφία που δεν έχει προηγούμενο όπως και η δεύτερη, οι οποίες είχαν τεράστιες επιπτώσεις και στα ιδρύματα που την υπέστησαν σε ό,τι αφορά την επάρκεια του σε ανθρώπινο δυναμικό. Ως αντίδραση σε όλο αυτό το κεντρικό συμβούλιο από την πρώτη στιγμή προκηρύσσει πολλές απεργιακές κινητοποιήσεις,

αναπτύσσει πολύμορφες δράσεις και συμμετέχει σε όλες όσες έχει προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ, στηλιτεύοντας το γεγονός ότι για να περάσουν τις απάνθρωπες για το λαό και αδιέξοδες για τον τόπο πολιτικές τους, δε διστάζουν να θέσουν σε διαθεσιμότητα ακόμα και την ίδια την Βουλή. Προπομπός της εκτός συνταγματικών ορίων πολιτικής τακτικής της κυβέρνησης ήταν οι αλληπάλληλες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Τακτική η οποία είχε τη συνέχειά της με τις επιστρατεύσεις των απεργών εργαζομένων, την ποινικοποίηση του αγώνα μας και λοιπά. Ο αντιδημοκρατικός κατήφορος των κυβερνήσεων και η υπονόμευση των θεσμών και του πολιτεύματος έχει και άλλα επεισόδια. Ένα από αυτά είναι οι επικείμενες αλλαγές στο νόμο 1264 περί συνδικαλισμού στην κατεύθυνση του περιορισμού των συνταγματικά κατοχυρωμένων συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των εργαζομένων, την κατασυκοφάντηση των αγώνων, τον κοινωνικό αυτοματισμό τον οποίο ενεργοποιεί και υποδαυλίζει η εκάστοτε κυβέρνηση, τη τρομοκρατική λογική που έχει γίνει επικυρίαρχη στη βασανιστική καθημερινότητα των νέων και των ανέργων, των εργαζόμενων λαϊκών στρωμάτων μέσα από το ΜΜΕ, τη ποινικοποίηση των αγώνων μας, το δόγμα της μηδενικής ανοχής τα ματ και την επίδειξη πολιτικής πυγμής και υπερφίαλης αδιαλλαξίας. Αντίθετα τα ντόπια και ξένα οικονομικά συμφέροντα, τους κάθε λογής πλουτοκράτες, τους φοροφυγάδες και τους φοροκλέφτες τους θέτει στο απυρόβλητο και τους προστατεύει. Εμείς θεωρούμε ότι οι μόνες αλλαγές που επιβάλλονται να γίνουν στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι αυτές που θα επιφέρουν την ισχυροποίηση και την μαζικοποίησή του, τον αποσαφηνισμένο ταξικό προσανατολισμό που πρέπει να έχει, για να προασπίζει με αποφασιστικότερο τρόπο τα δίκαια των εργαζομένων και του λαού. Κάνω αυτή την αναφορά γιατί το θέμα αυτό είναι εξαιρετικά επίκαιρο, κυρίως σήμερα παραμονές της ανάληψης σχετικών νομοθετικών πρωτοβουλιών της σημερινής κυβέρνησης προς την αντιδραστική κατεύθυνση της συρρίκνωσης και φαλκίδευσης αυτών των δικαιωμάτων μας. Οι ομοσπονδίες μας συνεχίζοντας μια καθιερωμένη από χρόνια τακτική σε μείζονα ζητήματα που προκύπτουν για τον κλάδο μας και ευρύτερα συγκαλεί ευρείες συσκέψεις των Δ.Σ. των πρωτοβάθμιων συλλόγων, προκειμένου να εκτιμήσουμε την κατάσταση όπως κάθε φορά διαμορφώνεται και να οργανώσουμε την αντίδρασή μας. Από την αρχή της τρέχουσας θητείας της προκηρύσσει κινητοποιήσεις και συμμετέχει σε παράσταση διαμαρτυρίας στις 28/2 του 13 ημέρα που συζητείται, στην επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων το σχέδιο Αθηνά, έξω από το Υπουργείο Παιδείας. Από κοινού με άλλους φορείς των ιδρυμάτων, αντιδρώντας την προωθούμενη εφαρμογή του. Σχέδιο το οποίο προβλέπει καταργήσεις και συγχωνεύσεις ιδρυμάτων και τμημάτων στα ΤΕΙ σε πρώτη φάση, που δεν βασίζονται ούτε κατ' ελάχιστο σε επιστημονικά και ακαδημαϊκά κριτήρια και επιτείνει τα προβλήματα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στους φοιτητές οι οποίοι ξεσπιτώνονται, γεγονός που καθιστά έως αδύνατη τη συνέχιση των σπουδών τους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα από το πρώτο στάδιο αυτής εφαρμογής του σχεδίου Αθηνά είναι τα ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, Χαλκίδας, Λαμίας και Μεσολογγίου. Η ομοσπονδία

συμπαραστέκεται στους αγώνες των συλλόγων αυτών των ιδρυμάτων και ιδιαίτερα του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, το οποίο οργανώνει πολλές και σημαντικές ακτιβιστικές δράσεις, και ποικίλες κινητοποιήσεις. Επίσης συμμετέχει προκηρύσσοντας τριώρη στάση στις 14 Μάρτη του 13 στην πανεκπαιδευτική συγκέντρωση στα προπύλαια για το σχέδιο του, για το θέμα του σχεδίου Αθηνά, προτάσσοντας την ανάγκη κατάργησης του νόμου 4011 και 4076, είναι ο νόμος πλαίσιο όπως ξέρετε, οι οποίοι οδηγούν τα ιδρύματα σε υποβάθμιση πάντως χωρίς για να δώσουν χώρο στα ιδιωτικά συμφέροντα για να τα αλώσουν. Η πολλά υποσχόμενη αναδιάρθρωσή τους μέσα από τις προωθούμενες αλλαγές ένα σκοπό μόνο εξυπηρετεί την προσαρμογή τους στις ανάγκες της αγοράς εργασίας και την εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών συμφερόντων. Ο σχεδιασμός αυτής της πολιτικής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έχει ως υπόβαθρο αυτά που έχουν συμφωνηθεί πριν από αρκετά χρόνια στη Μπολόνια, είναι η κατεύθυνση που δίνει η ευρωπαϊκή ένωση και η εφαρμογή τους τηρείται απαρέγκλιτα από μια κυβέρνηση η οποία ερήμην του λαού έχει εκχωρήσει όλα της τα κυριαρχικά δικαιώματα. Η ομοσπονδία μας με ανακοινώσεις εκφράζει την σφοδρή αντίθεσή της στην απόφαση της κυβέρνησης να ρίξει μαύρο στην ΕΡΤ με πράξη νομοθετικού περιεχομένου και στις παρεπόμενες απολύσεις συμμετέχοντας ενεργά στις κινητοποιήσεις που ακολουθούν. Συγκαλεί εσπευσμένα μεσούντος του καλοκαιριού την 1 Αυγούστου 2013 ευρεία σύσκεψη με τους συλλόγους της Βόρειας και Νότιας Ελλάδας για να οργανώσει τον αγώνα μας για τις επικείμενες διαθεσιμότητες που έχει αποφασίσει η κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έχουν προαναγγείλει τα ΜΜΕ. Είναι ένα θέμα που αντιμετωπίζεται από την ομοσπονδία μας με άμεσο και αποφασιστικό τρόπο, δείχνοντας τα αντανakλαστικά της δεδομένου ότι πλήττει καίρια το κορμό του κλάδου μας και απειλεί με απόλυση, αρχικά 1345 διοικητικούς υπαλλήλους από τα 8 μεγαλύτερα ιδρύματα της χώρας. Είναι η απαρχή ενός αγώνα που δεν έχει προηγούμενο από πλευράς διάρκειας, μαζικότητας αλλά και αποφασιστικότητας, ένας αγώνας που γίνεται σημείο αναφοράς για όλη την Ελλάδα και αποτελεί υποθήκη για το μέλλον. Με τη ψήφιση του νόμου 4172 το Σεπτέμβρη του 2013 και της κατ' επιταγήν του εκδοθούσης ΚΥΑ τίθεται σε διαθεσιμότητα οι διοικητικοί υπάλληλοι και επιβεβαιώνεται με το πλέον πανηγυρικό τρόπο, η θέση που κατά καιρούς εκφράζαμε ότι στο στόχαστρο των κυβερνήσεων βρίσκεται η δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση και η μονιμότητα στο δημόσιο. Η ομοσπονδία μας μέσα από αλληπάλληλες συσκέψεις και συνεδριάσεις του κεντρικού συμβουλίου οργανώνει μαζί με τους συλλόγους μια χωρίς προηγούμενα απεργιακή κινητοποίηση, η οποία χαρακτηρίζεται από την μαζικότητα και την μαχητικότητα των συναδέλφων, σε μια προσπάθεια ανάκλησης της ΚΥΑ και κατάργησης του κατάπτυστου νόμου που οδηγεί στην ανεργία τους συναδέλφους μας και σε πλήρη αδυναμία λειτουργίας τα ιδρύματα. Επιδιώκουμε την συμπαράταξη σε αυτό του αγώνα ολόκληρης της κοινωνίας και φυσικά της ΑΔΕΔΥ και όλων φορέων της πανεπιστημιακής κοινότητας καθώς επίσης τους φοιτητικούς συλλόγους και τις διοικήσεις των ιδρυμάτων. Η

κυβέρνηση δείχνει το ανάλγητο και αποκρουστικό της πρόσωπο και με το μανδύα του μνημονίου κλιμακώνει την ήδη αντιλαϊκή πολιτική. Η αντίδρασή μας όμως έχει πολύμορφα χαρακτηριστικά και είναι ανυποχώρητη, πέραν του μακρόχρονου απεργιακού αγώνα ο οποίος εκτυλίσσεται με ένα δυναμικό τρόπο για τρείς και πλέον μήνες, σ' αυτή τη φάση επιδιώκουμε να ασκήσουμε πιέσεις με διάφορες μορφές δράσης όπως είναι οι καταλήψεις, οι παραστάσεις διαμαρτυρίας έξω από το υπουργείο παιδείας και διοικητικής μεταρρύθμισης και άλλες μορφές αγωνιστικών εκδηλώσεων και αλληπάλληλων συλλαλητηρίων με συνεντεύξεις τύπου αλλά και με επαφές με την ηγεσία του Υπουργείου, με τις διοικήσεις των ιδρυμάτων και με τα πολιτικά κόμματα. Χαρακτηριστική περίπτωση, η παρέμβαση 200 και πλέον συναδέλφων από τους συλλόγους με μπροστάρη το κεντρικό συμβούλιο της ΟΔΠΤΕ στη σύνοδο των Πρυτάνεων που πραγματοποιήθηκε στην Κέρκυρα στις 30 Αυγούστου, όπου αντιμετωπίσαμε τις δυνάμεις καταστολής οι οποίες μας απέκλεισαν το δρόμο 3 χλμ. μακριά από το ξενοδοχείο, όπου θα πραγματοποιούνταν η σύνοδος. Με τη σειρά μας αποκλείσαμε τις αποστολές των διοικήσεων που έρχονταν για να συμμετάσχουν στη σύνοδο, κάτι που δημιούργησε μεγάλη ένταση. Ύστερα από τριώρη αντιμαχία έγινε δεκτή η απαίτησή μας για παρέμβαση στη σύνοδο για το μείζον αυτό θέμα της διαθεσιμότητας και να προτάξουμε το αίτημά μας ζητώντας και από τους πρυτάνεις να πιέσουν προς την ίδια κατεύθυνση. Ανάλογες κινήσεις έγιναν από την ΟΔΠΤΕ και από τους συναδέλφους των ιδρυμάτων στη σύνοδο που έγινε στο Καβούρι όπου και εκεί αντιμετωπίσαμε τις δυνάμεις καταστολής, στο Λαύριο και λοιπά. Το φθινόπωρο του 13 είναι το πιο καυτό του εργασιακού μας βίου και ξεκινά με δύο επαναλαμβανόμενες 48ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις κατά του μέτρου της διαθεσιμότητας. Στη συνέχεια ακολουθεί μια πενήνθημερη τον ίδιο μήνα. Στις τάξεις των συναδέλφων επικρατεί αναβρασμός και τα αμφιθέατρα είναι γεμάτα από συναδέλφους που συμμετέχουν στις συνελεύσεις οι οποίες ακολουθούν η μία την άλλη, σφυρηλατώντας ένα αίσθημα αγωνιστικότητας, όπου ξεχειλίζει η οργή, για μια πολιτική απολύσεων η οποία εντελώς προκλητικά ενδύεται τον μανδύα του εξορθολογισμού γιατί τάχα στα ιδρύματα είμαστε υπεράριθμοι. Χαρακτηριστικά επισημαίνουν την καταστρατήγηση του ίδιου του εγκληματικού νόμου 4172 αφού δεν έκαναν αξιολόγηση των δομών όπως αυτός προέβλεπε για να προκύψει ή όχι το πλεόνασμα προσωπικού, ώστε να προχωρήσουν στη διαθεσιμότητα. Για κάθε νοήμων άνθρωπο όλα αυτά είναι προσχηματικά, ξέρουμε ποιος είναι ο στόχος και σε ποιον απολογούνται, ξέρουμε όμως και το αποτέλεσμα αυτής της ψευδεπίγραφης πολιτικής αναδιάρθρωσης και αυτό δεν είναι άλλο από την καταστροφή χιλιάδων ανθρώπινων ζωών γιατί αυτό σημαίνει ανεργία, την υπονόμευση λειτουργίας των ιδρυμάτων και την αποδυνάμωση του δημόσιου χαρακτήρα τους για να τα θυσιάσει στο βωμό μιας αγοραίας κερδώς λογικής. Το ίδιο ακριβώς γίνεται με όλα τα δημόσια αγαθά, την υγεία, την κοινωνική πρόνοια ακόμα και με αυτό το ίδιο το νερό. Γιατί; Διότι αυτή η πολιτική είναι ξεκάθαρη, τα ταξικά χαρακτηριστικά. Βάζει στο στόχαστρο τους εργαζόμενους και τα λαϊκά

στρώματα και αφήνει στο απυρόβλητο μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα. Μας λένε ότι αδιαφορούμε για τους 1,5 εκατομμύριο ανέργους που προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα, αυτοί που έχουν τις τύχες αυτών των ανθρώπων στα χέρια τους. Απαντούμε, όλοι αυτοί οι άνεργοι προέρχονται από τα λαϊκά στρώματα, ε λοιπόν και εμείς σε αυτά τα λαϊκά στρώματα, κοινωνικά στρώματα ανήκουμε και οι άνεργοι αυτοί είναι παιδιά μας, αδέρφια μας, φίλοι μας, είμαστε εμείς. Με αποφάσεις του κεντρικού συμβουλίου και με την δυναμική συμμετοχή των συναδέλφων μας, χίλια από τα ιδρύματα που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα συνεχίζουν τον αγώνα τους όλο το επόμενο χρονικό διάστημα με συνεχόμενες, πενθήμερες και 48 κλαδικές, απεργιακές κινητοποιήσεις. Στις 7 του Οκτώβρη έχουμε μπει στην 5^η εβδομάδα των κινητοποιήσεων. Στις 9 Οκτώβρη στη Θεσσαλονίκη, στη Πάτρα, στο Βόλο γίνονται παντού συλλαλητήρια, ενώ το απόγευμα της ίδιας ημέρας στα προπύλαια του πανεπιστημίου πραγματοποιείται συναυλία στήριξης του αγώνα μας. Ο αγώνας μας κάνει μεγάλη αίσθηση στο πανελλήνιο και έχει παραλύσει την λειτουργία των 8 μεγαλύτερων ιδρυμάτων της χώρας. Παράλληλα επιδιώκουμε συναντήσεις με την ηγεσία του υπουργείου, το οποίο τηρεί ανυποχώρητη στάση και ακολουθεί μια παρελκυστική τακτική. Η κατάσταση στα ιδρύματα είναι εκρηκτική. Στις 28 Οκτώβρη διανύουμε την 8η εβδομάδα του απεργιακού αγώνα μας με μεγαλύτερο πείσμα και αγωνιστικότητα, διατρανώνοντας την απόφαση μας να μην επιτρέψουμε την υλοποίηση του σχεδίου τους, για απολύσεις απαιτώντας της ανάκληση της κοινής υπουργικής απόφασης. Το κεντρικό συμβούλιο της ΟΔΠΤΕ στηρίζει όλες τις πρωτοβουλίες και δράσεις των πρωτοβάθμιων συλλόγων και βεβαίως αυτών που βρίσκονται στη πρώτη γραμμή του αγώνα, ο οποίος εξακολουθεί για 9η βδομάδα, με πενθήμερη απεργιακή κινητοποίηση από τις 4 Νοέμβρη. Αρχίζουν να διαρρέουν σενάρια που κάνουν λόγο για την κινητικότητα του 60% των διαθεσίμων και την απόλυση των υπολοίπων, στήνεται ένα γαϊτανάκι από την πλευρά του υπουργείου με το σενάριο για ενδο-ιδρυματικές κινητικότητες και άλλα κωμικά παρόμοια. Η αδιαλλαξία της κυβέρνησης, τα εκβιαστικά διλλήματα πέφτουν στο κενό, όπως και προσπάθειες κατασυκοφάντησης και ποινικοποίησης του αγώνα μας. Η μη αυτοαπογραφή την οποία έχουμε αποφασίσει, δυσκολεύει τα σχέδιά τους. Ο αγώνας μας εξελίσσεται όλο το Νοέμβρη αμείωτος. Η κυβέρνηση καταφεύγει στο έσχατο μέσο τρομοκράτησης των αγωνιστών συναδέλφων προσφεύγοντας στα δικαστήρια ζητώντας να κριθεί ο αγώνας του ΕΜΠ και του πανεπιστημίου Αθηνών παράνομος. Παράλληλα ποινικοποιεί το φρόνημα των συναδέλφων στέλνοντας στο πειθαρχικό και στην αργία με νομοθετική πρωτοβουλία όσους αρνήθηκαν να υπακούσουν στις αυθαίρετες αποφάσεις του υπουργού για την αυτοαπογραφή. Η ΟΔΠΤΕ καταγγέλλει όλες αυτές τις διαβλητές διαδικασίες δηλώνοντας ξεκάθαρα ότι δεν θα γίνουν Ιφιγένειες σε ένα βωμό που έχει ήδη βαφτεί με αίμα από τις καταστροφικές για τις ζωές μας κυβερνητικές αποφάσεις όλων το προηγούμενο μνημονιακό διάστημα. Δεν αποδεχόμαστε τον ιαβερισμό που εκδηλώνεται από υπουργούς της κυβέρνησης οι οποίοι έχουν ενδυθεί τον μανδύα του διώκτη των δημοσίων υπαλλήλων. Σε

συνάντησή μας ο Αρβανιτόπουλος μας ανακοινώνει τον σχεδιασμό του για την απορρόφηση των διαθεσίμων, μέσω της κινητικότητας θέτοντας κάποιες προϋποθέσεις από την πλευρά των ιδρυμάτων αλλά τελικά το υποτιθέμενο σχέδιό του προσκρούει στην άρνηση του Μητσοτάκη και δεν προχωρά, ο εμπαιγμός. Η προσφυγή του υπουργείου στα δικαστήρια κατά της 48ωρης απεργίας που προκηρύσσει η ομοσπονδία στις 25 και στις 26 του Νοέμβρη στην οποία συμμετέχουν το ΕΚΠΑ και το ΕΜΠ, και στην οποία είμαστε κατηγορούμενοι 3 μέλη του προεδρείου και άλλοι 11 συνάδελφοι διοικητικοί, από τα ιδρύματα, δείχνει το φόβο της εξουσίας απέναντι σε ένα πέρα για πέρα δίκαιο αγώνα ο οποίος δεν κάμπτετε και στριμώχνει την κυβέρνηση. Η απόφαση του δικαστηρίου κρίνει την απεργία παράνομη αλλά όχι καταχρηστική για τυπικούς λόγους, γεγονός μας που δίνει τη δυνατότητα αφού αναστείλουμε τη δεύτερη μέρα της κινητοποίησης ως ΟΔΠΤΕ, μετά την κοινοποίηση της απόφασης και της συμβολή της κα. Τσίπρα να ζητήσουμε την ίδια στιγμή να την προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ. Έτσι και έγινε και πραγματοποιήθηκε τη δεύτερη μέρα η απεργία. Για το θέμα αυτό σε 10 μέρες θα καθίσουμε στο εδώλιο στις 24 Οκτώβρη στην Αθήνα και νομίζω ότι είναι μια ευκαιρία να ακουστεί και από δω, από το βήμα ότι πρέπει οι σύλλογοι της Αθήνας εκείνη την ημέρα μέσα από την απόφαση για μια κινητοποίηση να συγκεντρωθούν όλοι έξω από τα δικαστήρια για να πιέσουμε τη κατάσταση. Ακολουθεί ένα μεγάλο διάστημα κατά το οποίο έχουμε επαφές με υπουργούς και άλλους αξιωματούχους επιμένοντας αταλάντευτα στην ανάκληση της διαθεσιμότητας ενώ παράλληλα συνεχίζονται sporadικές κινητοποιήσεις και οι πιέσεις μας. Οι συνάδελφοι μας παραμένουν επί 19 μήνες όμηροι μιας κατάστασης με μειωμένες κατά 25% τις αποδοχές τους και με το τρόπο της απόλυσης να φωλιάζει μέσα τους κάθε μέρα που περνάει. Έχουμε καταφέρει ως κλάδος όλο αυτό το διάστημα να βάλουμε φραγμό στην επικείμενη απόλυση των διαθεσίμων συναδέλφων μας, έστω παρατείνοντας την διαθεσιμότητα και να αναδείξουμε ότι με τον πλέον emphaticό τρόπο το πρόβλημα διαμορφώνεται ουσιαστικά τις προϋποθέσεις επίλυσής του αφού ακόμα και η αξιολόγηση που αναθέτει σε ιδιωτική εταιρεία από τον Λοβέρδο, για να διακριβώσει αν όντως υπάρχουν ελλείψεις, μας δικαιώνει απόλυτα. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις συνεχίζονται κατά διαστήματα, το θέμα τίθεται εκ νέου επί τάπητος σε μια προσπάθεια από την πλευρά μας, με τη νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με τη νέα ηγεσία να επιλυθεί στην κατεύθυνση της άμεσης επανόδου όλων των συναδέλφων στις υπηρεσίες τους. Πράγματι ύστερα από παλινωδίες και αλλεπάλληλες συσκέψεις και επαφές, επιλύεται το θέμα ριζικά και επανέρχονται οι συνάδελφοί μας στην υπηρεσία στα μέσα του 15. Οι πιέσεις και οι παρεμβάσεις μας για αναγνώριση του χρόνου της διαθεσιμότητας ως προϋπηρεσία της μισθολογικής εξέλιξης και η παύση των διώξεων εναντίον των συναδέλφων που δεν αυτοαξιολογήθηκαν ευοδώνονται χωρίς όμως να επιστραφεί η μισθολογική απώλεια του 25 % του μισθού. Είναι πασιδηλο το μείζον αυτό θέμα η ομοσπονδία μας και ο κλάδος γενικότερα, το πάλεψε με δυναμισμό και με αποτελεσματικό τρόπο μέχρι την τελική δικαίωση,

επανήλθαν όλοι οι συνάδελφοι στις θέσεις τους χωρίς να προηγηθεί καμιά απόλυση όπως συνέβη σε άλλους κλάδους του δημόσιου. Από το Μάρτη του 14 ενσκήπτει ένα ακόμη τεράστιο πρόβλημα με τη ψήφιση του νόμου 4250 του 2014 ο οποίος έχει να κάνει με την αξιολόγηση στο δημόσιο. Αυτά που ειδικότερα προβλέπονται προκαλούν την καθολική και σθεναρή αντίδραση των οργανώσεων των δημοσίων υπαλλήλων. Είναι γνωστές οι διατάξεις των εν λόγω νόμων συνάδελφοι, οι οποίες εισάγουν εκ προοιμίου τον επιμερισμό των ποσοστών με χαρακτηριστικότερη περίπτωση το 15% των υπαλλήλων, οι οποίοι υποχρεωτικά πρέπει να κριθούν ως ανεπαρκής από τους προϊσταμένους τους και να μπουν σε ομηρία και σε μια δεξαμενή από όπου θα αντλείται το προς απόλυση διοικητικό προσωπικό. Πέραν της αμφισβήτησης της συνταγματικότητας του νόμου σχετική προσφυγή στο συμβούλιο της Επικρατείας από την ΑΔΕΔΥ που υπήρξε έντονη, είναι προφανής ο ανορθολογισμός, η αντιεπιστημονικότητα και τα τεράστια προβλήματα που υπάρχουν στην διάταξη αυτή. Εισάγεται ένα αυθαίρετο και αυταρχικό σύστημα αξιολόγησης με στόχο τη χειραγώγηση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης. Πρώτα απ' όλα δεν υφίσταται συγκεκριμένα και αντικειμενικώς ορισμένα κριτήρια για την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα των υπηρεσιακών μονάδων, δεν υφίσταται εκ των προτέρων ορισμένη και μετρήσιμη στοχοθεσία για κάθε οργανική μονάδα. Πρωτίστως υπάρχει αδυναμία των αξιολογητών να ασκήσουν το υπηρεσιακό τους καθήκον για αδέσμευτη, αντικειμενική και αμερόληπτη κρίση, καθώς αυτή νοθεύεται από εξωγενείς παράγοντες όπως είναι αυτός του επιμερισμού των ποσοστών. Για τους λόγους αυτούς αποφασίσαμε να μη συμμετέχουμε σε κανένα στάδιο της διαδικασίας της ψευδώνυμης αξιολόγησης και να παρεμποδίσουμε την υλοποίηση της. Στο πλαίσιο αυτό οργανώθηκε από τα σωματεία μια προσπάθεια ακύρωσής της, θεωρώντας ότι πέρα των προαναφερόμενων είναι ένα μέτρο το οποίο θα υπονομεύσει το ήρεμο εργασιακό κλίμα, θα οδηγήσει στην αλληλοεξόντωση και θα διαλύσει τις υπηρεσίες. Στο πλαίσιο της αντίδρασής μας πέρα από τις κινητοποιήσεις και την άρνηση της αυτοαξιολόγησης, προχωρήσαμε στην συγκέντρωση υπογραφών σε όλες τις υπηρεσίες. Με πρωτοβουλία της ομοσπονδίας μας και νομικές συμβουλές διακινήσαμε εξώδικα έγγραφα που η σύμβουλος συνέταξε και τα προωθήσαμε σε όλους συναδέλφους μας. Μέσα από την αγωνιστική μας δράση συνολικά στο δημόσιο καταφέραμε να αναστείλουμε την εφαρμογή του νόμου για την αξιολόγηση, με την οποία αυτή καθαυτή διαφωνούμε συνολικά και καταστήσαμε την διάταξη ουσιαστικά έναν άταφο νεκρό. Με τη ψήφιση του νόμου 4325 της νέας κυβέρνησης, επανήλθε το θέμα της αξιολόγησης με την απάλειψη του 15% αλλά εξακολουθούμε να διαφωνούμε, δεδομένου ότι κινείται στην ίδια λογική. Θεωρούμε ότι δεν είναι αυτό που λείπει από το δημόσιο για να βελτιστοποιηθούν οι υπηρεσιακές δομές, αλλά όλα αυτά που σε γενικές γραμμές αναφέραμε παραπάνω. Στον ίδιο νόμο εισάγονται νέες διαδικασίες για τις κρίσεις προϊσταμένων οι οποίες είχαν παγώσει εδώ και χρόνια. Μετά τη συνάντησή μας με τον Βερναδάκη και με άλλες παρεμβάσεις

και υπομνήματά μας, καταφέραμε να αλλάξουμε τις διατάξεις των νόμων όταν ακόμη ήταν σχέδιο για τις κρίσεις προϊσταμένων όπου προβλέπονταν μεταξύ άλλων αυτές να γίνονταν από ειδικά συμβούλια που συστήνονται ad hoc σε επίπεδο υπουργείου και περιφέρειας. Το αίτημα μας αυτό στοιχειοθετήθηκε στη βάση της αυτοτέλειας των ιδρυμάτων, και οι κρίσεις θα γίνονται από τα υπηρεσιακά πλέον συμβούλια όπως παλιότερα για τους προϊσταμένους και από τη Σύγκλητο για τους γενικούς διευθυντές. Με τη ψήφιση του τρίτου μνημονίου κλιμακώνονται οι αντιλαϊκές πολιτικές και εκδηλώνονται ακόμα περισσότερο οι θέσεις μας. Προωθούνται μια σειρά αντιεργατικές διατάξεις τις οποίες προσπαθούμε να αποτρέψουμε με σωρεία κινητοποιήσεων. Είναι γεγονός ότι με τα προαπαιτούμενα και τα δυσβάσταχτα και κατατρεγμένα μέτρα που αυτά επιβάλλουν μειώσεις μισθών και συντάξεων, φορολογική λαίλαπα κ.λ.π., έχει ελαχιστοποιηθεί το εισόδημά μας και έχει οδηγηθεί η ελληνική κοινωνία κυριολεκτικά σε απόγνωση. Με το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό που ψήφισε η κυβέρνηση θα δοθεί το τελειωτικό χτύπημα στην κοινωνική ασφάλιση με την ενοποίηση όλων των ταμείων σε ένα ταμείο μαμούθ, την εφαρμογή της ρήτρας του μηδενικού ελλείμματος, την ολοκληρωτική ανατροπή του χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος, που από δημόσιο αναδιανεμητικό και αλληλέγγυο μετατρέπεται σε ατομικό και κεφαλαιοποιητικό χωρίς την εγγύηση του κράτους με δραματικά μειωμένες συντάξεις και κατάργηση των επικουρικών και του εφάπαξ. Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, είναι βέβαιο ότι πολλά από τα θέματα στα οποία θα μπορούσαμε να αναφερθούμε δεν υπάρχουν στον απολογισμό γιατί επικεντρωθήκαμε στα πλέον καίρια. Εδώ είμαστε να αναδείξουμε, να τα αναδείξουμε όλα μέσα από το συνέδριο μας. Θέλουμε όμως να τονίσουμε ότι θα ήταν εξαιρετικά υπερφίαλο να θεωρούμε από την πλευρά μας ότι έγιναν όλα όσα έπρεπε να γίνουν ή ότι έγιναν με το καλύτερο τρόπο, είναι εγωιστικό να θεωρήσουμε ότι δεν υπήρξαν λάθη και ανεπάρκειες στην οργάνωση του αγώνα μας ως ομοσπονδία. Από αυτή την άποψη υπάρχει πρόσφορο έδαφος για γόνιμη κριτική, τη θεωρούμε σκόπιμη και θεμιτή, ακόμη, ακόμη την επιζητούμε και δίνεται η ευκαιρία μέσα από το συνέδριό μας να εντοπίσουμε τα όποια προβλήματα μας ταλανίζουν, τις εγγενείς αδυναμίες μας και ότι άλλο υπονομεύει την αγωνιστική μας δύναμη και έκφραση. Επιβάλλεται η διαμόρφωση ενός πλαισίου δράσης από κοινού με τους συλλόγους με τους οποίους οφείλουμε να αναπτύξουμε ακόμα πιο στενή συνεργατική και αλληλέγγυα σχέση όπως και με άλλα συνδικάτα και φορείς. Συναδέλφισσες και συναδέλφοι η κατάσταση στον τόπο μας και για το λαό μας είναι εξαιρετικά τραγική. Πέρα από τις όποιες αναλύσεις προσεγγίσεις και περιγράμματα που κάνει ο καθένας, ένα πράγμα πρέπει να σκεφτεί και να αποτελεί συνείδηση και γνώμονα για τη στάση του. Όσο και αν υπάρχει μια κρίση εμπιστοσύνης για κάποιες συνδικαλιστικές ηγεσίες τον αγώνα θα τον δώσει για τον ίδιο του τον εαυτό και τους συναδέλφους ο αγώνας αυτός είναι απόδοση τιμών στη ζωή τη δική του και στο μέλλον των παιδιών του. Σας κούρασα λιγάκι (Χειροκροτήματα, φωνές εκτός μικροφώνου).

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ : Σάββα, ένα από τα πρώτα που θα έπρεπε να έχετε κάνει και δεν έχετε κάνει όπως είπες στο τέλος, παίρνω την ατάκα από εσένα, είναι να μοιραστεί αυτό το κείμενο, είναι πρακτικό αδύνατο να τοποθετηθούμε πάνω σ' ένα κείμενο που διαβάζετε σε μεγάλη ταχύτητα χωρίς να το έχουμε (φωνές εκτός μικροφώνου).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Να το σκανάρουμε, εδώ τα παιδιά στο Βόλο και να αφήσει όποιος θέλει το email του να το στείλουμε. Να κάνω mailbox και τα στέλνουμε. (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Να τυπωθεί έστω και σε 50 αντίγραφα να είναι εκεί, να μπορεί το πάρει όποιος θέλει για να κρατήσει σημειώσεις.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι είναι ένα πολύ λογικό και..

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Υπάρχουν ερωτήσεις; Υπάρχουν ερωτήσεις; Δεν θέλει κανείς να ρωτήσει κάτι, εντάξει. Λοιπόν έχει ζητήσει το λόγο η συναδέλφισσα Ειρήνη Δαφέρμου. Θα μιλήσεις.. Θα κάνεις τοποθέτηση κανονικά. Εντάξει. Είπα, υπάρχει κάποια ερώτηση δεν βλέπω. Ωραία.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Μια ερώτηση σχετικά με τις (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Αν υπάρχει μικρόφωνο να μας το φέρει από πάνω από το .. ωραία το στέλνει το μικρόφωνο. Θα παρακαλέσω όποιος κάνει ερώτηση να λέει το όνομά του και το πανεπιστήμιο που είναι για να καταγράφεται και στα πρακτικά και..

ΚΑΣΑΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μια ερώτηση σχετικά με τις τελευταίες εξελίξεις για την δυνατότητα μετεξέλιξης διοικητικών υπαλλήλων σε ΕΡΔΙΠ με παράλληλη κατάργηση της οργανικής θέσης, κατά την εκτίμηση της ομοσπονδίας αυτό τι σηματοδοτεί και ποια είναι η θέση του σε ΕΡΔΙΠ; (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Να απαντήσει ο πρόεδρος. Είναι και το θέμα των ΕΤΕΠ που απασχολεί. Αφού δεν το ρωτάει κάποιος το ρωτώ για να το απαντήσει, αν υπάρχει.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, εε όπως μάλλον γνωρίζετε, οι περισσότεροι όλοι, πέρσι το 14 μάλλον, με διάταξη νόμου, της τότε κυβέρνησης πάρα πολλοί συνάδελφοί μας κάτοχοι Διδακτορικού είχαν ενταχθεί σε θέσεις ΕΡΔΙΠ και ΕΤΕΠ. Θα 'ρθω στο ΕΤΕΠ για αυτό το αφήνω, μας προέκυψε ένα θέμα πάλι, με την ένταξη θέσης ΕΤΕΠ. Λοιπόν, πολλοί συνάδελφοί μας όντως φύγανε ξέρω ότι σε κάποια ιδρύματα, όπως στο Αθηνών 120 τόσα άτομα, στο Αριστοτέλειο στα 144 πάρα πολλοί συνάδελφοί μας έχουν ενταχθεί σε θέσεις ΕΡΔΙΠ. Αυτούς τους ανθρώπους τώρα ούτε λίγο ούτε πολύ αν και έχει παγώσει με υπουργική απόφαση, αλλά δεν καταργείται νόμος με υπουργική απόφαση απλά καθυστερεί, αυτούς τους ανθρώπους ουσιαστικά τους λεκτοροποιούν ωπέρ μεταφραζόμενο τους κάνουνε επίκουρους καθηγητές, με τη τελευταία διάταξη που πέρασε στις 31 Αυγούστου από τη βουλή, (φωνές εκτός μικροφώνου) αυτό λέω τόσην ώρα, λέω τη πάγωσαν, τη πάγωσαν, την πάγωσαν αλλά επειδή είναι διάταξη του νόμου που έχει ψηφιστεί δεν αναστέλλεται με μια υπουργική απόφαση ή με μια εγκύκλιο. Ένας νόμος που είναι σε ισχύ,

καταργείται ή τελοσπάντων τροποποιείται μόνο με νόμο επομένως υφίσταται ως διάταξη νόμου ακόμα και τώρα αυτό είναι το πρώτο. Για το θέμα της ένταξης στο κλάδο των ΕΤΕΠ στη βάση της ίδιας διάταξης που πέρασε από τη βουλή και με την επίκληση του νόμου 2817 το 2000 και τα λοιπά και τα λοιπά, με μια έτσι πολύ ξέχειλη διατύπωση δίνει τη δυνατότητα ούτε λίγο, ούτε πολύ στην πλειονότητα των συναδέλφων στα ιδρύματα και είναι ένα θέμα, ένα ερώτημα πολύ εύστοχο που μας δίνει και ένα ερέθισμα να το κουβεντιάσουμε λιγάκι γιατί απασχολεί πάρα πολύ τους πρωτοβάθμιους συλλόγους. Δίνει λοιπόν τη δυνατότητα στη πλειονότητα των διοικητικών υπαλλήλων και συγκεκριμένα στους κατόχους πτυχίου, στους ΠΕ και ΤΕ να ενταχθούν στον κλάδο των ΕΤΕΠ με την προϋπόθεση ότι κάποια στιγμή έτσι γενικώς και αορίστως έχουν το τυπικό προσόν, αυτό το οποίο θεραπεύεται από το ίδρυμα, σε ένα ίδρυμα σαν το ΑΠΘ ας πούμε, που θεραπεύει όλα τα γνωστικά αντικείμενα και όλες τις επιστήμες, ο οποιοσδήποτε μπορεί να κάνει χρήση της διάταξης και να ενταχθεί στο κλάδο ΕΤΕΠ και σε άλλα ιδρύματα το ίδιο πράγμα, θέλω να πω ότι δεν βάζει κάποιες προϋποθέσεις ο νόμος αυτός, δε λέει αν οι άνθρωποι αυτοί απασχολούνταν επί μακρό, προσφέροντας υπηρεσίες σε εργαστήρια και τα λοιπά, κάποιος μπορεί να φέρει μια βεβαίωση ότι δούλεψε ένα, δυο χρόνια σε κάποιο πρόγραμμα κάποιου καθηγητή. Πριν από 20 χρόνια, 15, έγινε εντωμεταξύ αορίστου χρόνου, ήταν διοικητικός όλα αυτά τα χρόνια και αν φέρει αυτή τη βεβαίωση είναι πολύ δύσκολο για την τριμελή επιτροπή που συστήνεται σε επίπεδο Κοσμητείας να του αρνηθούν να τον κάνουν, να τον εντάξουν στο κλάδο των ΕΤΕΠ. Αν πραγματικά εγώ καταθέσω μια τέτοια αίτηση στην τριμελή επιτροπή, στη Κοσμητεία και μου το αρνηθούν, μπορώ να προσφύγω στα διοικητικά εφετεία και να δικαιωθώ και να μηνύσω, για παράβαση καθήκοντος και την ίδια την επιτροπή. Εδώ κάποιοι έχουν την αυταπάτη ότι αυτό το πράγμα μπορεί να θεραπευτεί και να περισταλεί, αν η επιτροπή αυτή είναι πιο αυστηρή στις διαδικασίες της. Δεν έχει αυτή τη δικαιοδοσία αυτή η επιτροπή. Έτσι όπως είναι διατυπωμένος ο νόμος δημιουργεί το τεράστιο πρόβλημα να αφανίσει το διοικητικό κλάδο στην κυριολεξία, αν δηλαδή προχωρήσει διαδικασία ως έχει, νομίζω ότι πραγματικά θα απομειωθεί δραστικά ο αριθμός των διοικητικών υπαλλήλων. Αυτό είναι το πρόβλημα, έχουμε συζητήσει το θέμα στο κεντρικό συμβούλιο της ομοσπονδίας, έχουμε πάρει μια απόφαση, με τη θέση μας αυτή συμπλέουν και αποφάσεις διοικητικών συμβουλίων συλλόγων, θα βγει αμέσως μετά το συνέδριο η ανακοίνωση αυτή, η οποία περίπου έχει συμφωνηθεί, είναι θέμα διατύπωσης δηλαδή, στο πυρήνα του θέματος υπάρχει απόλυτη συναντίληψη όλων των παρατάξεων. Αυτά έχω να πω, αν διευκρινιστικά κάτι άλλο χρειάζεται να το φωτίσω (φωνές εκτός μικροφώνου) Ναι έχεις δίκιο, έχεις δίκιο. Αυτοί οι οποίοι φεύγουν...είναι ένα πρόβλημα, είναι ένα πρόβλημα αυτό, είναι ένα πρόβλημα αυτό αλλά το πρόβλημα το βασικότερο είναι ότι θα φύγουν όλοι αυτοί οι συνάδελφοι θα πάνε να κάνουν άλλα καθήκοντα θα ενταχθούν σε άλλο κλάδο και δεν θα μείνουν διοικητικοί υπάλληλοι ακόμα και αν υπήρχαν οι κενές οργανικές θέσεις ποιος μας λέει ότι θα πληρώνονταν; Εγώ ξέρω δεκαετίες ολόκληρες από το

παρελθόν, πολλά ιδρύματα και δημόσιοι άλλοι φορείς είχανε εκατοντάδες κενές οργανικές θέσεις και δεν πληρώνονταν ποτέ, για λόγους οικονομικούς για οποιουσδήποτε λόγους. Επομένως το ζήτημα δεν είναι, άμα θες να κάνεις προσλήψεις, το ζήτημα δεν είναι αν έχεις κενές ή δεν έχεις, κενές δημιουργείς στο δευτερόλεπτο, η βούληση να υπάρχει, το θέμα είναι ότι δεν υπάρχει βούληση, στο θέμα της κατάργησης των κενών οργανικών θέσεων. Είναι θέμα καθαρά πολιτικής βούλησης αλλά το ζήτημα είναι ότι αυτοί παίρνουν όντως την θέση τους, καταργείται και εκεί που πάνε συστήνεται προσωρινή θέση γι' αυτούς στο νέο κλάδο.

ΚΑΣΑΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτό είναι σημάδι για το μέλλον των διοικητικών υπηρεσιών.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα που αν προχωρήσει έτσι πραγματικά θα είναι το μέγιστο πρόβλημα για τον αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα για το κλάδο μας.

ΚΑΣΑΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πιστεύω ότι είναι από τα θέματα που θα πρέπει να απασχολήσουν όχι την ομοσπονδία, όλους τους συναδέλφους.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Μας έχει απασχολήσει, καλό είναι να γίνει συζήτηση όπως τώρα εξελίσσεται, μέσα στο συνέδριο, να ακούσουμε και τις φωνές των συναδέλφων για το συγκεκριμένο αυτό θέμα για το οποίο ξαναλέω έχουμε πάρει απόφαση και θέση θα τη μάθετε αύριο, μεθαύριο, και λίγο πολύ η θέση είναι, δεν τη κρατάμε κρυφή, απλώς για λόγους που έχουν να κάνουν με την προετοιμασία του συνεδρίου κ.τ.λ. δεν την κυκλοφορήσαμε ήταν θέμα διατύπωσης, τίποτα άλλο, εν ολίγοις να πω τι λέει η θέση, η θέση αυτή. Λέει ότι πρέπει να γίνει μια ριζική τροποποίηση της συγκεκριμένης διάταξης στην κατεύθυνση του να συμπεριλάβει μόνο αυτούς που πραγματικά απασχολούνταν όλα αυτά τα χρόνια ή εν πάση περιπτώσει για ένα μακρύ χρονικό διάστημα σε θέσεις τέτοιες που προσιδιάζουν στον κλάδο ΕΤΕΠ. Τι σημαίνει ΕΤΕΠ, ειδικό διοικητικό τεχνικό προσωπικό, εργαστηριακό προσωπικό, λοιπόν, ένας που δεν έχει κάνει αυτά τα καθήκοντα και βρέθηκε πολύ πριν τη οριστικοποίησή του σε ένα πρόγραμμα, δε σημαίνει ότι καλύπτει αυτές τις προϋποθέσεις. Λέμε σφιχτά, αυστηρά, να τροποποιηθεί και να συμπεριλάβει αυτούς που έτσι και αλλιώς και σήμερα δεν βοηθούν στο διοικητικό έργο των υπηρεσιών, είναι στα εργαστήρια, είναι σε άλλους χώρους και κάνουν δουλειά ΕΤΕΠ, αυτούς που ναι αποδεδειγμένα είναι έτσι, να τους συμπεριλάβει. Αυτά σε γενικές γραμμές είναι αυτή η θέση του κεντρικού συμβουλίου.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Αυτά απασχολούν όλα τα διοικητικά συμβούλια και το δικό μας και πιστεύω και στα υπόλοιπα και περιμένουμε τη συζήτηση που θα πάρουμε στο συνέδριο και ίσως και απόφαση για να τοποθετηθούμε. Κοιτάχτε θα προτιμούσα να γίνουν όλες οι ερωτήσεις γιατί βλέπω αρκετούς και να απαντηθούν σιγά-σιγά για να μπορέσουμε να έχουμε, δώσε το μικρόφωνο λίγο πίσω.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι ερώτηση συνάδελφε; Ναι, ναι. (Φωνές εκτός μικροφώνου)

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Συνάδελφοι παρά το ότι η απόφαση της αλλαγής του καταστατικού και η εγγραφή των αορίστου χρόνου ήταν αναμφίβολα ένα θετικό γεγονός, παρά το ότι το δίκτυο διοικητικών το είχε βάλει και μέσα στο κεντρικό συμβούλιο, το να γραφτούν και οι εργολαβικοί συνάδελφοι, στα Γιάννενα έχουμε γράψει τους εργολαβικούς συναδέλφους κι εδώ επειδή δεν μπόρεσα το πρωί να πω έχουμε γράψει, έχουν απολυθεί, έχουμε ξαναγράψει άλλους, αλλά σε κάθε περίπτωση όσους ζήτησαν τη βοήθειά μας ήτανε στο σύλλογο μας δεν αθρώνει μέσα σε εισαγωγικά, το γεγονός του ότι αυτό, ήτανε μια απόφαση του προηγούμενου και ως με διαψεύσουν οι συνάδελφοι που ήταν στο προηγούμενο συνέδριο επεισοδιακά στο τέλος, ήτανε απόφαση του προηγούμενου συνεδρίου της ομοσπονδίας, όχι ότι αυτό έτυχε θέση αλλαγής καταστατικού, αλλά εν πάση περιπτώσει βοηθούσε τους συλλόγους που είχαν ξεκινήσει μια τέτοια διαδικασία να προχωρήσουν στην εγγραφή των εργολαβικών, των, των ορισμένου χρόνου. Είναι μια απόφαση που ποτέ δεν ήρθε, μαζί με κάποια άλλη που, πολύ επεισοδιακά είχε παρθεί και στο προηγούμενο συνέδριο, η απόφαση, ότι να μην συμμετέχουμε με εκπροσώπους που ορίζονταν από το νόμο Αρβανιτόπουλου μέσα από ενιαία ψηφοδέλτια, από ένα νόμο αντιδραστικό που ακόμα υπάρχει μέσα στα πανεπιστήμια, έτσι; Ήταν μια απόφαση που και αυτό βοηθούσε άσχετα που αν κάποιοι σύλλογοι αναγκάστηκαν να το κάνουνε ή οτιδήποτε άλλο εν πάση περιπτώσει εγειρόταν το σοβαρό πολιτικό ζήτημα ότι δεν μπορούμε να είμαστε μέρος έστω και σε αυτό, να συναινέσουμε έστω και σε αυτό.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συναδέλφισσα η ερώτηση ποια είναι;

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Έστω και σε αυτό ολοκληρώνω, ολοκληρώνω γιατί θέλω μια συγκεκριμένη απάντηση είναι δύο αποφάσεις που πάρθηκαν από το προηγούμενο συνέδριο που ποτέ δεν ήρθαν παρά τις οχλήσεις μας, ότι ρε παιδιά στείλτε γιατί θα μας βοηθήσετε στην όλη διαδικασία, δεν ήρθαν ποτέ γραμμένες, εμείς δεν έχουμε εκλέξει αντιπρόσωπο και η εμπειρία των συναδέλφων αυτών, αν αυτό βοήθησε σε τίποτα το κίνημα μέσα, όποτε θέλαμε πηγαίναμε στη πρύτανη, στη σύγκλητο μαζί με τους φοιτητές, τους συναδέλφους μας και τους υπόλοιπους πανεπιστημιακούς δασκάλους που σέβονταν τον εαυτό τους. Η ερώτηση είναι, συγκεκριμένα θα κάνουμε άλλο ένα συνέδριο, έχουμε σκοπό να κάνουμε άλλο ένα συνέδριο, του οποίου οι αποφάσεις δεν πρόκειται να έρθουν ποτέ, δεν πρόκειται να φτάσουν στους συναδέλφους και θα κάνουμε μια ζύμωση εδώ πέρα εν πάση περιπτώσει εδώ παραταξιακή ή ο ένας με τον άλλον; Γιατί δεν ήρθαν αυτές οι αποφάσεις ποτέ στους συλλόγους που για μένα θα βοηθούσαν σε μια πορεία τριχρόνη ιδιαίτερα οξυμένη και σημαντική.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι ένα εύλογο ερώτημα και θα το απαντήσω ευθέως, είναι και εύστοχες οι επισημάνσεις που έκανε η συνάδελφος η Ντορρέτα, που με χαρά πάντα την ακούω να μιλάει σε όλα τα συνέδρια, ειλικρινά το λέω. Έτσι είναι όπως τα λες, με το μόνο σημείο που θα διαφωνήσω είναι με δίκη προθέσεων που

κάνεις για το τωρινό συνέδριο, καταγράφονται αυτή τη στιγμή τα πρακτικά και θα σταλούν παντού αυτό είναι βέβαιο. Όντως η απόφαση ήταν αυτή και εγώ μίλησα για αυτήν την απόφαση του προηγούμενου συνεδρίου στην τοποθέτησή μου το πρωί, είχα πει ότι είχαμε πάρει μια τέτοια απόφαση η οποία βέβαια δεν είχε το χαρακτήρα της τροποποίησης του καταστατικού. Ήταν μια απόφαση όμως που έδειχνε τη βούληση της ομοσπονδίας, την παρότρυνση, την ενθάρρυνση προς τους συλλόγους, να κινηθούν σε αυτήν την κατεύθυνση και να αποτελέσουν τη σωματειακή ομπρέλα για όλους ανεξαιρέτως τους συναδέλφους, για να μην εκτίθεται για να μην είναι ακάλυπτη συνδικαλιστικά, η απόφαση αυτή λοιπόν δεν κοινοποιήθηκε μαζί με τα.. η απόφαση αυτή έγινε γνωστή με ανακοινώσεις. Τα πρακτικά δεν δόθηκαν Ντορρέτα μου, γιατί εκείνη την επεισοδική μέρα, δημιουργήθηκε ένα τεχνικό πρόβλημα από κάποιες κινήσεις λίγο άτσαλες και βίαιες μέσα στο χώρο, αυτό μας είπαν οι τεχνικοί που πραγματικά ναι δεν είναι, έτσι είναι τα πράγματα και ειλικρινά το λέω, δεν έχουμε λόγους να μη στείλουμε τα πρακτικά, δηλαδή γίνεται ένα συνέδριο, καταγράφουμε τα πρακτικά, τι τα 'χουμε είναι κρατικά μυστικά και τα κρατάμε για μας; Για όνομα του Θεού. Τεχνικό ήταν το πρόβλημα λοιπόν, μέσα από μια έτσι βίαιη αντίδραση σε ένα σημείο που ήτανε τα μηχανήματα και καλώδια και τα λοιπά, διεκόπη όλη η καταγραφή του, η μαγνητοφώνηση του συνεδρίου και των τοποθετήσεων και ποτέ δεν μπόρεσε ο τεχνικός να μας δώσει τα πρακτικά. Αυτό τουλάχιστον μας είπαν όσοι ήταν σε επαφή εκείνη την περίοδο με την εταιρεία αυτή που έκανε την καταγραφή του συνεδρίου. Ήτανε αντικειμενικά αδύνατον να στείλουμε πρακτικά παρά τις πιέσεις πολλές φορές και στο κεντρικό συμβούλιο, οι συνάδελφοι μου είπαν το ίδιο πράγμα που είπε τώρα η Ντορρέτα, τι γίνεται με τα πρακτικά; Και η απάντηση ήταν αυτή, πραγματικά δε τα 'χουμε ούτε εμείς, δεν είναι ότι τα 'χουμε και δεν τα δίνουμε στους συναδέλφους. Ήταν ένα ατυχές γεγονός. Βεβαίως τα πρακτικά αυτά έχω μιλήσει με το φίλο μου τον Νίκο εκεί, τα πρακτικά αυτά μαγνητοφωνούνται, μάλιστα γίνεται και έτσι μια σποραδική βιντεοσκόπηση ξέχασα να σας ενημερώσω για να το ξέρετε και κάποιες φωτογραφίες ενδεχομένως να βγούνε για το αρχείο και για να 'χουμε έτσι.. Λοιπόν, όλα αυτά θα δοθούν στους συνέδρους Ντορρέτα, το διαβεβαιώνω αυτό.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δύο λεπτά, δύο λεπτά, (φωνές εκτός μικροφώνου). Συνάδελφοι – συνάδελφοι - συνάδελφοι θα γίνει συζήτηση. Να προχωρήσουμε στις ερωτήσεις. Συνάδελφε Ζήκο, μη κάνετε διάλογο, τώρα δεν έχει.. Όποιος θέλει κάνει τοποθέτηση μετά, δεν υπάρχει θέμα. Συνάδελφε κάνε ερώτηση που έχεις πάρει το μικρόφωνο. Το όνομά σου και το Πανεπιστήμιο.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: Στο θέμα της ετεροποίησης κάποιων συναδέλφων, ήμασταν στο προτελευταίο Κ.Σ που το 'χαμε συζητήσει και επειδή πολλά πανεπιστήμια, έχουνε προσωπικό, διοικητικό προσωπικό, αλλά είναι μονίμως μέσα σε εργαστηριακούς κλινικούς χώρους και τέτοια και ο νόμος ακόμα και αυτούς που είναι κλασικά εργαστηριακοί τους αποκλείει γιατί είναι ΔΕ. Είχε τεθεί και αυτό το θέμα για να

ενημερώσω και όλους τους συνέδρους, το θέμα είναι κατά την άποψή μου να μην, υπάρχει μεγάλος κίνδυνος όντως να αποψιλωθούν από διοικητικό προσωπικό τα πανεπιστήμια και να ανοίξει ο δρόμος και κι και για εργολαβικούς διοικητικούς, να μπουν οι εταιρείες και εκεί, αλλά απ' την άλλη κάνουμε το αντίθετο από το να βαφτίζουμε το κρέας ψάρι ή το αντίθετο. Αυτό.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Το ερώτημα ποιο είναι συνάδελφε;

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: Το ερώτημα είναι ότι θα φτιαχτεί η τελική πρόταση προς το υπουργείο ελπίζω να βάλετε και το θέμα των ΔΕ εργαστηριακών.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Να το υποβοηθήσουμε αυτό δηλαδή, να μείνουμε ακόμα λιγότεροι;

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: Πάντως υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουν δει στη ζωή τους γραφείο, γραμματεία ή διοικητικό, λογιστικό ή βιβλιοθήκη. Είσαι στο ΑΠΘ και το γνωρίζεις πιστεύω.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Η αλήθεια είναι ότι στην απόφαση του κεντρικού συμβουλίου που έχουμε λάβει, για να απαντήσω στο ερώτημα σου Σπύρο, η θέση που έχουμε δεν συμπεριλαμβάνει το θέμα αυτό, για την ένταξη των ΔΕ. Αλλά αυτό δεν σημαίνει κάτι ενδεχομένως να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης στη συνέχεια.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ο συνάδελφος Μαρκελάκης έχει να κάνει μια ερώτηση. Έχεις το λόγο.

ΜΑΡΚΕΛΑΚΗΣ: Ναι, ήθελα να ρωτήσω αν κάποιος συνάδελφος που γίνει ΕΤΕΠ ή ΕΡΔΙΠ θέλει να παραμείνει στο σύλλογο, των διοικητικών, μπορεί;

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιος μιλάει; Λίγο το χέρι.

ΜΑΡΚΕΛΑΚΗΣ: Ναι τελοσπάντων αν μπορεί να παραμείνει μέλος του συλλόγου των διοικητικών ένας που έχει γίνει, που είναι διοικητικός και έχει γίνει ΕΤΕΠ ή ΕΡΔΙΠ;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δε μπορεί, δε μπορεί, πάει άλλαξε κλάδο. Συνάδελφοι, συνάδελφοι θα απαντηθεί.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Εεε ναι ρε παιδιά αυτό είναι εντάξει. Τώρα δεν είναι..

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα την εκτίμηση του Κ.Σ., τουλάχιστον του προεδρείου, γιατί είμαστε τόσο πολύ μειωμένος ο αριθμός εκπροσώπων από τα ιδρύματα, αν λείπουν πανεπιστήμια ή ΤΕΙ τελοσπάντων που δεν έχουνε εμφανιστεί καθόλου αυτή την εικόνα έχω τουλάχιστον και τι γίνεται με τις συνδρομές γιατί ακούστηκε πολύς θόρυβος, τις συνδρομές των πρωτοβάθμιων σωματείων προς την ομοσπονδία, αν μπορεί να ενημερωθεί, δεν το ακούσαμε στον οικονομικό απολογισμό.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Θα δώσω σαφείς απαντήσεις όπως έκανα και προηγουμένως. Λοιπόν συνάδελφοι στο προηγούμενο συνέδριο ήταν

καταγεγραμμένοι 176 σύνεδροι, συμμετείχαν 170, σ' αυτό το συνέδριο έχουμε 136 συνέδρους, θα δούμε πόσοι θα 'ρθουν μέχρι το πέρας συνεδρίου. Έχουμε όντως μια μείωση κατά 40 συνέδρων, η οποία οφείλεται, κάποια πράγματα ήδη τα ανέφερα, σε πολλά ιδρύματα έχει μειωθεί το μητρώο μελών των συλλόγων, σε πολλά ιδρύματα. Δηλαδή εμείς αυτή τη στιγμή στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης είμαστε 520 άτομα! Ποτέ δεν ήμασταν τόσα λίγα άτομα. Χάσαμε 144 σε θέσεις ΕΡΔΙΠ, χάσαμε μέσα από την διαδικασία με τις διαθεσιμότητες εξωθήθηκαν πολλοί σε παραίτηση γιατί ταλαιπωρούνταν από την διαθεσιμότητα, κάποιοι άλλοι έχουν βγει στη σύνταξη γιατί συμπλήρωναν τις προϋποθέσεις. Είναι διάφορες περιπτώσεις για τις οποίες μειώνεται ο αριθμός των διοικητικών υπαλλήλων, όταν δε γίνονται προσλήψεις και έχουμε διαρκώς παραιτήσεις, λόγω ορίου ηλικίας ή για όλους αυτούς τους λόγους που ανέφερα πριν αποδεκατιζόμαστε και λογικό είναι η συμμετοχή στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη των αντιπροσώπων στο συνέδριο να είναι μειωμένη, ένας λόγος είναι αυτός. Ένας δεύτερος λόγος έχει να κάνει, με την κατάσταση την οποία βρίσκονται κάποια σωματεία. Δεν θέλω να μιλήσω συγκεκριμένα, θα μπορούσα να τα κατατάξω και γεωγραφικά να δώσω τον απόλυτο προσδιορισμό, τον ακριβή προσδιορισμό των ιδρυμάτων δε νομίζω ότι βοηθάει. Υπάρχουν πολύ συγκεκριμένα ιδρύματα, ήμασταν 32 σύλλογοι, αυτή τη στιγμή συμμετέχουμε 22 σύλλογοι στην ομοσπονδία, με το σχέδιο Αθηνά στο οποίο αναφέρθηκα στον απολογισμό μου έχουν ενοποιηθεί τέσσερις σύλλογοι σε δύο, το Πάτρας και το Μεσολογγίου το ΤΕΙ, έχει ενοποιηθεί σε ένα σύλλογο, όπως επίσης και το Χαλκίδας με τη Λαμία, το ΤΕΙ. Αναφέρομαι στον αριθμό των μελών της ομοσπονδίας, των συλλόγων δηλαδή. Τώρα, κάποιοι σύλλογοι ήτανε σε μια κατάσταση αποσυσπείρωσης να το πω έτσι λίγο κόσμια και δεν μπορούσαν σε καμία των περιπτώσεων να μαζέψουν τόσο κόσμο να μπορέσουν να κάνουν μια συνέλευση να δρομολογήσουν τις διαδικασίες για εκλογές και να στείλουν τους αντιπροσώπους τους. Δηλαδή κυριολεκτικά ήταν αποσυσπειρωμένοι, το λέω με το πιο έτσι εύηχο τρόπο και δεν μπόρεσαν να στείλουν αντιπροσώπους. Και βεβαίως έχουμε και την άλλη περίπτωση, την άλλη κατηγορία όπου κάποιοι σύλλογοι, λόγω οικονομικής αδυναμίας και λόγω του ότι έχουν οφειλές εδώ και πάρα πολλά χρόνια, τις οποίες δεν μπορούν να καλύψουν δεν συμμετείχαν εξ αυτού του λόγου, στο συνέδριο της ομοσπονδίας. Εξ αυτών των συλλόγων κάποιοι συγκεκριμένοι, 4 - 5 , δε χρειάζεται να πω ονόματα, αν το θέμα ανοίξει δεν έχω κανένα λόγο να αναφερθώ και με εκτάσεις στο θέμα, δεν θέλω να αποκρύψω τίποτε είναι γνωστό ακόμα και τώρα το πρωί, είχαμε κεντρικό συμβούλιο και εξετάζαμε και τέτοιου είδους προβλήματα και θέματα. Δεν είναι κάτι κρυφό και το κάναμε εδώ δίπλα το κεντρικό συμβούλιο. Εν πάση περιπτώσει έχω να θυμίσω κάτι, μέχρι το προηγούμενο συνέδριο, ήμουν γραμματέας τότε στο προηγούμενο συνέδριο ερχόντουσαν σύλλογοι για να συμμετάσχουν στις διαδικασίες του συνεδρίου, ενώ όφειλαν συνδρομές από χρόνια πίσω, ερχόντουσαν από πολύ μακριά, θεωρούσαν αυτονόητο ότι θα συμμετέχουν και μόνο που παρουσιάζονται στο συνέδριο και αυτό επιβάλλει τη συμμετοχή τους, έλεγαν έχω 100€ στην τσέπη και ας χρωστούσε

τέσσερα χιλιάρια και συμμετείχε στο συνέδριο. Κυριολεκτικά κάναμε μια πολύ διασταλτική εφαρμογή των διατάξεων του καταστατικού προκειμένου να κινηθούμε στη λογική ότι, εντάξει να μην αποκλείσουμε τους συλλόγους, να συμμετέχουν οι σύλλογοι και τα λοιπά ξέρουμε όμως πάρα πολύ καλά όλοι, τα πράγματα δε πρέπει να κινούνται σε αυτή την κατεύθυνση, τα πράγματα δεν μπορούν να εξακολουθούν έτσι, έπρεπε να μαζέψει το πράγμα αυτό και αυτή τη προσπάθεια κάναμε το τελευταίο διάστημα, να πάμε σε ένα συνέδριο όπου, μέσα από πιέσεις, που ασκούμε προς τους συλλόγους αφενός μεν να οργανώσουν τις συνελεύσεις τους και να πάνε και να βγάλουν τους αντιπροσώπους τους, αφετέρου να κινηθούν στην κατεύθυνση να μαζέψουν χρήματα για να δώσουν και τις οφειλόμενες συνδρομές στην ομοσπονδία. Υπήρχαν περιπτώσεις ειδικές, υπήρχαν περιπτώσεις που κανείς έπρεπε να τις προσεγγίσει με μια μεγαλύτερη έτσι πιο ευέλικτη διάθεση, πάντως ισότιμα όλους, σε καμία περίπτωση χαριστικά απέναντι σε κανέναν σύλλογο. Αυτό νομίζω είναι πανθομολογούμενο και μπορεί να το επιβεβαιώσει όλα τα μέλη του κεντρικού συμβουλίου, δικός μου γνώμονας μέριμνά μου από κοινού με τους συναδέλφους, το ίδιο επιθυμούσαν και αυτοί ήταν να συμμαζέψουμε την κατάσταση. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε η κατάσταση δεν είναι αυτή που ήταν πριν από τρία χρόνια έχει συμμαζευτεί πάρα πολύ έχουν συγκεντρωθεί πολύ περισσότερα χρήματα με αυτή τη τακτική που ακολουθήσαμε και νομίζω ότι στη πορεία με τις ασφαλιστικές δικλείδες που βάλαμε, θα κατορθώσουμε να εξοφλήσουν ή τελοσπάντων να τείνει εκεί το πράγμα, όλοι οι σύλλογοι τις οφειλές τους γιατί, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθούν κορόιδα κάποιοι άλλοι σύλλογοι, οι οποίοι με συνέπεια κάθε εξάμηνο, κάθε χρόνο, πληρώνουν τις συνδρομές τους. Λοιπόν αυτό το πράγμα έχει μπει έτσι σε μια τάξη και θα επιμείνουμε σ' αυτή τη κατεύθυνση και στη συνέχεια για να μην προκύψει πρόβλημα. Εν πάση περιπτώσει οι 5 σύλλογοι που επιμόνως, που ήταν πολύ κοντά στο να μπορούν να συμμετέχουν σε αυτές τις διαδικασίες καταβάλλοντας μια προσπάθεια συγκέντρωσαν κάποια χρήματα, βάλαμε ένα minimum ποσοστό καταβολής του ποσού του οφειλόμενου και την αποπληρωμή σε ένα βάθος χρόνου με κάποιες άλλες διαδικασίες που διασφαλίζουν λίγο την μη επανεμφάνιση τέτοιων προβλημάτων.

ΜΑΡΚΕΛΑΚΗΣ: Σάββα για να βοηθήσω ένα λεπτό στο ερώτημα

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δύο λεπτά δύο λεπτά

ΜΑΡΚΕΛΑΚΗΣ: Απλώς ο συνάδελφος ρώτησε ακόμα αν υπάρχει η δυνατότητα μείωσης της συνδρομής προς την ομοσπονδία δηλαδή, αν υπάρχει η δυνατότητα να μειωθεί αυτό το 1,3 συνάδελφε εννοείς; Αυτός που ρώτησε προηγουμένως.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έβαλε, δεν έβαλε, κανέναν τέτοιο θέμα

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Απαντήθηκε το ερώτημα, προχωράμε στο συνάδελφο, το όνομά του και το ..

ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ: Μια διευκρίνιση θέλω για την τοποθέτησή σας πριν στο θέμα των ΕΤΕΠ, δηλαδή τη μετακίνηση των διοικητικών υπαλλήλων σαν ΕΤΕΠ, διευκρίνιση επιτρέπουμε; Δηλαδή η τοποθέτηση η δική σας και της ομοσπονδίας, επιτρέπουμε τους διοικητικούς υπαλλήλους που στο παρελθόν είχαν εργαστηριακό έργο να μετατραπούν σε ΕΤΕΠ δηλαδή είχανε την εμπειρία και πραγματικά δουλεύανε, και από δω και πέρα βάζουμε, ζητάμε μάλλον, ζητάμε καθολικό φραγμό των διοικητικών υπαλλήλων για εξέλιξη σε ΕΤΕΠ ή κάτω από αυστηρούς κανόνες και αν πραγματικά οι συνάδελφοι οι διοικητικοί έχουν τη δυνατότητα να μετατραπούν σε ΕΤΕΠ, δηλαδή ένας μηχανισμός που να κάνει σωστά τη δουλειά του έτσι; Αυτή είναι η τοποθέτηση της ομοσπονδίας; Λίγο πιο ξεκάθαρα θα το ήθελα δηλαδή, για να μπορέσω να ενημερώσω και τους συναδέλφους.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Σε ευχαριστώ για το ερώτημα συνάδελφε να απαντηθεί βεβαίως, έτσι με όσο γίνεται μεγαλύτερη σαφήνεια. Το πρόβλημα αυτό και η διάταξη αυτή που πέρασε από τη βουλή, έχει ένα συγκεκριμένο σκοπό, από την πλευρά του υπουργείου, αυτό διατείνεται το υπουργείο, να εξορθολογήσει λίγο τα πράγματα, αναφέρεται σε μια περίοδο χρόνων όπου αναδείχθηκε αυτό το πρόβλημα. Δηλαδή, ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι πάρα πολλοί συνάδελφοί μας στα πανεπιστήμια γίναν αορίστου χρόνου όντας σε σχέση εργασιακή με την επιτροπή ερευνών με συμβάσεις και τα λοιπά και τα λοιπά, όλοι αυτοί πατώντας σε ένα νόμο ο οποίος ουσιαστικά αφορούσε τους διοικητικούς υπαλλήλους στα ιδρύματα, καλά κάναν και τον αξιοποίησαν, 14 χρόνια στο υπηρεσιακό συμβούλιο ήμουν, πραγματικά έπρεπε να διασφαλίσουν την θέση εργασίας τους, δεν τίθεται ζήτημα επ' αυτού και ήμουν θετικός, όμως οι άνθρωποι αυτοί, ξεκίνησαν από μια άλλη αφετηρία, κατέληξαν διοικητικοί υπάλληλοι, αλλά πολλοί εξ αυτών εξακολουθούσαν να κάνουν ερευνητικό έργο και υποβοηθούσαν στα εργαστήρια και τα λοιπά. Ο νόμος, ο νόμος, η συγκεκριμένη διάταξη δηλαδή, αυτούς ήρθε τελοσπάντων να τακτοποιήσει, να τακτοποιήσει, ήθελε, ήθελε, λοιπόν, λοιπόν, επομένως δεν αφορά, αυτό δε σημαίνει ότι αυτή η διάταξη θα βρει τόπο εφαρμογής και στη συνέχεια δεν θα 'χουμε αν τελειώσει το θέμα αυτό λέμε, δεν θα έχουμε τέτοια προβλήματα εκτός εάν έχουμε πάλι αοριστοποιήσεις μέσα από το ίδιο κανάλι και τα λοιπά και τα λοιπά, αφορούσε αυτή τη περίοδο, αυτών των χρόνων, πολλών χρόνων οι οποίοι γίναν αορίστου μέσα από αυτή την διαδρομή, αυτό αντιμετωπίζει και εφεξής δεν θα υπάρχει, υποθέτω εγώ όσο δεν ξαναγίνει η ίδια διαδικασία και ίδια διαδρομή για να 'ρθούν πάλι κάποιοι σ' αυτή τη θέση.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δυο λεπτά, δυο λεπτά. (φωνές εκτός μικροφώνου). Ντορέττα στη τοποθέτηση... (φωνές εκτός μικροφώνου). Μπορείς να κάνεις τοποθέτηση πρώτη και να το συνεχίσεις .

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι εντάξει είναι μια μικρή πτυχή του θέματος, πολύ μικρή η οποία δεν ανατρέπει την, το διάλογο και την κουβέντα που, είναι έτσι, ναι εντάξει αλλά υπάρχει και αυτή η περίπτωση, όπως λες, αλλά κατά μείζονα λόγο αφορά όλη

αυτή τη περίοδο και όλα αυτά που γίνανε, τη διαδρομή που έλεγα, δεν είναι κάτι άλλο. Για εξορθολογισμό μιλάει το υπουργείο, ακριβώς ad hoc είναι η διάταξη γι' αυτό το πράγμα.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δύο λεπτά, καταρχήν θα πω το εξής, διάλειμμα δεν θα βγούμε γιατί έτσι κι αλλιώς μπήκαμε και πολύ αργά μέσα και αν βγούμε έξω μετά ξέχασέ το, δεν μπαίνουμε μέσα μετά, είμαστε και κουρασμένοι από το ταξίδι. Θα γίνουν οι ερωτήσεις και στη συνέχεια όποιος θέλει μπορεί από τώρα να εγγραφεί για τοποθέτηση για να ξεκινήσουν οι τοποθετήσεις και όταν κάποια στιγμή θα δούμε με βάση πρόγραμμα να διακόψουμε. Λοιπόν ο συνάδελφος που έχει την ερώτηση και μετά..

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΧΩΤΗΣ: Μήπως ακούω μια συζήτηση η οποία αφορά παλαιές συναλλαγές και διάφορα άλλα; Μήπως θα πρέπει να μια υπάρχει μια ρητή δήλωση του συνεδρίου μας ότι να σταματήσουν οι κάθε είδους τοποθετήσεις σε θέσεις χωρίς να περνάνε μέσα από τις επίσημες διαδικασίες; Και ότι, δεν μπορεί κάθε φορά να έρχεται συνέδριο συνδικαλιστικό να στηρίζει αυτές τις συνεχόμενες συναλλαγές. Μήπως, πρέπει ότι εμείς δεν θα ξανασχοληθούμε ποτέ με τέτοια πράγματα; Γιατί αισθάνομαι ακούοντας ΕΤΕΠ,ΕΤΕΠ, ότι δεν ήρθα σήμερα σε συνέδριο της ΟΔΠΤΕ αλλά σε συνέδριο ΕΤΕΠ. Ευχαριστώ

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφε, η ερώτηση ποια είναι;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΧΩΤΗΣ: Όπως είπα πρέπει το κεντρικό συμβούλιο, το συνέδριό μας, να αποφασίσει ρητά να πει τέλος σε αυτές τις πρακτικές;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Δηλαδή να μην γίνει κανείς ΕΤΕΠ;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΧΩΤΗΣ: Σαφώς! Γιατί πώς προέκυψαν αυτά τα θέματα πως βρέθηκε ο Μποχώτης.. ή του καθηγητή Χ; Πώς;;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφε, συνάδελφε μπορείς να κάνεις τοποθέτηση αμέσως μετά, μόλις τελειώσουν οι ερωτήσεις. Δεν υπάρχει θέμα, είναι θέμα που απασχολεί όλους .

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν σχολιάζω, είναι μια τοποθέτηση, δεν είμαι εδώ για να σχολιάσω αυτή τη στιγμή, είμαι για να απαντήσω, αν υπάρχει άλλη ερώτηση. Είναι μια άποψη η οποία είναι σεβαστή, να κουβεντιάσουμε και για το θέμα αυτό, γιατί όχι;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Η συναδέλφισσα η Μαρλέν να μιλήσει, να κάνει ερώτηση.

ΜΑΡΛΕΝ ΛΟΓΟΘΕΤΗ: Τέσσερα ζητηματάκια πολύ σύντομα. Πρώτον επειδή ο απολογισμός που διάβασες έχει και μια ιστορική σημασία, αποτελεί μία καταγραφή Α και τα λοιπά, μία μικρή διόρθωση Σάββα, δεν μας επιβεβαίωσε τουλάχιστον επειδή έχω δει πολύ καλά τα στοιχεία για το ΕΚΠΑ, η αξιολόγηση Λοβέρδου. Η αξιολόγηση Λοβέρδου για το ΕΚΠΑ έλεγε 712 υπαλλήλους δικαιούστε, με βάση την αξιολόγηση

Κυριαζή, ήτανε 700 υπάλληλοι που δικαιούταν το ΕΚΠΑ, άρα αυτό αν θέλεις δες το λίγο καλύτερα τουλάχιστον για λόγους ιστορικής καταγραφής παρότι μπορεί σε άλλα ιδρύματα να ισχύει αυτό που λες δεν ξέρω. Δεύτερο, πήγε, όλος ο απολογισμός στάθηκε πολύ, σε διάφορα, σε διάφορες φάσεις των απεργιακών κινητοποιήσεων, κυρίως αν δε με απατά η μνήμη μου γιατί επαναλαμβάνω δεν έχω το κείμενο μπροστά μου και δεν μπορώ να θυμάμαι επ' ακριβώς, κυρίως το διάστημα πριν την έναρξη της απεργίας έφτασε κάπου μέχρι Οκτώβριο - Νοέμβριο και εκεί κάπου σταματάει, μιλάει για 19 μήνες διαθεσιμότητας και πάει στην αξιολόγηση δηλαδή ένα χρόνο μετά, σχεδόν, εν πάση περιπτώσει για 10 μήνες. Η ερώτηση που έχω εγώ τώρα να κάνω είναι, ποιος είναι ο απολογισμός τουλάχιστον ενός μέρους του κεντρικού συμβουλίου που είναι και το πολυπληθέστερο και υποθέτω αυτό συνυπογράφει δεν ξέρω οι άλλες παρατάξεις τι ακριβώς κάνουνε, τι έγινε λίγο με τη λήξη της απεργίας, αυτό το κομμάτι έλειπε και θα 'θελα προσωπικά να ακούσω μια τοποθέτηση επ' αυτού γιατί προφανώς έχει ενδιαφέρον. Άλλο ζήτημα, επειδή έθεσες το ζήτημα της δίκης στις 24/10 για το οποίο θα μιλήσουμε σε τοποθετήσεις και λοιπά και είπες κάτι για κινητοποίηση στην Αττική, και τα λοιπά θα ήθελα να το πω από τώρα δεν είναι ερώτηση, θέλετε να το πω υπό μορφή ερώτησης για να το δικαιολογήσω να το πω. Θεωρώ θα πρέπει να εξεταστεί απ' το συνέδριο να βγει πέρα από ψήφισμα, απόφαση και τα λοιπά σε σχέση με αυτό να βγει και πανελλαδική απεργία εκείνη την ημέρα και μια σειρά δράσεων την επόμενη βδομάδα μετά το συνέδριο,

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Αυτό είναι τοποθέτηση, δεν είναι ερώτηση

ΜΑΡΛΕΝ ΛΟΓΟΘΕΤΗ: Είπα, αν θέλετε να το πω υπό μορφή ερώτησης, θα έλεγα Σάββα θα μπορούσε να βγει απεργία για σήμερα;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ας κλείσουμε με τις ερωτήσεις

ΜΑΡΛΕΝ ΛΟΓΟΘΕΤΗ: Λοιπόν και τελευταίο σημείο επειδή πεταχτήκατε πριν κάποιος είπατε δεν το θέτει κανείς, εγώ το θέτω και ρωτάω. Εάν θυμάμαι καλά από αυτά που ξέρουμε η συνδρομή στην ΑΔΕΔΥ ανά μέλος που έχει η ομοσπονδία όχι σύλλογος εννοώ άτομο είναι 0,70 αν θυμάμαι καλά με διορθώνεις ως προς το λάθος, η ομοσπονδία παίρνει 1,30 από το 0,70 μέχρι το 1,30 είναι μία μεγάλη διαφορά δεδομένου ότι εμείς ας πούμε ως πρωτοβάθμιος παίρνουμε από το 1,3 το δίνουμε σε σας και κρατάμε, η συνδρομή ολόκληρη είναι 1,5 ευρώ, έτσι; ανά μήνα, δεν μπορεί να είναι παραπάνω στις μέρες μας, κατά συνέπεια θεωρώ ότι δε ξέρω, θα ήθελα να ακούσω και τη θέση σας σε σχέση με το κατά πόσο θα επανεξεταστεί αυτό το ζήτημα, ενδεχομένως αν είναι λίγα τα 60 λεπτά που κρατάει η ομοσπονδία ανά μέλος και σε συνεργασία με την ΑΔΕΔΥ δεν είναι εποχές άλλες παλιότερες που ήτανε με τεράστια άνεση δίνανε αυτά τα λεφτά, σήμερα πια είναι προβληματική η κατάσταση, θα ήθελα να ακούσω μια άποψη και επ' αυτού. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Να ξεκινήσω από το τελευταίο. Συνάδελφοι, εντάξει μπορεί στο πανεπιστήμιο Αθηνών η συνδρομή να είναι ενάμιση ευρώ και να μένουν 20 λεπτά στο ίδρυμα αλλά σε άλλα ιδρύματα είναι γύρω στα δύο ευρώ, σε αρκετά απ' όσο ξέρω και μοιράζεται στα τρία το 2 € αυτό, παίρνει τα 70 λεπτά η ΑΔΕΔΥ, τα 70 παίρνει ο σύλλογος και τα 60 παίρνει η ομοσπονδία. Εν πάση περιπτώσει καταλαβαίνετε ότι όταν λέμε 20 λεπτά είναι ένα πρόβλημα αλλά σε καμιά περίπτωση δεν θεωρώ εγώ, ότι είναι ζήτημα που πρέπει να εξετάσουμε να πάμε την συμμετοχή προς την ομοσπονδία από τα 60 λεπτά στα 30 ή στα 40, τώρα το να κουβεντιάζουμε για 20 και 30 λεπτά το μήνα, νομίζω ότι δε μας βοηθάει και πολύ. Αυτή είναι η άποψή μου, σεβαστή και η αντίθετη άποψη αλλά επιμένω σε αυτό, δεν γίνεται διαφορετικά να λειτουργήσουμε όπως βλέπετε εδώ η ομοσπονδία πάντα με κάποιους τρόπους προσπαθεί να επιστρέψει και αυτά τα χρήματα στους συναδέλφους, προσπαθεί το βαρύ φορτίο των εξόδων των συνεδρίων και τα λοιπά να το καλύψει, όλα αυτά που καλύπτει εν πάση περιπτώσει σε κάθε συνέδριο η ομοσπονδία δε νομίζω ότι υπάρχει τέτοια δυνατότητα. Τώρα έρχομαι στο άλλο θέμα που έλεγες πριν Μαρλέν, για την αξιολόγηση που είχε κάνει ο Λοβέρδος. Ναι η εικόνα που έχω και μάλιστα αυτό ήταν εργαλείο στα χέρια μας για να δικαιώσουμε τον αγώνα μας τότε και το προτάσαμε λέγαμε ότι με ανάθεση του ίδιου του υπουργείου της κυβέρνησης σε μια εταιρεία δικιά της, δε ξέρουμε ποια είναι και τι κάνει, το γεγονός ότι, διαπιστώθηκε ότι στα ιδρύματα υπάρχει έλλειμμα σημαντικό προσωπικού έπρεπε να το αξιοποιήσουμε, να πατήσουμε πάνω σ' αυτό και να δικαιωθούμε εν τέλει στο τέλος. Τώρα αν στο πανεπιστήμιο Αθηνών, η έρευνα αυτή της εταιρείας, οδήγησε σε ένα άλλο αποτέλεσμα, εν πάση περιπτώσει έχουμε την σύνολη εικόνα μπροστά μας και δεν μπορούμε πάντα τα πράγματα να τα εξειδικεύουμε και να τα προσδιορίζουμε με βάση αυτό, το τι γίνεται σε ένα συγκεκριμένο ίδρυμα. Αυτή είναι η απάντηση μου και τότε αλίμονο αν λέγαμε ότι τα πράγματα είναι διαφορετικά και ότι δεν διαπιστώνεται από το, από την έρευνα αυτή, έλλειμα. Αλίμονο. Αυτό ήταν το βασικό μας επιχείρημα. Λοιπόν, σε ό,τι αφορά τον απολογισμό, Σπύρο κάτσε άκουσα με μεγάλη προσοχή σωρεία ερωτημάτων, δεν είναι. Λοιπόν, σε ό,τι αφορά τον απολογισμό αυτό καθαυτό, ακούστε κάτι, ναι υπάρχει ένα άλμα, κάποια στιγμή σκέφτηκα γράφοντας τώρα δυο τρεις, δυο μέρες τον απολογισμό τα βράδια κυρίως γιατί όλη μέρα είμαι καταπονημένος με χίλια δυο άλλα του συνεδρίου ξενυχτώντας δύο το βραδιά, ένιωσα ότι γράφω βιβλίο παρασύρθηκα κιόλας, δηλαδή αν καθόμουν να γράψω και αυτά εδώ, νομίζω ότι μπορεί να 'ταν και να 'μουν και έμφορτος συναισθημάτων εκείνη τη στιγμή, κάνοντας αυτό το φλας μπακ ή την αναδρομή ή την ανασκόπηση των γεγονότων και τις παρεμβολές τις άλλες που κάναμε σε ό,τι αφορά δράσεις μας. Δεν θα μπορούσα εκτενώς να αναφερθώ σε όλα τα πράγματα το γεγονός ότι κάποια στιγμή σταμάτησε απεργία έχει να κάνει με το ότι, ξεκινήσαμε πολλά ιδρύματα, στη πορεία τα ιδρύματα μειώνονταν που συμμετείχαν στο απεργιακό αγώνα κάποια στιγμή σταμάτησε και η Θεσσαλονίκη, εξακολουθούσε το κεντρικό συμβούλιο της ομοσπονδίας να βγάζει αποφάσεις κάθε βδομάδα,

αλληπάλληλες 48ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις, για το ΕΚΠΑ και το Πολυτεχνείο, κάποια στιγμή έσπασε και το Πολυτεχνείο και έμεινε μόνο του το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Δεν κάνω λάθος μέχρι εδώ νομίζω. Ορίστε; Δεν άκουσα.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι.Λοιπόν.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει τώρα υπήρχε απόφαση εννοώ του Πολυτεχνείου να σταματήσει τη κινητοποίηση. Απόφαση δεν υπήρξε από την πλευρά του Πολυτεχνείου; Το πανεπιστήμιο Αθηνών μας πίεζε να συνεχίσουμε την απεργιακή κινητοποίηση συμμετέχοντας σ' αυτήν μόνο το ΕΚΠΑ. Με αυτή την έννοια το λέω, να είμαι πιο σαφής για να μην υπάρχουν αντιδράσεις. Κάποια στιγμή ο αγώνας εκφυλίστηκε, με την έννοια ότι η συμμετοχή δεν υπήρχε αυτή που θα έπρεπε και δε μπορούσε να συνεχιστεί μέσα από τις δυνάμεις ενός μόνο σωματείου και μιας μικρής ομάδας. Σε ό,τι αφορά το δικαστήριο γιατί υπήρχε και αυτό το ερώτημα. Εγώ πέρυσι, είχα προτείνει και είχαμε αποφασίσει όλο το κεντρικό συμβούλιο ομόφωνα, να κάνουμε κινητοποίηση 24ωρη απεργία είχαμε και ήρθαν πάρα πολλοί συνάδελφοι στο δικαστήριο που αναβλήθηκε. Κάτι ανάλογο θα γίνει και φέτος το θεωρώ περίπου βέβαιο έτσι. Δεν ξέρω αν ξεχνώ κάτι.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι έχουν αρχίσει και γράφονται ομιλητές. Θες να σε βάλω στη σειρά συνάδελφε Φώτη από τα ΤΕΙ Ηπείρου, θα μιλήσεις σήμερα. Εντάξει, όποιος θέλει να δηλώσει ομιλία...μετά τις ερωτήσεις να ξεκινήσουμε. Υπάρχει κάποια άλλη ερώτηση; Όχι ο συνάδελφος ο Μαρκετάκης μπορεί να προχωρήσει να μιλήσει. Και μετά ακολουθεί η συναδέλφισσα η Ειρήνη Δαφέρμου. Να πούμε πέντε λεπτά ο καθένας νομίζω είναι αρκετά, έτσι; (φωνές εκτός μικροφώνου) Έχουμε αρκετό χρόνο να μιλήσουν όλοι, αρκεί να υπάρχει διάθεση (φωνές εκτός μικροφώνου).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΓΕΤΑΚΗΣ: Λοιπόν συνάδελφοι, Μαρκετάκης Δημήτρης απ' το πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας. Η τοποθέτησή μου θα 'χει να κάνει με μια περιγραφή αρχικά, με μια περιγραφή αρχικά της κατάστασης στο σύλλογο, τους αγώνες που προηγήθηκαν, το τι επικρατεί σήμερα και ποια είναι η διέξοδος τελικά που πρέπει να ακολουθήσουμε. Προσπαθώντας να δώσω μια εικόνα της κατάστασης που βρίσκεται ο σύλλογος πιστεύω πως είναι αρκετό να περιγράψω την τελευταία εκλογική διαδικασία τον Ιούνιο που μας πέρασε, για την ανάδειξη νέου διοικητικού συμβουλίου και αντιπροσώπων για το συνέδριο. Αφού λοιπόν προηγήθηκαν δύο αποτυχημένες προσπάθειες για τη διεξαγωγή γενικής συνέλευσης, τελικά πραγματοποιήθηκε με 20 περίπου συμμετοχές σε ένα σύνολο 263 συναδέλφων εκ των οποίων οι 40 ήταν οικονομικά τακτοποιημένοι. Η εφορευτική επιτροπή που εκλέχτηκε, έδωσε δύο παρατάσεις στη προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων για το νέο Δ.Σ. και αντιπροσώπους στο συνέδριο, παρόλα αυτά το μόνο ψηφοδέλτιο που παρουσιάστηκε από την αρχή της διαδικασίας ήταν το ψηφοδέλτιο του ΠΑΜΕ και αυτό με τέσσερα άτομα ως υποψηφιότητες. Τη τελευταία δε μέρα, την τελευταία ώρα για την ακρίβεια της δεύτερης παράτασης παρουσιάστηκε μια συναδέλφισσα

όχι για το διοικητικό συμβούλιο παρά μόνο ως αντιπρόσωπος για το συνέδριο. Στις εκλογές έδωσαν το παρών 40 συνάδελφοι και τελικά αναδείχθηκε ένα τετραμελές Διοικητικό Συμβούλιο, παρά το γεγονός ότι το καταστατικό μας προβλέπει επτά μέλη για το Διοικητικό Συμβούλιο. Σας τα λέω αυτά συνάδελφοι θέλοντας να τονίσω την αντίθεση που υπάρχει μεταξύ των αγώνων που προηγήθηκαν με αιχμή τις διαθεσιμότητες και την απομαζικοποίηση του κινήματος που ακολούθησε. Και προσπαθώντας βέβαια να ρίξω κάποιο φως στα αίτια που μας οδήγησαν σε αυτή τη κατάσταση και στο που βρίσκεται τελικά η διέξοδος. Ξεκινώντας τη περιγραφή των αγώνων που προηγήθηκαν να αναφέρω τη μεγάλη αναστάτωση που προκάλεσαν στους συναδέλφους η δημοσίευση των σχεδίων της τότε κυβέρνησης σχετικά με τις διαθεσιμότητες, ακολούθησαν πυκνές και μαζικές γενικές συνελεύσεις. Μεγάλη μάζα συναδέλφων συμμετείχε ενεργά για πρώτη φορά στο κίνημα. Είχαμε ιδίως τις πρώτες μέρες μεγάλη συμμετοχή στις απεργίες και στις απεργιακές περιφρουρήσεις. Είχαμε κινήσεις συμπαραστάσης και αλληλεγγύης από άλλους κλάδους εργαζομένων μέσα και έξω από το πανεπιστήμιο, δραστήρια συμμετοχή φοιτητών στον αγώνα έγιναν εκδηλώσεις αλληλεγγύης και μαζεύτηκαν χρήματα για τις ανάγκες του αγώνα. Με όλα αυτά ασκήθηκε μεγάλη πίεση προς την κυβέρνηση, ήταν κάτι πρωτοφανέρωτο για το χώρο μας που θα έλεγα ότι αιφνιδίασε και στρίμωξε αρκετά το υπουργείο και ταρακούνησε σημαντικά τη κυβέρνηση και τους κάθε λογής μηχανισμούς που διαθέτει. Όλη αυτή η αγωνιστική δραστηριότητα, πάρα τα προβλήματα και τα φαινόμενα εκφυλισμού κυρίως προς το τέλος της μεγάλης απεργίας και κόντρα στη μοιρολατρία και τις αντιλήψεις περί αναποτελεσματικότητας των αγώνων, έφερε τελικά καρπούς και παράλληλα, αποτελεί μια σημαντική παρακαταθήκη για τους μελλοντικούς αγώνες που θα έχουμε. Αποτέλεσμα λοιπόν αυτών των αγώνων ήταν η επιστροφή των διαθεσίμων συναδέλφων στις δουλειές τους αλλά και το μήνυμα ότι τίποτα δεν χαρίζεται αλλά όλα κατακτιούνται με σκληρούς αγώνες και θυσίες. Αυτό όμως που θα πρέπει να μας προβληματίσει και θα πρέπει να σταθούμε με ιδιαίτερη προσοχή είναι γιατί όλος αυτός ο αγωνιστικός αναβρασμός δεν είχε συνέχεια. Και φτάσαμε σήμερα στα πρόθυρα της διάλυσης συλλόγων όπως και το δικού μας εδώ στο ΠΘ. Τι ήταν αυτό που οδήγησε στη σημερινή κατάσταση της απομαζικοποίησης και της αδράνειας. Προσπαθώντας λοιπόν να ανιχνεύσουμε αυτά τα αίτια θα πρέπει αρχικά να πούμε ότι αυτό που ξεσήκωσε τότε -τότε τους συναδέλφους ήταν το γεγονός ότι η κυβέρνηση αποφάσισε να βαρέσει στο ψαχνό, τους υπαλλήλους που είδαν την απόλυση σαν μια πραγματική απειλή για τη ζωή τους. Πρέπει όμως εδώ να επισημάνουμε το συντεχνιακό χαρακτήρα των αιτημάτων και τη προσπάθεια της πλειοψηφίας του τότε διοικητικού συμβουλίου στο δικό μας σύλλογο αναφέρομαι να βάλει μπροστάρη τη διοίκηση, δηλαδή να παρθούν αποφάσεις αναστολής λειτουργίας του πανεπιστημίου ή να βάλει ως πούμε μπροστάρηδες τους φοιτητές να κάνουν καταλήψεις για να κλείσει το πανεπιστήμιο για να μη χρειάζεται ως πούμε να συμμετέχουν στην απεργία να έρθει με μπροστάρηδες άλλους, να προχωρήσει η κατάσταση. Έτσι όμως καλλιεργούσαν μια

αναμονή και μια επανάπαυση στην κατεύθυνση αυτή δρούσαν και δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και του ομοιοπολιτισμού γενικότερα, να αναφέρω εδώ ένα καθηγητή του πανεπιστημίου Θεσσαλίας ονόματι Γιώργος Σταμπούλη που έκανε τακτικά τοποθετήσεις στις συνελεύσεις. Αυτός ο άνθρωπος σήμερα ξέρετε τι θέση έχει; Έχει διορισθεί στο εποπτικό συμβούλιο μέλος του εποπτικού συμβουλίου του υπερταμείου για τις ιδιωτικοποιήσεις είναι ένας από αυτούς τους ανθρώπους και έκανε παρεμβάσεις συνεχείς για να χειραγωγήσει ως πούμε τους συναδέλφους σε κάποια καλούπια μέσα στις συνελεύσεις όπως και διάφορες παρατάξεις φοιτητών από την ΑΡΕΝ και λοιπά, με συχνές παρεμβάσεις που έκαναν μέσα στις συνελεύσεις αλλά και έξω από αυτές. Επιπλέον από τις ίδιες δυνάμεις, γίνονται προσπάθειες εγκλωβισμού του κινήματος μέσα στα πλαίσια της εναλλαγής διαχειριστή του συστήματος, επικεντρώνοντας τη πτώση της κυβέρνησης, την υπεράσπιση του συντάγματος της Δημοκρατίας και λοιπά. Κυριαρχώντας λοιπόν αυτές οι αντιλήψεις στις συνειδήσεις των συναδέλφων, επικρατούσαν συνθήματα και αιτήματα που έκρυβαν το πραγματικό αντίπαλο, δηλαδή το κεφάλαιο και την εξουσία του. Η καλλιέργεια αυταπατών, η λογική του μικρότερου κακού με το δήθεν πιο προοδευτικό ΣΥΡΙΖΑ και η λογική του no alternative, έφεραν την παθητικότητα, την αδράνεια και την απογοήτευση και το λέμε αυτό γιατί μπορεί να επέστρεψαν οι συνάδελφοι υπό διαθεσιμότητα στις εργασίες τους, αλλά δεν εξουδετερώθηκαν οι υπεύθυνοι του κακού. Αυτό που θέλουν και σήμερα οι κεφαλαιοκράτες που εξουσιάζουν, είναι ένα μικρό επιτελικό κράτος με λίγους φτηνούς και ευέλικτους εργαζόμενους, καύσιμη ύλη στην υπηρεσία της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων, στην υπηρεσία της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Στο πλαίσιο αυτό των επιδιώξεων ήταν ενταγμένες και οι διαθεσιμότητες αλλά και άλλα μέτρα που συνεχίζονται σε βάρος των δημοσίων υπαλλήλων. Με λίγα λόγια δεν αρκεί να καταπολεμάς το σύμπτωμα αλλά αυτό που χρειάζεται είναι να θεραπεύεις την ασθένεια. Γιατί ποιος μπορεί να αμφισβητήσει συνάδελφοι την πληθώρα των προβλημάτων που υπάρχουν σήμερα στα ΑΕΙ ως αποτέλεσμα της συνέχισης των αντιλαϊκών μέτρων και της εφαρμογής του τρίτου μνημονίου όλοι μαζί ψήφισαν και τώρα τσακώνονται και κορορομαχούν επί της ουσίας όμως για το ποιος θα το εφαρμόσει καλύτερα. Ενδεικτικά σχετικά με τα προβλήματα μπορούμε να αναφέρουμε: το χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων, μισθών και συντάξεων, τη διατήρηση και επέκταση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, το ξεθεμέλιωμα της κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας, τη διατήρηση και συνέχιση των κουτσουρεμένων προϋπολογισμών των ιδρυμάτων, τη συνέχιση της πολιτικής που θεωρεί τη μόρφωση εμπόρευμα με την αύξηση των ταξικών φραγμών στις σπουδές των παιδιών των λαϊκών οικογενειών. Τη λειτουργία των πανεπιστημίων με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και πολλά αλλά. Τα προβλήματα λοιπόν παραμένουν και οξύνονται συνάδελφοι, γι' αυτό και οι αγώνες είναι μονόδρομος για τους εργαζόμενους και θα πρέπει να συνεχιστούν και να ενταθούν. Τρεις πιστεύω ότι είναι οι βασικοί άξονες πάνω στους οποίους θα πρέπει να κινηθούν οι διεκδικήσεις μας.

Ένα είναι η κατάργηση όλων των αντιλαϊκών νόμων που ψηφίστηκαν τα τελευταία χρόνια. Δύο, ανάκτηση όλων των απωλειών σε εισόδημα και δικαιώματα που υπεστήκαμε τη περίοδο της κρίσης. Και τρία, κάλυψη όλων των σύγχρονων αναγκών μας. Αυτά όμως δεν μπορεί να τα πετύχει ένας κλάδος μόνος του γι' αυτό χρειάζεται η συμμαχία όλων όσων πλήττονται από τη αντιλαϊκή πολιτική με προσανατολισμό όμως, όχι στην εναλλαγή στην κυβέρνηση των διαφόρων σωτήρων που δεν υπάρχουν άλλα στην ίδια την ανατροπή των καπιταλιστών των πραγματικών δηλαδή κυβερνώντων. Ο στόχος της εργατικής εξουσίας είναι και επίκαιρος και ρεαλιστικός και αναγκαίος όσο ποτέ, αρκεί οι εργαζόμενοι να πιστέψουν στη δύναμή τους, να οργανωθούν και να βάλουν πλώρη να έρθουν οι ίδιοι στην εξουσία, κοινωνικοποιώντας το πλούτο για να το χαίρονται αυτοί που πραγματικά το παράγουν και όχι τα παράσιτα, οι πλουτοκράτες οι εκμεταλλευτές του λαού. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Σε ευχαριστούμε πολύ, η συναδέλφισσα Ειρήνη Δαφέρμου. Υπάρχει κάποιος άλλος να δηλώσει πως θέλει να μιλήσει; Θα μιλήσεις από κει; (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Καταλαβαίνω ότι η τοποθέτηση του συναδέλφου ήταν πολύ χρήσιμα ζητήματα να συζητήσουμε πριν λήξει το συνέδριο. Δεν ακούγεται καν και δεν ακούγεται γιατί συνάδελφοι γιατί είμαστε όλοι κουρασμένοι. Θέτω ένα ζήτημα των ομιλητών. Να δούμε αν είναι καλύτερο να συνεδριάσουμε με αύριο το πρωί στο αμφιθέατρο να μας δίνεται η δυνατότητα να συζητήσουμε δηλαδή εγώ δεν θέλω ούτε να το κάνει αυτό ο συνάδελφος για τόση ώρα ούτε να οδηγήσει κάποιος που έχει κάνει τόσα χιλιόμετρα ...

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συναδέλφισσα αυτό τώρα όμως δεν βοηθάει, αν θέλεις να μιλήσεις, μίλησε, αν αύριο το πρωί, αύριο το πρωί, δεν υπάρχει θέμα.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Ρώτησα Ηλία μου το προεδρείο αν υπάρχουν άλλοι ομιλητές πριν από μένα. Δεν θεωρώ τον εαυτό μου πιο σπουδαίο από τους υπόλοιπους συναδέλφους .

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Αυτή τη στιγμή, συναδέλφισσα, εσύ θα μιλήσεις, αν προκύψει ομιλία είναι καλό να συνεχίσουμε όσες ομιλίες γίνανε, να γίνουν πολλές ομιλίες. Είναι το πιο καλό γιατί πραγματικά απ' ό,τι φαίνεται και από τις πρώτες τοποθετήσεις και τα λοιπά, αλλά και από το ύφος που έχουν οι σύνεδροι πρώτη φορά βλέπω στο συνέδριο τέτοιο ύφος, δηλαδή δεν υπάρχει πως το λένε, είναι προβληματισμένοι, είναι μία κατάσταση άσχημη θα έλεγα. Άρα λοιπόν, είναι καλό να προκύψουν τοποθετήσεις. Να τοποθετηθούμε στα προβλήματα από τους ΕΤΕΠ, τις εξελίξεις που έχουμε και να γίνει ένας ουσιαστικός διάλογος. Τώρα από εκεί και πέρα αν θες να μιλήσεις, πολύ ευχαρίστως να μιλήσεις, σου δίνω το λόγο. Εντάξει, δεν υπάρχει λόγος να συζητάμε. (φωνές εκτός μικροφώνου) Λοιπόν, (φωνές εκτός μικροφώνου). Αν συναδέλφισσα δεν θες, υπάρχει άλλος συνάδελφος που θέλει να τοποθετηθεί, επιλογή σου είναι. Θα συνεχίσεις τοποθέτηση ή θα μιλήσει άλλος; (φωνές εκτός μικροφώνου) Ορίστε;

ωραία εντάξει, συνάδελφε.. Σταύρος Οικονομίδης ναι, έλα στο βήμα. Υπάρχει άλλη τοποθέτηση; Υπάρχει άλλος που θέλει να τοποθετηθεί; Το όνομά σου, έλα στο προεδρείο, έλα λίγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ: Συνάδελφοι καλησπέρα. Σταύρος Οικονομίδης αυτό το ΑΠΘ. Αφού έγιναν μερικές ερωτήσεις στον Σάββα για το, πιο κοντά, εδώ εντάξει; Αφού έγιναν ερωτήσεις στο Σάββα για το θέμα των ΕΤΕΠ και επειδή στο ΑΠΘ υπάρχει σωματειακή επιτροπή που έχει, και έχει προσπαθήσει να προωθήσει αυτό το θέμα και να δώσει ότι λύση μπορούσε να δώσει, πιο πολύ για να βάλουμε τα πράγματα. Πρώτον από τη στιγμή που έγινε η ρύθμιση το 2014 για το Μετσόβιο πολυτεχνείο ήταν δεδομένο ότι κάτι τέτοιο θα γίνει για όλα τα υπόλοιπα ιδρύματα. Όχι μόνο για την υποκατάσταση της αδικίας, ποτέ οι κυβερνήσεις δεν είχαν τέτοιο καημό αλλά κυρίως για κάλυψη των συναδέλφων που είχαν ήδη γίνει ΕΤΕΠ, και σας πληροφορώ σε περίπτωση που δεν το ξέρετε, φαντάζομαι όμως οι συνάδελφοι από το Μετσόβιο θα το ξέρουνε ότι ήταν αυτοί που πρωτοστάτησαν στη ρύθμιση αν και θεωρητικά ήταν καλυμμένοι. Όποτε η ρύθμιση θα ερχότανε, η ομοσπονδία όσο μπορέσαμε να καταλάβουμε, προσπάθησε, επέλεξε τη λύση της αγνόησης του προβλήματος. Δηλαδή άμα δεν μιλήσουμε, άμα δε γίνει κάτι μπορεί και να περάσει να μη γίνει τίποτα. Αυτό δεν .. αυτό μας οδήγησε τώρα, σε μια λύση η οποία και σαν σωματική επιτροπή και σαν προεδρείο πλειοψηφούσα παράταξη στο Δ.Σ. στο ΑΠΘ, είχαμε καταλήξει σε κάποιες λύσεις, οι οποίες ήταν σαφώς περιοριστικές, πολύ συγκεκριμένες και με σαφή όρια για τους συναδέλφους που έχουν αυτό το δικαίωμα, φτάσαμε με τη μη συνεργασία της ΠΟΕΤΕΠ, τη μη συνεργασία της ΟΔΤΠΕ, με τη μη συνεργασία των συλλόγων, να έχουμε μια οριζόντια ρύθμιση με τη μη συνεργασία και των πρυτάνεων και να έρχεται τώρα η διοίκηση του ιδρύματος μας να λέει ότι τι ωραία ρύθμιση μας είχατε φέρει τότε και γιατί δεν έγινε ο νόμος κάπως έτσι . Αυτό για να δούμε πώς φτάσαμε εδώ. Τώρα, στο σήμερα, υπάρχουν κάποιοι συνάδελφοι, σαφώς λιγότεροι από αυτοί που θεωρείται από τις διοικήσεις ή όπου μπορούν να επωφεληθούν από αυτό το μέτρο, οι οποίοι κάνουν αυτή τη δουλειά την εργαστηριακή. Βρέθηκαν εκεί γιατί εκεί ήταν πάντα. Αυτοί καλώς ή κακώς αποτελούνε συν της άλλης πέρα ότι δεν παρακωλύεται η μετάταξή τους σε θέση ΕΤΕΠ, δεν παρακωλύει, δεν επηρεάζει τη διοικητική λειτουργία των ιδρυμάτων από καθόλου ως ελάχιστα, πέρα από αυτό αποτελούν και μια επένδυση του ελληνικού κράτους και των ιδρυμάτων στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι., για τα ΤΕΙ δεν έχω εικόνα για τη κατάσταση. Και αυτή η επένδυση, με όλα αυτά που γίνονται και με τις διαθεσιμότητες της και με τους ΕΡΔΙΠ και με το μέλλον που μας επιφυλάσσεται τίθεται εν αμφιβόλω. Τόσο επένδυση του κράτους, τόσο επένδυση σε προσωπικές εκπαίδευση, όσο επένδυση σε μηχανήματα, δηλαδή αγорάσανε μηχανήματα τα οποία λέμε, θα το πάρουμε γιατί το δουλεύει ο τάδε όσο και σε επένδυση σε γενικότερα στον τομέα της έρευνας. Κάτι ακόμα που ακούστηκε αρκετά, μιλάμε για τις διοικητικές ανάγκες του ιδρύματος προφανώς είμαστε ΟΔΤΠΕ εδώ πέρα, είμαστε διοικητικοί υπάλληλοι αλλά οι διοικητικές ανάγκες του ιδρύματος δεν είναι κάτι μόνο

του, είναι συνυφασμένες και με τις ερευνητικές και με τις εκπαιδευτικές ανάγκες των ιδρυμάτων και πιστεύουμε ότι πρέπει να μπει ένα τέλος σε οποιαδήποτε αβεβαιότητα, να γίνει μια ρύθμιση να κλείσουν όλες οι πόρτες, να γίνει μια ρύθμιση όσο το δυνατόν πιο δίκαιη και σαφής και να κλείσουν όλες οι πόρτες για να ξέρουμε ποιος είναι και κάνει τι στο κάθε ίδρυμα. Το ότι κάποιος γίνανε ΕΡΔΙΠ πρόπερσι προφανώς και αυτοί που ήταν σε εργαστήρια δεν ήταν μόνο με διδακτορικά, ήτανε με διάφορα διδακτικά επίπεδα και να σχολιάσω και λίγο που ακούστηκε και πριν από το ΕΚΠΑ αν δεν κάνω λάθος για τους ΔΕ, καλώς ή κακώς δυστυχώς αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει τέτοιο θέμα, ούτε σαν μακρινή προϋπόθεση να γίνει κάτι για τους ΔΕ. Είναι εκτός συζήτησης από όλους. Το να προτάσσονται μόνο οι διοικητικές ανάγκες, μάλλον όχι να προτάσσονται, να θεωρείται αυτό ως πρωταρχικό και η αποψίλωση και όλα αυτά που ακούμε, δεν ξέρω αυτό είναι μια τοποθέτηση και μια θεώρηση που είτε γίνεται από τις διοικήσεις των ιδρυμάτων, είτε από μια κάστα πιστεύω υψηλόβαθμων διοικητικών στελεχών και δεν έχει να κάνει με τις ανάγκες των μελών και με την ανάγκη μας να οριοθετηθούν οι αρμοδιότητες του καθενός. Τέλος, να δούμε και την άλλη πλευρά, αυτή τη στιγμή στο ΑΠΘ που έχει 44 τμήματα υπάρχουνε 85 ΕΤΕΠ, για όλα τα τμήματα μαζί. Προφανώς αυτό που γίνεται είναι μια ανακύκλωση, μια, να φύγει ο ένας από δω να πάει εκεί, να πάει ο άλλος από εδώ ο άλλος να πάει εκεί, αλλά η ουσία είναι ότι όλα αυτά μπαίνουν σε ένα γενικότερο πλαίσιο, το οποίο θα πρέπει να το ξέρουμε. Τόσο οι διοικητικές ανάγκες καλύπτονται από εργολαβίες, από ιδιωτικά συμφέροντα αλλά ακόμα περισσότερο και οι ερευνητικές ανάγκες καλύπτονται και αυτές από ξένα μπάτζετ. Τα εργαστήρια τα οποία δεν θέλουνε λεφτά κλείνουν, έχουν δεν έχουν κόσμο, κλείνουν. Το μπάτζετ των εργολαβιών ας πούμε για το ΑΠΘ που ξέρουμε, είναι 8 εκατομμύρια περίπου 9 δεν ξέρω πόσο ακριβώς έχει αλλάξει, μπορεί να μας πει κάποιος περισσότερα αλλά είναι κάπου εκεί. Ο κύκλος εργασιών για τις εργολαβίες και ο κύκλος εργασιών της επιτροπής ερευνών που μέσω αυτής θέλουν να καλυφθούν οι ερευνητικές τρύπες, είναι δεκαπλάσιο σχεδόν, αν όχι δεκαπλάσιο κάπου εκεί κοντά. Οπότε καταλαβαίνουμε και για ποιο λόγο οι διοικήσεις των ιδρυμάτων κατά βάση αντιδρούν σ' αυτές τις διατάξεις, δεν τους έχει πιάσει κανένας πόνος για τις ανάγκες.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφε ολοκλήρωσε αν θέλεις.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ: Δεν τους έχει πιάσει κανένας πόνος για τις ανάγκες μας, απλά το μπάτζετ των ιδιωτικών κεφαλαίων στα πανεπιστήμια είναι μεγαλύτερο από τ' εργαστήρια παρά από τις εργολαβίες, άμα αντιστραφεί θα γίνει το ανάποδο αυτό να είστε σίγουροι. Τέλος, μια διευκρίνιση σε μια ερώτηση που είχε γίνει, υπάρχει το θέμα με τις οργανικές θέσεις αλλά ας μην ξεχνάμε ότι αυτό ισχύει μόνο για τους του νόμου Παυλόπουλου, όσοι είναι από το νόμο Παπανδρέου, έχουν προσωποπαγίες ούτως ή άλλως και όπου πάνε την παίρνουν μαζί τους και άμα πάνε σπίτι τους το ίδιο. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ είναι ο συνάδελφος ο Μαγδανοζίδης από το πανεπιστήμιο της Σάμου, αν δεν υπάρχει άλλος ομιλητής, υπάρχει κάποιος άλλος ομιλητής που θέλει να δηλώσει; Με αυτήν την ομιλία κλείνουμε για σήμερα.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΜΑΓΔΑΝΟΖΙΔΗΣ: Γεια σας συνάδελφοι, είμαι ο Μαγδανοζίδης ο Μπάμπης αλλά δεν είμαι από το πανεπιστήμιο της Σάμου, είμαι από το πανεπιστήμιο Αιγαίου. Έχουμε τμήμα και στη Σάμο, 5 νησιά, ακριτικό μέρος. Εγώ συνάδελφοι δεν θα μιλούσα, δεν είχα έρθει προετοιμασμένος για να μιλήσω αλλά άκουσα δύο τρία πραγματάκια και το ένιωσα έτσι τουλάχιστον σαν ανάγκη. Μπήκε εισηγητικά ας το πούμε μεγαλειώδης, γιατί για εμένα είναι μεγαλειώδης ο αγώνας ο οποίος δώσαμε πριν δυόμιση, τρία χρόνια, με εκείνες τις μεγάλες κινητοποιήσεις αλλά για να κοιτάζουμε λίγο και τα μάτια μας στο καθρέφτη ας το πούμε, από ένα σημείο και πέρα συνάδελφοι μπάζαμε, και από ένα σημείο και πέρα εκφυλιστήκαμε κιόλας, δεν είναι δυνατόν ας πούμε να κάνεις ενάμισι μήνα κινητοποίηση, να καλείς εργαζόμενους γιατί σίγουρα αυτή τη κατάσταση δε θα μπορούσαμε εμείς να την κρατήσουμε ή να τη σταματήσουμε, ζητήσαμε και συμμαχίες και βρήκαμε συμμαχίες και από τον ιδιωτικό τομέα, ας πούμε στη Σάμο κλείσανε τα μαγαζιά για δύο μέρες, για τον αγώνα το δικό μας. Το νομαρχιακό τμήμα κάλεσε εργαζόμενους, εκπαιδευτικούς οι οποίοι κάνανε κινητοποιήσεις και στο διά ταύτα και οικοδόμοι ήρθανε. Και στο διά ταύτα λοιπόν όταν βγήκαν οι μέρες των κινητοποιήσεων που έπρεπε να δηλώσουμε, από τον ενάμισι μήνα, ξαφνικά βρεθήκανε κάποιοι και λέγανε εμείς κάναμε 3 μέρες απεργία. Λέει δώσαμε έναν αγώνα, βγάλαμε έξω τις μέρες που έβαλε η ΑΔΕΔΥ, βγάλαμε τις μέρες νομαρχιακού τμήματος, βγάλανε τα σαββατοκύριακα και μείνανε 18 ριμάδες μέρες και από τις 18 αυτές μέρες συνάδελφοι βρέθηκαν συνάδελφοι η πλειοψηφία δηλαδή και με κατεύθυνση του κεντρικού συμβουλίου και δήλωσαν τρεις μερούλες. Δηλαδή και ο εργαζόμενος απέξω πλήρωσε 10 μερούλες. Έτσι δεν μπορούμε να κάνουμε ούτε κίνημα και τώρα γιατί δεν κάνουμε και κίνημα, δηλαδή ήρθε ο άλλος από την ΑΔΕΔΥ εδώ πέρα, που δε το ξέρω εγώ τον άνθρωπο και κανένας βγήκε να σηκωθεί και να πει «ερωτική σχέση με τη κυβέρνηση»; Τι εισήγηση ήταν αυτή ρε παιδιά; Από τότε δηλαδή συνδικαλιστικό όργανο έχει ερωτική σχέση με την κυβέρνηση; Οποιαδήποτε κυβέρνηση, γιατί εντάξει έκανε τα γλυκά μάτια με το ΣΥΡΙΖΑ τώρα, τα έκανε και πριν, το ότι είναι ξεπουλημένοι, προφανώς βγαίνει από κει. Να γιατί το κίνημα σταυρώνεται και σταυρώνεται καθημερινά. Λέει, άλλοι, άλλοι συνάδελφοι τώρα στις τοποθετήσεις στις κινητοποιήσεις, να κάνουμε κινητοποιήσεις αυτά ειπωθήκανε, να φύγει αυτή η κυβέρνηση και ας έρθει όποια να 'ναι, να τα. Σε εμάς που ήμαστε και ακριτικό νησί και αεροδρόμια πουληθήκανε δεν τα πούλησε η δεξιά, αυτή η κυβέρνηση τα ψήφισε. Βάλαμε και εμείς όμως το χεράκι μας όμως και το βάζουμε καθημερινά. Ένα τελευταίο θα βάλω που για εμάς που είμαστε ακρίτες είναι πολύ συγκινητικό και πολύ ουσιαστικό και πρέπει το συνέδριο να βγάλει ένα ψήφισμα, μία απόφαση τουλάχιστον σαν στάση είμαστε, δουλεύουμε και στην εκπαίδευση όσον αφορά το μεταναστευτικό και όλο αυτό το φασιστικό πλέγμα το οποίο στήνεται αυτή

τη στιγμή ας το πούμε στην Ελλάδα ολόκληρη, αλλά ειδικά στα νησιά τα δικά μας. Ευχαριστώ. (χειροκροτήματα..).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι να ευχαριστήσουμε το συνάδελφο το Μαγδανοζίδη ο οποίος έκανε μία από τις καλύτερες τοποθετήσεις, ξεκάθαρη λιτή και έδωσε πολλά ερεθίσματα και μπορούμε αύριο και σε αυτά τα θέματα να τοποθετηθούμε και στα άλλα με τα ΕΤΕΠ και στα άλλα θέματα που μας απασχολούνε. Για σήμερα κλείνουμε τις εργασίες, έχουμε έρθει όλοι από μακριά και είμαστε κουρασμένοι. Αύριο το πρωί στις 9.45, 9.45 όμως, ας έρθουμε και λίγο νωρίτερα να ξεκινήσουμε να έρθουμε εδώ πέρα, να ακουστούν οι τοποθετήσεις, γιατί με αυτό το ύφος που ήρθαμε στο συνέδριο δεν θα πάρουμε και τίποτα, δεν θα μπορούμε να κάνουμε κάτι μετά. Σας ευχαριστώ πολύ καλό βράδυ (φωνές εκτός μικροφώνου).

13-10-2016

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Να ψηφίσουμε διοικητικό απολογισμό να κλείσουμε, και να πάμε παρακάτω, εκλογή εφορευτικής επιτροπής. Δεν υπάρχει, δεν υπάρχει ενδιαφέρον να μιλήσουμε. Θα αρχίσει η συναδέλφισσα η Τσανακαλίδου και σειρά μετά ο κ.Μποχώτης από το ΤΕΙ, ο συνάδελφος ο Μποχώτης από το ΤΕΙ Ηπείρου. Σε δύο λεπτά αρχίζουμε. Λοιπόν, αρχίζει η συναδέλφισσα, Τσακανα, Τσακανα, Τσανα πες στο μόνι σου. Η συναδέλφισσα η Τσανακαλίδου.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Τσαλακανίδου

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Τσαλακανίδου; Εντάξει, συγνώμη.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΝΑΚΑΝΙΔΟΥ: Τσαλακανίδου Κική είναι από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, εκλεγμένη με τη δημοκρατική αγωνιστική συνεργασία. Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, η εισήγησή μου αφορά το θέμα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Ενδεχομένως, πολλοί, συγνώμη ένα λεπτό, ενδεχομένως πολλοί θα αναρωτηθείτε αν αυτό μας αφορά. Το 1999 ψηφίστηκε ο νόμος 2738 από το ΠΑΣΟΚ που θεσμοθέτησε την ανυπαρξία συλλογικών συμβάσεων στο δημόσιο. Οι τότε συνδικαλιστικές ηγεσίες μάλιστα, είχαν χαιρετήσει αυτή την εξέλιξη ως δήθεν θετική στηρίζοντας τη δυνατότητα της κυβέρνησης μόνιμη της να καθορίζει το ύψος των κατώτερων μισθών. Σήμερα στη συντριπτική πλειοψηφία του δημοσίου δεν υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας, υπάρχουν στους ΟΤΑ, όπου καθορίζουν τους όρους εργασίας και το ύψος του μισθού και σε επιμέρους άλλους τομείς όπου αφορούν μόνο τους όρους εργασίας. Στους σχεδιασμούς της κυβέρνησης είναι ωστόσο να εφαρμοστούν συλλογικές συμβάσεις στο δημόσιο και αυτή η επιλογή έχει ήδη εκφραστεί συγκεκριμένα στο προσχέδιο νόμου για τον νέο μισθολόγιο του δημοσίου, το είχε επεξεργαστεί ο Κατρούγκαλος σαν υπουργός εξωτερικών, εσωτερικών τότε, υπήρχε πρόβλεψη για συλλογικές συμβάσεις στο δημόσιο με βασικές αρχές πρώτον: την εξίσωση προς τα κάτω, φυσικά των μισθών του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, κατεύθυνση που επιβεβαίωσε αργότερα και η Θεανώ Φωτίου με τους πρώην, σε συζήτηση που είχε με τους πρώην εργαζόμενους του υπουργείου Εμπορίου. Πράγμα που έχει ζητήσει, εε εδώ και πολύ καιρό ο ΣΕΒ, εε, και δεύτερη βασική αρχή εε που υπήρχε στο προσχέδιο νόμου του Κατρούγκαλου ήταν η ύπαρξη συλλογικών συμβάσεων εργασίας ανά ειδικότητα, δηλαδή άλλη για τους μηχανικούς, άλλη για τους οικονομολόγους κ.λ.π. Η διάταξη αυτή αποσύρθηκε κάτω από την κατακραυγή των ταξικών σωματείων τόσο για την καθήλωση - μείωση των μισθών που συνεπαγόταν όσο και για την πολυδιάσπαση των εργαζόμενων που θα επέφερε. Συνάδελφοι για να δούμε αν σήμερα υπάρχει ανάγκη για πάλι φυσικά με σκοπό την βελτίωση των όρων αμοιβής μέσω και των συλλογικών συμβάσεων εργασίας πρέπει να δούμε αφενός ποιοι είναι οι μισθοί στο δημόσιο, η κατάσταση εε, με τις αμοιβές και η κατάσταση με τους όρους εργασίας. Για τους όρους εργασίας δε χρειάζεται να πούμε και πολλά πράγματα μόνο το γεγονός ότι έχουμε

υποδιπλασιαστεί σε όλα τα ιδρύματα, είναι αρκετό. Όσον αφορά τους μισθούς πάλι είναι κάτι που το ζούμε όλοι μας αλλά μπορούμε πολύ γρήγορα να κάνουμε εε, μια αναδρομή, εε, αφενός και την περίοδο 2009-2015 όπου ο λογαριασμός που είναι κάπου έξι μισθοί λιγότεροι προέρχεται από τη μείωση των βασικών αποδοχών και την κατάργηση των επιδομάτων με το νόμο του Μητσοτάκη τον 4024 περικοπή 13ου-14ου μισθού, αυξήσεις μηνιαίων εισφορών και κρατήσεων, μισθολογικές και βαθμολογική καθήλωση. Αν συνυπολογίσουμε και χαράτσι και φόρους ανατίμησης σε βασικά είδη, φτάνουμε και στο 60% πραγματική μείωση. Στην δεύτερη περίοδο 15 μέχρι σήμερα, με την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ποια είναι η κατάσταση; παραμένουν όλα τα ανωτέρω, εε ενώ επιπλέον η νέα συγκυβέρνηση έχει φέρει και νέα πλήγματα. Πρώτον με το νέο μισθολόγιο έχει καταφέρει να αποσπάσει συνολικά από τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων ακόμη 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ και την τριετία 2016-2019 ιδιαίτερα μέσω της καθυστέρησης μισθολογικής εξέλιξης για του Υ.Ε, Δ.Ε. εργαζόμενους. Δεύτερον με το νόμο Βερναρδάκη έχει βάλει το καινούργιο στοιχείο της σύνδεσης μισθού και αξιολόγησης. Συνδέει δηλαδή απόδοση με το βαθμό που θα πάρει ο υπάλληλος και κατά συνέπεια όλο αυτό με την μισθολογική του εξέλιξη. Τέλος, παρά την απόσυρση του περίφημου, υποχρεωτικού 15%, ανεπαρκών υπαλλήλων που προέβλεπε η αξιολόγηση του Μητσοτάκη, η οποία πάρθηκε πίσω, ο χαρακτηρισμός αυτός για τους ανεπαρκείς παραμένει στην νέα αξιολόγηση για αυτούς που θα πάρουν βαθμούς από 0 μέχρι 24 και κρέμεται σαν δαμόκλειος σπάθη πάνω από το μισθό τους δεδομένου και του κόφτη, εε δαπανών. Έρχεται δηλαδή ο Μητσοτάκης για να μας λέει ανεπαρκείς υπαλλήλους, εε και οι διαθεσιμότητες και οι αξιολογήσεις και ήρθε η, ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ με καινούργιες αντίστοιχες, και νομοθετικές και νόμους αλλά και δηλώσεις, βλέπε πρόσφατα της Φωτίου για τους αγράμματους δημόσιους υπάλληλους κ.τ.λ. Επομένως παίρνοντας υπόψη όλα αυτά εδώ πέρα και την κατάσταση των μισθών λοιπόν, και την, και τους όρους εργασίας υπάρχει ανάγκη για πάλι με σκοπό την βελτίωση των όρων αμοιβής και μέσω των συλλογικών συμβάσεων; Αντικειμενικά ναι, είναι έργο των συνδικαλιστικών οργανώσεων διαπραγμάτευσης της τιμής της εργατικής μας δύναμης; Ναι! Αφορά αυτή η τιμή και το μισθό και τους όρους εργασίας. Απολύτως! Ποιοι είναι τώρα όμως οι παράγοντες που εμείς εκτιμάμε ότι θα μπουν εμπόδιο και στο δημόσιο γενικά και στα πανεπιστήμια θα μπουν εμπόδιο στην βελτίωση των όρων αμοιβής. Εεε, αυτή οι παράγοντες πρέπει να τους συνυπολογίσουμε για να αποτελέσουνε κριτήριο και για την ψήφο μας, αύριο, καθώς αυτοί που θα εκλέξουμε για τα δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια όργανα θα κληθούν πιθανότατα το επόμενο διάστημα να υπερασπιστούν είτε μόνο τους όρους εργασίας είτε και τις αμοιβές μας μέσω συλλογικών συμβάσεων. Το κύριο ζήτημα που θα, που είναι απέναντι στα συμφέροντά μας θα είναι οι επιλογές και αυτής της κυβέρνησης να συμπίεσει αυτό που λένε μισθολογικό κόστος και μη μισθολογικό κόστος προκειμένου να ξεπεραστεί η κρίση τους ώστε στο μεν ιδιωτικό τομέα άμεσα να αυξηθεί η κερδοφορία των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και στο δημόσιο τομέα να δημιουργηθεί τέτοια

συρρίκνωση και απαξίωση ιδιαίτερα σε τομείς όπως η υγεία και η παιδεία ώστε να δημιουργηθούν νέα πεδία κερδοφορίας για τους ομίλους πάλι και να εξοικονομηθεί χρήμα για να δοθεί, μαντέψτε σε ποιούς πάλι. Δεύτερο στοιχείο που πιστεύουμε ότι θα μπει εμπόδιο, είναι η γενικότερη κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος όπου παλιός και νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός βάζουν πλάτη στις ανατροπές που βιώνουν οι εργαζόμενοι, για παράδειγμα αυτό το νέο στοιχείο που σας είπα πριν. Σύνδεση μισθού παραγωγικότητας στο νόμο Βερναδάκη είναι η υιοθέτηση ουσιαστικά της πρότασης της πλειοψηφίας της ΠΟΕ ΟΤΑ. Επίσης, εκτιμάμε ότι όσα από τα μεγαλοδιευθυντικά στελέχη έχουν ενεργό συνδικαλιστικό, συνδικαλιστική δράση και είναι εκλεγμένοι σε δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια όργανα δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι στη μάχη για τις συλλογικές συμβάσεις δεν θα εξυπηρετούσαν αυτό τον εργοδότη που τους πριμοδοτεί το κράτος, δηλαδή με διόλου ευκαταφρόνητα επιδόματα ευθύνης και μπόνους επίτευξης στόχων. Τέλος οι πολλαπλές εργασιακές σχέσεις που επικρατούν σήμερα στο δημόσιο, εργολάβοι, συμβασιούχοι, πρακτικάριοι κ.τ.λ., λειτουργούν αρνητικά αφενός σαν τεράστια πίεση για το δημόσιο υπάλληλο στην λογική του μη μιλάς κοίτα τι παίρνει ο διπλανός, τι ζητάς εσύ περισσότερα αλλά και σαν αντιπερισπασμός στον εργαζόμενο σε συνθήκες γαλέρας τη λογική του αυτή, οι δημόσιοι υπάλληλοι φταίνε για όλα. Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ προτάσσουν τα αιτήματα για μαζικούς διορισμούς, για μόνιμη σταθερή δουλειά για όλους με πλήρη εργασία και ασφαλιστικά δικαιώματα, κατώτατο μισθό τα 751, επίδομα ανεργίας χωρίς όρους και προϋποθέσεις για όλο το διάστημα που διαρκεί η απεργία. Την απαγόρευση των πλειστηριασμών σε σπίτια ανέργων κτλ. Ειδικά για τους μισθούς που μιλάμε τώρα την επαναφορά του 13ου και 14ου, την επαναφορά των μισθών στα επίπεδα του 2009, την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών και κράτος και εργοδοσία, την κατάργηση του 4354 για το νέο μισθολόγιο και το 4369 για την αξιολόγηση, μονιμοποίηση των ΙΔΑΧ κι όλων των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Συνθήματα δηλαδή, που ξεφεύγουν από τις λεγόμενες αντοχές της οικονομίας και το λεγόμενο ρεαλισμό. Αυτό γιατί το κάνουν, γιατί το κάνουν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, όχι γιατί την τιμή των όπλων, αλλά γιατί πολύ, πολύ πρακτικά τόσο η ιστορία του εργατικού κινήματος σε όλες τις χώρες και την δική μας χώρα αλλά εκεί σίγουρα είναι οι αγώνες όπως αυτός που δώσαμε ως κλάδος για την διαθεσιμότητα αποδεικνύουν ότι μόνο όταν αντιπαραθέσουμε τις ανάγκες των εργαζομένων, δηλαδή αυτός είναι ο δικός μας ο ρεαλισμός στο δικό τους το ρεαλισμό των αναγκών δηλαδή του κεφαλαίου και νέα πεδία κερδοφορίας και για μικρότερα μισθολογικά κόστη, μόνο αυτό δεν μπορεί να κερδηθεί έστω και η μικρότερη κατάκτηση. Επειδή λοιπόν είναι κρίσιμο ζήτημα το συνδικαλιστικό κίνημα να απαγκιστρωθεί από τη θέση της άμυνας που παίζει μονότονα τα τελευταία χρόνια και να αρχίσει να βάζει αυτό την ατζέντα της πάλης. Επτά μεγάλες ομοσπονδίες που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ πήραν μια σημαντική πρωτοβουλία που αφορά και τις συλλογικές συμβάσεις. Επεξεργάστηκαν ένα σχέδιο νόμου με το οποίο καταργούνται όλες οι αντεργατικές διατάξεις που περιέχονται στους νόμους που ψηφίστηκαν με τα

τρία μνημόνια και διασφαλίζονται με αυτό πλήρως οι συλλογικές διαπραγματεύσεις τις συλλογικές συμβάσεις αποκαθίσταται ο κατώτερος μισθός στα 751 καταργείται η διάκριση για τους νέους εργαζόμενους, αποκαθίστανται τα δώρα και τα επιδόματα, καταργούνται οι ελαστικές μορφές απασχόλησης τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Η πρωτοβουλία αυτή έχει αγκαλιαστεί ήδη από πάνω από 420 συνδικαλιστικές οργανώσεις, οι οποίες απευθύνουν κάλεσμα για ανάπτυξη, ισχυρών αγώνων όχι μόνο για την υπογραφή εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης και κλαδικών συμβάσεων αλλά και για την ανάκτηση συνολικά των απωλειών μας. Με πρώτο σταθμό αυτών των ισχυρών αγώνων που θα επηρεαστούν το συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 17 Οκτώβρη για το, το κάλεσμα για το οποίο ελπίζω να σας μοιραστεί μέσα στην ημέρα, ήταν το τεχνικό πρόβλημα για το οποίο καθυστερούσαμε να αρχίσουμε, εε, στο συλλαλητήριο αυτό λοιπόν στην Αθήνα στις 17 Οκτώβρη θα γίνει και στις υπόλοιπες πόλεις της Ελλάδας αλλά στην Αθήνα, θα κατατεθεί το σχέδιο νόμου αγωνιστικά στη βουλή σε όλα τα κόμματα, εκτός από την ναζιστική εγκληματική οργάνωση της χρυσής αυγής. Θα το, το ψήφισμα αυτό και το κάλεσμα αυτό και το σχέδιο νόμου, θα ζητήσουμε την υπερψήφισή του από το συνέδριο της ομοσπονδίας μας αλλά και τη συμμετοχή όλων σας για το συλλαλητήριο αλλά κυρίως για τους ισχυρούς ανυποχώρητους ταξικούς αγώνες που είναι απαραίτητο εμείς που, ασχολούμαστε με το συνδικαλισμό να βρεθούμε μπροστάρηδες.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ τη συναδέλφισσα, ο συνάδελφος Μποχώτης θέλει να μιλήσει; Θα μιλήσεις;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΧΩΤΗΣ: Συνάδελφοι, καλημέρα και από εμένα, λέγομαι Γιάννης Μποχώτης από το σύλλογο των εργαζομένων διοικητικών υπαλλήλων του ΤΕΙ Ηπείρου. Θα ήθελα καταρχάς θα ήθελα να σας δώσω και από το, την μεριά μας από το σύλλογό μας, τη πορεία του από το προηγούμενο συνέδριο μέχρι σήμερα. Ο σύλλογός μας κατάφερε εε, με σκληρές προσπάθειες και σκληρή δουλειά να οργανωθεί και να παλέψει εε, να αντιμετωπίσει την λαίλαπα του 12-13-14. Συμμετείχε στην μεγάλη μας απεργία εε, μαζικά η οποία μπόρεσε και άντεξε ενώ κατά καλή μας ας πούμε τύχη δεν είχαμε διαθέσιμους στο ίδρυμά μας, μπόρεσε και άντεξε τρεις εβδομάδες με ποσοστά συμμετοχής 70 και 80%. Και μιλώ για απεργία πραγματική, όχι κατάληψη, όχι κλείσιμο του ιδρύματος από την εργοδοσία, απεργία, την στήριζαν οι εργαζόμενοι. Τα πράγματα, αναγκαστικά μετά την τρίτη εβδομάδα και παρά την συμμετοχή και τη στήριξη και της τοπικής κοινωνίας και των άλλων συνδικάτων που συμμετείχαν σε αυτό τον αγώνα λόγω των, τότε διαμορφωθείσων καταστάσεων, εε, φυλλορρόησε και έφτασε να μην έχει πια έννοια η συνέχιση της απεργίας μονάχα από, από τους αιωνί και παντός καιρός απεργούντες. Από εκεί και πέρα δυστυχώς, ενώ, καταφέραμε και ανατρέψαμε με την τότε μεγάλη απεργία συνολικά στον κλάδο μας αυτά που για μας άλλοι είχαν αποφασίσει, εε η νέα κατάσταση όπως διαμορφώθηκε οδήγησε τον κόσμο στην απογοήτευση. Ο σύλλογος άρχισε να φυλλοροεί γι' αυτό από τρεις αντιπροσώπους στο προηγούμενο συνέδριο

στο σημερινό ήρθαμε δύο, και διαβλέπεται και περαιτέρω φυλλορρόηση του συλλόγου. Το γιατί μπορούμε να το απαντήσουμε βλέποντας όλη την κοινωνία σας ένα καθρέφτη απέναντί μας που μας δείχνει πόσα όλα αυτά εξελίχθηκαν. Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, η κατάσταση στο συνδικαλιστικό μας χώρο, έχει διαμορφωθεί μπορώ να πω σε πολύ χαμηλά στάνταρς. Αυτό που συμβαίνει η απομαζικοποίηση είναι το πιο ανησυχητικό και φαίνεται και στο ίδιο μας το συνέδριο, με 30%-40 πως άκουσα γιατί δεν ήμουν στο προηγούμενο, απώλεια των συνέδρων. Πρέπει όλους μας να μας βάλει σε σκέψεις, γιατί, ποια θα είναι η αντιμετώπιση. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο παρά πέρα από ιδεολογική δουλειά από όλους μας στα μέλη των συλλόγων για την επαναδραστηριοποίησή τους, την ανάγκη ξανά νέας συσπείρωσης γύρω από τους συλλόγους γιατί μπορεί, να κερδίσουμε τη δουλειά μας όσοι βρεθήκαμε ξαφνικά στο δρόμο, όμως αυτό δε σημαίνει ότι αυτό θα συνεχιστεί αιωνία. Θα ακούτε συχνά ότι, θέλουν να μας μεταρρυθμίσουν ξανά και ξέρετε πολύ καλά γιατί συμβαίνει αυτό. Τι απομένει προς μεταρρύθμιση, τι δεν έχει παραδοθεί στην αγορά; η παιδεία και η υγεία. Σε χρήματα, σε τι αντιστοιχεί αυτό; στο προϋπολογισμό; είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο ποσό, άρα όταν λένε θέλουν να μας μεταρρυθμίσουν ξανά δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να εποφθαλμιούν τα χρήματα που μέσω του προϋπολογισμού, αυτά και ως μας φαίνονται στη δουλειά μας, ότι είναι λίγα είναι σε σύνολο όμως, τα ποσά είναι τεράστια. Αυτά εποφθαλμιούν και αυτά θέλουν να τα πάρουν στα χέρια τους. Και όταν τα πάρουν στα χέρια τους και αυτά θα βρεθούμε ξανά να παλεύουμε για τις θέσεις εργασίας μας. Όσον αφορά το σύνολο των εργασιακών σχέσεων, έχει διαμορφωθεί μια κατάσταση ιδιαίτερα στη νέα γενιά, της ημιαπασχόλησης, της απασχόλησης χωρίς αμοιβή και μη το, σας φαίνεται παράξενο, τα παιδιά μας παίρνουν κάθε απόγευμα τηλέφωνο από τις εταιρείες και λένε, έχουμε να σας προσφέρουμε το τάδε συμβόλαιο για το τηλέφωνό σας ή για οτιδήποτε άλλο. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι, μπαίνουν σε αυτή την δουλειά ένα μήνα χωρίς αμοιβή και αν είσαι καλός θα σε προσλάβουμε. Μόλις τελειώνει ο μήνας, ήσουν ο καλύτερος αλλά έχουμε πάρει άνθρωπο στη θέση σου. Και πάει λέγοντας αυτός ο κύκλος, χρησιμοποιούν κόσμο για εργασία χωρίς αμοιβή. Μετά πάμε στα τετράωρα, των 240 ευρώ, πάμε σε ολόκληρη απασχόληση στα 485 ευρώ. Τη συνάρτηση έχουν αυτά με το συνταξιοδοτικό, και τις εξελίξεις που είδαμε. Περιμένετε αγαπητοί συνάδελφοι ότι εμείς θα πάρουμε σύνταξη χιλιάριο και 1200 ευρώ; όταν τα παιδιά μας που εργάζονται θα παίρνουν 250 και 3 κατοστάρικα; Εάν δεν ανατραπεί αυτός ο κατήφορος, δε πρόκειται να συμβεί, θα είναι, τα γεράματά μας χειρότερα από των παππούδων μας. Γιατί οι οποίοι με ένα πεντακοσάριο βγαίνουν στο καφενείο και πίνουν και ούζο και καφέ και παίζανε και το τάβλι τους εμείς δε θα μπορούμε να πάμε, γιατί δε θα φτάνει. Τι μέλει γενέσθαι, αγώνες για να ανασύνταξη, συσπείρωση, μέσα στα σωματεία μας, να ξεπεράσουμε το μούδιασμα της εποχής με συντροφικότητα και αλληλεγγύη, διαφορετικά άλλος δρόμος δεν υπάρχει, εάν δεν καταφέρουμε ξανά, πρέπει να συσπειρωθούμε, θα μας βρουν μπόσκικους και θα μας παρασύρουν στα χειρότερα. Μ' αυτά τα λίγα και παρακάμπτοντας όσα είχα γράψει, μη θέλοντας να τα

διαβάσω θα ήθελα τοποθετήσεις από όλους τους συναδέλφους γιατί είναι ανάγκη, οι σκέψεις μας, οι αγωνίες μας και ότι άλλο έχετε γύρω από το μυαλό μας να κατατεθεί τουλάχιστον στο συνέδριό μας, να το πάρουμε μαζί μας και να το μεταφέρουμε όλους τους συλλόγους μας, σαν ένα μήνυμα επανεκκίνησης.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΧΩΤΗΣ: Ευχαριστώ για το χρόνο σας.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν υπάρχει χειρότερο συνέδριο από αυτό που βλέπω. Έχω συμμετάσχει σε αρκετά, συμμετείχα και στο προηγούμενο, ένα συνέδριο που το προηγούμενο γεμάτο ζωντάνια, περιμέναμε μια νέα αρχή, μια νέα ελπίδα και δυστυχώς βρεθήκαμε σε μια απελπιστική απογοήτευση, από επιλογές τις κρατικής εξουσίας και μας απογοητεύσαμε. Πάρα πολύ σα κ' εμένα είμαστε εκτός κόμματος και παλεύουμε και περιμένουμε κάτι καινούργιο να ξεκινήσει και αυτό το καινούργιο πρέπει να έρθει μέσα από μια προοπτική και από ένα καινούργιο διάλογο πάνω στα πραγματικά προβλήματα. Αν και ζούμε στο πανεπιστήμιο, έχουμε επιρροές από καθηγητές, από συνέδρια, από αυτά που διαβάζω ομιλίες, αν και οι ίδιοι έχουμε στο χρονικό διάστημα που δουλεύουμε να μορφωθούμε, να επιμορφωθούμε, να αποκτήσουμε εμπειρίες, γνώσεις, ταξίδια, βλέπω σήμερα ένα συνέδριο που είναι κατώτερο από σύλλογο ενός χωριού. Δεν υπάρχει δυνατότητα ένας να διατυπώσει ένα λόγο, να δει τι θα γίνει από δω και πέρα. Λες και τελειώσαμε, αν τελειώσαμε να πάμε σπίτια μας, να τελειώνουμε. Αν έχετε άποψη κάποιος, να σηκωθεί να το πει. Υπάρχουν πολλά σημαντικά προβλήματα που θα αντιμετωπίσουμε από εδώ και πέρα. Και αν μη τι άλλο αν σεβόμαστε αυτή τη παρουσία και δεν πάμε να πούμε ας κατατεθούν προτάσεις να κουβεντιάσουμε. Σήμερα η οικονομική κατάσταση της χώρας έχει φτάσει στο χειρότερο σημείο. Δεν θα εξηγήσω γιατί φταίμε ή δε φταίμε, σίγουρα όμως η κυβέρνηση μας πάει πολύ πίσω. Μας πρόδωσε, μας εγκατέλειψε και τα παραδίδει όλα στο ξένο παράγοντα και στο Γερμανό και δεν έχει θάρρος σήμερα καμία κυβέρνηση να κάνει μια αυτοκριτική. Μας έριξε όλους να αγωνιζόμαστε και να μιλήσουμε και καθόμαστε και περιμένουμε στη γωνία και μιλάμε, για να έχουμε σήμερα μερίδιο στην αγορά ανάπτυξη και να προχωρήσουμε στη δουλειά μας χρειάζεται ανάπτυξη της χώρας. Ανάπτυξη της χώρας θα γίνει όταν σηκώσουμε τα χέρια μας και δουλέψουμε από την αρχή δε πρόκειται κανείς να μας σώσει. Τα πανεπιστήμια σε αυτή τη κατεύθυνση είναι μοχλός ανάπτυξης. Ας πάρουμε το γεωπονικό, το πανεπιστήμιο παραδείγματος χάριν. Η δυνατότητα ανάπτυξης στη γεωργία θα βοηθήσει τρομερά να σωθεί αυτή η χώρα. Σήμερα δυο μεγάλοι χώροι, δυο μεγάλοι τομείς οικονομίας η αγροδιατροφή και ο τουρισμός κρατάνε όσο μπορούνε το ΑΕΠ και μπορούν ακόμα και επιβιώνει ο ελληνικός λαός. Παρόλα αυτά όμως αντί να στραφούμε και σταθούμε σε αυτά τα θέματα να προβληματιστούμε και να τοποθετηθούμε να δούμε και την προοπτική της νεολαίας καθόμαστε και μοιρολατρούμε και σε τελική ανάλυση, τι κάνουμε; Θα σας πω τι κάνουμε. Προσπαθούμε να καλύψουμε τα συνταξιοδοτικά μας χρόνια, να

γλυτώσουμε εμείς οι μεγάλοι μεσήλικες, οι πιο μεγάλοι και αφήνουμε την νεολαία και τη χώρα, εντελώς εκτός της προοπτικής. Τέθηκαν τα ζητήματα, από διάφορες ομιλίες, τα ΕΤΕΠ π.χ. τι είναι τα ΕΤΕΠ; Το είπαν πολύ συνάδελφοι, το 'παν καλυμμένα, μα τα ΕΤΕΠ ουσιαστικά διώχνουν τους διοικητικούς υπαλλήλους και τομείς ολόκληροι, τομείς ολόκληροι, οι prize wonder couper τις οικονομικές υπηρεσίες θα τις πάρει, οι τομείς καθαριότητας δε μπόρεσε τελικά να βγει μια ΚΥΑ να δοθούν σε εργαζόμενους να υπάρχει το μεροκάματο, να υπάρχει το ΙΚΑ, μ' αυτό το τρόπο που στηριχθήκανε οι οικογένειές μας, να αναπτυχθούν τα ασφαλιστικά ταμεία, να πάρουν χρήματα. Μιλάνε για το δημόσιο συμφέρον οι πάρεδροι και οι άλλοι οι υπεύθυνοι μα το δημόσιο συμφέρον, τι είναι; Προσωρινά να γλυτώσουν κάποια χρήματα; Τι προοπτική από την ανάπτυξη των ταμείων από να υπάρχουν υγιείς οικονομικοί προϋπολογισμοί οικογενειών, δεν είναι σημαντικό; Δεν είναι δημόσιο συμφέρον αυτό; Πως, έχουμε κάποιους οικονομικούς όρους, τους λέμε πάρα πολύ, πάρα πολύ, στενά και δε δίνουμε σημασία. Καταρχήν πρέπει να δούμε και ορισμένα πράγματα και με την ίδια επιχειρηματικότητα. Η Κύπρος έδωσε 5 δισεκατομμύρια από το ΑΕΠ της, από το πανεπιστήμιο στην Ε.Ε. και ξεπλήρωσε χρέη που χρωστούσε. Μπαίνει το ζήτημα το εξής τώρα, εμείς δε κάνουμε τμήματα δω πέρα για ξένους κ.τ.λ., δε κάνουμε, ωραία, θα κάνει η Κύπρος και θα 'ρθει και η Αγγλία, ορίστε; Δεν άκουσα τι είπες. Εγώ είπα ότι μπαίνει ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να μας προβληματίσει, ο ΕΟΠΠΕΠ νοίκιασε το προηγούμενο διάστημα τεράστιους χώρους στην Αθήνα και το ανοιχτό πανεπιστήμιο έχει πάρει κι άλλα τμήματα της Κύπρου. Υπάρχει μια αγορά, ποια θα είναι η θέση μας εκεί πέρα; Τα προϊόντα τα οποία, οι πατέντες που βρίσκουν τα εργαστήρια θα τα εκμεταλλευτούμε οικονομικά για να σωθεί ο ελληνικός λαός; Μήπως να σκεφτούμε διαφορετικά πράγματα; Να σκεφτούμε από άλλη βάση. Παραδείγματος χάριν, κανένα δίδακτρο από τους φοιτητές, σίτιση σε όλους τους φοιτητές γιατί πραγματικά έρχονται παιδιά και ζητάνε κάρτα σίτισης για πρώτη φορά από οικογένειες εύπορες. Μήπως πρέπει να σκεφτούμε διαφορετικά κάποια πράγματα, να σταματήσουμε τα ταμπού και αν γίνει ουσιαστικός διάλογος; Κάποια στιγμή πρέπει να γίνει πάρα πολύ σημαντική δουλειά και να μιλήσουμε για αυτό το θέμα. Έρχεται το Αθηνά 2, αργά ή γρήγορα θα 'ρθει, το γνωρίζουμε αυτό. Πολλά ΤΕΙ δεν έχουν έρθει σήμερα, πάρα πολλά ΤΕΙ θα κινδυνεύσουν το ξέρουμε αυτό. Για αντικειμενικούς λόγους και υποκειμενικούς λόγους γιατί δε πάνε οι φοιτητές, δεν έχουν οι οικογένειες χρήματα, άρα γιατί να δίνουν να πηγαίνουν τα παιδιά, ποιός στέλνει το παιδί του μετά σε ένα ΤΕΙ το οποίο δε παίρνει κάποιο πτυχίο με ταυτότητα που θα του δώσει μια επαγγελματική εξασφάλιση στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό; Ή δεν έχουν λεφτά να το στείλουνε, άρα κάποια σιγά-σιγά αυτά θα μείνουν σε αδράνεια και θα κλείσουνε. Τέλος συνάδελφοι, πρέπει να δούμε και τη διεθνή γεωστρατηγική κατάσταση που αναπτύσσεται και αυτό το πράγμα τα πανεπιστήμια θα βοηθήσουνε αν καθίσουμε όμως και μοιρολατρούμε δεν γίνεται τίποτα. Θέλω να καταθέσω επίσης ότι ο ΟΑΣΑ έβαλε κόκκινες γραμμές και είπε τα πανεπιστήμια, πρέπει να έρθει ο ΟΑΣΑ να μας πει; Εμείς

σαν συνέδριο δεν πρέπει να πούμε ότι αν τα οικονομικά των πανεπιστημίων δεν σταματήσει να έχουν κατήφορο δεν θα μπορούν να λειτουργήσουν αλλά εν πάσει περιπτώση αυτό που θέλω να πετύχω με την ομιλία είναι ότι πρέπει να κατατεθούν καινούργιες προτάσεις, καινούργιες ιδέες και να δημιουργηθεί ένα καινούργιο κλίμα γιατί πραγματικά τα πράγματα είναι πάρα πολύ δύσκολα. Ευχαριστώ πολύ (χειροκροτήματα).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Γρηγοριάδης

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Συνάδελφοι, συγγνώμη Νίκο, μόνο να αποφεύγουμε το διάλογο, δηλαδή μην πετιέστε και να κάνετε ερωτήσεις εμβόλιμα, μπορείτε ο καθένας να πάρете το λόγο και να κάνετε τις τοποθετήσεις.

ΝΙΚΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Καλημέρα συνάδελφοι και από εμένα. Γρηγοριάδης Νίκος ονομάζομαι είμαι από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, είναι συνωνυμία με τον απερχόμενο γενικό γραμματέα της ομοσπονδίας, έτσι για να μην μπερδευόμαστε. Είμαι ο γραμματέας του συλλόγου του διοικητικού προσωπικού του Αριστοτελείου. Θα είμαι πολύ σύντομος δυο, τρία πραγματάκια θέλω να σχολιάσω. Καταρχήν να το πάρουμε με τη σειρά, εχθές είχαμε τον εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ εδώ πέρα ο οποίος ήρθε να απευθύνει χαιρετισμό στο συνέδριο, έκανε ένα σχόλιο χθες ο συνάδελφος από το πανεπιστήμιο Αιγαίου και θα ήθελα να το συμπληρώσω και εγώ. Πραγματικά ας πούμε η φράση που άκουσα που με ξένισε ιδιαίτερα ήταν εκείνο το "Κράμερ εναντίον Κράμερ", δηλαδή ήθελα να ξέρω από πότε μια κυβέρνηση και ένα ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο είναι μια ενδοοικογενειακή υπόθεση θα 'θελα πραγματικά να μας το εξηγήσει αυτό το πράγμα. Ναι, προφανώς έχει φύγει, αλλά νομίζω ότι αξίζει να καταγραφεί. Ένα θέμα που έχει απασχολήσει κατά κόρον το συνέδριό μας και θα το απασχολήσει είναι το θέμα των ΕΤΕΠ. Θεωρούμε ότι αυτή η αιμορραγία που έχει επέλθει στο κλάδο μας τα τελευταία χρόνια είναι τεράστια, μια ιστορία που ξεκίνησε με τους ΕΡΔΙΠ πριν από 2 χρόνια και συνεχίζεται με τους ΕΤΕΠ με το νέο νόμο, για να σας δώσω λίγο μια εικόνα από το Αριστοτέλειο πανεπιστήμιο γιατί ορισμένα ιδρύματα ενδεχομένως να μην έχουνε πρόβλημα τόσο με το θέμα του προσωπικού γιατί εχθές μια συνάδελφος σχολίασε και αυτό που ανέφερε ο Σάββας, για την έκθεση του ιδιώτη που είχε βάλει ο Λοβέρδος οι ΤΕΚ που 'τανε τότε που τους είχε βγάλει στα ίδια νούμερα πόσους ήτανε για να 'χετε μια εικόνα από το Αριστοτέλειο, σήμερα έχει 500 υπαλλήλους η έκθεση του ιδιώτη έλεγε ότι έπρεπε να έχει 969 άτομα. Πριν από 5 χρόνια το Αριστοτέλειο είχε 1050, αν φύγουνε και αυτοί που σκέφτονται να κάνουν αίτηση στο πανεπιστήμιο να γίνουν ΕΤΕΠ, θα μείνουμε 400. Σκεφτείτε ότι το Αριστοτέλειο είναι μαζί Μετσόβιο, Καποδιστριακό, Γεωπονική και Οικονομικό, σαν ίδρυμα με τα τμήματα που διαθέτει. Εμείς όμως παρόλα αυτά σαν σύλλογος είπαμε ότι για κάποιους, μικρό αριθμό συναδέλφων που πραγματικά όλα αυτά τα χρόνια που εις πράγμασσι ασκούνε καθήκοντα ΕΤΕΠ να σφίξει η διαδικασία και τουλάχιστον να γίνουν αυτοί οι άνθρωποι που ούτως ή άλλως δεν κάνουν διοικητικό έργο. Δεν είμαστε δηλαδή αφοριστικοί να πούμε ότι δε θέλουμε να

προχωρήσει καθόλου αυτή η διαδικασία αλλά ούτε και να ανοίξει τόσο πολύ. Αλλά δε μπορούμε να στρουθοκαμηλίζουμε, να καθόμαστε στο σταθμό και να βλέπουμε τα τρένα να περνούν και να μην, και να μην υπερασπιζόμαστε τα του οίκου μας, την ύπαρξη του κλάδου μας, γιατί αυτό το πράγμα συνιστά αφανισμό του κλάδου μας σιγά-σιγά. Πρέπει κάποτε να σταματήσει αυτό το πράγμα. Επίσης ήθελα λίγο να σχολιάσω το τρόπο που εξελίσσεται το συνέδριο, εντάξει το καταλαβαίνω ότι τα ωράρια σ' ένα συνέδριο είναι λίγο ελαστικά αλλά πρέπει να 'χουμε και λίγο μια συναίσθηση του ρόλου μας εδώ μέσα και να μην τείνει μια διαδικασία να γίνει παρωδία, δε μπορεί ένα συνέδριο, να ξεκινάει 10 παρά τέταρτο και να φτάνουμε 11 και μισή και να μη μπορούμε να ξεκινήσουμε. Σε σχετικά με το διοικητικό απολογισμό που μας διάβασε ο απερχόμενος πρόεδρος δεν έχω να σχολιάσω κάτι, είναι συνάδελφος στο πανεπιστήμιο, στο πανεπιστήμιό μας ξέρουμε το έργο του, το συμεριζόμαστε απόλυτα όλα αυτά που έχει κάνει όλο αυτό το διάστημα το μόνο που θα 'θελα να πω για να έχω και εγώ κάτι να πω για ένα σχόλιο για το συνέδριο που έγινε είναι ότι αλλά και αυτό βέβαια δεν είναι ευθύνη του προέδρου αλλά του απερχόμενου 15μελούς ότι θα περίμενα τουλάχιστον να υπάρχει εδώ στο χώρο μια αφίσα, ένα πανό εδώ πάνω που να λέει 5ο τακτικό συνέδριο, κάτι τέλοσπάντων που να υποδηλώνει την παρουσία μας εδώ μέσα και να μην είμαστε έτσι σαν ένα κενό γράμμα. Αυτά τα ολίγα, ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ. Θα μιλήσει ο συνάδελφος ο Ζαχαρίας Τριγάζης. Εάν θέλει κάποιος άλλος να εγγραφεί στο κατάλογο.. το όνομά σου;

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΤΡΙΓΑΖΗΣ: Ένα κινητό εδώ, κάποιος θα.. λοιπόν. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι θέλω να πω ότι αυτό το συνέδριο θα πω και για το συνέδριο, είναι το τελευταίο μου, μετά από αρκετά χρόνια συμμετοχής στα συνέδρια, στις διοικήσεις της ομοσπονδίας. Ήρθε και η στιγμή που για κάθε εργαζόμενο που, τελειώνει ο εργασιακός του βίος και μπαίνει σε μια άλλη φάση της ζωής του. Είμαι σήμερα απολογούμενος, σαν μέλος της απερχόμενης διοίκησης, είμαι, ήμουν μέλος της διοίκησης της απερχόμενης, μου εμπιστεύθηκε ένα κομμάτι του συνεδρίου και η παράταξη ενωτική αριστερή παρέμβαση που ήμουν υποψήφιος. Έχω, μπορώ να πω τούτο, ότι εγώ αισθάνομαι υπερήφανος και για τη τιμή που μου κάνανε ένα κομμάτι του συνεδρίου και η παράταξη η ενωτική αριστερή παρέμβαση αισθάνομαι υπερήφανος γιατί: πιστεύω ότι το τεστ κοντά 4 χρόνια, 3 και 9 μήνες από το προηγούμενο συνέδριο δώσαμε μάχες σκληρές, αποφασιστικές και είχαμε και νίκες. Και νίκη ήτανε που σήμερα χίλιοι τόσοι, χίλιοι τριακόσιοι άνθρωποι, χίλιοι διακόσιοι, χίλιοι, όσοι λύσανται είναι στις δουλειές τους, επέστρεψαν στην εργασία τους και δεν είναι στην ανεργία. Ήταν καρπός ενός αγώνα, που διαμόρφωσε το ηθικό πλεονέκτημα, το μεγάλο ηθικό πλεονέκτημα συνολικότερα στη κοινωνία και στη πολιτεία της χώρας, για να έρθει η νίκη και να επιστρέψουν οι συνάδελφοι. Έτσι πρέπει να δούμε την απεργιακή κινητοποίηση την μεγάλη των, πάνω από 3 μήνες που κάναμε το τέλος του 13. Που δεν ήτανε μόνο το τρίμηνο ήτανε μια μάχη που

συνεχίστηκε και που έφερε το αποτέλεσμα της νίκης. Ήτανε μια μάχη και φτιάξαμε το ηθικό πλεονέκτημα γιατί εκτός του ότι υπερασπιστήκαμε τον εαυτό μας σύντομα ο αγώνας εκείνος που ξεκινήσαμε, υπερασπίστηκε τη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δε το κάναμε μόνο για μας, το κάναμε για να υπερασπίσουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο, τη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση να μην αποδιαρθωθεί περαιτέρω. Μετεξελίχθηκε αυτός ο αγώνας, σε έναν αγώνα σύγκρουσης με το συνολικό νεοφιλελεύθερο υπόδειγμα διάλυσης του κοινωνικού κράτους και καταστροφής, κοινωνικής καταστροφής και ταξικής λεηλασίας. Και δε γονατίσαμε, στη βίαιη παρέμβαση των δυνάμεων της καταστολής, της καταστολής. Πήγαμε παλικάρεια πολλές φορές στη ΓΑΔΑ στην Αθήνα, πολλές φορές στα δικαστήρια και δε λυγίσαμε. Και μ' αυτή την έννοια αυτό είναι μια παρακαταθήκη, να δούμε πως θα προχωρήσουμε, είναι μια παρακαταθήκη από το σύνολο του κλάδου, για το σύνολο των συλλόγων, για την ομοσπονδία συνολικά. Να δούμε ότι όταν επιλέγουμε, όταν παίρνουμε μια απόφαση και στηρίζεται στην ενεργοποίηση των ανθρώπων που εκπροσωπούμε, που εγώ απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους που οργάνωσαν τη μάχη της απεργίας, υποκλίνομαι, αυτό το πράγμα πρέπει να είναι ένα υπόδειγμα για να ανορθώσουμε το εργατικό κίνημα, το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, το οποίο έχει προβλήματα. Και θέλω να πω το εξής, να δούμε λέμε για το συνέδριο, εγώ λέω έχει δίκιο ο Ηλίας που λέει, ότι δεν είναι το συνέδριο σε σχέση με το προηγούμενο και είχαμε μια διαδικασία που συνέβαινε αυτή. Το προηγούμενο ήτανε καλύτερο, δεν είναι να αφορίσουμε, είναι να το δούμε το πρόβλημα, να βάλουμε το δάχτυλο "επί των τύπων των ύλων" να δούμε τι θα κάνουμε, τι συμβαίνει με το εργατικό κίνημα που έχει χρήσιμη εκπροσώπηση, γιατί; Γιατί, έχω την εκτίμηση ότι πολλά αλλάζουνε, οι όροι της ταξικής πάλης μεταβάλλονται, και το εργατικό κίνημα μένει στο χθες. Μεταβάλλονται οι όροι της ταξικής πάλης, πάλης, δημιουργούνται νέες συνθήκες σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο, πρέπει να αναπροσαρμόσει το εργατικό κίνημα την τακτική του για να φέρει στο προσκήνιο να βάλει στο κέντρο της αντιπαράστασης της πολιτικής και κοινωνικής τα αιτήματά του, εκεί να δούμε πως θα ξαναπάρουμε εκείνα που χάσαμε και πως θα φτιάξουμε τα νέα αιτήματα του εργατικού κινήματος για να μπορέσουν τα δικαιώματα των εργαζομένων του κόσμου της δουλειάς να ανθίσουν και μ' αυτή την έννοια χρειάζεται πολύ σκέψη, χρειάζεται προσπάθεια, χρειάζεται να γίνει συμμετοχος σε αυτή τη προσπάθεια ο κάθε συνάδελφός μας, να εμπνευστεί, να τον εμπνεύσουμε και να μας εμπνεύσει. Αυτό είναι το βασικό ζήτημα που νομίζω είναι το καθήκον του κάθε συλλόγου και της ομοσπονδίας και συνολικότερα του εργατικού κινήματος. Να με, ένα λεπτό έτσι; Λέω μια κουβέντα, έχουμε στις 24 του μήνα η δίκη των δεκατεσσάρων συναδέλφων μας, δε δικάζονται οι 14, δικάζεται η απεργία μας, ποινικοποιείται εκείνος ο μεγάλος αγώνας που είμαστε όλοι υπερήφανοι και με αυτή την έννοια πρέπει να το δούμε το ζήτημα για τις 24 του μήνα. Να είμαστε σαν ομοσπονδία εκεί, να είναι, να είμαστε σα σύλλογοι εκεί, να είμαστε σα συνάδελφοι εκεί, γιατί η λέξη αλληλεγγύη σε κάποιους που πλήττονται και που στο πρόσωπό τους πλήττεται η δικιά μας προσπάθεια, ο

δικός μας αγώνας, είναι ένα ζήτημα που πρέπει να μας απασχολήσει και να μη πούμε, ωχ βρε αδερφέ εντάξει, ας μην παρευρεθώ. Γι' αυτό και με αυτή την έννοια να δούμε και προτείνω στο συνέδριο να προκηρύξει 24ωρη απεργία στις 24 του μήνα τουλάχιστον για την Αττική και μια κινητοποίηση τέτοια που να ξαναρθεί στο, στο προσκήνιο το θέμα ποιο; ότι δεν θα επιτρέψουμε την ποινικοποίηση της απεργίας μας, τη ποινικοποίηση συνολικά των αγώνων μας. Και να κλείσω συνάδελφοι συναισθηματικά, λίγο. Πιστεύω σε αυτήν τη πορεία που έχω στην ομοσπονδία αρκετά χρόνια δε θυμάμαι πόσα είναι ο Σάββας με θυμάται πολλά χρόνια, έδωσα ότι μπορούσα, με τις απόψεις μου, με τη προσπάθειά μου, έχω τη πεποίθηση, ότι κανείς δεν είναι αναντικατάστατος και έχω και τη λογική ότι στους νέους ανθρώπους ανήκει το αύριο και αυτοί οι νέοι συνάδελφοι που μπαίνουν στα πανεπιστήμια ή που έχουν έρθει πολύ μετά από μας ή και άλλοι συνάδελφοι που μπήκαν στον αγώνα σε μετέπειτα διάστημα από μας μπορούν να πάρουν την υπόθεση της ζωής τους και του μέλλοντος στα χέρια τους. Δεν είναι κανείς αναντικατάστατος, εμείς φτιάχνουμε το μέλλον μας, εμείς αγωνιζόμαστε γι' αυτό, εμείς αγωνιζόμαστε για τα παιδιά μας για μια κοινωνία των ανθρώπων της αλληλεγγύης και της δικαιοσύνης. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε το συνάδελφο, το Ζαχαρία Τριγάζη. Θέλω να πω έτσι με την ευκαιρία ότι πραγματικά φεύγουν παλιοί συνδικαλιστές, διαφωνούσαμε ή συμφωνούσαμε, τα βρίσκαμε ξανά και φυσικά πρέπει να βγουν κάποιοι καινούργιοι άνθρωποι οι οποίοι σιγά - σιγά να, να πάρουν αυτό το ρόλο γιατί και πολλά περιμένουμε και πολλά θα προκύψουν, για να ετοιμάζονται. Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΕΝΗΣ: Καλή σας μέρα, ονομάζομαι Λένης Κώστας, είμαι από το πανεπιστήμιο της Πάτρας. Το συνδικαλιστικό κίνημα τουλάχιστον τα χρόνια που εγώ είμαι υπάλληλος του πανεπιστημίου, τα τελευταία 20 χρόνια τελοσπάντων, νομίζω ότι πέρασε από τη μεγαλύτερη κρίση, τη μεγαλύτερη, έδωσε το μεγαλύτερο αγώνα. Όλοι οι συνάδελφοι ενωμένοι σε μια γροθιά τα πανεπιστήμια καταφέραμε να, να γυρίσει ο κόσμος πίσω και να, και να επιστρέψουν ο κόσμος στις δουλειές τους και να κερδίσουμε αυτό που μας αξίζει. Αυτό, αυτή είναι μια ιστορία που λέω στο γιό μου που είναι 11 χρονών, είναι διδακτική ιστορία έτσι; είναι σα τους μύθους του Αισώπου, το λες γιατί προσπαθείς να του περάσεις ότι με τον αγώνα όλα τα πράγματα μπορούν να κερδηθούν, τα πράγματα ακριβώς δε γίναν έτσι και επειδή εγώ είμαι πρώτη φορά σύνεδρος στην ομοσπονδία, ερχόμενος εδώ σκεφτόμουν ότι είναι ιδανική χρονική στιγμή να γίνει ένα συνέδριο ομοσπονδίας προκειμένου να δούμε σ' αυτό το πράγμα που έγινε το οποίο ήταν πρωτοφανές για όλους, τα λάθη, που προφανώς θα γίναν λάθη και να μπορούμε να τα, να μην επαναληφθούν στο μέλλον, γιατί οι καταστάσεις αυτές θα επαναληφθούν και είναι σίγουρο αυτό έτσι; Θα ήθελα πριν πω το υπόλοιπο να, να πω στο Σάββα έκανα ένα λάθος χθες, δεν είναι, απλά για να αποκατασταθεί η τάξη το τελευταίο πανεπιστήμιο που τελείωσε τις καταλήψεις είναι της Πάτρας, μπορεί να είμαστε λίγο μικρό πανεπιστήμιο και να μην ακουγόμαστε αλλά δε πειράζει, απλώς το λέω για να ακουστεί, για να μην, αυτό. Όχι,

θα ε, απλώς επειδή θα μιλήσουνε και οι συνάδελφοι οι υπόλοιποι και θα έχουνε και ημερομηνίες οπότε, εγώ θα ήθελα να πω τι έζησα εγώ σα διαθέσιμος. Και θα το πάρω κλιμακωτά για να δούμε και το ρόλο της ομοσπονδίας και τι ακριβώς έγινε και πως ακριβώς. Άκουσα από το πρόεδρο του Μετσόβιου, νομίζω αν δε κάνω λάθος με το φίλο, άκουσα ότι η διαθεσιμότητα ένωσε τους συναδέλφους και όλοι μαζί κ.τ.λ. Εγώ δεν έζησα κάτι τέτοιο, ή τουλάχιστον δε κατάλαβα εγώ κάτι τέτοιο, θα φέρω χαρακτηριστικά παραδείγματα. Συναδέλφους που ήμασταν στο ίδιο γραφείο, 20 χρόνια να δηλώνουν ψεύτικα στοιχεία. Συναδέλφους να εμφανίζουν χαρτιά ψυχικής ασθένειας, δε ξέρω αν εσάς έχει πάρει το αυτί σας κάτι, εμάς έγινε κάτι τέτοιο, έτσι; Λοιπόν παρόλα αυτά σε αυτούς τους συναδέλφους η ομοσπονδία τους κάλυψε, είπε να μην τιμωρηθούν αυτοί οι συνάδελφοι και δεν τιμωρηθήκανε. Θα σας πω για προπηλακισμούς συναδέλφων, συνάδελφοι οι οποίοι πηγαίνουν στη δουλειά τους και οι προϊστάμενοι τους, τους πέταγαν τα πράγματα στο δρόμο. Δε ξέρω αν το έχετε ακούσει, εμάς έγινε πάντως. Θα σας πω άλλο πράγμα, καθηγητές του πανεπιστημίου που μπορεί να μην ανήκουν στην ομοσπονδία τη δικιά μας, οι καθηγητές όμως είναι συνεργάτες, είμαστε με αυτούς τους ανθρώπους κάθε μέρα, καθηγητές πανεπιστημίου που από τους 800,900 πόσους έχει το πανεπιστήμιο της Πάτρας, το 95% των καθηγητών αυτών το παίξανε "Χριστόδουλος" διαβάζαν και δε καταλάβανε, ένα πολύ μικρό ποσοστό ήταν μαζί μας από την αρχή μέχρι το τέλος και άλλο ένα μικρό ποσοστό υπήρξε όμως και αυτό το ποσοστό είναι, ανήκει στο δεύτερο πιο, στο δεύτερο είδος παραγωγής της Ελλάδας. Γιατί η Ελλάδα δε παράγει μόνο ήρωες παράγει και ρουφιάνους, έτσι; Και γιατί να μη τα πούμε αυτά τα πράγματα έτσι έγινε; Λοιπόν, ήταν η περίοδος που κολλήθηκαν πολιτικά ένσημα βαριά και ανθυγιεινά, άνθρωποι οι οποίοι το 'χουν στο αίμα τους, πως να το κάνουμε τώρα, έτσι; κολλήσαν ένσημα που πιθανόν δεν θα κολλάγαν σε ολόκληρη τη ζωή τους, ήταν η κατάσταση τέτοια που κολλήσαν τα ένσημά τους. Τι θέλω να πω με αυτό. Μαζικότερες συνελεύσεις, το πανεπιστήμιο της Πάτρας με 430 ανθρώπους είχαμε συνελεύσεις των 380 ανθρώπων και ενώ στην αρχή πηγαίνουν όλα καλά κάποια στιγμή οι συνελεύσεις αρχίσαν να χαλάνε. Αρχίσαν να τσακώνονται χωρίς λόγο, χωρίς να υπάρχει κάποιος λόγος, το αποτέλεσμα; Και δεν μπορούσαμε να πάρουμε την απόφαση που θέλαμε, γιατί παίρναμε αποφάσεις σοβαρές, που κρίναν το μέλλον μας και δε μπορούσαμε να πάρουμε τις αποφάσεις αυτές και ο κόσμος έφευγε από τις συνελεύσεις γιατί δεν ήθελε να κάτσει να ακούει το Κώστα με τον Ανδρέα να τσακώνεται, δεν είχε έρθει γι' αυτό το πράγμα. Να πάμε λίγο παραπάνω, τα πανεπιστήμια, ενωμένα πανεπιστήμια; Εγώ κατάλαβα κάτι άλλο, εγώ προσωπικά σαν πανεπιστήμιο Πάτρας και επειδή από κάποια στιγμή και μετά ανήκα στο διοικητικό συμβούλιο της Πάτρας, συναντήθηκα 10 φορές στο Υπουργείο Παιδείας. Προφανώς αν σας είπε κάποιος κάτι άλλο, σας λέω εγώ ότι δεν είναι έτσι, δε συζητούσαμε για το Μετσόβιο, συζητούσαμε για τη Πάτρα και αυτό που μας έλεγαν εκεί και φαντάζομαι το ξέρετε και εσείς αυτό ή το ίδιο έλεγε σε εσάς γιατί η ταινιούλα ήταν η ίδια, είναι ότι "ναι μωρέ σεις είστε λίγοι θα σας τακτοποιήσουμε" ή στα μεγάλα

πανεπιστήμια εντάξει, τι να θες, ποιος θα πειράξει το ΕΚΠΑ, ποιος θα πειράξει το Μετσόβιο, θα τη πληρώσουν οι μικροί και άστους να δούνε πως θα γίνει. Ή δεν έγιναν αυτά τα πράγματα ήμουν κάπου αλλού εγώ; Θα προχωρήσω μετά λίγο στην ομοσπονδία, άκουσα το Σάββα το Παπαδόπουλο εχθές να λέει ότι η ομοσπονδία συμμετείχε, με πορείες, συγκεντρώσεις διάφορα πράγματα. Εγώ αυτό που αποκόμισα, αποκόμισα τέλοσπάντων από όλο αυτό που έγινε ήτανε η μόνιμη και δεν το λέω ότι, έλεγε ψέματα ο άνθρωπος, έτσι; η μόνιμη απάντηση του Σάββα όταν έπαιρνε τηλέφωνο ο πρόεδρος της Πάτρας, ή η πρόεδρος η Ευσταθία ή ο Αντρέας για να δούμε τι γίνεται, ότι ζητάμε ραντεβού και δε μας δίνουν, αυτό θυμάμαι εγώ, θυμάμαι πορείες που διοργανώνονταν, που ξεκινάγαμε από του διαόλου τη μάνα και ερχόταν η Πάτρα, γιατί η Αθήνα εκείνη την ημέρα, είχε συνέλευση, την ημέρα που είχε προκηρύξει η ομοσπονδία μπροστά στο Υπουργείο Παιδείας η Αθήνα προκήρυξε συνέλευση δε ξέρω γιατί, δεν το καταλαβαίνω, δεν το ξέρω, λοιπόν. Και ο κάθε ένας από την ομοσπονδία και όταν λέω ομοσπονδία εγώ, μπορεί να λέω ο Σάββας ο Παπαδόπουλος μπροστά, αλλά είναι 15 άνθρωποι εγώ δεν είμαι, δεν αυτός ο ένας είναι μπροστά και οι υπόλοιποι είναι πίσω, είναι συλλογική απόφαση γι' αυτό και λέγεται συλλογικό όργανο. Ο κάθε ένας από το συλλογικό αυτό όργανο ακολουθούσε τη κομματική του γραμμή. Τι πίστευε, τι του έλεγαν; Δε ξέρω ακολουθούσε τη γραμμή του. Και φτάσαμε εν τέλει από την ομοσπονδία να μείνουν δύο πραγματάκια. Λοιπόν δύο πραγματάκια. Ένα η απόλυτη ξεφτίλα στο Καβούρι το οποίο δεν ήσασταν εκεί, ο συνάδελφος ήτανε κι εσύ, έτσι; και η συνάδελφος δίπλα θυμάμαι καλά. Λοιπόν, Συγγνώμη, χίλια συγγνώμη ήταν 3,5 να μην ξεχάσω και κανέναν άλλο και 30 άτομα από το πανεπιστήμιο της Πάτρας. Τρεις διμοιρίες των ματ μας περιμένανε μπροστά, άκουσα το Σάββα το Παπαδόπουλο που είπε ότι συγκρουστήκαμε τρεις διμοιρίες των ματ μπροστά 35 και ο κόσμος όλοι νοματαίοι και επειδή ψιλόβρεχε είχαν την ευγενή καλοσύνη οι άνθρωποι να μας πούνε περάστε μέσα μην βρέχετε, δεν έχει ξαναγίνει ποτέ αυτό, ξεφτιλιστήκαμε σε όλο τον κόσμο, ξεφτιλιστήκαμε σε όλο το κόσμο. Λοιπόν, και το άλλο ένα που μου έμεινε είναι το θέμα της απογραφής, παλεύανε με νύχια και με δόντια, παλεύαμε!! με νύχια και με δόντια να κρατήσουμε τον κόσμο να μην απογραφεί και θυμάμαι χαρακτηριστικά την Ευσταθία ως πρόεδρος τότε, να μιλάει με το Φραγκίσκο το Βορτελίνο μάλλον, δεν το ξέρουμε με ποιον, η Ευσταθία μάλλον γιατί συνάδελφος ενώ είχανε 380 άτομα μέσα συνάδελφος, συνάδελφος ήρθε μέσα και είπε ότι άνθρωπος της ομοσπονδίας είναι στην τηλεόραση και λέει να απογραφούμε. Και η Ευσταθία ουρλιάζοντας και να λέει τι πράγματα είναι αυτά και εκεί που ήμασταν 380 άτομα και γινόταν το έλα να δεις εκεί μέσα σε χρόνο ντε τε ζήσαμε ένα αγγελοπουλικό τοπίο με 20 νοματαίους με κάτι μάτια σαν πιατάκια του καφέ να κοιτάνε και να υπάρχει απόλυτη ησυχία γιατί σκοτωθήκανε στις σκάλες να απογραφούν. Ναι, θα τελειώσω με μια ευχή. Όταν ερχόμουνα εδώ πέρα βρήκα αυτό, στα πράγματα μου, αυτό είναι μια ταυτότητα από το πανεπιστήμιο της Πάτρας. Αυτήν εδώ πέρα όσο και αν την έψαξα δεν γράφει απάνω ούτε ΚΚΕ, ούτε Νέα Δημοκρατία, ούτε ΠΑ.ΣΟ.Κ., ούτε ΣΥΡΙΖΑ, ούτε ΠΟΤΑΜΙ.

Και τα κόμματα τα είπα για να μην παρεξηγιόμαστε είναι με αλφαβητική σειρά τα κόμματα, άμα τα βάλετε κάτω. Τι θέλω να πω με αυτό, θα ήθελα πάρα πολύ οι συνάδελφοι που θα είναι στην ομοσπονδία και γενικότερα οι συνάδελφοι που ασχολούνται με το συνδικαλισμό, εγώ δεν είπα να μην είναι πολιτικοποιημένοι, εγώ θεωρώ τον εαυτό μου βαθιά πολιτικοποιημένο, εγώ, το δικό μου τον εαυτό, λοιπόν, αλλά πρώτα και πάνω απ' όλα πρέπει να μπαίνει το δίκιο και αυτό που χρειάζεται ο υπάλληλος του πανεπιστημίου και μετά αυτό που ζητάει το κόμμα μας. Σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε (χειροκροτήματα).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ το συνάδελφο. Το λόγο έχει η συναδέλφισσα η Ειρήνη Δαφέρμου, ακολουθεί η συναδέλφισσα η Ντορρέτα και στη συνέχεια η συναδέλφισσα η Μέλπω Κορωναίου. Πρέπει να σας ενημερώσω ότι δεν θα κάνουμε διάλειμμα, θα προχωρήσουμε κανονικά. Λοιπόν δε θα κάνουμε διάλειμμα, θα προχωρήσουμε κανονικά στις ομιλίες, για το χρόνο που χάσαμε για να μπορέσουμε να κερδίσουμε μέχρι τώρα έχουν μιλήσει 14 άτομα, αυτοί που είπα δεν υπάρχει άλλος.

ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΦΕΡΜΟΥ: Καλημέρα και από μένα. Χαίρομαι πάρα πολύ. Είμαι η Ειρήνη η Δαφέρμου από το Πάντειο πανεπιστήμιο από το δίκτυο των διοικητικών και είμαι στο συνέδριο ως απερχόμενο μέλος του κεντρικού συμβουλίου, του προηγούμενου κεντρικού συμβουλίου. Να σας πω, χαίρομαι πάρα πολύ που μιλάω μετά το συνάδελφο το Λένη, γιατί έβαλε κάποια ζητήματα που θέλω να θίξω κι εγώ στην ομιλία μου, άλλωστε σαν απερχόμενο μέλος μιλάω, οπότε νομίζω ότι μπορούμε να ανοίξουμε έναν διάλογο ουσιαστικό έτσι και ειλικρινή αναμεσά μας για το τι έγινε στην απεργία, τι κάναμε σωστά, τι κάναμε λάθος, οι αγώνες που έχουμε μπροστά μας είναι.. Δυστυχώς ή ευτυχώς δεν ξέρω για μένα ευτυχώς, ακόμα μεγαλύτεροι και από την απεργία που δώσαμε τότε άρα πρέπει πραγματικά να αποτιμήσουμε τι έγινε. Λοιπόν να ξεκινήσω λίγο συστήνοντάς μας για όσους και όσες δεν μας ξέρετε, είμαστε το δίκτυο διοικητικών είναι μία πολύμορφη, πολυτασική, ανεξάρτητη αγωνιστική συλλογικότητα που γεννήθηκε στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ στον απόηχο του κινήματος για την κατάργηση του άρθρου 16 και ενάντια στο νόμο Διαμαντοπούλου. Πραγματικά γνωριστήκαμε με τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες στους δρόμους και στις συνελεύσεις, στις προσπάθειες συντονισμού του αγώνα στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα και εκεί συνειδητοποιήσαμε ότι μας έλειπε κάτι, μας έλειπε μια συλλογικότητα που θα μπορούσε να εκφράσει τους εργαζόμενους που τους έπνιγε, μας έπνιγε, ο κυβερνητικός συνδικαλισμός που δεν χωρούσαν σε κομματικές γραφειοκρατίες και σκοπιμότητες. Εκείνο που σημάδεψε όμως προφανώς όπως και όλους μας τη πορεία και του σχήματος και του κλάδου ήταν η τρίμηνη απεργία των διοικητικών υπαλλήλων, μια ιστορική στιγμή για τον κλάδο μας και συνολικά για το δημόσιο. Εκεί που όσοι και όσες συμμετείχαμε αναπνεύσαμε έστω και για λίγο εκείνο τον αέρα της ελευθερίας, το πραγματικό όμως συνάδελφοι, αυτό που γεμίζει τα πνευμόνια σου μέσα σε συλλογικές διαδικασίες και σε βγάζει στο

δρόμο, άφοβοι, εντελώς άφοβοι, όχι αυτόν που έχουμε μάθει όλα τα προηγούμενα χρόνια της ατομικής επιλογής νομίζοντας ότι έτσι μπορούμε να ζήσουμε ελεύθεροι και ελεύθερες. Οι μεγάλες μάχες, οι συνάδελφοι βγήκαν τότε στο δρόμο μαζικά, γεμίσανε τα αμφιθέατρα και τις συνελεύσεις, γιατί αν και ο κλάδος μας δεν είχε δώσει προηγούμενες μεγάλες απεργίες δεν ήμασταν έξω από τον αγώνα των πολλών προηγούμενων χρόνων, δεν ήμασταν έξω από τις κινητοποιήσεις του 6-7 ακόμα και ως εργαζόμενοι μέσα στα πανεπιστήμια μαζί με τους φοιτητές, δεν ήμασταν έξω από τη νεολαιϊστικής εξέγερση του 2008 ακόμα κι αν δεν ήμασταν εμείς στο δρόμο, δεν ήμασταν έξω σίγουρα από τις κινητοποιήσεις του 2010 τις μεγάλες απεργίες, αυτές που κατέστειλαν τα πλήθη με δακρυγόνα και εμείς ήμασταν ακόμα εκεί, δεν ήμασταν έξω από τις καταλήψεις των δημοσίων υπηρεσιών, δεν ήμασταν έξω από τις μεγάλες πλατείες του 11, τις μεγάλες πλατείες της οργής ενάντια σε μνημόνια, Ευρωπαϊκή Ένωση, διεθνές Νομισματικό ταμείο και όλους τους πολιτικούς τους εκφραστές, δεν ήμασταν έξω συνάδελφοι και για αυτό την πρώτη μέρα που βγήκε η κυβέρνηση να πει ότι απολύει με μία τρομοκρατική επίθεση, πραγματικά 1350 συναδέλφους, γεμίσαν τα αμφιθέατρα των πανεπιστημίων, από εργαζόμενους και συναδέλφους που ήταν ήδη αποφασισμένοι να απαντήσουν. Η απεργία ακριβώς επειδή εκφράστηκε τελικά, κατάφερε να εκφράσει όλο εκείνο το ποτάμι του αγώνα των προηγούμενων χρόνων, ξεκίνησε εντελώς από τα κάτω, και εγώ μέλος της ομοσπονδίας είμαι. Μα αν δεν υπήρχαν τα πρωτοβάθμια, να πω ας πούμε μια σκηνή από το πολυτεχνείο που μου είχε μεταφερθεί πρέπει να σας πω γιατί δεν ήμουν καν σε εκείνη τη συνέλευση που είπε κάποιος ότι θα πάμε μία εβδομάδα μετά για να συντονιστούμε με τους υπόλοιπους συλλόγους και σηκώθηκε συναδέλφισσα και πήδαγε ένα-ένα τα καθίσματα να κατέβει κάτω και έλεγε «τι είναι αυτά που μου λες; Εγώ σήμερα ξεκινάω απεργία!» Αυτός ήταν ο κόσμος, εμείς ήμασταν, τα πρωτοβάθμια σωματεία, οι συνελεύσεις μας από τα κάτω, μαζικές που έστησε, συγκρότησε, απεργιακές επιτροπές που πήρε στα χέρια ευτυχώς των ίδιων των εργαζομένων, των ίδιων των υποκειμένων του αγώνα την απεργία γιατί υπήρχαν και υπάρχουν στα πρωτοβάθμια σωματεία, συνδικαλιστές ηγεσίες που ήταν σύμμαχες με τις κυβερνήσεις που δεν θέλανε τον αγώνα αυτό, να δοθεί με τους όρους που εμείς φανταζόμασταν. Είδα συναδέλφους, συναδέλφισσες γιατί συμμετείχα στην τρίμηνη απεργία, είδα ανθρώπους να ριζοσπαστικοποιούν συνειδήσεις. Ο λόγος που λέμε αγώνας στα χέρια των εργαζομένων είναι γιατί εκεί που είσαι ακολουθητής ή ακολουθήτρια ξαφνικά γίνεσαι ο ίδιος κύριος και κυρία του εαυτού σου, φτιάχνεις μία απεργιακή επιτροπή που διαχειρίζεται όλα τα ζητήματα της απεργίας, χωρίς να καταλύει τελικά και καμιά δομή του συνδικαλιστικού κινήματος και ας σταματήσουμε να είμαστε εχθρικοί, ως προς αυτές τις μορφές όταν είναι εκείνες που τελικά οι οποίες τροφοδοτούν την ίδια την ύπαρξη του συνδικαλιστικού και εργατικού κινήματος. Πήρε άλλα χαρακτηριστικά αυτός ο αγώνας πολύ πιο μαχητικά από αυτό που φανταζόμασταν όταν τον ξεκινούσαμε και αυτή είναι μία μεγάλη παρακαταθήκη, την οποία συνάδελφε Λένη από την Πάτρα δεν μπορεί να μας την

στερήσει κανείς. Να δούμε όμως και τι δεν πήγε τόσο καλά σε αυτή την απεργία, δε θέλω να συνεχίσω τώρα με ηρωικές αφηγήσεις για το τι έγινε, γιατί οι περισσότεροι από εδώ μέσα εκεί ήμασταν μαζί τη δώσαμε αυτή τη μάχη. Ξέρουμε πολύ καλά και τι κερδίσαμε και πως κρατήσαμε τρεις μήνες απεργία. Θέλω λίγο να επικεντρωθώ σε τρία σημεία που νομίζω ότι χρήζουν συζήτησης για το από εδώ και πέρα, όχι για να καταλογίσουμε ευθύνες, άλλα για το από δω και πέρα. Τι δεν καταφέραμε σε αυτό τον αγώνα; Και σε αυτό έχει ευθύνη και η ομοσπονδία. Δεν καταφέραμε να το μαζικοποιήσουμε συνάδελφοι στα υπόλοιπα ιδρύματα. Ήταν οχτώ τα ιδρύματα που έδιναν την μάχη για την απεργία και τι ήταν αυτά που είχαν τις απολύσεις και ήταν ελάχιστες μικρές φωτεινές εξαιρέσεις και για μικρά διαστήματα τα υπόλοιπα σωματεία που έδωσαν μαζί αυτό τον αγώνα και δεν περιμένω γιατί ξέρω πάρα πολύ καλά, δεν περιμέναμε τρίμηνη απεργία, από συναδέλφους που δεν είχαν απολύσει τα σωματεία τους. Αλλά πρέπει να θυμηθούμε ότι καλούσε η ομοσπονδία σε εικοσιτετράωρη απεργία στήριξης των αγώνων, του αγώνα των απολυμένων, των υπό απόλυση συναδέλφων μας και δεν κατέβαιναν οι συνάδελφοι, δεν κατεβαίνανε σε μία απεργιακή κινητοποίηση στο κέντρο να πάνε να γνωρίσουν τους ανθρώπους που απολύανε, τους συναδέλφους τους, αυτό δεν το καταφέραμε συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν καταφέραμε δηλαδή να ξεπεράσουμε τον ατομικό δρόμο συλλογικά ως κλάδος και να πούμε ότι μας νοιάζει είναι και δικός μας αγώνας η απεργία των υπαλλήλων που απολύονται, των συναδέλφων που απολύονται. Δε στηρίχτηκε οικονομικά αυτός ο αγώνας από τα υπόλοιπα σωματεία για να μπορέσει να συνεχίσει. Στη μεγάλη απεργία των χαλυβουργών, είχε γίνει κινητοποίηση δεν ξέρω αν το θυμάστε, μαζεύαμε από γάλα για τα παιδιά τους μέχρι χρήματα για να μπορέσουν να ζήσουν και να συνεχίσουν την απεργία. Εμείς δεν το κάναμε αυτό συναδέλφισσες και συνάδελφοι στα υπόλοιπα σωματεία. Δεν υπήρξε τέτοιο κύμα συμπαράστασης και αλληλεγγύης ούτως ώστε οι συνάδελφοι μας, να μπορέσουν να κρατήσουν μία απεργία τρίμηνη και όσο μπορεί και να χρειαζόταν, η μοναδική τέτοια στιγμή που καταγράφηκε ήταν στο Καποδιστριακό όταν ο σύλλογος από την Κρήτη, το Ρέθυμνο είχε στείλει κάτι κούτες με ρακίες και τυριά και τέτοια ωραία πράγματα και κάναμε ένα γλέντι στην αυλή του Καποδιστριακού, αυτό. Δύο, εκβιασμοί, τα απαραίτητα όσοι είμαστε από το Ρέθυμνο, συνεννοηθήκαμε. Ηλία θα μου δώσεις δύο λεπτά. Οι εκβιασμοί της εξουσίας δεν απαντήθηκαν, μας επιβλήθηκαν από τη κυβέρνηση, ήταν ο μόνος τρόπος να απαντήσουν έτσι και αλλιώς αυτό ξέρουνε, σε μια μεγάλη απεργία και εννοώ τι έγινε ας πούμε με την αυτοαπογραφή και εδώ θέλω λίγο να το συζητήσουμε συνάδελφοι. Υπονομεύθηκε η απεργία εκείνη τη περίοδο, κατάφεραν σε μεγάλο βαθμό η κυβέρνηση και οι συνεργάτες της, που ήταν σε όλα τα επίπεδα γι' αυτό μιλούσαμε και πριν για απεργιακές επιτροπές, να επενδύσουν στον φόβο περισσότερο των συναδέλφων και όχι στην αυτοπεποίθηση που έπρεπε να είχαμε για το πως είχε ήδη πάει αυτός ο αγώνας, έπρεπε συνάδελφοι τότε, να στηριχτεί με άλλους όρους από όλα τα μέλη της ομοσπονδίας και μπορεί στα χαρτιά να στηρίχτηκε επί της ουσίας όμως συναδέλφισσες και συνάδελφοι δεν στηρίχτηκε

από όλες τις παρατάξεις της ομοσπονδίας και των παρατάξεων των μικρών μέσα στα πρωτοβάθμια η επιλογή μέχρι τέλους της μη αυτοαπογραφής, και αφήσαμε τους συναδέλφους μας να πρέπει να πάρουν μόνοι τους αυτή την απόφαση, που συγγνώμη δεν έχουν όλοι τις ίδιες πλάτες, καμιά φορά λυγίζουμε και αντί να πούμε εκείνη τη στιγμή ότι βαθαίνουμε τον αγώνα μας και συνεχίζουμε και δεν αυτοαπογράφεται κανείς, φοβήθηκαν για τους λόγους που προανέφερα. Απογράφηκαν κάποιοι και τελικά βρεθήκαμε να έχουν πετύχει το μεγαλύτερό τους στόχο, σύλλογοι που μέχρι εκείνη τη στιγμή ήτανε μια γροθιά,

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συναδέλφισσα ένα λεπτό ακόμα. Έχεις πάρει 10 λεπτά

ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΦΕΡΜΟΥ: Ηλία δωσ' μου δύο λεπτά, δωσ' μου λίγο χρόνο ακόμα, δύο λεπτά από το σώμα. Να είναι μέχρι εκείνη τη στιγμή μια γροθιά και από κει και μετά να βλέπουν στο συνάδελφο τους τον εχθρό τους αυτόν που δεν αυτοαπογράφηκε. Αντί να κοιτάνε τη διοίκηση του σωματείου, το υπουργείο και να αισθάνονται οργή για αυτόν που έφτασε τους συναδέλφους του σε αυτή τη κατάσταση που μέχρι εχθές με τους ίδιους ανθρώπους ήσασταν μαζί στα, στους δρόμους αντί να κοιτάξουμε πάνω, κοιτάξαμε δίπλα και είχε πετύχει τη μεγαλύτερή της νίκη η κυβέρνηση τότε, είχε διαλύσει επί της ουσίας την έννοια της συλλογικότητας που ήταν η μόνη μας δύναμη σε αυτό τον αγώνα. Τρία, έπρεπε να αρνηθούμε συνάδελφοι την πρόταση συμβιβασμού της κυβέρνησης. Δεν είχαμε καμία δουλειά να συνδιαλεγόμαστε με αυτούς που μας πέταγαν στο δρόμο, το δίκτυο διοικητικών είχε ξεκάθαρη θέση εκείνη τη στιγμή. Ήτανε μια πρόταση που έκλεινε τον αγώνα, που υπέγραφε ένα συμβιβασμό, ο οποίος συμβιβασμός αργότερα, θα οδηγούσε το σύνολο του κλάδου να πιστεύει τελικά ότι αυτός που τον έσωσε, ήταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Τι είναι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ; Το βλέπουμε κάθε μέρα σήμερα. Από εκεί ξεκίνησε όμως μέσα στον κλάδο μας ο συμβιβασμός, από κει που αποφασίσαμε να βάλουμε πλάτη γιατί αυτό μας είχε ζητήσει ο Αρβανιτόπουλος και να γυρίσουν πίσω διαθέσιμοι υπάλληλοι στα γραφεία τους, δεν έχει ξαναγίνει αυτό, δεν έγινε πουθενά σε κανένα άλλο κλάδο. Εμείς λέγαμε τότε δε στηρίχτηκε για τους λόγους που είπαμε προηγουμένως, να μη γυρίσουν τουλάχιστον οι διαθέσιμοι πίσω, να βρεθεί αντιμέτωπη η κυβέρνηση με ένα χάος που είχε δημιουργήσει μέσα στα πανεπιστήμια να το αντιμετωπίσει αυτή, όχι εμείς με πλάτες που οδήγησαν σε συνδιαλλαγές με τις πρυτανείες για το ποιος θα πάρει το 25% παραπάνω, που οδήγησαν σε περαιτέρω διαμάχες μεταξύ των εργαζομένων που εσύ έχεις πάει στη θέση κι εγώ δεν έχω πάει, αυτά γινόντουσαν, επειδή γυρίσαμε πίσω συνάδελφοι, οι διαθέσιμοι γυρίσανε πίσω, και εντείνουμε ακόμα περισσότερο το πόλεμο μεταξύ μας αντί να κοιτάμε για άλλη μια φορά ποιόν εξυπηρετούσαμε όταν τα κάναμε αυτά; Σήμερα τολμάνε και μιλάνε εδώ πολλοί συνάδελφοι για τους ΕΤΕΠ και καταλαβαίνω, να θυμίσω λίγο συνάδελφοι ότι η ετεποποίηση ξεκίνησε με μαζικούς όρους πραγματικά διοικητικών υπαλλήλων και όχι εργαστηριακών, γιατί ήτανε κομμάτι του σχεδίου διάσωσης του Αρβανιτόπουλου το οποίο συνυπέγραψαν εδώ πέρα αρκετοί και αρκετές και το έκαναν μαζικά στο

Πολυτεχνείο κάνοντας ΕΤΕΠ συναδέλφους που δεν είχαν την παραμικρή σχέση με εργαστήρια και όταν αρνήθηκαν συνάδελφοί μας στο Πολυτεχνείο να το κάνουν αυτό έφαγαν και κράξιμο ότι δεν συμμετέχουν στο σχέδιο διάσωσης και δε σκέφτονται τους συναδέλφους τους αυτά έγιναν. Και γιατί έγιναν; Γιατί υποταχθήκαμε εμείς στον εκβιασμό της κυβέρνησης, υπογράψαμε το συμβιβασμό του Αρβανιτόπουλου, δεν έπρεπε συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Κλείνω και σ' ευχαριστώ πάρα πολύ Ηλία για το χρόνο και για την κατανόηση λέγοντας ότι στο από δω και πέρα αν κάτι πρέπει να κάνουμε είναι να ρίξουμε τα τείχη, τα τείχη ανάμεσα στα σωματεία, στους εργαζόμενους συμβασιούχους, στους διοικητικούς, στους ΕΤΕΠ, στους ΕΤΕΠ

στους φοιτητές, στους φοιτητές, στους έξω εργαζόμενους, οι φοιτητές ήδη ξεκίνησαν καταλήψεις για τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, είναι μια γενιά που τη μόνη ελπίδα που έχει και γι' αυτό ενώ έχουν περάσει τόσα και τόσα, νομίζω ότι πραγματικά θα γεννηθεί ένα φοιτητικό κίνημα μέσα απ' αυτό, γιατί είναι η γενιά που η μόνη ελπίδα που βλέπεις αυτή τη χώρα είναι να πάρει ένα πτυχίο και ένα μεταπτυχιακό και να φύγει έξω μετανάστες και μετανάστριες, θα αντιδράσουν, θα αντιδράσει η φοιτητική νεολαία σε αυτό το σχέδιο, μπορούμε να αντιδράσουμε μαζί της υπερασπιζόμενοι το δημόσιο πανεπιστήμιο, υπερασπιζόμενοι τα κοινωνικά αγαθά που σήμερα ιδιωτικοποιούνται, τις ζωές μας που σήμερα ξεπουλιούνται ενάντια σε όλες τις εξουσίες που διαχειρίζονται με αυτό τον τρόπο τις ζωές μας, ενάντια δηλαδή σε κυβέρνηση, ενάντια σε Ευρωπαϊκή Ένωση, ενάντια σε διεθνές νομισματικό ταμείο, γνωρίζοντας ότι μερικές φορές αυτός ο δρόμος του αγώνα μπορεί να είναι λίγο πιο δύσβατος αλλά είναι ο μόνος που μπορούμε να αναπνεύσουμε ελεύθερα και να διεκδικήσουμε τις ζωές που μας ανήκουν (χειροκροτήματα).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ τη συναδέλφισσα Δαφέρμου. Να σας πω ποιοι είναι οι επόμενοι ομιλητές. Είναι η Μέλπω η Κορωναίου, ο Γιώργος ο Πετρόπουλος, ο συνάδελφος ο Βαλσαμακίδης και η Νίκη η Χρονοπούλου. Και μετά τη Μέλπω Κορωναίου είναι ο Γιάννης ο Κορμούλης. Συγνώμη και η συναδέλφισσα η Ντορέτα. Συναδέλφισσα θα μιλήσεις; (φωνές εκτός μικροφώνου)

ΜΕΛΠΩ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ: Συνάδελφοι χαιρετίζω το πέμπτο συνέδριο.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συγνώμη μην ξεκινήσεις όπως πάει η ροή των ομιλιών δεν θα κάνουμε διάλειμμα θα προχωρήσουμε σε εκλογή μετά γιατί οι ομιλίες σιγά –σιγά, είναι και πάρα πολλά.. μιλήσανε και από τις παρατάξεις και έχουνε γραφτεί κάποιοι θα προχωρήσουμε κανονικά στην εκλογή εφορευτικής επιτροπής και θα αρχίσει το πλαίσιο προγραμματισμού δράσης πριν το διάλειμμα για το γεύμα άρα προχωράμε κανονικά για να κερδίσουμε και το χρόνο που αργήσαμε το πρωί. Θα μιλήσουν όσοι θέλουνε δεν είπα αυτό αλλά, αλλά από ότι εκτιμώ από την ροή των ομιλητών πιστεύω θα προχωρήσουμε έτσι. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΕΛΠΩ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ: Συνάδελφοι χαιρετίζω το πέμπτο συνέδριο της ομοσπονδίας αλλά όσο δυνατά κι αν φωνάξω αυτό το χαιρετισμό δεν θα το λάβουν οκτώ με δέκα

πανεπιστήμια που αυτή τη στιγμή αποκλείσθηκαν από το συνέδριο. Στο όνομα αυτών λοιπόν κυρίως θέλω να μιλήσω, γιατί το πανεπιστήμιο της Αθήνας έδωσε μια μάχη, την οποία μάχη την έφτασε στα μισά να πάρει μέρος το ίδιο, όχι όμως να αναιρέσει το συνολικό αποκλεισμό των άλλων πανεπιστημίων. Χαιρετίζω λοιπόν ένα συνέδριο με την προϋπόθεση ότι είναι συνέδριο αντιπροσώπων και όχι συνέδριο αντιπροσώπων οικονομικά τακτοποιημένων. Όχι συνέδριο διευθυντών, όχι συνέδριο ανθρώπων που μόνο με διοικήσεις πανεπιστημίων μπορούν να συνεννοηθούν και μόνο εφόσον περνάει από τις γραμμές των ΕΛΚΕ μπορούν να δώσουν ηρωικές μάχες και όταν βρεθούν γραμμές να συγκρουστούν ανοιχτά με εργοδοσίες και με ηγεσίες πανεπιστημίων και με κυβερνήσεις να αφήνουν μόνους συλλόγους να κάνουν τα πάντα για να εντείνουν τη διάσπαση στο εσωτερικό των συλλόγων, να μην αναγνωρίζουν νόμιμες ηγεσίες συνδικαλιστικά εκλεγμένες, να μην αναγνωρίζουν αγώνες, θυσίες, απώλειες. Να φτάνουν στο σημείο να αναιρούν την αξία της απεργίας αμφισβητώντας ότι έγινε ποτέ και να πρέπει εμείς υπόλογοι, να δίνουμε τα εκκαθαριστικά μας για να αποδείξουμε τη συμμετοχή στην απεργία, την οποία σήμερα επικαλούνται σα το κύριο κορμό του διοικητικού απολογισμού. Να θυμίσουμε την απογραφή, που από το πρωί, από τις τηλεοράσεις, στα τηλέφωνα, στις επικοινωνίες κάνουν τα πάντα για να μη γίνει η απογραφή που ήταν η σημαντικότερη ρωγμή, για να μπορέσει να σπάσει όλα αυτό το οικοδόμημα που λεγότανε απολύσεις στα πανεπιστήμια, σαν ένα κομμάτι των απολύσεων στο δημόσιο συνολικά και σαν ένα ακόμα μικρότερο κομμάτι μπροστά στο συνολικό σχέδιο αποδιάρθρωσης, κάθε έννοιας κοινωνικής συνοχής, κάθε έννοιας δημόσιου αγαθού, δημόσιας περιουσίας, δημόσιας υπηρεσίας. Ήρθα λοιπόν εδώ για να μεταφέρω το θυμό της συναίνεσης που κάναμε προχθές, και που όταν άκουσε ότι αμφισβητείται η απεργία μας, όταν άκουσε ότι θέλουν 41 χιλιάδικα για να έρθουν εδώ, για να σας πούμε τι; ένα δεκάρικο προφανώς γιατί αν άξιζε κάτι παραπάνω είναι σίγουρο ότι όσα λεφτά και να χρειαζόντουσαν δεν θα ήταν ικανά να σταματήσουν τις αγωνιστικές φωνές που δώσανε πνοή σε όλο το προηγούμενο απολογισμό της ομοσπονδίας που σήμερα όλος ο διοικητικός απολογισμός αποπνέει μια αριστεροσύνη. Αποπνέει ένα αντικαπιταλισμό, αλλά αντικαπιταλισμό οικονομικά ταυτοποιημένο. Λυπάμαι, αλλά δε γίνονται πιστευτοί, λυπάμαι, αλλά το ανεξάρτητο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα θα συνεχίσει μακριά από τις γραφειοκρατίες, μακριά από τις ηγεσίες που μέχρι τώρα, αν μπαίνανε, μπαίνανε σα διαμεσολαβητές για το μέχρι πού!! μπορεί να αντέξει ο αντίπαλος τα χτυπήματα που δίνουν οι κάτω. Οι κάτω λοιπόν, ανεξάρτητα από τις διαθέσεις και τις δυνατότητες των απάνω θα συνεχίσουν να 'ναι μια γροθιά, θα συνεχίσουν το σκληρό αγώνα που αυτή τη στιγμή μες στη μαζική απογοήτευση και αποστράτευση, μέσα στην υποεκπροσώπηση τη συνδικαλιστική, φτάσαμε να μην μπορούν οι σύλλογοι ούτε καν εκείνοι που δεν είχαν τα προβλήματα τα δικά μας που τα δημιούργησαν κυρίως αυτοί που σήμερα κάνουν τον απολογισμό τους, ακόμα και εκείνοι οι σύλλογοι λοιπόν μες στη συνθήκη της οικονομικής κρίσης δεν μπόρεσαν να έχουν τα λύτρα για να 'ρθουν, μέσα σ' αυτή τη

συνθήκη ότι και να γίνει σε αυτό το συνέδριο είναι πολύ λίγο για να σκεπάσει αυτό το αίσχος που έγινε.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ και ευχαριστούμε που τέλειωσες και νωρίτερα από το χρόνο σου. Θέλω να ανακοινώσω τα εξής. Η κατάσταση των ομιλητών έχει ως εξής. Μετά μιλάει ο συνάδελφος ο Κορμούλης, στη συνέχεια ο Γιώργος Πετρόπουλος, ο συνάδελφος ο Βαλσαμακίδης, η Νίκη η Χρονοπούλου, η συναδέλφισσα Ντορρέτα, ο Βασιλάκης ο Παγρής και ο Ηλιάκης όποιος θέλει να μιλήσει μέχρι το τέλος αυτής της ομιλίας, θα μου πει κλείνω το κατάλογο γιατί πρέπει να προσδιορίσουμε και το χρόνο μας για να προσδιορίσουμε και τις επόμενες εργασίες που πρέπει να κάνουμε. Με την ευκαιρία να ευχηθούμε και στο συνάδελφο το Ζήκο λόγω του γάμου του, ανθόσπαρτο όπως το 'πα και στο συνάδελφο το Κορμούζη. Ευχόμαστε, τα ευτυχές, είναι γεγονός μεγάλο. Όχι αυτό είναι γεγονός έτσι; Ακόμα και μία χαρά δηλαδή..

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΜΟΥΛΗΣ: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι να μιλήσω και εγώ γι' αυτό το θέμα που μας απασχολεί όλους, που πιάστηκε από άλλους πιο εκτεταμένα, από άλλους λίγο πιο έμμεσα και αποσπασματικά και θα μου επιτρέψετε να το τοποθετήσω ως εξής. Το θέμα της αποτελεσματικότητας των αγώνων. Λοιπόν είναι ένα θέμα το οποίο κατά τη γνώμη μας θα πρέπει να το προσεγγίσουμε με ειλικρίνεια. Δηλαδή, υπάρχει ένα ερώτημα που λέει το εξής γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα και δεν αναφέρομαι μόνο στον ιδιωτικό τομέα; δεν κατάφερε σε μια περίοδο καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης και ολομέτωπης επίθεσης από πλευράς της κυβέρνησης του κεφαλαίου της ευρωπαϊκής ένωσης να αντιτάξει ισχυρά εμπόδια, να ματαιώσει αντιλαϊκά μέτρα που έτσι κι αλλιώς σακατεύουν τη ζωή μας. Λοιπόν θα δώσω εγώ μια απάντηση για λογαριασμό της παράταξης που εκπροσωπώ αμέσως. Εμείς θεωρούμε ότι το κίνημα βρέθηκε αφοπλισμένο και εγκλωβισμένο σε αυταπάτες, γιατί όλες οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που βρίσκονται στην ηγεσία των τριτοβάθμιων κατά πρώτο λόγο, οργάνων, δηλαδή ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, στήριξαν όλα τα προηγούμενα χρόνια αυτές τις πρακτικές και τις αντιλήψεις της προσαρμογής της χώρας μας, τις κατευθύνσεις της ευρωπαϊκής ένωσης και της οικονομικής νομισματικής ενοποίησης. Παραμύθιαζαν τους εργαζόμενους ότι εντός της ευρωπαϊκής ένωσης και με τη λεγόμενη σύγκληση των οικονομιών θα διευρυνθούν δικαιώματα, θα βελτιωθεί το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, τα αποτελέσματα τα ζούμε, πλέον. Τα τρώγαμε με χρυσά κουτάλια. ΠΑΣ και ΔΑΚΕ μετά λεγότανε, τότε, τώρα έχει αλλάξει έχει διασπαστεί και έχει αλλάξει, έδωσαν στήριξη σε αυτή τη κατεύθυνση, εξυπηρετώντας με αυτό το τρόπο μια στρατηγική που επέβαλε τελικά, την άρση της μονιμότητας στους δημοσίους υπαλλήλους, στις απολύσεις, στις ανατροπές εργασιακές σχέσεις, ιδιωτικοποιήσεις, το τσάκισμα των μισθών. Αυτή η γραμμή του κυβερνητισμού και της ευρωυποταγής στο κίνημα κατά τη γνώμη μας δοκιμάστηκε και έχει χρεοκοπήσει. Το ίδιο επικίνδυνο όμως, το ίδιο επικίνδυνο αποδείχθηκε και η γραμμή της ψευδεπίγραφης αντιμνημονιακής, αντινεοφιλελεύθερης ενότητας, της μετωπικής συμπίεσης για τη κυβερνητική

εναλλαγή τελικά, συνάδελφοι. Ήτανε και ο συνάδελφος ο Κουτσουμπέλης εχθές που έπεσε και αυτός από τα σύννεφα μαζί με την ΑΔΕΔΥ, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν εκπλήρωσε λέει τις προσδοκίες όπως και άλλες συνδικαλιστικές και πολιτικές δυνάμεις, έπεσαν από τα σύννεφα. Οι δυνάμεις αυτές κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και με τη βοήθεια των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αρκετούς χώρους προωθούσαν ως κεντρικό αίτημα των εργατικών κινητοποιήσεων αυτή τη κυβερνητική εναλλαγή, πρόβαλαν μία τακτική με καλέσματα για απεργίες διαρκείας χωρίς όμως να παίρνουν υπόψη τους τις διαθέσεις των εργαζομένων, οπότε μοιραία όταν αυτές οι διαθέσεις δεν ακολουθούσαν, το κίνημα οδηγούνταν σε εκφυλισμό. Είχαμε απεργίες χωρίς απεργούς και τελικά την διάλυση. Ας δούμε λοιπόν λίγο για να χρησιμοποιήσω ένα παράδειγμα από το χώρο μας, πώς εξελίχθηκαν οι αγώνες στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μίλησαν και προηγούμενοι συνάδελφοι γι' αυτό. Για το χρονικό διάστημα που εξετάζουμε, αυτό που δεσπάζει είναι ο αγώνας ενάντια στη διαθεσιμότητα στο Αριστοτέλειο που τυχαίνει να ήμουν πρόεδρος και τότε, έχοντας τη σχετική πλειοψηφία του συλλόγου οι δυνάμεις της ΔΑΣ αυτό που προσπαθήσαμε να δώσουμε ένας συγκεκριμένος προσανατολισμός σ' αυτό τον αγώνα. Ξεκινώντας με το σύνθημα καμία διαθεσιμότητα, καμία απόλυση, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, προσπαθήσαμε να διευρύνουμε το περιεχόμενο στην κατεύθυνση της αποτροπής, της συρρίκνωσης μετάλλαξης του πανεπιστημίου και της λειτουργίας του με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια ώστε να προσαρμοστεί αυτό το πανεπιστήμιο στις τρέχουσες ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας. Με αυτό το πλαίσιο απευθυνθήκαμε στους φοιτητές, με αυτό το πλαίσιο απευθυνθήκαμε στους εργαζόμενους, στην ακαδημαϊκή κοινότητα αλλά και στους εργαζόμενους έξω από τα πανεπιστήμια και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Η γραμμή αυτή μας βοήθησε εκτός από το να απομονώσουμε διασπαστικές και υπονομευτικές φωνές ακόμα και στους κόλπους του συλλόγου κάποιοι συνάδελφοι έτσι σκέφτονται, να συσπειρώσουμε τους εργαζόμενους, βοήθησε να συσπειρώσουμε τους εργαζόμενους και αν θέλετε δυσκόλεψε και τη δουλειά των μέσων ενημέρωσης που προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να βάλουν φυτίλια και να ενεργοποιήσουν τον κοινωνικό αυτοματισμό. Εγγραφές των φοιτητών, γιατί δε τους αφήνετε, το να, τ' άλλο και τα λοιπά. Σε ότι αφορά τη μορφή των κινητοποιήσεων, στο Αριστοτέλειο εξακολουθώ να αναφέρομαι, είχαμε επιλέξει τις σαρανταοκτάωρες ή τριήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες με γενικές συνελεύσεις κάθε φορά που τέλειωνε η απεργία στο διήμερο ή στο τριήμερο. Αυτό μας έδωσε τη δυνατότητα να ενσωματώνουμε εξελίξεις που τρέχανε, και να αξιολογούμε συνεχώς τις διαθέσεις και τη συμμετοχή των εργαζομένων σ' αυτές τις κινητοποιήσεις. Είναι βασικό, είναι κομβικό ζήτημα συνάδελφοι, παρεμπιπτόντως οι γενικές συνελεύσεις στο Αριστοτέλειο ήταν εκκλησία, μαζικές, τουλάχιστον το ένα τρίτο των συναδέλφων συμμετείχαν σε όλη τη διάρκεια στις γενικές συνελεύσεις, κανένας δεν μπορεί να παραπονεθεί ότι δεν του δόθηκε ο λόγος, ότι δεν του δόθηκε ο χρόνος, ότι δεν του δόθηκε το βήμα να πει αυτά που ήθελε. Και ο σεβασμός της διαδικασίας επίσης είναι

κομβικό ζήτημα συνάδελφοι και δεν είναι γραφειοκρατικό ζήτημα. Όσο η μαζικότητα ήταν ικανοποιητική συνεχίζαμε την απεργία, όταν αυτή η μαζικότητα άρχισε να φθίνει επικίνδυνα αποφασίσαμε να εναλλάξουμε μορφές πάλης και αυτό εδώ άμεσα ή έμμεσα είτε καταπρόσωπο ή αν θέλετε κυρίως με σχόλια από πίσω, σχολιάστηκε. Ότι το Αριστοτέλειο τα διπλώνει, όχι συνάδελφοι, θα εξηγήσω και στη συνέχεια τι θέλω να πω και τι προεκτάσεις έχει αυτό το πράγμα. Η αναφορά στις διαθέσεις των εργαζομένων είναι ζήτημα κομβικό για το αν συνεχίζεις ή αν εναλλάσσεις μορφές κινητοποίησης ή αν σταματάς τελικά μια κινητοποίηση. Όσον αφορά στο κεντρικό συμβούλιο της ομοσπονδίας στο οποίο και συμμετείχα όλο αυτό διάστημα. Με το συγκεκριμένο συσχετισμό που είχε διαμορφωθεί θεωρούμε ότι κυρίως ασχολήθηκε με τη μορφή των κινητοποιήσεων. Αποφάσεις δηλαδή για πενήνήμερες απεργίες οι οποίες μάλιστα κάποιες φορές ακολουθούσαν τις αποφάσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων αυτά είναι γνωστά. Υπήρξαν και μέλη όχι μόνο του κεντρικού συμβουλίου αλλά και των συλλόγων τα οποία λειτούργησαν είτε συγκαλυμμένα ή απροκάλυπτα υπονομευτικά. Ειδικά, Ηλία θα με περιμένεις και εμένα, ειδικά στη περίοδο αποστολής στοιχείων, καλλιεργώντας το φόβο και την απογοήτευση παίζοντας τελικά είτε ηθελημένα είτε ακούσια το παιχνίδι της κυβέρνησης και του υπουργείου. Εδώ συνάδελφοι θα πρέπει με θάρρος και ειλικρίνεια να κάνουμε και κριτική να κάνουμε και αυτοκριτική. Λοιπόν, τα φαινόμενα αποσυσπείρωσης και οικονομικής δυστοκίας που παρουσιάζουν σήμερα, ακόμα και μεγάλοι σύλλογοι έχουν να κάνουν και με τις τακτικές και τις επιλογές που ακολούθησαν οι ευθύνες που είχαν οι δυνάμεις που είχαν την ευθύνη του σχεδιασμού; Καθόμαστε τώρα 3-4 συνεδριάσεις και κουβεντιάζουμε στο κεντρικό συμβούλιο της ομοσπονδίας που θα τραβήξουμε τη γραμμή σε σχέση με τις οικονομικές υποχρεώσεις ποιοι θα μούνε ποιοι θα βγούνε, έπρεπε να το κάνουμε αυτό; Μια κουβέντα η οποία είναι πάρα πολύ δύσκολη για όλους μας, μια κουβέντα η οποία δεν θα έπρεπε να μας απασχολεί γιατί από θέση αρχής ομόφωνα νομίζω ότι συμφωνήσαμε ότι κανένας δεν πρέπει να αποκλειστεί από αυτή τη διαδικασία. Αλλά τελικά οι επιλογές που κάναμε έχουν επίδραση; και στην οικονομική αυτοτέλεια και στην οικονομική δυνατότητα αλλά και στη συσπείρωση; Οι παρατάξεις που σε συλλόγους και ομοσπονδία υποστήριζαν την θέση ότι αρκεί να υπάρχει απεργία ανεξάρτητα από το αν την κάνουν εργαζόμενοι, ότι σημαντικό θέμα είναι να παίζει στην επικαιρότητα, έχουν ή δεν έχουν επιδράσει στη διαμόρφωση της σημερινής εικόνας; Δε λέω ότι έχουν τη κύρια ευθύνη αλλά παρόλα αυτά θα πρέπει να δούμε και τις ευθύνες, τις δικές μας καθέννας. Αυτή η τακτική τελικά εξυπηρετεί την υπόθεση του κινήματος; γιατί η διαθεσιμότητα συνάδελφοι όπως επίσης και το ασφαλιστικό στη συνέχεια ήτανε μια μάχη που δόθηκε, ήτανε μια μάχη δύσκολη, ήτανε μια μάχη η οποία είχε μια ευτυχή κατάληξη αλλά σταματάνε, τα πράγματα εκεί; Και για να καταλήξω με τα εξής, το ζητούμενο σήμερα για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα κατά τη γνώμη μας είναι να αποκτήσει χαρακτηριστικά που θα του δώσουν τη δύναμη να διεξάγει όχι μόνο αμυντικούς αγώνες, άμυνα παίζουμε έτσι και αλλιώς όλα τα χρόνια της κρίσης, αλλά αγώνες

επιθετικούς, διεκδικητικούς, που θα βάζουν ως στόχο την ανάκτηση των απωλειών, τη διεύρυνση δικαιωμάτων και κατακτήσεων. Για να γίνει αυτό, απαραίτητος είναι ο ταξικός προσανατολισμός του κινήματος. Θα πρέπει η γραμμή πάλης να αμφισβητεί το μονόδρομο της ευρωπαϊκής ένωσης να έχει αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, χρειάζεται συνέπεια, χρειάζεται οργάνωση, χρειάζεται μαχητικότητα. Αυτά τα χαρακτηριστικά συνάδελφοι, προσπαθούμε όλοι εμείς που μέσα από τις παρατάξεις μας συσπειρωνόμαστε στο ΠΑΜΕ, με αυτά τα χαρακτηριστικά προσπαθούμε να μπολιάσουμε το κίνημα. Είναι κυριολεκτικά στο χέρι σας, κυριολεκτικά στο χέρι σας και αναφέρομαι στην αυριανή ψηφοφορία να ανατρέψετε το συσχετισμό και στην ομοσπονδία αλλά και στην ΑΔΕΔΥ, να γυρίσετε την πλάτη στον κυβερνητικό συνδικαλισμό, παλιό και νέο, να μην χαραμίζετε τη ψήφο σας σε κάθε λογής ανεξάρτητους. Είναι ο μόνος τρόπος κατά τη γνώμη μας για να δώσετε δύναμη στη δύναμή σας, ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ο συνάδελφος ο Πετρόπουλος ο Γιώργος, μετά είναι ο συνάδελφος Βαρσαμακίδης, η συναδέλφισσα Νίκη Χρονοπούλου, η συναδέλφισσα η Ντορέτα, ο συνάδελφος ο Βασιλάκης, ο συνάδελφος ο Μπαγρής, ο συνάδελφος ο Ηλιάκης, ο συνάδελφος ο Θωδωρής Χατζηπαύλου, ο συνάδελφος ο Παλαιοχωρλίδης ο Ηλίας, ο συνάδελφος ο Τριανταφυλλόπουλος.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι η μοίρα αυτών που μιλάνε μετά να συμπιέζεται ο χρόνος τους. Θα υπάρχει το απόγευμα έτσι και αλλιώς για το πρόγραμμα δράσης. Συνάδελφοι για τα πρακτικά με λένε Γιώργο Πετρόπουλο, είμαι μέλος του απερχόμενου κεντρικού συμβουλίου, ως εκπρόσωπος της ενωτικής αριστερής παρέμβασης. Υπάρχει μια δυσκολία, συνήθως στους απολογισμούς, δεν ξέρω αν είναι μια έμφυτη ανθρώπινη κατάσταση ή αν πειθαρχείται από τις ιδιαιτερότητες που μπορεί να έχει ένα συνέδριο συνδικαλιστικό και πολιτικό το οποίο προσπαθεί να περιορίσει εντός πολιτικών παραταξιακών πλαισίων, τη συζήτηση και γι' αυτό δυσκολευόμαστε να μιλήσουμε για το παρελθόν. Αλλά νομίζω ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι μια στοιχειώδης υποχρέωση να το κάνουμε, και είναι στοιχειώδης υποχρέωση να το κάνουμε γιατί, η ομοσπονδία της οποίας διεξάγεται αυτή τη στιγμή το συνέδριο, είναι η ομοσπονδία, οι άνθρωποι της οι οποίοι έδωσαν έναν εμβληματικό και ιστορικό αγώνα, έναν εμβληματικό και ιστορικό αγώνα ο οποίος είχε θετική κατάληξη, αυτό δε σημαίνει βέβαια ότι δεν πρέπει να μπορούμε σε μια διαδικασία κριτικής αποτίμησης. Και δε πρέπει να τη φοβηθούμε και αυτή η κριτική αποτίμηση, δεν γίνεται τουλάχιστον από μένα δεν θα γίνει για να μπορέσουν να επιμεριστούν παραταξιακές ευθύνες, που υπάρχουν παραταξιακές ευθύνες ας πούμε ξεκινώντας απ' το τρόπο συγκρότησης στο προεδρείου. Αλλά για να μπορέσουμε να δούμε ποια ήταν τότε τα προβλήματα, τι πήγε στραβά και μέσα από αυτό το κριτικό αναστοχασμό της προηγούμενης περιόδου για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε τα βήματα τα οποία είναι απαραίτητα γιατί κάναμε λάθη συνάδελφοι, υπήρξαν πάρα πολλά προβλήματα στη διαχείριση των ζητημάτων, των μεγάλων ζητημάτων που

έγιναν από την ομοσπονδία, αλλά υπήρξαν και επιτυχίες και πρέπει να δούμε πως τα καταφέραμε αυτά. Καταρχήν για την ομοσπονδία και το πώς διαχειρίστηκε την μεγάλη εμβληματική ιστορική απεργία. Νομίζω προβληματικά. Προβληματικά, γιατί δεν κατάφερε καταρχήν να έχει ένα κεντρικό συνεκτικό πολιτικό σχέδιο για την αντιμετώπιση αυτής τη απεργίας η οποία ελάμβανε πρωτοφανείς διαστάσεις. Δεύτερον, είχε την αδυναμία συντονισμού όλων των δραστηριοτήτων και των δράσεων οι οποίες υπήρχαν εκείνη την περίοδο άλλα πανεπιστήμια. Προφανώς εκεί ,οι ευθύνες έχουν να κάνουν με προσωπικές μας πολιτικές αδυναμίες, μας βάζω όλους μέσα, έχουν να κάνουν με τη πολύ μεγάλη ιδιαιτερότητα της κατάστασης, ένα πρωτοφανές γεγονός, φανταστείτε λίγο ότι οι συνάδελφοι μιλάμε ότι μπήκε σε διαθεσιμότητα ένα ποσοστό εργαζομένων που πλησίασε το 20%, κάπου εκεί ή τουλάχιστον τα πρώτα νούμερα ήταν που μιλούσαν γι' αυτό το πράγμα. Δε μπορέσαμε λοιπόν ούτε να' χουμε ένα συνειρμικό πολιτικό σχέδιο, γιατί είχαμε την πολιτική αδυναμία και δεν νομίζω ότι ήταν απαραίτητα ζήτημα προσανατολισμού που και αυτό υπάρχει σε πολλές περιπτώσεις και ταυτόχρονα δε μπορέσαμε να το συντονίσουμε και είπαν ότι ως ένα σημείο έχει να κάνει με τις δικές μας αδυναμίες, πολιτικές, συνδικαλιστικές ή προσωπικές και παραταξιακές προφανώς. Ως προς το συντονισμό, προφανώς και αυτό έχει να κάνει με τις δικές μας αδυναμίες, αδυναμίες οργάνωσης αλλά αυτό που πρέπει να το δούμε και που αναφέρθηκε και στις προηγούμενες ομιλίες, έχει να κάνει με προσωπικές στρατηγικές ή έχει να κάνει με ιδρυματικές στρατηγικές οι οποίες καλλιεργήθηκαν όλο το προηγούμενο διάστημα και απλά εκφράστηκαν με ιδιαίτερη ένταση σε ένα γεγονός που από μόνο του περιείχε ιδιαίτερη ένταση. Αναφέρθηκαν προηγουμένως οι συνάδελφοι, ξεχωριστές συναντήσεις στα υπουργεία, ελπίδες συναδέλφων ότι μπορεί να διασωθεί το δικό τους ίδρυμα ή ελπίδες συναδέλφων οι οποίες καλλιεργήθηκαν, καλλιεργήθηκαν από τις διοικήσεις των ιδρυμάτων, από συνδικαλιστές, ξέρετε και είναι σχετικά εύκολο να επενδύσεις στην ελπίδα, όταν γύρω σου η κατάσταση είναι απελπιστική, όταν βλέπεις μπροστά σου το φάσμα της απόλυσης. Και θα 'θελα και εδώ να υπάρξει μια κριτική και ,μια αυτοκριτική των ανθρώπων οι οποίοι δημιούργησαν αυτές τις ελπίδες ή κινήθηκαν σε αυτή την κατεύθυνση, τουλάχιστον, αναφέρομαι στους συνδικαλιστές. Υπήρξαν λοιπόν προσωπικές και ιδρυματικές στρατηγικές και αυτό αν θέλετε από μόνο του δημιούργησε πρόβλημα συντονισμού στην ίδια τη λειτουργία και στο πώς θα δράσουμε. Είχαμε ξεχωριστές δράσεις, από, από συνδικάτα πανεπιστημίων, ξεχωριστές αντιλήψεις για το πώς θα πάμε η μία απεργία ξεκινούσε η άλλη έσπαγε! Νομίζω τα θυμάστε όλοι;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφε Πετρόπουλε ολοκλήρωσε, έτσι;. Έχεις ήδη 9 λεπτά, το διπλάσιο χρόνο δηλαδή.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω ολοκληρώσει. Τότε να προχωρήσω. Αφού λοιπόν αποτιμήσαμε ως τέτοια τα προβλήματα και οφείλουμε να δώσουμε λύσεις σε αυτά τα προβλήματα ας πούμε και τα θετικά για να δώσουμε τελοσπάντων μια αισιόδοξη

νότα για την ιστορία του προηγούμενου διαστήματος που αφορά τη μάχη ενάντια στη διαθεσιμότητα και στις απολύσεις και θα έλεγα και την αξιολόγηση που επιτρέψτε μου έχω μια πολύ καλύτερη εικόνα για το πώς διαχειριστήκαμε μέσω της ΑΔΕΔΥ. Τι λοιπόν ήταν αυτό, αυτά, τα οποία έκαναν επιτυχή τον αγώνα μας; Καταρχήν ήταν ότι υπήρξε πρωτοβουλία από τα κάτω, αναφέρθηκε, οι εργαζόμενοι έκαναν κτήμα των αγώνα τους και τον έκαναν γιατί με ιδιαίτερη ένταση γιατί υπήρχε το επιτακτικό του γεγονότος, ξέρετε όταν έχεις να αντιμετωπίσεις την απόλυση βάζεις πολλά πράγματα πίσω και καταλαβαίνεις την ανάγκη στο να βγεις μπροστά και να ξεπεράσεις ζητήματα που φοβόσουν, σκεφτόσουν και μέσα από αυτό το καμίνι που με ξύλινες λέξεις καμιά φορά περιγράφουμε του αγώνα γεννήθηκαν παρουσίες, άνθρωποι, συνδικαλιστές που δεν είχαν προηγούμενη εμπειρία τέτοια. Αυτό που περιέγραψες Κώστα, προηγουμένως ως εύσημα δεν θα το έλεγα έτσι, αλλά βγήκαν άνθρωποι που είναι σήμερα στο συνέδριο και που είναι κέρδος για το συνδικαλιστικό κίνημα κυρίως όμως αυτό που έκανε το κίνημα νικηφόρο, κυρίως αυτό που έκανε το κίνημα νικηφόρο και στην περίπτωση της αξιολόγησης ήταν ότι για πρώτη και για δεύτερη φορά αναφέρομαι στην αξιολόγηση, το συνδικαλιστικό κίνημα κατάφερε να κάνει τα αιτήματά του κεντρικό πολιτικό θέμα. Δεν μπήκαν σε κάποιο περιθώριο έγιναν αντικείμενα της δημόσιας ατζέντας και αυτά έγιναν προφανώς με επιμονή, με εναλλακτικά ρεπερτόρια δράσης, με πειστικότητα στα επιχειρήματα κάνοντας τα ζητήματα αυτά που αφορούσαν εμάς, ζητήματα της κοινωνίας και όταν μπήκαν στο κεντρικό πολιτικό διακύβευμα νομίζω ότι τα πράγματα εκεί ήταν ευκολότερα έτσι ώστε να υπάρχει ένα τέτοιο αποτέλεσμα. Λέω αυτά και κάνω αυτή τη συζήτηση σε ένα απελπιστικά άδειο ας πούμε αμφιθέατρο, γιατί θεωρώ ότι παρόλη την διάθεση αν θέλετε που μπορεί να έχουμε μιας κατατονίας ή μιας απελπισίας ή μιας κούρασης την οποία θεωρώ δικαιολογημένη και ως ένα σημείο κατανοητή, πρέπει να σκεφτούμε συναδέλφισσες και συνάδελφοι το τι θα κάνουμε. Ο κόσμος της εργασίας και η εκπροσώπηση, η συλλογική εκπροσώπηση των δυνάμεων της εργασίας δε συνιστά αναγκαιότητα, δεν συνιστά επιλογή, δεν θα επιλέξουμε αν θα υπάρχουν οργανωμένες δυνάμεις συνεργασίας οι οποίες να προστατεύουν την παρουσία μας και να αντιστρατεύονται τις επιλογές των κυρίαρχων ελίτ. Εκείνο λοιπόν που πρέπει να δούμε και πρέπει να συζητήσουμε και ελπίζω να μπορέσουμε να το κάνουμε και εδώ θα ήτανε πολύ σπουδαία συνεισφορά συναδέλφων οι οποίοι έρχονται για πρώτη φορά εδώ πέρα και βλέπουν αν θέλετε με λιγότερο περιχαρακωμένο τρόπο απ' ότι ενδεχομένως μπορεί να βλέπουμε εμείς είναι να αναζητήσουμε νέους τρόπους, να αναζητήσουμε νέες τακτικές, ένα νέο λόγο ο οποίος να υπερβαίνει τις λογικές, τις αντιλήψεις και τις πρακτικές του παρελθόντος που οδήγησαν σε αυτές τις συνθήκες, ευχαριστώ πολύ Ηλία.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Να 'σαι καλά. Ο συνάδελφος Βαρσαμακίδης. Και ετοιμάζεται η συναδέλφισσα Νίκη Χρονοπούλου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΡΣΑΜΑΚΙΔΗΣ: Καλημέρα σας ονομάζομαι Βαρσαμακίδης Χρήστος και είμαι ο πρόεδρος του συλλόγου του διοικητικού προσωπικού, του Δημοκρίτειου πανεπιστήμιου Θράκης « Βιζυηνός». Ένα πανεπιστήμιο το οποίο επεκτείνεται σε τέσσερις πόλεις: Ξάνθη, Κομοτηνή, Αλεξανδρούπολη και Ορεστιάδα. Είναι η πρώτη μου συμμετοχή σε ένα τέτοιο συνέδριο και μετά λύπης μου άκουσα τον κύριο πρόεδρο ότι δεν είναι και τα καλύτερα συνέδρια, ευελπιστώ το επόμενο να είναι ακόμα καλύτερο. Νέος στο χώρο του συνδικαλισμού και από τις πρώτες ημέρες ακόμα, μόλις ανέλαβα την προεδρεία του συλλόγου, διαπίστωσα μία απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος από τους συναδέλφους μας και γενικότερα από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα απ' το προσωπικό. Θεωρώ ότι ήρθε η ώρα σήμερα και τις μέρες μας συγκεκριμένα να βρούμε μία λύση έτσι ώστε να κάνουμε όλους τους συναδέλφους μας να πιστέψουν στο συνδικαλιστικό κίνημα. Το συνδικαλιστικό κίνημα θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξει τακτική και να γίνει πιο προσιτό προς τους συναδέλφους μας. Περάσαμε πολλές δύσκολες στιγμές από την αρχή της κρίσης, μας πετάξαν λάσπη, μας είπαν ότι ουσιαστικά εμείς φταίμε για την κρίση, μας φέραν αντιμέτωπους με άλλες κοινωνικές ομάδες και φτάσαμε σε σημείο να μην θέλουμε να πούμε ότι δουλεύουμε στο δημόσιο τομέα, ήρθαν οι διαθεσιμότητες, οι αξιολογήσεις και με τη νέα κυβέρνηση, ναι ήρθε η ηρεμία, ο κόσμος άρχισε να δουλεύει καλύτερα γιατί δεν είχε στο μυαλό του τις απολύσεις ή τις αξιολογήσεις αλλά αυτό που έμεινε είναι ο διχασμός, θυμάστε ό,τι κυρίως με τις αξιολογήσεις σε κάθε γραφείο και το έζησα κι εγώ με συναδέλφους ο ένας δεν ήθελε να πει καλημέρα τον άλλον, διότι οι αξιολογήσεις, ναι θα το πω ήταν ακόμα μια αφορμή για να γίνουμε πάλι κάποιοι πελάτες στα γραφεία των βουλευτών, δεν θα ξεχάσω ότι εμένα με αξιολόγησε άνθρωπος ο οποίος δεν με έχει δει ποτέ, πήρε την έκθεση του προϊσταμένου, δεν με έχει δει ποτέ. Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που συζητήσαμε πριν και θα πρέπει να απασχολήσει και την ομοσπονδία στο επόμενο καινούργιο συμβούλιο, λάβαμε απόφαση για τροποποίηση του καταστατικού να μπουνε, να έχουν δικαίωμα εγγραφής στους συλλόγους μας και οι συνάδελφοι οι οποίοι εργάζονται με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Παρόλα αυτά διαπιστώνω το βλέπω και σήμερα, ότι πολλοί συνάδελφοι που είναι μόνιμοι, είτε αορίστου χρόνου δεν είναι γραμμένοι στους συλλόγους τους. Αυτό πρέπει αγαπητοί συνάδελφοι πρέπει να μας προβληματίσει. Γιατί γίνεται αυτό τι συμβαίνει; Εμείς σαν πανεπιστήμιο, έχω τη χαρά να πω ναι εμείς όλοι συνάδελφοι, μόνιμοι και διοικητικοί είναι όλοι εγγεγραμμένοι στους συλλόγους. Αλλά βλέπω απουσία πολλών ιδρυμάτων. Για πιο λόγο υπάρχει τι φταίει; Που φταίει η ομοσπονδία, που φταίνει οι σύλλογοι και δεν μπορούν να προσελκύσουν αυτούς τους συναδέλφους, να τους ρωτήσουμε, να μας πούνε τις απόψεις τους. Και επίσης δεν θα μακρηγορήσω, υπάρχει το ζήτημα των ΕΤΕΠ το οποίο είναι έτσι λίγο σημαντικό και θα 'θελα να θέσω τους εξής προβληματισμούς. Με το νόμο Παυλόπουλου, γίναν αορίστου χρόνου, θα βάλω ένα νούμερο για παράδειγμα σ' ένα ίδρυμα 100 άνθρωποι, οι 70 όντως παρείχαν διοικητική υποστήριξη ήταν στα γραφεία και οι 30 ήταν εργαστηριακό

προσωπικό. Όταν γίνουν αορίστου χρόνου όλοι, και οι 100 και οι 70 και οι 30 που ήταν στα εργαστήρια, πλέον φαινόταν ως διοικητικό προσωπικό και στα στατιστικά που ζητούσαν τα υπουργεία λέγαμε ότι έχουμε 100 διοικητικούς ενώ στην ουσία ήμασταν 70. Τώρα τι γίνεται, εγώ το εκλαμβάνω αυτό ως ένα νέο πελατειακό σύστημα. Γιατί, με τη μετατροπή του διοικητικού μας σε ΕΤΕΠ οι 30 που δεν καν πάτησαν καν στις διοικητικές υπηρεσίες τους θα γίνουν ΕΤΕΠ φαίνονταν διοικητικοί και θα γίνουν ΕΤΕΠ, αλλά θα πάρουν και πολλούς διοικητικούς ,όντως διοικητικούς από τις υπηρεσίες και θα τους κάνουν, θα γίνουν ΕΤΕΠ με αποτέλεσμα θα γίνει μία αποδυνάμωση των διοικητικών υπηρεσιών εκ των έσω, τελειώνω, αυτό που θέλω να θέσω ως ερώτημα και κυρίως αυτό θα γίνει πολύ έντονο στα περιφερειακά πανεπιστήμια, όπου εκεί όπως και το δικό μου όπως είπα και του Αιγαίου και άλλα πανεπιστήμια και ΤΕΙ, συγνώμη που δεν αναφέρω και τα ΤΕΙ, επεκτείνονται σε διάφορες πόλεις, θα γίνει μια ανακατανομή του προσωπικού. Δηλαδή θα πει η διοίκηση ότι, στην Ορεστιάδα έχουμε πέντε άτομα, στη Κομοτηνή έχουμε ένα λόγο της μετατροπής αυτών, θα πρέπει να έρθει υπάλληλος από την Ορεστιάδα στην Κομοτηνή 250 χιλιόμετρα, δρόμος, άρα μετακόμιση, ξεσπίτωμα και γι' αυτό θα έλεγα η ομοσπονδία στο νέο συμβούλιο, θα ήθελα να προτείνω να σκύψει πάνω σε αυτό το πρόβλημα να διασφαλίσει κατά κάποιο τρόπο αυτές τις μετακινήσεις, έτσι ώστε να μην θιχτούν συνάδελφοι, από αυτή τη μετατροπή των ΕΤΕΠ. Εγώ το θεωρώ αυτό, το βλέπω και ως πελατειακό σύστημα πλέον, μια νέα μορφή πελατειακού συστήματος στη μετατροπή αυτή των διοικητικών σε ΕΤΕΠ, σας ευχαριστώ πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ η συναδέλφισσα Νίκη Χρονοπούλου και να ετοιμάζεται συναδέλφισσα η Ντορέτα .

ΝΙΚΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ: Χρονοπούλου Νίκη από το Γεωπονικό πανεπιστήμιο, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της αγωνιστικής συνεργασίας. Συνάδελφοι, μετά από τρία χρόνια, βρισκόμαστε ξανά στο συνέδριο της ομοσπονδίας και αυτά τα τρία χρόνια έχουμε να πούμε ότι χαρακτηρίστηκαν από σημαντικές ανατροπές στα δικαιώματά μας, από χειροτέρευση της καθημερινότητάς μας. Σύμφωνα με τα στοιχεία για την ανεργία με το ύψος των μισθών και των απωλειών που είχαν οι εργαζόμενοι τα χρόνια της κρίσης, το τσεκούρωμα των συντάξεων και των επιδομάτων, τις υποβαθμισμένες παροχές σε υγεία και παιδεία και κοινωνική προστασία, τις εργασιακές σχέσεις λάστιχο, το σφοδρότατο πλήγμα στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα, μπορούμε να πούμε πως οι συνολικές απώλειες στο βιοτικό μας επίπεδο, φτάνουν ή προσεγγίζουν το 50%. Τα ίδια μέτρα παίρνονται και σε κλάδους αλλά και σε άλλες χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης που δεν υπάρχει οικονομική κρίση σε χώρες με θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης όπως η Γαλλία και η Ιταλία ή ακόμα και η Γερμανία που αποτελεί την ατμομηχανή της Ευρωπαϊκής ένωσης όπου εκατομμύρια εργαζόμενοι δουλεύουν με μισθό 400 €. Αυτό είναι το λεγόμενο ευρωπαϊκό κεκτημένο, να μην υπάρχουν κεκτημένα εργασιακά δικαιώματα. Η κρίση αξιοποιήθηκε για σημαντικές αλλαγές και στη δημόσια

διοίκηση. Με μια σειρά νομοθετικών ρυθμίσεων, οι προηγούμενες και η τωρινή κυβέρνηση προχωρούν ακάθεκτα στο στόχο ενός πιο επιτελικού κράτους, περισσότερο προσαρμοσμένου στις ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας. Πέρα από το νέο μισθολόγιο έρχεται προς εφαρμογή από 1-1-2017 και ο νόμος της αξιολόγησης για τον οποίο ένα μπορούμε να πούμε με σιγουριά όπως ομολόγησαν και οι ίδιοι που το ψηφίσανε. Η δημόσια διοίκηση οφείλει εκ του συντάγματος να διευκολύνει την ιδιωτική πρωτοβουλία λέει, στο πλαίσιο των νόμων και της εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος, τώρα πως εννοεί η κυβέρνηση το δημόσιο συμφέρον, σίγουρα δεν έχει να κάνει με την ικανοποίηση των διευρυμένων αναγκών μας, με τη παροχή ποιοτικών, κοινωνικών υπηρεσιών ή την εξάλειψη των αιτιών που οδηγούν στην υποβάθμιση των υπηρεσιών αυτών και δεν επιδιώκει σε καμία περίπτωση να μας κάνει καλύτερους ή να αναβαθμίσει τις δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες. Μιλάει για στοχοθεσία. Ο υπάλληλος θα αξιολογείται τόσο για τους στόχους που τέθηκαν, όσο και για το πόσο συνέβαλε στην επίτευξή τους, πως θα κρίνονται τα στελέχη και οι υπάλληλοι δηλαδή; δεν θα κρίνονται με το αν προσπαθούν ή αν μάλλον αν προωθούν γρήγορα και με επιτυχία στους κυβερνητικούς σχεδιασμούς; Και βέβαια είναι αποκαλυπτική και η τοποθέτηση του Βερναρδάκη όταν συζητιόταν στη βουλή το νομοσχέδιο που τώρα είναι νόμος ότι στο νέο μισθολόγιο περιλαμβάνονται μελλοντικές προβλέψεις για τη σύνδεση της αξιολόγησης με μια ταχύτερη μισθολογική εξέλιξη ή και με μια βαθμολογική εξέλιξη. Δεν είναι τιμωρητικού χαρακτήρα αυτός ο νέος νόμος; Τίποτα, εμείς λέμε ότι τίποτα δεν έχει να ζηλέψει αυτός ο νόμος από την αξιολόγηση του Μητσοτάκη αφού διατηρεί όλο το προηγούμενο αντιδραστικό πλαίσιο. Και ας μην βιαστούμε να πανηγυρίσουμε συνάδελφοι για τη κατάργηση των ποσοστώσεων γιατί σαφή απάντηση δεν πήραμε σχετικά με το τι πρόκειται να κάνει η κυβέρνηση με τους ανεπαρκείς δημόσιους υπαλλήλους. Με γρήγορους ρυθμούς προχωρά και η παράδοση των κρατικών υποδομών σε ιδιώτες. Η προώθηση αναδιαρθρώσεων, η προώθηση των αναδιαρθρώσεων και της εμπορευματικής λειτουργίας των κρατικών επιχειρήσεων με έναν και μόνο στόχο βέβαια, με ένα και μόνο στόχο βέβαια. Φαίνεται ότι αυτή η κυβέρνηση, όχι αποδέχεται το σύνολο των ιδιωτικοποιήσεων των προηγούμενων, όχι μόνο αποδέχεται το σύνολο των ιδιωτικοποιήσεων των προηγούμενων αλλά κλιμακώνει περαιτέρω τη πολιτική αυτή. Και ούτε καν χρειάστηκε να περάσουν πάνω από το πτώμα του κυρίου Τσίπρα σύμφωνα με αυτά που δήλωνε προεκλογικά. Κυριολεκτικά συνάδελφοι, το νομοθετικό έργο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ έρχεται να αποτελειώσει τα ερείπια που άφησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Σ' αυτό το πνεύμα κινείται εξάλλου και όλο το νομοθετικό οπλοστάσιο των τελευταίων χρόνων και για την ανώτατη εκπαίδευση, το οποίο διατηρεί και εφαρμόζει η συγκυβέρνηση αυτή αλλά και τα όσα καινούργια νομοσχέδια παίρνουν το φως της δημοσιότητας των τελευταίων χρόνων. Η καθημερινότητα που ζούμε και στα εκπαιδευτικά ιδρύματα τελευταία χρόνια έγινε γνωστή μειώνεται περαιτέρω η ήδη πετσοκομμένη κρατική χρηματοδότηση. Μιλάμε

για 80% μείωση του προϋπολογισμού τα τελευταία 6 χρόνια. Διατηρούνται και επεκτείνονται οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, οι συμβάσεις έργου, τα μπλοκάκια τα γνωστά, χωρίς δικαιώματα, παραδίδονται εργασίες σε εργολάβους, οι ελλείψεις σε διοικητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό είναι τεράστιες και προσπαθούμε να τις καλύψουμε με μετακινήσεις από τον έναν κλάδο στον άλλον και σχεδιάζονται και νέες συγχωνεύσεις τμημάτων. Αυτή τη πραγματικότητα όμως, δεν θέλει να την αλλάξει ούτε αυτή η κυβέρνηση, και αυτή τις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ πλάσσουν, κατευθύνσεις που λένε, ότι πρέπει να υπάρχει περιορισμένη μη κρατική χρηματοδότηση και επιμερισμός κόστους για συμπλήρωση κρατικών επιχορηγήσεων. Κατευθύνσεις που κάνουν ευθέως λόγο για διαφοροποίηση της χρηματοδότησης των προγραμμάτων σπουδών με βάση την αποτίμησή τους, με το αν δηλαδή ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Η εξέλιξη αυτή βέβαια όπως έχουμε δει και στο παρελθόν ανοίγει τους ασκούς του Αιόλου για κλείσιμο τμημάτων αλλά και για απαξίωση τμημάτων που θα αφήνονται στη μοίρα τους επειδή δεν θα καλύπτουν τις υπάρχουσες προϋποθέσεις. Η κυβέρνηση λοιπόν συμφωνεί και προωθεί εκτός από τα ιδιωτικά κολέγια και το πανεπιστήμιο ΑΕ που προωθούσαν κατά γράμμα και οι προηγούμενοι. Συμπληρώνουν τα κομμάτια του παζλ μιας ανώτατης εκπαίδευσης που προσαρμόζεται πλήρως στις ανάγκες της αγοράς που συνδέει όλο και βαθύτερα τα ιδρύματα με τις επιχειρήσεις και αυτό το πανεπιστήμιο συνάδελφοι, είναι το πανεπιστήμιο που έχει παραδώσει στους εργολάβους κάθε πτυχή της φοιτητικής μέριμνας που κλείνει τη στρόφιγγα της κρατικής χρηματοδότησης που κουρεύει τα αποθεματικά των ιδρυμάτων για να μπορεί να δίνει φοροαπαλλαγές και ζεστό χρήμα σε μεγάλες εταιρείες. Είναι το πανεπιστήμιο που έχει αποψιλωθεί κυριολεκτικά από προσωπικό, από υποδομές από σύγχρονο εξοπλισμό και αντ' αυτού η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ επιλέγει να έχει ένα ελάχιστο δυναμικό που περιφέρει από θέση σε θέση και από ίδρυμα σε ίδρυμα για να μπαλώνει στην κυριολεξία τρύπες στη διδασκαλία, στα εργαστήρια, στην έρευνα. Είναι τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ όπου οι εστίες δεν επαρκούν ούτε για το 10% των αιτήσεων, σε κάποιες περιοχές μάλιστα δεν υπάρχουν και καθόλου. Τα βιβλία και τα αναλώσιμα είναι πολλές φορές είναι πολλές πανάκριβα, καθηγητές δεν υπάρχουν για πολλά μαθήματα και ιδιαίτερα και στα ΤΕΙ και έτσι ολόκληρα μαθήματα βγαίνουν χωρίς πολύ βασάνισμα από τα προγράμματα σπουδών μιας και δεν υπάρχει και κανένας να τα διδάξει. Με απλά λόγια, προφανώς δεν τους ενδιαφέρει, ποιες είναι οι πραγματικές μορφωτικές ανάγκες των παιδιών μας, πώς θα αξιοποιηθούν τα αποτελέσματα της έρευνας και της επιστήμης για την βελτίωση του βιοτικού μας επιπέδου της ποιότητας της ζωής μας. Με όσες κορόνες και αν υπερασπιστούν το δημόσιο πανεπιστήμιο, η αλήθεια είναι ότι υπερασπίζονται ένα πανεπιστήμιο, αυτό που θα προωθεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου και την ανάγκη του να συνδέονται τα πανεπιστήμια, τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, εντονότερα και αμεσότερα με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις δουλεύοντας και άμεσα για αυτές. Όμως συνάδελφοι για μας η παιδεία δεν είναι εμπόρευμα. Πρέπει να παρέχεται με

ευθύνη του κράτους, να είναι δημόσια αποκλειστικά για όλους, με κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε όλες δομές εκπαίδευσης και παροχής της σύμφωνα με τις ανάγκες των νέων. Το παράδειγμα, επειδή πολύς λόγος γίνεται για τα ευρωπαϊκά κεκτημένα κ.τ.λ., το παράδειγμα της μεγάλης Βρετανίας είναι χαρακτηριστικό, σύμφωνα με το νομοσχέδιο για την έρευνα η επίτευξη των στόχων της αριστείας στη διδασκαλία, συνδέεται βάσει αξιολογήσεων με τη δυνατότητα αύξησης διδασκτρων κατά αντιστοιχία με το πληθωρισμό. Τα ιδρύματα που θα πιάσουν τους στόχους θα μπορούν να αυξάνουν για τους φοιτητές τους τα δίδακτρα ενώ για εκείνα τα ιδρύματα που αποτυγχάνουν να πιάσουν τους στόχους θεσπίζεται ανώτατο όριο διδασκτρων 9000 λίρες το χρόνο. Συναδέλφισσες, συνάδελφοι όλες αυτές οι εξελίξεις, όσα μας ετοιμάζουν για το επόμενο διάστημα αποδεικνύουν ότι η λεγόμενη δίκαιη ανάπτυξη σε αυτό το σύστημα, απλά δεν μπορεί να υπάρξει και τα νέα μέτρα που φέρνει η κυβέρνηση αποδεικνύουν πως ότι ζητήσουν, οι μεγαλοβιομήχανοι, οι εφοπλιστές και όλο το συνάφι αυτό, γίνεται νόμος του κράτους την επόμενη στιγμή. Οι βέλτιστες πρακτικές και η κανονικότητα που κατακλύζουν το τελευταίο διάστημα της ζωής μας ως νέοι προπαγανδιστικοί όροι δεν είναι ουδέτεροι, είναι το περιτύλιγμα για τη σύγχρονη δουλεία, για τη δουλειά χωρίς δικαιώματα, για τη βέλτιστη εκμετάλλευση, για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, γι' αυτή τη κανονικότητα μιλάνε, αυτήν την κανονικότητα τους τη χαρίζουμε εμείς. Ούτε ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας, ούτε και στον πλούτο που παράγει σήμερα ο εργαζόμενος και στις δυνατότητες που ακόμα υπάρχουν για τη ζωή που μας αξίζει. Βέβαια πρέπει να αναγνωρίσουμε στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ότι αποδεικνύεται ο καλύτερος δυνατός υπηρέτης των επιχειρηματικών ομίλων. Σερβίζουν το τσάκισμα των δικαιωμάτων μας με μπόλικη γαρνιτούρα ψεύτικων ελπίδων για να μας κρατούν παγωμένους σε στάση αναμονής. Θέλουν να φέρουν το κίνημα στα μέτρα των μονοπωλιακών ομίλων για να περάσουν και τα νέα μέτρα που φέρνει, που φέρνουν με όσο το δυνατόν λιγότερες αντιδράσεις. Φτάνουν στο σημείο να ευτελίζουν σύμβολα, ανθρώπους και αγώνες για να προωθούν αυτή τη πολιτική χωρίς να ανοίγει ούτε μύτη. Η πείρα και από τους αγώνες μας αυτά τα χρόνια και από την διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ επιβεβαιώνει ότι η ουσία της εφαρμοζόμενης πολιτικής είναι δεδομένη, με βάση τις στρατηγικές ανάγκες και επιλογές των μονοπωλιακών ομίλων, γι' αυτό και κάθε κυβέρνηση που υπηρετεί την καπιταλιστική ανάπτυξη, προωθούσε, προωθεί και θα προωθεί τέτοια μέτρα, για αυτό και είναι πολιτική αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι μπορεί να αλλάξει τον κόσμο ψηφίζοντας άλλη κυβέρνηση. Συναδέλφισσες, συνάδελφοι και επειδή το ζήτημα φαίνεται ότι απασχόλησε και απασχολεί και εμάς μας απασχολεί σοβαρά, αυτό το κλίμα απογοήτευσης, αποστράτευσης που συναντάμε στα σωματεία, ότι δεν αλλάζει τίποτα, ότι οι αγώνες δεν έχουν αποτελέσματα το οποίο εντάθηκε ακόμα περισσότερο και μετά τον σημαντικό αγώνα που δόθηκε για τις διαθεσιμότητες. Η κατάσταση αυτή θεωρούμε ότι έχει να κάνει, πως το λένε, για ένα σημαντικό, κατά ένα σημαντικό κομμάτι της, και με τη στάση των διαφόρων συνδικαλιστικών

δυνάμεων, που διαχρονικά καλλιέργησαν αυταπάτες για τις δυνατότητες αυτού του συστήματος να λειτουργήσει προς όφελός μας, που μιλούσαν και μιλούν για το κοινωνικό πρόσωπο της Ευρωπαϊκής ένωσης, που αντί να μας ζητούν συμμαχίες μεταξύ αυτών που έχουμε κοινά συμφέροντα, αναζητούσαν τις συμμαχίες της εκάστοτε τις διοικήσεις ιδρυμάτων σε υπουργούς και τα λοιπά, ενώ σημαντικές ευθύνες έχουνε και όσοι συνέβαλαν στην αντίληψη πως η ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση θα είναι θετικό βήμα, που στήριξαν τις διαπραγματεύσεις προσδοκώντας σε κόκκινες γραμμές. Μπορεί το συνδικαλιστικό κίνημα, το κίνημα των εργαζομένων να μην συζητάει, να μην τοποθετείται σχετικά με το ποιος είναι πραγματικά υπεύθυνος για την κατάσταση που βιώνουν οι εργαζόμενοι; ποιος είναι ο χαρακτήρας όλων αυτών των εξελίξεων που έχουν άμεση επίπτωση στη ζωή μας; μπορεί αλήθεια κάποιος να παλέψει με καλυμμένα τα μάτια; Όχι συνάδελφοι, δεν μπορεί ένας εργαζόμενος να συμμετέχει στα συνδικαλιστικά του όργανα, να ακινητοποιείται να δείχνει αντοχή στις πιέσεις να μη συμβιβάζεται με τα λιγότερα αν δεν κατανοεί ότι όσα βιώνει δεν είναι,.. συνγνώμη το μικρόφωνο, ότι όσα βιώνει δεν είναι λοξοδρόμηση, δεν μεταλλάχθηκε η κυβέρνηση ή δεν ξέρω εγώ τι άλλο. Αν θεωρεί δηλαδή ότι μία οποιαδήποτε κυβερνητική εναλλαγή μπορεί να αποτελέσει λύση στα προβλήματά του, γιατί όποια κυβέρνηση και να βρίσκεται στο τιμόνι με οποιοδήποτε πρόσημο εντός αυτού του συστήματος, η πλευρά που διαλέγει είναι αυτή της υπεράσπισης των συμφερόντων των μονοπωλιακών ομίλων. Σε συμπόρευση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Δ.Ν.Τ. και όλους τους κατά καιρούς συμμάχους που προκύπτουν, ρίχνουν όλες τους τις δυνάμεις στο κοινό στόχο του τσακίσματος των δικαιωμάτων μας για την εξασφάλιση της απρόσκοπτης κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων και σε συνθήκες κρίσης αλλά και σε συνθήκες ανάκαμψης. Αυτοί έχουν διαλέξει πλευρά, είναι απέναντι μας. Αυτά τα ζητήματα μπορούμε να μην τα συζητάμε με τους εργαζόμενους; Το κίνημα δεν μπορεί να αξιοποιείται σαν σκαλοπάτι για να ανεβοκατεβαίνουν κυβερνήσεις είναι ή τουλάχιστον θα πρέπει να είναι για εμάς σαφές το εξής το οποίο προκύπτει και από την ίδια την πείρα μας ότι η ικανοποίηση των αναγκών μας είναι ασυμβίβαστη με αυτή την εξουσία. Εμείς με αυτούς δεν μπορούμε να έχουμε κοινούς στόχους, δεν μπορούμε να συμπορευτούμε, δεν μπορούμε να μοιραστούμε δίκαια τα οφέλη της ανάπτυξης. Σε αυτό το σύστημα δεν μπορούμε να περιμένουμε να αποκτήσει κοινωνικό πρόσωπο η Ευρωπαϊκή Ένωση ή να αναδιανεμηθεί ο παραγόμενος πλούτος υπέρ των εργαζομένων και του λαού. Οι δικές μας ανάγκες για αξιοπρεπή ζωή, το μέλλον των παιδιών μας, πνίγονται από τους στόχους των βιομηχάνων, των εφοπλιστών, των τραπεζιτών, για ανταγωνιστικότητα, κερδοφορία, ανάκαμψη των κερδών. Σε αυτούς δίνεται ζεστό χρήμα στο χέρι, φοροαπαλλαγές, αναπτυξιακοί νόμοι και δώρα και σε μας δίνουν ακάλυπτες επιταγές, ψίχουλα φτωχοκομείου και τα γεμιστά της Φωτίου. Συναδέλφισσες, συνάδελφοι όσο δύσκολη και αν φαίνεται η κατάσταση, πολλά μπορούν να συμβούν αν αποφασίσουμε να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας, αν αποφασίσουμε να δείξουμε τη δύναμή μας. Το κίνημα μπορεί και

πρέπει να ανασυνταχθεί, να γίνει πιο ρωμαλέο, πιο ανθεκτικό, πιο δυνατό, να θέσει σε αμφισβήτηση την κυριαρχία τους (φωνές εκτός μικροφώνου) τρεις σειρές.. (φωνές εκτός μικροφώνου). Ναι, ωραία. Το κίνημα λοιπόν μπορεί και πρέπει να ανασυνταχθεί να γίνει πιο δυνατό, πιο ρωμαλέο, πιο ανθεκτικό, να θέσει σε αμφισβήτηση την κυριαρχία τους και να δημιουργήσει τη προοπτική για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης που θα υπηρετεί τις δικές μας ανάγκες και αυτό απαιτεί αλλαγή πλεύσης και αυτό απαιτεί αλλαγή συσχετισμών. Συνεχίζουμε τον αγώνα μας πιο αποφασιστικά, με περισσότερη επιμονή, ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας, απαιτεί ένα ριζικά διαφορετικό δρόμο, απαιτεί μια άλλη κοινωνία και αυτή δεν θα τη φέρει καμιά κυβέρνηση με κανένα πρόσημο. Αυτή θα τη φέρει η πάλη των εργαζομένων (χειροκροτήματα).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ. Η συναδέλφισσα η Ντορρέτα και να ετοιμάζεται ο συνάδελφος Βασιλάκης.

ΝΤΟΡΕΤΑ ΡΙΖΟΥ: Αν μου δημιουργείται ένα συναίσθημα ότι άντε να τα πούμε να τελειώσουμε, να τελειώσουμε να τα ψηφίσουμε και να φύγουμε να γυρίσουμε στο σπιτάκι μας, άμα πάω πιο κοντά τη βάψατε, ναι (γέλια..). Λοιπόν, θα πω κι εγώ τις δικές μου σκέψεις για όλο αυτό το διάστημα που ζήσαμε και θα ξεκινήσω με τα καλά, με κάποιες τοποθετήσεις συναδέλφων που βγάλαν αγωνία, που βγάλαν ειλικρίνεια, με την τοποθέτηση του συνάδελφου από το Αιγαίο που μίλησε για τους πρόσφυγες και που δεν μπορεί αυτό το συνέδριο μέσα στις αποφάσεις του, να μην έχει αποφάσεις και για το προσφυγικό, όμως έχουμε και το πρόγραμμα δράσης αν καταφέρουμε να φτάσουμε μέχρι εκεί και δεν έχουμε φύγει όλοι. Θα ξεκινήσω από τη προσπάθεια του Σάββα για να του ανταποδώσω το κομπλιμέντο, για μία εισήγηση η οποία και αντικαπιταλισμό περιλαμβάνει και Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνει αλλά θέλω να πω και το εξής: Ότι θα πρέπει να δούμε πως βρισκόμαστε εδώ και κάπως μου βγήκε από κάποιους συναδέλφους, ας μου επιτραπεί από τους κυβερνητικούς κύρια, ότι τα ζητήματα ας πούμε έχουμε να κάνουμε με ψυχολογικούς όρους, διοικητικούς όρους, η απεργία μας και το όλο θέμα είναι ότι αν τα λύσουμε αυτά θα μπορέσει ξανά το κίνημα να ξανανέβει, δεν είναι έτσι τα πράγματα συνάδελφοι. Ούτε με ψυχολογικούς, ούτε με διοικητικούς όρους γίνονται, γίνεται με όρους πολιτικούς και βαθύτατα ταξικούς και ο συμπιεσμένος πολιτικός χρόνος που ζήσαμε τα τρία τελευταία χρόνια και ο εφιάλτης που θα ζήσουμε μετά, έχει αιτίες, έχει ονόματα, δεν υπάρχει στην εισήγηση συνάδελφοι στο πρώτο μέρος το πολιτικό, βγάζοντας έξω τα κομπλιμέντα που έκανα, δεν υπάρχει, ποιος είναι δηλαδή, δεν είχαμε κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Δεν είχαμε κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας; Κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή Νέας Δημοκρατίας; Δεν έχουμε ΣΥΡΙΖΑ τώρα; Ξέρετε τι κάνει αυτό το πράγμα; Μας απομακρύνει και από το γεγονός του ότι ακριβώς αυτές οι παρατάξεις, ήτανε αυτές που διοικούσαν την ομοσπονδία. Αυτές που οι διευθυντάδες τους, φέρναν τους συναδέλφους παντρώνες από τα προηγούμενα συνέδρια και τους βάζανε να κάθονται σε μία καρέκλα μέχρι τη στιγμή που θα ψηφίζανε και θα βγάζανε

αυτές τις ομοσπονδίες. Αυτές ήτανε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Νέα Δημοκρατία και τώρα ξανά ο καινούργιος κυβερνητικός συνδικαλισμός. Δεν πρέπει να πάρουμε θέση απέναντι σ' αυτόν και πραγματικά χειροκροτώ την απόφαση της αλλαγής του καταστατικού σε σχέση με αυτό. Πηγαίνοντας στην απεργία συνάδελφοι. Η απεργία δεν ήταν ένα διοικητικό ακόμα εργαλείο ή ακόμα ένα ψυχολογικό όσο κι αν μας έδωσε στιγμές ανάτασης που πραγματικά είναι εφόδιο για το μέλλον. Η απεργία ήρθε σαν αποτέλεσμα και οι συμμαχίες που είχαμε, στους μεγάλους αγώνες που δόθηκαν ενάντια στο άρθρο 16 μέσα στα πανεπιστήμια, στους μεγάλους αγώνες που έδινε η κοινωνία στους δρόμους εκείνο το διάστημα και μετά, στους αγώνες για την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου μαζί με τους φοιτητές, μαζί με όσους πανεπιστημιακούς δασκάλους σέβονταν εν πάση περιπτώσει και το ρόλο τους μέσα στο πανεπιστήμιο και μέσα στο κίνημα. Και φέρανε οι συμμαχίες αυτές με τους φυσικούς μας συμμάχους μέσα και έξω από το πανεπιστήμιο, δώσαν και τα αποτελέσματα της απεργίας. Όσον αφορά το πανεπιστήμιο στα Γιάννενα, που κράτησε έστω και με λιγοστές δυνάμεις μέχρι το τέλος της απεργίας. Συνάδελφοι, δεν είμαστε μόνοι μας όταν βγαίναμε μέσα στις ορκωμοσίες με τα πανό και μας χειροκροτούσαν οι γονείς, οι γονείς που αύριο τα παιδιά τους θα βγαίνουν στην ανεργία, όταν πηγαίναμε στις εγγραφές που γινότανε χαμός, όλοι το 'χετε ζήσει στα πανεπιστήμια που δώσανε τις μάχες και λέγαν οι γονείς, ρε παιδιά δεν πειράζει τη ταλαιπωρία και εγώ άνεργος είμαι και εμένα το δικό μου το παιδί δεν μπορεί να σπουδάσει. Δεν έβγαине αλλιώς η απεργία συνάδελφοι. Δεν έβγαине η απεργία χωρίς τα σωματεία του ιδιωτικού τομέα που μπήκανε δίπλα μας και δώσαμε τη μάχη αυτή. Χωρίς αυτές τις συμμαχίες, μέσα στην κοινωνία που φτάσανε σε μια νικηφόρα απεργία και συγγνώμη συνάδελφοι, μπορεί και σέβομαι και τη θέση του Ζαχαρία, που μέσα εδώ λέει ότι ήταν αποτέλεσμα της δικιάς μας πάλης αλλά δεν είναι η ίδια αντιμετώπιση από τους συνάδελφους του ΣΥΡΙΖΑ. Στις πόρτες και στα γραφεία, λέγανε ότι μας έφερε ο Τσίπρας ξανά στις δουλειές μας, οι δηλώσεις μπροστά σε κοινό γιατί δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς γιατί στα γραφεία μας γυρίσαμε μόνοι μας και θα συνεχίσουμε να είμαστε βάσει του δικού μας αγώνα. Δεύτερο ζήτημα, τελείωσε η απεργία. Σκέφτεται κανένας τις αυταπάτες όλου αυτού του κόσμου; Τις αυταπάτες ενός κόσμου που θεωρούσε ότι, μια άλλη κυβέρνηση, μια κυβέρνηση της αριστεράς μέσα σε εισαγωγικά, διότι ποτέ δεν υπήρξε ότι θα μπορούσε να αλλάξει ένα πρωί το περήφανο ΟΧΙ του ελληνικού λαού. Τι έλεγε τότε ο κόσμος συνάδελφοι; Όσοι είμαστε στους δρόμους και τότε, έλεγε δεν με νοιάζει, ας φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που μας έφερε; Ας μην πληρώσουμε το χρέος, η ανάταση που υπήρχε μέσα στο λαό και ήταν ταξική η ψήφος του 62% συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Ψήφισαν οι φτωχοί, ψήφισαν οι άνεργοι, ψήφισαν οι συνταξιούχοι και αυτά λέγανε τότε και αυτά είναι τα εργαλεία που θα πρέπει να πούμε στον κόσμο, για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για το διεθνές νομισματικό ταμείο, για τα μικρά βήματα, για τις μικρές ρωγμές που μπορούμε να ανοίξουμε. Αυτές τις ρωγμές που επιθετικά πρέπει να μπορούμε και να πούμε τα θέλουμε όλα, τα θέλουμε όλα και όχι απλώς να

μείνουμε στη δουλειά μας. Διότι είναι πολύ μεγαλύτερο το θέμα, μιλάμε για τις αξιολογήσεις τώρα. Κατά τη γνώμη μας οι αξιολογήσεις είναι ένα και το αυτό, στην ίδια λογική, γαλλικές εταιρείες χρησιμοποιήθηκαν, η task force χρησιμοποιήθηκε, το 15% έκανε πίσω και ο ίδιος ο Μητσοτάκης, ξέρετε τι έχει να γίνει συνάδελφοι, δε ξεκινήσανε ακόμη; Οι αξιολογήσεις, θα πέσει αίμα στα πανεπιστήμια, μαζί με το μισθολογικό και τη μεγάλη ψαλίδα των προϊσταμένων ο άλλος για να χάσει ο διευθυντής, δεν σας πάω στο γενικό διευθυντή, που συζητούσαμε χθες, ε βέβαια αν παίρνει ο άλλος ο σύμβουλος τέσσερα χιλιάρικά, όχι δεν έχουμε τα ίδια συμφέροντα, θα τον σκοτώσω αύριο! διότι δεν μπορώ να πληρώσω τίποτα. Αλλά και με τον ίδιο το διευθυντή, τα πεντακόσια ευρώ του προϊστάμενου των 290 ευρώ ξέρετε τι έχει να γίνει; Και αυτός είναι στόχος, αυτός είναι στόχος, για να μπορέσει να διαλυθεί ότι έχει απομείνει από το δημόσιο. Για να μπορέσει να περάσει καλύτερη η πολιτική. Αν δε δούμε αυτά τα ζητήματα, αν δεν τα βάλουμε μπροστά και σαν πρόταγμα δεν θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε. Θα περιφέρουμε την αδυναμία μας, θα περιφέρουμε την ανασφάλεια και την κατάθλιψή μας, δεν μπορεί να μας φτάνει ότι είμαστε στη δουλειά. Το μήνυμα θα πρέπει να είναι τα θέλουμε όλα και τα θέλουμε όλα αύριο, όχι σε μια άλλη ζωή. Ευχαριστώ (χειροκροτήματα..).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ τη συναδέλφισσα, ήταν και μέσα στα πλαίσια του χρόνου και επειδή γράφτηκαν πάρα πολλοί ομιλητές από εκείνη τη στιγμή που είπαμε να μην κάνουμε διάλειμμα, καλό είναι μετά από δύο ομιλίες που θα μιλήσουν ο συνάδελφος ο Βασιλάκης και ο συνάδελφος ο Παγρής να κάνουμε ένα δεκάλεπτο διάλειμμα και θα μπορούμε στην αίθουσα γιατί είναι αρκετοί ομιλητές και έχουν και άλλοι διάθεση να μιλήσουνε (φωνές εκτός μικροφώνου). Εάν μετά το διάλειμμα προχωρήσουμε κανονικά αυστηρά 15 λεπτά ένα αυστηρό δεκαπεντάλεπτο, μπορούμε άνετα να κλείσουν οι ομιλίες και να προχωρήσουμε στην εκλογή εφορευτικής επιτροπής. Λοιπόν να μιλήσει ο συνάδελφος ο Βασιλάκης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ: Καλημέρα και από μένα συνάδελφοι. Ανέβηκα πιο πολύ εδώ, απλά να γνωριστούμε πιο πολύ με τους συναδέλφους που δεν ήταν στα οχτώ πανεπιστήμια που πληγήκαμε από τις διαθεσιμότητες και είμαι από το πανεπιστήμιο της Πάτρας και αυτή τη στιγμή είμαι πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου. Είχα πάρα πολλά και εγώ να πω, τα περισσότερα από εμάς, από το ψηφοδέλτιό μας, από το συνδυασμός μας, τα είπε ο Κώστας ο Λένης. Θέλω να πω ότι στο πανεπιστήμιο της Πάτρας θα σας πω δύο πράγματα μόνο που θεωρώ ότι ξέχασε ο Κώστας και θα σας πω και μια εικόνα μέσα σε 1 - 2 λεπτά που έχω εγώ, τι γίνεται εδώ στο συνέδριο. Είναι το τρίτο συνέδριο που παρακολουθώ. Θεωρώ κι εγώ όπως είπαν και κάποιοι άλλοι συνάδελφοι ότι δεν βλέπω ζωντάνια, δεν βλέπω κάτι, δεν βλέπω που πάμε. Νομίζω ότι πρέπει όλοι μαζί δεν ξέρω αυτή τη στιγμή, τι εκπροσωπεί ο καθένας, τι κάνει, τι φτιάχνει. Δεν θα ήθελα, προσωπική μου άποψη είναι ότι η ομοσπονδία να λέγεται ότι είναι πράσινη, κίτρινη, κόκκινη, μπλε. Έρχονται, προσωπική μου άποψη είναι αυτή, έρχονται μεγάλα προβλήματα, τα οποία θα τα βρούμε μπροστά μας και η

διαθεσιμότητα θα μας φαίνεται τίποτα. Εάν εμείς δεν είμαστε ενωμένοι, εάν εμείς δεν καθίσουμε να συζητήσουμε να κατεβάσουμε καινούργιες ιδέες από το μυαλό μας, θεωρώ ότι θα αποτύχουμε και θα ξυπνήσουμε μια μέρα και θα έχουμε απολυθεί. Ο Μητσοτάκης όταν έφυγε από εκεί που έφυγε το στικάκι το είχε πάρει μαζί του και όταν επιστρέψει, αν επιστρέψει θα το ξαναβάλει και θα βγάλει τα ονόματα μπροστά. Και δεν θα το πάρουμε και χαμπάρι. Εγώ αυτό βλέπω. Όσο για τους αγώνες των πανεπιστημίων, σέβομαι όλα τα πανεπιστήμια, όχι μόνο τα οχτώ και τα υπόλοιπα που βοήθησαν και δεν ήταν μέσα στα οχτώ. Θέλω όμως να πω ότι ακούστηκε από πολλούς ΕΚΠΑ, ΜΠ και τα λοιπά. Και βέβαια γιατί αυτά είναι τα δύο τα μεγάλα και τα μεγάλα κανάλια είναι στην Αθήνα. Και σίγουρα παίζανε το Ζαχαρία, το Σάββα τον άλφα, το βήτα. Όμως τα τοπικά κανάλια να πω στους πιο πολλούς, ότι η Πάτρα, έδωσε αγώνες να το πω έτσι ανατριχιαστικούς και όχι μόνο από εμάς, αυτή τη στιγμή όχι επειδή εγώ είμαι πρόεδρος, οχτώ μήνες μέσα στη διαθεσιμότητα ήτανε και η Ευσταθία Τσιλίκη. Επίσης να πω, ότι εμείς βάλαμε μπροστά ενώ από 31 Δεκεμβρίου 2013 άρχισαν και σταμάτησαν οι κινητοποιήσεις από τα μεγάλα και από τους λόγους τους οποίους τους ξέρουμε όλοι και δεν θέλω να αναφερθώ, μέχρι και τον Ιούλιο του 14 η Πάτρα έκανε γύρω στις 45 με 50 μέρες απεργία χωρίς να ζητήσει από την ομοσπονδία κάτι, χωρίς να έχει τη κάλυψη της ομοσπονδίας μέχρι και το καλοκαίρι του 14, είχαμε στήσει σκηνές έξω από την πρυτανεία, σκηνές και τροχόσπιτα όπως το ακούτε. Θεωρούσαμε ότι δεν χρυστάμε σε κανέναν και δεν μας χρυστάει και κανένας και γι' αυτό έχουμε μάθει και θα ήθελα να το ακούσει και νομίζω και ο συνάδελφος από δω από τη Θεσσαλία καλά το θυμάμαι; Που είπατε χθες δεν μέφομαι σε κάτι, απλά λέω, ότι έχετε δυσκολίες όπως και άλλα πανεπιστήμια και άλλα πανεπιστήμια ή ΤΕΙ που δεν είναι εδώ αυτή τη στιγμή και νομίζω ότι εξαρτάται από τα διοικητικά συμβούλια, το πως μπορούν να φέρνουν τον κόσμο να τον δυναμώσουν. Κάποιοι μπορεί να είναι κουρασμένοι, δε το λέω για κανέναν μας, αν είναι κουρασμένος να κάτσει σπίτι του, εάν κάποιος έχει δύναμη, όρεξη να είναι εδώ, να προσπαθήσει για τους αγώνες μας. Επίσης, όταν άρχισε η διαθεσιμότητα να ξεχνιέται, ενώ φαινόταν ότι ναι μεν κάτι πάει να γίνει και τα λοιπά, εμείς είχαμε χαθεί σαν πανεπιστήμια. Το πανεπιστήμιο της Πάτρας 4 Ιουνίου 2014, έκανε την πρώτη τηλεδιάσκεψη, ένωσε πάλι τα οχτώ πανεπιστήμια και την ομοσπονδία και απ' ότι βγήκαν τα πρώτα συμπεράσματα, αυτό ήταν ένα πάρα πολύ καλό δείγμα στο ότι ξαναβρεθήκαμε πάλι μαζί και αν το είχαμε κάνει ίσως πολύ νωρίτερα, ίσως να είχαμε λύσει και πολλά προβλήματα πολύ νωρίτερα, να μην συζητήσουμε για Αθήνες που ερχότανε η Πάτρα και δεν έβρισκε κανέναν Αθηναίο ή ένα, δύο, τρεις, πέντε. Αυτά τα 'πε και ο Κώστας ο Λένης, δεν θέλω να κουράσω άλλο το σώμα. Επίσης να πω ότι, για αυτό που πήρε ομόφωνη απόφαση η ομοσπονδία για την ενοποίηση των συλλόγων, συμβασιούχων και μη, η πλειοψηφία του διοικητικού συμβουλίου της Πάτρας έχει πολλούς προβληματισμούς, σεβόμαστε την απόφαση του συνεδρίου και εμείς θα το δούμε και νομίζω δεν είναι ώρα τώρα εδώ να καταθέσω εγώ τους προβληματισμούς τους δικούς μας. Όλοι είναι συνάδελφοι το

γνωρίζουμε άλλα έχουμε πολλούς προβληματισμούς, απλά θέλω να το γνωρίζετε για να μην ακούγονται πράγματα στους διαδρόμους. Και επίσης για την απεργία, μεθαύριο για το δικαστήριο θεωρώ, είπαν κάποιιοι συνάδελφοι ας είναι 24ωρη μόνο για την Αθήνα. Όχι μόνο για την Αθήνα να είναι, για όλους μας, γιατί αφορά όλους μας δεν έχει σημασία, αν λέγεται Σάββας, αν λέγεται Τριγιάζης αν λέγεται όπως λέγεται. Αυτά ευχαριστώ (χειροκροτήματα).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ, ο συνάδελφος ο Μπαγρής και κάνουμε δεκαπεντάλεπτο διάλειμμα αυστηρό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΑΓΡΗΣ: Λοιπόν συνάδελφοι Μπαγρής Βασίλης λέγομαι από το ΕΜΠ Αθήνας. Τώρα ξέρω δε θα σας κουράσω πολύ γιατί αν πλατιάσω λίγο θα με βρίσετε όλοι γιατί έτυχε να είμαι ο τελευταίος τώρα, πάμε για καφέ έτσι; Αλλά θέλω να πω έτσι κάποια πραγματάκια. Ακούστε να δείτε τώρα. Ακούσαμε και από χτες για ΕΤΕΠ, ΕΡΔΙΠ κοιτάξτε να δείτε. Εμείς το πολυτεχνείο, είχαμε μέχρι τώρα δύο συλλόγους έτσι; Ήμασταν διοικητικοί υπάλληλοι αλλά η βλακεία ήταν ότι εδώ και χρόνια, τώρα εγώ δε θα καθίσω να κατηγορήσω, γιατί και να μπω σε λεπτομέρειες γιατί δημιουργήθηκε αυτό το πράγμα για κάποιες καρέκλες που ήθελαν κάποιοι, κάποια χρόνια πριν και το να το άλλο, τώρα αυτά δεν είναι για ένα συνέδριο, δε χρειάζονται. Αυτό με ΕΤΕΠ και ΕΡΔΙΠ εμείς δεν το ξεκινήσαμε σαν πολυτεχνείο Αθήνας μέσα στις διαθεσιμότητες και ξαφνικά μας μπήκε η ιδέα και λέμε Α! κοιτάξτε να δείτε εμείς στο σύλλογο το παλιό που ήμασταν, στο ΙΔΑΧ πάρα πολλοί μέσα, ήταν στα χαρτιά διοικητικοί υπάλληλοι αλλά δουλεύανε σε εργαστήρια, αυτοί ήθελαν οπωσδήποτε και το σωστό έπρεπε να πάνε να αλλάξουν να γίνουν ΕΤΕΠ και ΕΡΔΙΠ. Όταν ήρθαν οι διαθεσιμότητες εμείς το παλεύαμε αυτό χρόνια πριν, δεν το είχαμε καταφέρει με τις διαθεσιμότητες λοιπόν, θα αναφερθώ και για εκεί γιατί ειπώθηκαν διάφορα, κοιτάξτε να δείτε συνάδελφοι, δε ξέρω τώρα, η διαθεσιμότητα ήταν ένα πρωτόγνωρο έτσι πράγμα, το οποίο πιστεύω ότι κανείς από εμάς εδώ μέσα όσο έμπειρος και να 'ναι στο συνδικαλισμό δεν το είχε ζηήσει. Ήταν κάτι πρωτόγνωρο για όλους. Οπότε όταν έχεις να κάνεις με ένα πρωτόγνωρο ας πούμε ζήτημα ,το οποίο δεν είναι απλά για μια θέση για τη δουλειά σου εδώ μιλάνε για ανθρώπινες ζωές για αυτά που βγαίναμε και στα κανάλια και λέγαμε, όταν έχεις να κάνεις με ένα τόσο σοβαρό ζήτημα εννοείται και σε έναν αγώνα, θα υπάρξουν εσωτερικά, τα προβλήματά τους, έτσι; όπως στο κάθε ίδρυμα, γιατί στο δικό μας το ίδρυμα μεταξύ μας δεν τσακωθήκαμε, δεν σκοτωθήκαμε, αλλά για πιο λόγο το κάναμε αυτό συνάδελφοι; Ο καθένας είχε τις απόψεις του. Ωραία για να βγάλουμε κάτι κοινό για να πορευτούμε όλοι μαζί. Το ίδιο που έγινε στο πολυτεχνείο ας πούμε, το ίδιο γινότανε και σε κάθε άλλο πανεπιστήμιο, δε ξέρω τώρα σε τι μορφή ο καθένας, εδώ και μεταξύ μας ας πούμε, θυμάμαι και εγώ σε κάτι τηλεδιασκέψεις, είχαμε σκοτωθεί εντός εισαγωγικών μεταξύ μας, έτσι; αυτό δεν σήμαινε ότι γι' αυτό είχα πει και εγώ ότι χτες μάθαμε πολλά όλοι μας έτσι; ότι και κατά κάποιο τρόπο καταλάβαμε όλοι πολλά πράγματα, ενοποιηθήκαμε, ναι ενοποιηθήκαμε, εγώ θέλω να πιστεύω ότι η επιτυχία που είχαμε

αυτή ας πούμε έτσι; που γυρίσαμε όλοι πίσω ήτανε μια συγκυρία πραγμάτων, ήτανε όλα τα πανεπιστήμια μαζί, είχαμε μαζί μας και άλλους κλάδους, καθηγητές, ο καθένας με τον τρόπο του έτσι; βέβαια σε κάθε κλάδο τον για να μην παρεξηγώ καταλαβαίνετε υπάρχει και ο αντιδραστικός που λέει γιατί να είμαι μαζί τους ή να απολυθούν, το ακούσαμε και αυτό. Πρόσφατα ακούσαμε και δηλώσεις, έτσι; από στέλεχος της κυβέρνησης, δημόσιοι υπάλληλοι λέει τεμπέληδες. Τελοσπάντων μην το επεκτείνουμε τώρα αυτό, είναι απαράδεκτα, σκεφτείτε στον αγώνα μας το τι ακούγαμε έτσι ο καθένας μας, ο κάθε σύλλογος ο καθένας προσωπικά από ΜΜΕ, πρωτοσέλιδα, από εσωτερικά τώρα από κάθε ίδρυμα έβγαине και έλεγε ο καθένας το μακρύ του και το κοντό του ανώνυμη καταγγελία στα ΜΜΕ, εννοείται, ήτανε όχι δύσκολο ήταν δηλαδή κάτι όχι πρωτόγνωρο, αυτό πραγματικά να μην το ξαναπεράσει ποτέ κανένας όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά ποτέ πουθενά. Οπότε γι' αυτό είπα εγώ χτες ας πούμε το ρεζουμέ ναι! Το κύριο, το κύριο ήταν ότι γυρίσαμε πίσω και 'ντάξει ήμασταν όλα τα πανεπιστήμια μαζί με τα καλά και τα κακά μας εντάξει. Ένας πολύχρονος αγώνας έχει τα δικά του. Για ΕΤΕΠ και ΕΡΔΙΠ ναι, έγιναν και λάθη μέσα τσακωθήκαμε, σκοτωθήκαμε εν πάση περιπτώση για μένα το σωστό είναι ναι άνθρωπος, που δουλεύει σε εργαστήριο και μπορεί να γίνει ΕΤΕΠ και ΕΡΔΙΠ να γίνει. Τώρα επειδή και ακούστηκαν και διάφορα. Αν δεν καταφέρουμε εμείς σαν κίνημα να το χτυπήσουμε αυτό ας πούμε, για να μην γίνεται όποιος να 'ναι ΕΤΕΠ, ΕΡΔΙΠ και αποδυναμωθούμε εμείς ας πούμε σαν διοικητικοί. Αν δεν το καταφέρουμε τελικά συνάδελφοι, εγώ έχω και μια πρόταση να βάλω έτσι; Ωραία, μη μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια, πείτε ότι δε το πετύχαμε αυτό τι ωραία κάνουμε τώρα, να ξανασυναντηθούμε να, να, να, να, να μη ξέρουμε τι γίνεται; ή να χάνεται ο αριθμός μας και να αποδυναμωνόμαστε; Εμένα η δική μου πρόταση είναι και μπορούμε να το συζητήσουμε εδώ ή σε άλλο συνέδριο ή δεν ξέρω τώρα τι, είναι μετά εφόσον δεν το καταφέρουμε αυτό να χτυπήσουμε, να ζητήσουμε κενές οργανικές θέσεις ναι, να πληρωθούν, έτσι χτυπάμε και την ανεργία βέβαια θα μου πείτε τώρα, τι εύκολο είναι; Τίποτα δεν είναι εύκολο και τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο, έτσι; Μπορούμε να πολεμήσουμε και προς αυτό το δρόμο. Τώρα δεν θέλω να μπω σε λεπτομέρειες για τη διαθεσιμότητα που είπανε, ναι εννοείται υπήρχαν πολλά προβλήματα το θέμα ποιο είναι, ότι μας βάζανε να τσακωθούμε μεταξύ μας το θυμόσατε αυτό, με τις απογραφές το ένα το άλλο δημιουργήθηκαν κλίκες μέσα γιατί θέλετε να πείτε ότι πριν τις διαθεσιμότητες σε κάθε ίδρυμα δεν υπήρχαν ας πούμε τα πηγαδάκια και οι κλίκες; Απλά με τις διαθεσιμότητες αλλάξανε κάποια πηγαδάκια, μείνανε τα ίδια αλλά με άλλα πρόσωπα εντάξει. Μην το παίρνουμε έτσι αυτό, να πάρουμε το ρεζουμέ ότι ο αγώνας μας είχε επιτυχία ναι, επειδή ήμασταν όλοι μαζί και το θέμα ποιο είναι; Ότι από εδώ και πέρα πρέπει να προσπαθήσουμε αυτό που ειπώθηκαν πριν και σε απεργίες ναι ο κόσμος δεν έρχεται άρα κάτι φταίει, φταίνε όλοι μας από τα πρωτοβάθμιο, δευτεροβάθμιο, τριτοβάθμιο, σωματεία γι' αυτό είμαστε όλοι εδώ να βρίσκουμε λύσεις. Το κάθε σωματείο θα πρέπει να φέρει τον κόσμο του δεν γίνεται να είμαστε τρεις και ο κούκος. Εννοείται για την απεργία και εγώ προτείνω ας

πούμε 24ωρη αλλά για όλους όχι μόνο στην Αθήνα έτσι, πρέπει να είναι ένα ηχηρό μήνυμα για εκείνη την ημέρα για τις 24 του Οκτώβρη. Έτσι ένα μικρό σχόλιο γιατί άκουσα ας πούμε διάφορα που λέγαν αλλιώς το σημερινό ας πούμε συνέδριο δεν έχει επιτυχία και εμένα είναι η πρώτη φορά που έρχομαι σε συνέδριο συνάδελφοι και προσωπική μου γνώμη είναι ότι γιατί δεν έχει επιτυχία, δηλαδή; Γιατί επειδή δεν έχουμε μια αφίσσα πίσω; Τι θέλαμε για να πούμε μετά ότι έχει επιτυχία, σκοτωθήκαμε μεταξύ μας, σταμάτησε λίγο το συνέδριο και πάλι δεν θα έχουμε πρακτικά. Αυτό θέλουμε για να πούμε μετά ότι έχει επιτυχία; Για μένα επιτυχία είναι αυτό το πράγμα που είμαστε εδώ, διαφορικές απόψεις να συζητάμε, με ωραίο τρόπο, αργότερα μπορεί και όχι με πολύ ωραίο τρόπο να υψώσουμε τον τόνο της φωνής. Αυτό δεν είναι επιτυχία αν διαλυθεί δηλαδή που εμείς έχουμε έρθει από Αθήνα, ο άλλος έχει έρθει από Πάτρα, ο άλλος από Κρήτη δεν θα πει μετά αυτός εγώ τι ήρθα εδώ να κάνω να περιμένω να τσακώνονται οι άλλοι και τότε θα ξεκινήσει το συνέδριο για μένα μέχρι στιγμής εντάξει δεν ξέρω έχει επιτυχία. Δεν ξέρω τώρα ο καθένας πως τη φαντάζεται την επιτυχία. Και τελειώνω κλείνω, δύο άλλες προτάσεις που έχω να κάνω είναι, μπορεί να βγει κάτι από αυτό το συνέδριο δηλαδή να βγάλουμε μια σκληρή ανακοίνωση για όλα τα προβλήματα που μας ταλανίζουν όλους μας, έτσι για την υγεία, την παιδεία, όλα αυτά, να πούμε μετά ότι από αυτό το συνέδριο να βγήκε και αυτό από όλους μαζί ανεργία φτώχεια όλα, όλα, όλα αυτά. Και άλλη μια πρόταση, συνάδελφοι όταν τελειώσει αυτό το συνέδριο αυτό που προτείνω είναι όλα τα σωματεία τα πρωτοβάθμια να κοιτάξουμε από τώρα τα οικονομικά μας για το άλλο συνέδριο γιατί, περνάει ο καιρός και μετά πάλι θα έχουμε θέματα. Από τώρα είναι καλό διάστημα ας πούμε τα τρία χρόνια να τα νοικοκυρέψουμε όλοι μας για να 'μαστε 'ντάξει. Τελοσπάντων, αυτά είχα να πω καλό συνέδριο να έχουμε και καλή επιτυχία σε όλους (χειροκροτήματα).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι μετά το διάλειμμα, θα τελειώσουμε τις ομιλίες θα μιλήσει ο πρόεδρος να δώσει τις απαντήσεις και θα προχωρήσουμε σε ψηφοφορία, για την εκλογή εφορευτικής επιτροπής (φωνές εκτός μικροφώνου) και αυτό και αυτό ναί.. (φωνές εκτός μικροφώνου).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Σας ευχαριστούμε που επιστρέψατε έγκαιρα. Να δώσουμε το λόγο στο συνάδελφο τον Ηλιάκη, γιατί έχουμε αρκετούς ομιλητές ακόμη και πρέπει να ολοκληρώσουμε και αυτά τα οποία πρέπει να γίνουν.. εκλογή .. την ψήφιση του διοικητικού απολογισμού και την εκλογή της εφορευτικής επιτροπής. Ο συνάδελφος Ηλιάκης. Σας παρακαλώ κάντε λίγο ησυχία να αρχίσει ο συνάδελφος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΛΙΑΚΗΣ: Καλησπέρα συνάδελφοι ονομάζομαι Αλέξανδρος Ηλιάκης, εργαζομαι στη βιβλιοθήκη του ΕΜΠ. Είμαι και εγώ καινούργιος στο Δ.Σ. έχω μόλις ένα χρόνο και είναι το πρώτο μου συνέδριο της ομοσπονδίας. Ειπώθηκαν πολλά, ειπώθηκαν πολλά για το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, για την απεργία, για αυτά που μας έρχονται. Συνάδελφοι τα ακουμπάμε λίγο επιφανειακά. Έχουνε γίνει πάρα πολλά πράγματα, έχουν γίνει πολλά γεγονότα. Υπάρχουν κατηγορίες, υπάρχουν

ευθύνες που δεν αποδίδονται. Το τι γιατί έγιναν κάποια πράγματα όλο αυτό το χρονικό διάστημα είναι σαφές συνάδελφοι, για εμένα τουλάχιστον και εκφράζω την προσωπική μου γνώμη, γιατί ακολουθούσαμε το ίδιο σύστημα που βασανίζει αυτή τη χώρα επί σειρά δεκαετιών, γιατί το σύστημα έχει αφήσει τόσες τρύπες ανοιχτές που όπως φάνηκε θα τις χρησιμοποιήσει για να κλείσει άλλες. Όπως είπε ο συνάδελφος ο Βασίλης, όντως το Πολυτεχνείο, είχε το μεγαλύτερο αριθμό εργαστηριακών οι οποίοι δούλευαν και ήταν δηλωμένοι ως διοικητικοί. Που είναι η ευθύνη των επί σειρά κυβερνήσεων, που είναι η ευθύνη των εκάστοτε πρυτανικών αρχών, που είναι η ευθύνη των συναδέλφων οι οποίοι δεν επιδίωξαν την αποκατάσταση της ιδιότητάς τους και το είδαμε μπροστά μας πως χρησιμοποιήθηκε από την κυβέρνηση. Έπρεπε οι συγκεκριμένοι άνθρωποι να προσληφθούν ως διοικητικοί; Έπρεπε ή όχι; Έπρεπε να είχαν προσληφθεί εξ αρχής ως εργαστηριακοί γιατί εκεί είναι η ουσία του ζητήματος συνάδελφοι. Το τι έκανε το Πολυτεχνείο το έκανε, το τι έκανε ένα άλλο ίδρυμα το έκανε, το πως έγινε εφόσον το κράτος σου δίνει αυτή τη δυνατότητα, το έχει στο συρτάρι και κάποια στιγμή το εκμεταλλεύεται, εσύ δεν θα το εκμεταλλευτείς; όπως τόσο καιρό οι συνάδελφοι γιατί επέλεγαν να μην γίνονται και τα ξέρουμε όλα αυτά συνάδελφοι, όλοι τα ίδια προβλήματα έχουμε, όλοι τα ίδια περάσαμε, όλοι είχαμε πρόβλημα με τις αυτοαπογραφές, όλοι είχαμε πρόβλημα με τις δηλώσεις των απεργιών, όλοι τσακωθήκαμε. Συνάδελφοι, κυριαρχεί ο φόβος, ο φόβος το 'χω πει πολλές φορές, εδώ και έξι χρόνια σε αυτή τη χώρα κυριαρχεί ο φόβος. Φοβάμαι μη χάσω τη σύνταξη μου, φοβάμαι μη χάσω το μισθό μου, φοβάμαι μη χάσω τη δουλειά μου, αυτό κυριαρχεί, τώρα στα πανεπιστήμιά μας κυριαρχεί ο θυμός, η οργή, για συνάδελφους που έκαναν ότι έκαναν, για μεταξύ των πανεπιστημίων που έκαναν ότι έκαναν, θα ασχολούμαστε με αυτό ακόμα συνάδελφοι; τρία χρόνια μετά; δεν το λύσαμε εκείνη στιγμή θα το λύσουμε τώρα; Που ανοίγουν και άλλες πόρτες, που έρχεται μια αξιολόγηση που θα τα σαρώσει όλα; Ας είμαστε έτοιμοι για αυτό που έρχεται, συνάδελφοι γιατί το 13 που έρχεται θα μας φαίνεται σε λίγο καιρό ένα παιχνιδάκι. Οι τρύπες υπάρχουν, οι τρύπες είναι ορθάνοιχτες, κερκόπορτες, μπαλκονόπορτες, υπόγεια, σοφίτες, θεμέλια είναι όλα ανοιχτά έτσι όπως είναι το σύστημα. Εγώ συνάδελφοι μπήκα με ΑΣΕΠ το 2005, όταν με ρωτάγανε στη διαθεσιμότητα πόσα είναι τα μόριά μου, δεν κάθισα, με συγχωρείτε να τα μετρήσω, εγώ ήξερα, εγώ ήξερα, δεν μπήκα στη διαδικασία καν να τα μετρήσω, δεν μπήκα καν στη διαδικασία αυτοαπογραφής, αυτά για μένα είναι βλακείες που ενισχύουν το φόβο, τη διχόνοια και όπως αποδείχτηκε τη διάσπαση, γιατί διασπαστήκαμε πολλές φορές με ευθύνη πολλών ή θα αρχίσουμε να ονοματίζουμε και να καταγγέλλουμε επίσημα το λέω και στο σύλλογό μου, όποιος έχει κάτι να πει ας το πει επίσημα! Αυτός έκανε εκείνο, ας το καταγγείλει στο όργανό του, στη Γενική Συνέλευση, στο Δ.Σ. με ονόματα και αποδείξεις συνάδελφοι. Το ότι δε μου αρέσει εμένα ο Χ,Ψ,Ω δεν μου λέει κάτι συνάδελφοι, ας αποδείξει κάτι, ας το πει, ας έχει την ευθύνη των λόγων του και των πράξεων του, ας πάρει κάποιος την ευθύνη να πει κάτι, να μιλήσει, ανοιχτά με ονόματα και καταστάσεις. Συνάδελφοι, το τι κάνουν

οι καθηγητές και οι φοιτητές θα μου επιτρέψετε το έχω πει πολλές φορές, εμάς γιατί θα έπρεπε να μας κόφτει; Έχουμε τα ίδια συμφέροντα; Θα πρέπει να βασιζόμαστε στην υποστήριξη των φοιτητών και των καθηγητών για το τι θα κάνουμε εμείς; Αν πρέπει να μας γλιτώνουν οι φοιτητές με τις καταλήψεις τους; Θα πρέπει να γλύφουμε τη διοίκηση για να είναι μαζί μας όποτε τη συμφέρει θα είναι μαζί μας, οπότε δεν τη συμφέρει δεν θα είναι μαζί μας. Άλλη είναι η διοίκηση άλλο ο συνδικαλισμός άλλο το τέτοιο και συνάδελφοι αντί να είμαστε θα πω ένα δικό μου αντί να είμαστε κάποιοι συνάδελφοι ευχαριστημένοι που μετά από τόσα χρόνια γύρισαν στη δουλειά τους, εγώ συνάδελφοι δεν βλέπω ευχαρίστηση, βλέπω εγκατάλειψη.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφε ολοκλήρωσε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΛΙΑΚΗΣ: Τελειώνω, ας ξυπνήσουμε λίγο συνάδελφοι τώρα αρχίσαμε, έξι χρόνια είναι λίγα; Αυτό έχω να πω.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ το συνάδελφο να έρχεται ο συνάδελφος Θεωδωρής Χατζηπαύλου και να ετοιμάζεται ο συνάδελφος Παλαιοχωρλίδης Ηλίας.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ: Καλημέρα συνάδελφοι, συναδέλφισσες, είναι η πρώτη φορά που μιλάω στο συνέδριο, είμαι μέλος του διοικητικού συμβουλίου του πανεπιστημίου Αθηνών. Εγώ θα πω δυο τρία πράγματα, δεν ήταν να μιλήσω αλλά θα μπω στη λογική που έκανε τον απολογισμό εχθές ο Σάββας όσον αφορά ότι πήγανε καλώς οι απεργίες και ότι η ομοσπονδία εν μέρη είχε μία στάση σωστή. Η ομοσπονδία για μένα στην αρχή είχε μια στάση που όλα τα μέλη της, βρίσκανε πάτημα και ακουμπούσανε πάνω τους. Από τη στιγμή και μετά που άρχισε μια διάσπαση γενικότερα στα πανεπιστήμια, η ομοσπονδία πιστεύω δεν είχε πάρει θέσεις. Ένα συγγνώμη κιόλας που είμαι λίγο.., δεν είναι, δεν έχω συνηθίσει να μιλάω. Άλλος ένας προβληματισμός που είχαμε γενικότερα στα πανεπιστήμια με αποφάσεις γενικής συνέλευσης για απεργίες, κινητοποιήσεις εγώ ποτέ δεν είδα ένα προεδρείο της ομοσπονδίας σε μια κινητοποίηση που κατεβαίναμε στην Αθήνα, στο κέντρο είχαν μαζευτεί, ερχότανε η Πάτρα, ερχότανε η Κρήτη ερχότανε οποιοσδήποτε και από το προεδρείο της ομοσπονδίας δεν είχε κατέβει κάποιος. Αυτό για εμένα δεν είναι ομοσπονδία, όταν δεν μπορείς να είσαι ο πυρήνας, ο πυρήνας των συλλόγων, που είναι το σημαντικότερο όργανο, αυτός πρέπει η ομοσπονδία πρέπει να είναι ο πυρήνας και οι σύλλογοι δορυφόροι. Η ομοσπονδία πρέπει να έχει τον πρώτο λόγο σε ό,τι αφορά τους συλλόγους ώστε να μπορούν να συσπειρωθούν. Άλλο ένα θέμα που θα βάλω, κάποια στιγμή ο Αρβανιτόπουλος είχε κάνει, για να περάσουμε δικαστήρια να βγάλουν καταχρηστική τις απεργίες, ένα σημαντικό πρόβλημα αυτό, που είχαμε, με τον Αρβανιτόπουλο το καλό παιδί. Το θέμα είναι όμως πιο είναι, ότι ενώ είχαμε το δικαστήριο για να μην βγει η απεργία μας παράνομη και καταχρηστική αποφασίζει κάποια στιγμή η ομοσπονδία να κάνει Κ.Σ. στο Βόλο, την ίδια μέρα που είχαμε το δικαστήριο στην Αθήνα και το μαθαίνουμε εμείς και μένουμε όλοι κάγκελο. Πως τα μέλη, αυτοί οι ψηφοφόροι που θα έρθουν να ψηφίσουν, δεν μιλάω για μένα,

στους συλλόγους, ως σύλλογος πως θα φωνάξει αυτά τα μέλη όταν βλέπει την ομοσπονδία να απέχει από αυτά τα πράγματα; Εγώ το μόνο που θέλω να πω είναι, σε οποιαδήποτε σοβαρά θέματα που βάζει ένα σύλλογος καλό είναι να παρευρίσκονται και μέλη της ομοσπονδίας, μιλάμε για σοβαρά πράγματα όπως ήταν οι απεργίες τότε, καλό είναι ή με τηλεδιάσκεψη, κάτι τουλάχιστον να δίνουν ένα λόγο να δίνει το παρόν, τουλάχιστον κάποιος από το προεδρείο τουλάχιστον της ομοσπονδίας. Αυτά έχω να πω συγνώμη κιόλας.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ το συνάδελφο. Ο συνάδελφος Παλαιοχωρλίδης και να ετοιμάζεται ο συνάδελφος Χατζητριανταφύλλου Λάκης.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΛΙΔΗΣ: Καλησπέρα σε όλους σας, ονομάζομαι Παλιοχωρλίδης Ηλίας, είμαι από το ΤΕΙ Θεσσαλίας άρα λοιπόν είμαι κοντά στο χώρο μου, στον τόπο μου, μια πόλη παρά δίπλα, ανήκω στην αυτόνομη συνδικαλιστική δράση. Θα ήθελα λίγο από αυτά που άκουσα εδώ πέρα και θα ξεκινήσω πρώτα γιατί δυστυχώς εχθές δεν μπόρεσα να είμαι, έμαθα ότι η ομοσπονδία έκανε δύο αλλαγές στο καταστατικό της. Η μία ήτανε για τους γενικούς διευθυντές και τους γενικούς γραμματείς, σε εμάς στα ΤΕΙ ότι δεν μπορούν να είναι μέλη του κεντρικού συμβουλίου, και η άλλη ήταν για τους ορισμένου χρόνου ότι μπορούν να είναι μέλη των τοπικών συλλόγων και κατ' επέκταση και της ομοσπονδίας. Δηλώνω και καταγράφεται με τη τοποθέτησή μου αντίθετος και στα δύο, δεν είμαι γενικός διευθυντής και ούτε προαλείφομαι λοιπόν, αλλά δεν μπορούμε να ξεπουλάμε με τίποτα την ιστορία της παράταξής μας και την ιστορία της ομοσπονδίας μας. Και η ιστορία αυτή καταγράφηκε και θα τα πω με ονόματα όπως είπε προηγουμένως ο προλαλήσαντας. Και ο Φραγκίσκος ο Βορτελίνος γενικός διευθυντής στο ίδρυμα που υπηρετεί και ο Γιώργος ο Παπαδόπουλος γενικός γραμματέας στο ίδρυμα που υπηρετεί και ο Νίκος ο Τσίτσης γενικός γραμματέας στο ίδρυμα που υπηρετεί, έχουνε προσφέρει τις υπηρεσίες τους, κρινόμενοι πάντα, γι' αυτό και είμαστε εδώ για αυτό και υπάρχουν τα συνέδρια. Και μόνο από αυτό, αυτοί οι άνθρωποι εντελώς ξαφνικά γίνανε κακοί και δεν μπορούν να συμμετάσχουν; Αν μη τι άλλο εγώ δηλώνω την αντίθεση μου και λαμβάνω και την ευθύνη φυσικά που δεν βρισκόμουν χθες το πρωί όχι για δικούς μου λόγους γιατί δεν ήθελα, αλλά για κάποιους άλλους λόγους δεν βρισκόμουν εχθές το πρωί για να διατρανώσω και την αντίθεσή μου είτε με τη ψήφο μου είτε με την τοποθέτησή μου. Επίσης, για λόγους τους οποίους θεωρώ λειτουργικούς με τους συναδέλφους, γιατί και εγώ θα τους ονομάσω συναδέλφους του ορισμένου χρόνου δεν θα μπορούν να είναι στους συλλόγους μας, διότι αύριο, μεθαύριο αυτοί μπορεί δυστυχώς να μην μπορούν να είναι μέλη ούτε των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στους οποίους δουλεύουν και φυσικά κατ' επέκταση και των συλλόγων μας. Και δηλώνω και την αντίθεσή μου και δηλώνω και ίσως, αν υπάρξει κάποια νόμιμη οδό, πάντα σεβόμενος την απόφαση της πλειοψηφίας να προσπαθήσω να την σταματήσω. Λοιπόν συνεχίζουμε (φωνές εκτός μικροφώνου). Δεν πειράζει, δεν πειράζει, δεν πειράζει. Η πλειοψηφία δεν απαγορεύει τη νόμιμη οδό.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συναδέλφισσα... συνάδελφε συνέχισε την ομιλία σου ..συνάδελφοι σας παρακαλώ, σας παρακαλώ, συνάδελφοι μην τον διακόπτετε αφήστε τον να τελειώσει την ομιλία του. Σας σεβάστηκε και αυτός τόσες ώρες.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΛΙΔΗΣ: Ήμουν εδώ από την ώρα που ήρθες. Ξεκινάμε λοιπόν. Ένα θέμα που τέθηκε και κυρίως απ' ότι αντιλαμβάνομαι από τους συναδέλφους του Πολυτεχνείου, για τα ΕΤΕΠ. Εγώ ειλικρινά σας λέω δεν αντιλαμβάνομαι για ποιο λόγο πρέπει να τίθεται αυτό το θέμα των ΕΤΕΠ εδώ. Μιλάμε για αποδυνάμωση της ίδιας της ομοσπονδίας μας; Διότι κάθε μέλος που φεύγει, από τη δικιά μας ομοσπονδία, από διοικητικός υπάλληλος πηγαίνει στην ομοσπονδία ή στους συλλόγους των ΕΤΕΠ, στο σύλλογο των ΕΤΕΠ άρα μιλάμε για δικιά μας αποδυνάμωση, και τώρα το συνέδριο αυτό ζητάμε να 'ρθεί να επικροτήσει κάτι τέτοιο; Εάν δεν κατάλαβα σωστά ζητώ συγγνώμη. Λοιπόν, όταν όμως είχαν διοριστεί αυτοί, διορίστηκαν ως διοικητικοί υπάλληλοι με το διάταγμα κυρίως του Παυλόπουλου τότε ως διοικητικοί υπάλληλοι, τότε θέλανε να διοριστούν διοικητικοί υπάλληλοι, έτσι; Για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους και μέχρι σήμερα στα εργαστήρια δουλεύανε ως διοικητικοί υπάλληλοι. Τρίτον, διαθεσιμότητα και απολύσεις. Διαθεσιμότητα και απολύσεις συνάδελφοι, δεν είχαμε μόνο τώρα, είχαμε και με το πρώτο κύμα αν θυμάστε το περίπου το 2012-2013, τέλη του 2012 αρχές του 2013 ήτανε. Τότε είχαν πληγεί κυρίως τα ΤΕΙ, το δικό μου το ΤΕΙ 13 άτομα τέθηκαν σε διαθεσιμότητα, ΤΕΙ Πειραιά 28, δεν θυμάμαι είχαν πληγεί κυρίως τα ΤΕΙ, τότε. Είναι αλήθεια για να είμαστε ειλικρινείς, να είμαστε ειλικρινείς ότι αρκετοί από αυτούς ή κάποιοι απ' αυτούς, επανήλθαν, όχι όμως στην ίδια δουλειά, σε άλλες υπηρεσίες, ίσως για να χρυσώσουν λίγο το χάπι με τις διαθεσιμότητες. Και τότε όμως παρόλου που είχαμε μεγάλες μορφές κινητοποιήσεων κυρίως από τους συναδέλφους των ΤΕΙ, διότι αυτοί επλήγησαν, δεν είχαμε την ίδια ενότητα, δεν είχαμε την ίδια αντιμετώπιση και από άλλα ιδρύματα γιατί ακούστηκε ότι καταγγέλλονται εδώ πέρα, δεν είχαμε την ίδια αντιμετώπιση. Θα ήθελα να αναφέρω κλασικό παράδειγμα και με τεράστιους αγώνες η μια παρευρίσκεται εδώ πέρα και είναι τιμή, κοσμή για εμένα το συνέδριο είναι η πρόεδρος του συλλόγου του ΤΕΙ Πειραιά, η Μαρία η Καλτσογιάννη είναι εδώ μέσα και μας ακούει αυτή την στιγμή, ο άλλος δυστυχώς για λόγους σοβαρούς, υγείας δεν είναι εδώ μέσα, είναι ο Δημήτρης ο Σάρκος που κοσμούσε το συνέδριο και στα προηγούμενα συνέδρια και την δικιά μας την παράταξη. Λοιπόν έκαναν πικετοφορίες του υπουργείου παιδείας, στήσανε αντίσκηνα απ' έξω στο ΑΤΕΙ Πειραιά, κάνανε πολλά δεν υπήρξε συμπαράσταση όμως. Για αυτό το κύμα, για να μιλήσουμε αυτά τα πράγματα υπήρξε συμπαράσταση. Υπάρχουν πάρα πολλά μηνύματα που υπήρχαν, εμείς στο ΤΕΙ Λάρισας για παράδειγμα, ΤΕΙ Θεσσαλίας συγγνώμη εν τη ρύμη του λόγου διότι πριν το σχέδιο Περσεφόνη όπως το ονομάζει η αυτόνομη συνδικαλιστική δράση, το σχέδιο Αθηνά εννοούμε. Λοιπόν, είχαμε κάνει τις απεργίες, όχι όλες, για να απολογηθούμε κι εμείς, όχι τις 30 ημέρες που άντεξαν τα παιδιά του ΕΚΠΑ, του πανεπιστημίου Πατρών και πολλών άλλων ιδρυμάτων. Λοιπόν, αλλά υπήρχαν απεργίες αρκετές ημέρες και μάλιστα για να το πετύχουμε κλείσαμε σαν

σύλλογος και ήτανε δικιά μου η πρόταση τότε, ο Χρήστος ο Καλφούντζος μέλος του κεντρικού συμβουλίου ίσως να το θυμάται. Κλείσαμε τους συναδέλφους μας μέσα στο μεγάλο αμφιθέατρο, στο αμφιθέατρο που συνεδριάζει ο σύλλογος, όλη την ημέρα εκεί. Λοιπόν και υπήρξαν στηρίξεις εκεί, αυτοί που μπορούσαμε να κάνουμε και συμφωνώ ότι θα μπορούσαμε και παραπάνω αλλά υπήρχε συμπαράσταση από αρκετά ιδρύματα. Τρίτον, θα ήθελα να κλείσω με την επισήμανση ότι στην ομοσπονδία αυτή, συμμετέχουν το σύνολο των Α.Ε.Ι., ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δηλαδή πανεπιστήμια, πολυτεχνεία, τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα ΤΕΙ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφε έχεις περάσει το χρόνο σου.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΛΙΔΗΣ: Τελειώσα σε μισό λεπτό κλείνω. Τελειώνω, για να επιτευχθεί αυτό υπήρξαν έντονες συζητήσεις, ζυμώσεις, θα το θυμάται και ο Φραγκίσκος και ο Σάββας και ο Νίκος ο Τσίτσης που είναι εδώ μπροστά, εγώ που ήμουν παρών στο τετραμελές τότε, ο Αντώνης ο Παντελάκης, ο Γιώργος ο Παπαδόπουλος που αυτή τη στιγμή δεν τον βλέπω, ήταν εδώ το πρωί, έντονες συζητήσεις για να γίνει η κοινή ομοσπονδία. Σήμερα σε αυτό το συνέδριο δυστυχώς βλέπω ότι δεν είμαστε τόσο κοινοί, μπορεί να κάνω λάθος και ζητώ συγγνώμη αν εξιγήρω κάποιους αλλά δεν βλέπω αυτόν τον εναγκαλισμό σε αυτό το συνέδριο, όχι στα προηγούμενα. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ, ο συνάδελφος Χατζητριανταφύλλου ο Λάκης και να ετοιμάζεται ο συνάδελφος Μπαγιώργος ο Στέφανος.

ΛΑΚΗΣ ΧΑΤΖΗΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Γεια σας και από μένα συνάδελφοι Χατζητριανταφύλλου Απόστολος από το ΑΠΘ, είμαι ο ταμίας του συλλόγου. Δεν θα έλεγα την ιδιότητα, αλλά έχει λόγο με αυτό που θα ξεκινήσω, για αυτό το αναφέρω. Έχω πάρει μέρος σε πέντε συνέδρια, μάλλον ναι όντως διαφέρει σε σχέση με τα υπόλοιπα όχι βέβαια από τον αριθμό των ομιλητών, απόψεων και τα λοιπά, είναι το πιο φτωχό και καλός είναι το πιο φτωχό υπάρχει λόγος για αυτό. Άκουσα ας πούμε τη συνάδελφο από το ΕΚΠΑ που έχουνε βγάλει και ένα κείμενο εδώ το οποίο για μένα είναι μάλλον εξοργιστικό, να λέει ότι θα ήθελε να είναι ένα συνέδριο αντιπροσώπων και όχι συνέδριο οικονομικά τακτοποιημένων, να με συγχωρεί η συνάδελφος αλλά συνδικαλισμός χωρίς οικονομική αυτοτέλεια και αυτάρκεια δεν μπορεί να γίνει, τον αναφέρει μάλιστα στο κείμενό της, μιλάει ότι δε μπορούμε να κατανοήσουμε την οικονομική αυτοτέλεια του συλλόγου, της ομοσπονδίας μπορεί να την κατανοήσει; Και αλήθεια, πως θα γινόταν το συνέδριο αν κανένας σύλλογος δεν έδινε συνδρομές; Θα ήταν εδώ η συνάδελφος αν δεν μπορούσε να γίνει καν συνέδριο; Και μήπως εν τέλει αυτοί που δίνουν τις συνδρομές είναι οι ανόητοι που στηρίζουν συνέδρια κάποιων αντιπροσώπων που θεωρούν τους εαυτούς τους εξαιρετικούς ώστε να τους πληρώνουν κάποιοι άλλοι; Μου φαίνεται τελείως παράλογο αυτό. Πάω σε ένα δεύτερο θεματάκι. Λοιπόν, μιλήσαμε πολύ για την επιτυχία ή την αποτυχία των κινητοποιήσεων. Εδώ και 150 χρόνια περίπου

εθνικής παιδείας όχι μόνο εδώ, όχι μόνο στην Ελλάδα, παντού στο κόσμο και τα ΜΜΕ έχουν ταΐσει έναν ατομισμό που διογκώνεται συνεχώς και σ' αυτό το πλαίσιο, είχαμε όλους αυτούς που φεύγανε από τις δράσεις που προσπαθούσε να στήσει η ομοσπονδία και οι σύλλογοι και μέσα σε όλους αυτούς βέβαια υπήρχαν και κάποιοι επαναστάτες, κάποιοι σε εισαγωγικά, η ελπίδα με ανθρώπους ας πούμε εμείς, στο Αριστοτέλειο που την ίδια στιγμή που βγάζαν πύρινους λόγους και προσπαθούσαν να πείσουν ανθρώπους να μην πάνε να αυτοαπογραφούν ή οτιδήποτε την επόμενη στιγμή τρέχανε εκείνοι πρώτοι. Αυτό για να αλλάξει, δεν γίνεται με εύκολα λόγια, πρέπει να υπάρξει δουλειά και εκπαίδευση, δε μπορεί να περιμένουμε να αλλάξει από τη μια στιγμή στην άλλη, δηλαδή θεωρώ ότι ήταν αυτονόητο ότι θα καταλήξουν αγώνες έτσι όπως καταλήξανε. Τελευταίο θεματάκι που θέλω να θέσω είναι ότι, συνεχής είναι εδώ και χρόνια η αναφορά μέρος του σώματος σε κάθε συνέδριο στην υποχρέωση της ομοσπονδίας να είναι ανεξαρτητοποιημένη από το λεγόμενο κυβερνητικό συνδικαλισμό, έχουν δίκιο. Σαφώς και υποχρέωση κάθε συνδικαλιστικής οργάνωσης σε κάθε επίπεδο πρωτοβάθμιου, δευτεροβάθμιου κ.λ.π., είναι να λειτουργεί, να αποφασίζει και να δρα, χωρίς να κατευθύνεται ή να πατρωνάζεται από πουθενά. Φυσικά όμως προοίμιο του κάθε κυβερνητικού συνδικαλισμού είναι ο κομματικός συνδικαλισμός, δε μπορεί λοιπόν κάποιος να καταφέρεται ενάντια στο κυβερνητικό συνδικαλισμό αλλά να προμοτάρει το κομματικό, που λόγω μάλλον, που για όσους γνωρίζουν λίγη ιστορία η γέννηση του συνδικαλισμού ήταν μια πράξη αναρχική, και ο τρόπος της λειτουργίας του εξακολουθεί να βασίζεται σε αναρχικά πρότυπα. Και δε μπορεί σε καμιά περίπτωση, να παρουσιάζονται έτοιμες αποφάσεις που πάρθηκαν σε κάποιες κομματικές ηγεσίες ξένες από τα προβλήματα και τις ανάγκες των χώρων στους οποίους αναφέρονται. Αυτά συνάδελφοι, ευχαριστώ (χειροκροτήματα).

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ το συνάδελφο. Ευχαριστούμε γιατί τελείωσε και νωρίτερα από το χρόνο του και διευκολύνει και τη διεξαγωγή του συνεδρίου. Ο συνάδελφος ο Μπαγεώργος και να ετοιμάζεται η συναδέλφισσα η Μαρλέν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΠΑΓΕΩΡΓΟΣ: Λέγομαι Στέφανος Μπαγεώργος, είμαι ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου της σχολής Καλών Τεχνών και συμμετέχω στην ενωτική αριστερή παρέμβαση έτσι για να είναι αποσαφηνισμένη και η ταυτότητα και η οπτική γωνία από την οποία μιλάω. Εγώ δε θέλω να κάνω αναφορές οι οποίες έχουν ήδη γίνει για τα θέματα του απολογισμού και της, παρουσίασε εχθές ο πρόεδρος της ομοσπονδίας. Απλώς θέλω να πω δύο πράγματα κατά τη γνώμη μου ένας απολογισμός αν δε καταλήγει σε πολιτικά και ουσιαστικά συμπεράσματα για το επόμενο διάστημα είναι σαν ένα κουτσό άλογο. Δεν είναι ούτε θέση δράσης, ούτε παράθεση γεγονότων, χρήσιμα είναι αυτά για να γίνονται και να τα θυμόμαστε και βεβαίως δεν έχει κανένα νόημα η περιπτωσιολογία από τη στιγμή που δε πρόκειται για ένα μείζον θέμα για το οποίο καλείται το συνέδριο να αποφασίσει για το τι πρέπει

να κάνει και υπήρξε αρκετή περιπτώσιολογία στη συζήτησή μας μέχρι τώρα. Κεντρικό θέμα ήταν οι κινητοποιήσεις. Δεν θα πω αυτά τα αυτονόητα τα οποία έχουν πει πολλοί για την επιμονή που υπήρχε στον αγώνα, για την, για την προσπάθεια που κάναν οι συνάδελφοι, κυρίως οι συνάδελφοι των οχτώ ιδρυμάτων στα οποία υπήρχε το πρόβλημα με τους διαθέσιμους συναδέλφους, δεν θα πω και για τα προβλήματα τα οποία υπήρχανε, γίνανε αναφορές, υπήρχαν προβλήματα τόσο στην οργάνωση, υπήρχανε προβλήματα τόσο στο συντονισμό, υπήρχανε και προβλήματα τακτικής αλλά και στόχων σε κάποιες συγκεκριμένες περιπτώσεις θεωρώ αυτονόητο και λογικό να υπάρχουν τέτοια προβλήματα από τη στιγμή που γίνεται, που γίνεται, βρίσκεται σε εξέλιξη μια δράση. Αλάθητος είναι αυτός που δε δρα, που δε κάνει τίποτα από τη στιγμή που υπήρχε μια δράση και μάλιστα τέτοιας κλίμακας και σε τόση χρονική διάρκεια είναι αυτονόητο και λογικό ότι θα γινόντουσαν λάθη. Διαφεύγει όμως μια λεπτομέρεια η οποία δεν έχει αξιολογηθεί, και δεν έχει αξιολογηθεί από πάρα πολλούς ομιλητές, από κάποιους άλλους έχει αξιολογηθεί. Ότι η κατάληξη του αγώνα οφείλεται και στη λεπτομέρεια εντός εισαγωγικών η λέξη, της κυβερνητικής αλλαγής. Αυτό δε πρέπει να το υποτιμούμε, δε ξέρω ποια θα ήταν η κατάληξη των κινητοποιήσεων και αν οι διαθέσιμοι συνάδελφοι θα είχαν επιστρέψει στην εργασία τους αν δεν υπήρχε αυτή η λεπτομέρεια η οποία καλό είναι να αξιολογηθεί και για γενικότερα ζητήματα. Γίνεται πολύ μεγάλη συζήτηση και καλώς γίνεται και γίνεται και στα πρωτοβάθμια σωματεία, γίνεται και στο συνέδριό μας σήμερα και θα συνεχίσει να γίνεται γιατί είναι πραγματικό το πρόβλημα, για την κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος, για την απομαζικοποίηση, για την αδρανοποίηση πάρα πολλών συναδέλφων για την αδυναμία συγκρότησης ψηφοδελτίων, για την αδυναμία γενικών συνελεύσεων, για τη περιορισμένη συμμετοχή στις γενικές συνελεύσεις και για διάφορα άλλα ζητήματα. Κοιτάχτε, έχω την εντύπωση ότι, όταν μιλάμε όλοι θεωρητικά για τη πολύπλευρη κρίση την οποία ζούμε, ζει η χώρα, ζει το συνδικαλιστικό κίνημα κ.λ.π., δε ξέρω πως τη φαντάζεται ο καθένας, δε ξέρω πως περίμενε να είναι η έκφρασή της και στο συνδικαλιστικό κίνημα, έχω όμως την βαθύτατη πεποίθηση ότι ακριβώς επειδή ζούμε στην δίνη αυτής της κρίσης, που δεν είναι μόνο οικονομική είναι και πολιτική, είναι και πολιτιστική, είναι και κοινωνική, αφορά όλη τη κοινωνία και όλους τους τομείς της κοινωνίας, δεν μπορούμε πάρα πολλές φορές να καταλάβουμε τα σημάδια και τις επιδράσεις που έχει και στο συνδικαλιστικό κίνημα. Κατά την γνώμη μου, χωρίς να διεκδικώ το αλάθητο τρία είναι τα ζητήματα: Το πρώτο είναι η κρίση αξιοπιστίας απέναντι στο συνδικαλιστικό κίνημα και τις ηγεσίες του, το δεύτερο είναι η αίσθηση της αναποτελεσματικότητας σε πάρα πολλές περιπτώσεις και τα δύο αυτά πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε. Βαθιά πεποίθησή μου είναι ότι το μοντέλο του συνδικαλισμού που κυριάρχησε από την μεταπολίτευση μέχρι τώρα και επιτρέψτε μου να έχω την εικόνα όλης αυτής της χρονικής περιόδου έχει αποτύχει, έχει τελειώσει και δυστυχώς υπάρχουνε εμμονές στη συνέχιση αυτού του μοντέλου συνδικαλισμού και αυτού του μοντέλου εκπροσώπησης. Εάν συνεχίσουμε έτσι οι συνελεύσεις θα είναι λιγότερο

μαζικές απ' ότι είναι σήμερα. Οι συνάδελφοι δε θα κατεβαίνουν στις κινητοποιήσεις και δε θα συγκροτούνται ψηφοδέλτια. Τι σημαίνει αυτό πρακτικά, αυτό πρακτικά σημαίνει ότι πρέπει να διαμορφωθεί ένα καινούργιο συνδικαλιστικό κίνημα ουσιαστικά από την αρχή, από το μηδέν, διατηρώντας, κρατώντας την εμπειρία που υπάρχει, κρατώντας τα όποια θετικά έχει κάνει, κρατώντας την ιστορία του, αλλά πρέπει να γεννηθεί από το μηδέν. Τι σημαίνει να γεννηθεί από το μηδέν, σημαίνει ότι στα καθ' ημάς για να μη μιλάμε γενικά, σημαίνει ότι, η δικιά μας ομοσπονδία και όταν αναφέρομαι στην ομοσπονδία δεν αναφέρομαι στο 15μελές κεντρικό συμβούλιο, αναφέρομαι σε όλους τους πρωτοβάθμιους συλλόγους, δεν πιστεύω ότι οι λύσεις μπορούν να δίνονται πάντα από τα πάνω, πολλές φορές, τις λιγότερες φορές οι λύσεις δίνονται από τα πάνω. Νομίζω ότι χρειάζεται να διατυπωθεί ένα σχέδιο αποτέλεσμα ζυμώσεων στους πρωτοβάθμιους συλλόγους, ας μας πάρει και χρόνο δεν είναι θέμα το οποίο μπορεί να λυθεί σε μια εβδομάδα, σε δέκα ημέρες ή σε ένα μήνα και για όλα τα ζητήματα που μας απασχολούν και για τις εργασιακές σχέσεις και για τα ασφαλιστικά δικαιώματα και για το πανεπιστήμιο και για τα εκπαιδευτικά θέματα, που είναι ένα έλλειμα της δικιάς μας ομοσπονδίας και είναι έλλειμα ετών. Οφείλουμε να έχουμε μια άποψη για το πανεπιστήμιο, οφείλουμε να έχουμε μια άποψη και μια παρέμβαση και γι' αυτά τα ζητήματα, για το πως το θέλουμε, όχι για τα αυστηρά εκπαιδευτικά ζητήματα, αλλά για τη δομή του, τη λειτουργία του, το στόχο του κ.τ.λ. Νομίζω ότι το δεύτερο που πρέπει να διατυπωθεί είναι αιτήματα με αίσθηση της πραγματικότητας, στην οποία ζούμε και εδώ επιτρέψτε μου να πω ότι είναι αναπόφευκτο να γίνει και μία πολιτική προσέγγιση στο ζήτημα. Δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει σαφής οριοθέτηση και σαφής πολιτική τοποθέτηση, απέναντι στο κεντρικό πρόβλημα της χώρας το οποίο επηρεάζει όλους τους τομείς της ζωής, επηρεάζει και την εκπαίδευση, επηρεάζει και τα πανεπιστήμια, επηρεάζει και τις εργασιακές σχέσεις τον ιδιωτικό τομέα και στο δημόσιο τομέα και παντού. Εδώ χρειάζονται σαφείς τοποθετήσεις, πολιτικές προτάσεις με αρχή, μέση και τέλος οι οποίες θα αντιπαρατεθούν. Δεν είναι δυνατόν να διατυπώνονται αιτήματα, διαχρονικού χαρακτήρα που θα μπορούσαμε να τα λέγαμε και πριν από δύο συνέδρια και πριν από τέσσερα συνέδρια και πριν από 15 χρόνια και να διατυπώνονται με τον ίδιο μονότονο και επίμονο τρόπο. Υπάρχει μια καινούργια πραγματικότητα, δύσκολη πραγματικότητα, δεν χρειάζονται διαπιστώσεις και φωτογραφίες της στιγμής, τις επιπτώσεις της κρίσης τις ζούμε, δεν χρειάζεται να μας τις υπενθυμίζει κανείς, χρειάζεται πάθος αλλά χρειάζεται και πολιτικός λόγος και άκουσα λόγους παθιασμένους και το εκτιμώ αλλά δεν με έπεισε ο πολιτικός τους λόγος, διότι δεν υπήρχε το επόμενο βήμα, το τι θα κάνουμε την επόμενη στιγμή από μία πρόταση, η οποία διατυπώθηκε. Τελειώνοντας νομίζω ότι αυτή θα πρέπει να είναι η κατεύθυνση του νέου κεντρικού συμβουλίου της ομοσπονδίας, αυτή τη διαδικασία να βάλει μπροστά στους πρωτοβάθμιους συλλόγους, είναι μια υπόθεση η οποία θα προχωρήσει βήμα το βήμα. Δεν μπορεί να ξεκινήσει, να έχει γρήγορα αποτελέσματα και επαναλαμβάνω μπορούμε να διαφωνήσουμε, μπορούμε και να

συγκρουστούμε εντός εισαγωγικών, εννοώ να συγκρουστούμε με βάση τα επιχειρήματα αλλά στη βάση προτάσεων οι οποίες θα έχουν αρχή, μέση και τέλος. Διότι είναι εύκολο πράγμα να μιλάει κανείς με ένα μαξιμαλισμό και ένα βερμπαλισμό, διαπιστώνοντας τη τραγικότητα της κατάστασης, είναι πάρα πολύ δύσκολο να μας λέει όμως τι θα γίνει την επόμενη μέρα αν ακολουθήσουμε τη δικιά του πρόταση. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ. Η συναδέλφισσα η Μαρίνα από το ΕΚΠΑ και να ετοιμάζεται ο συνάδελφος Ανδριώτης από το ΕΚΠΑ επίσης.

ΜΑΡΙΝΑ: Καλησπέρα δεν ξέρω αν έχει, δηλαδή προφανώς έχει νόημα για τους παρόντες και τις παρούσες αλλά δεν ξέρω τι νόημα έχει μία συζήτηση που διεξάγεται πια με τόσο μικρό αριθμό συνέδρων. Το έχουμε ξαναδεί το φαινόμενο θα το ξαναδούμε φαντάζομαι. Κάποια στιγμή ο κόσμος κουράζεται ή προτιμάει να κάνει συνδικαλιστικό τουρισμό αριστερά και δεξιά προφανώς γιατί οι διαδικασίες της ομοσπονδίας δεν τον αφορούν όπως ενδεχομένως δεν τον αφορούν και τα πρωτοβάθμια και δε ξέρω τελικά γιατί έρχεται εδώ ακριβώς και αναγκαστικά επειδή έχουν μιλήσει πολλοί συνάδελφοι και έχουν πει πολλά πράγματα, που, θα 'θελα να πω και εγώ και ίσως να μην έχει νόημα να ξαναειπωθούν. Θα πω μερικά σύνθετα πράγματα. Ξεκινώντας από την απεργία η οποία ευτυχώς αρκετά συζητήθηκε εδώ, όχι διεξοδικά και νομίζω ότι ένας απολογισμός και του κάθε συλλόγου και της κάθε τάσης μέσα σε κάθε σύλλογο αλλά και της ομοσπονδίας συνολικά αξίζει τον κόπο να γίνει σε μία ειδική διαδικασία για τη μεγαλύτερη μεταπολιτευτικά τουλάχιστον απεργία στο δημόσιο τομέα. Θα έπρεπε λοιπόν κάποτε να γίνει ένας απολογισμός για όλο αυτό το πράγμα αλλά έτσι πολύ συνοπτικά εγώ θα ήθελα να πω μία μεγάλη αλήθεια που έχω την αίσθηση ότι δεν την αναδεικνύουμε όσο πρέπει. Συνάδελφοι εγώ θυμάμαι, επειδή όλος ο κόσμος και στο ΕΚΠΑ και αλλού έχει πάρα πολλές ψευδαισθήσεις, θυμάμαι λοιπόν επί απεργίας κάποιοι γυρνάγανε σε κομματικά γραφεία της τότε αντιπολίτευσης προφανώς, ζητώντας στήριξη και θυμάμαι πολύ χαρακτηριστικά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ας πούμε αυτό που έλεγε στα κομματικά γραφεία, λέω σε συναδέλφους που θα μπορούσαν να το πουν και οι ίδιοι αλλά δυστυχώς δεν είναι εδώ, ήταν ότι τώρα εμάς δεν μας συμφέρει η απεργία γενικά ως κόμμα, για αυτό δεν θα τη σηκώσουμε τότε, έτσι; Είναι πολύ καιρό πριν αυτό, δεν μας συμφέρει, δεν τη σηκώνουμε. Θυμάμαι επίσης ότι κατά τη διάρκεια της απεργίας, κάποιοι έλεγαν ξέρω 'γω κάτι να σταματήσουμε 15 Οκτώβρη είναι μία καλή ημερομηνία. Θυμάμαι το ΠΑΜΕ κάποια στιγμή με τη νίκη να έρχεται η οποία είχε την παρρησία τουλάχιστον να 'ρθει να πει την άποψη της ως πρόταση συγκεκριμένη περί κλεισίματος της απεργίας μιλώντας στη συνέλευση του ΕΚΠΑ που συνέχιζε έτσι; δεν μιλάω για τις υπόλοιπες, ήρθε είτε την άποψή της με παρρησία να κλείσει η απεργία κάποια στιγμή, οι εργαζόμενοι του ΕΚΠΑ δεν τη δέχτηκαν και συνέχισαν. Η απεργία αυτή λοιπόν για να είμαστε ειλικρινείς έγινε, γιατί μια σειρά από δυνάμεις που άλλες δεν την ήθελαν καθόλου, άλλες την ήθελαν λίγο, άλλοι την ήθελαν όσο τους συνέφερε,

άλλοι την ήθελαν στη κατεύθυνση που τους συνέφερε, σύρθηκαν πίσω από ένα κύμα εργαζομένων το οποίο δεν αναπτύχθηκε εν κενό, αναπτύχθηκε επί σειρά ετών κάποιοι, κάπου έκαναν μια δουλειά στην κατεύθυνση της συσπείρωσης των εργαζομένων, της κοινής τους αλληλεπίδρασης και τα λοιπά με αποτέλεσμα όταν ήρθε μια σφαλιάρα που αφορούσε όλο τον κόσμο, ακόμα και συναδέλφους που επί χρόνια, δεκαετίες, ψήφιζαν εργοδοτικά σχήματα και ήτανε με το χέρι έτσι για να πάρουμε κανά επιδοματάκι από τη διοίκηση με το οποίο παρεμπιπτόντως πληρωνόταν η συνδρομή του συλλόγου μέσω του γενικού μας διευθυντή που ήτανε στο σωματείο, συνάδελφοι λυπάμαι αλλά εν πάση περιπτώσει ακόμα και αυτοί οι συνάδελφοι να πουν ωπα, εδώ υπάρχει και ένα όριο και στη βάση μιας απεργίας μιλώντας ειδικά για το ΕΚΠΑ όπου δεν υπήρχε διαμεσολάβηση συνάδελφοι και αυτή ήταν η διαφορά μας με άλλα ιδρύματα όπως το ΕΜΠ, παράδειγμα λέω, αναφέρω το ΕΜΠ γιατί ήτανε δίπλα, και υπήρχε μία συνεχής επαφή και επικοινωνία, δεν υπήρχαν μηχανισμοί διαμεσολάβησης. Η εργοδοτική πλειοψηφία και η κυβερνητική βεβαίως τότε, του σωματείου αποπέμφθηκε, έφυγε με τις κλωτσιές από τη Γενική Συνέλευση, γιατί ξεπουλούσε την απεργία ολονών μας όχι του ΕΚΠΑ, ολονών της ΟΔΤΠΕ. Αποπέμφθηκε τελείωσε αυτό, μεγαλοκαθηγητές να διαμεσολαβήσουν δεν υπήρχαν, φιλικός πρύτανης δεν υπήρχε, ξέρω 'γω ψιλοσυριζαίοι, ΠΑΜΕ, καθηγητές κ.τ.λ. που να έρθουν να ρυθμίσουν δεν υπήρχε τίποτα, τίποτα τέλος. Ήμασταν εμείς και αυτοί, εξου και τραβήξαμε 69 μέρες συν 5 που ήτανε το κλείσιμο της πρυτανείας τέσσερις, δεν θυμάμαι 69 μέρες απεργίας, 5 χιλιάρικα, τεσσεράμισι με πέντε ανάλογα με τη βαθμίδα εκπαίδευσης, χωρίς τη δυνατότητα να κάνουν κωλοτούμπες πολλοί συνάδελφοι με το προσωπικό ασφαλείας όπως ενδεχομένως έγινε σε άλλα ιδρύματα και το αναφέρουμε ως αμαρτία συνολική και δεν ξέρω κι εγώ τι, χωρίς δυνατότητες, γιατί πολύ απλά, εκεί ήταν κλειστό το ίδρυμα, κλειστές οι πύλες, δεν πέρανε κανείς, ποιος μπορούσε να βγει να πει, ότι εγώ δούλευα έπρεπε να πει παρεμποδίστηκα, και αν έλεγε παρεμποδίστηκα, εντάξει θα ήταν λίγο μεγάλη ξεφτίλα ας πούμε. Τελείωσε λοιπόν η απεργία κάποια στιγμή όπως τελείωσε, δεν το συζητάμε ιδιαίτερα, αυτό έχουμε τις διαφωνίες μας, εντάξει και μετά ερχόμαστε στη σημερινή κατάσταση, στην, για την ακρίβεια στη μετεκλογική κατάσταση. Και εδώ μιλώντας πάλι για το ΣΥΡΙΖΑ, βρες συνάδελφοι ειλικρινά θέλω να ρωτήσω, υπάρχει κανένας εδώ μέσα που να είναι ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή που να το δηλώνει να λέει εγώ είμαι ΣΥΡΙΖΑ και θεωρώ ότι οι κυβερνητικές πολιτικές με αφορούν, τις αναλαμβάνω ως ευθύνη και λέω ότι ναι, με αυτή τη κυβέρνηση είμαι, γιατί διαφορετικά το διαχωρίζουμε αλλά μιλάω συνδικαλιστικά, δε λέω τίποτα επί της ουσίας μην τύχει και αγγίξω το καυτό πράγμα και κατά τα λοιπά γενικά, είμαστε όλοι μαζί αδέρφια, εργαζόμενοι, συνάδελφοι ακηδεμόνευτος συνδικαλισμός δεν ξέρω κι εγώ τι ας πούμε έχουν χάσει και την έννοια τους οι λέξεις, εγώ δεν τα καταλαβαίνω αυτά. Εγώ ξέρω όμως ότι μετά τις εκλογές, τις κεντρικές, δεν γύρναγα εγώ στα γραφεία να λέω, ψηφίστε μας στα πρωτοβάθμια γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ σας γύρισε πίσω, δεν το έλεγα εγώ. Ξέρω επίσης ότι τα πρωτοβάθμια, όπου υπάρχουνε ισχυρές δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ,

έπεσαν σε αφωνία μετά τις εκλογές, τις δεύτερες τουλάχιστον. Ξαφνικά, εκεί που βγαίνουν ανακοινώσεις από τους συναδέλφους και συντρόφους του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι πρότινος και μαζί τις βγάζαμε και τι ωραία που περνάγαμε ξέρω εγώ όλα, οκ, ωραία και καλά. Ξαφνικά αφωνία, αφωνία, ωραία εντάξει, δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό προφανώς είναι ότι κάπου συμφωνούν (φωνές εκτός μικροφώνου), το κάναμε έτσι και αλλιώς, παρότι δεν βλέπω και δεν άκουσα ποιος το είπε.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Μην διακόπτετε αφήστε τη να ολοκληρώσει.

MARINA: Λοιπόν σε ό,τι αφορά τώρα την ΟΔΤΠΕ και τον απολογισμό της και τα όσα είπε ο Σάββας εχτές εγώ, με όλο το σεβασμό απέναντι σε έναν άνθρωπο που προφανώς έχεις σηκώσει ένα βάρος ενός συνεδρίου εδώ πέρα και τον έχουμε ταλαιπωρήσει και αρκετά και οκ, μπορώ να του αναγνωρίσω διάφορα πράγματα. Δεν μπορώ να τους αναγνωρίσω βεβαίως την ομοσπονδία ότι επί ενάμιση δύο χρόνια αναγνώριζε εμμέσως πλην σαφώς, μη αναγνωρίζοντας εμάς ως διοίκηση σωματείου, αναγνώριζε μια παράνομη, κάποιους παρανόμους ισχυρίζονταν ότι ήταν διοίκηση σωματείου, αλλά αυτό εντάξει άστο το λέμε και στο κείμενο και όποιος το 'χει πάρει, το 'χει πάρει. Θα ήθελα λοιπόν να πω ότι δεν ήταν η επιστροφή των διαθέσιμων, αποτέλεσμα επαφών με τα υπουργεία, δεν ήταν αποτέλεσμα αξιολογήσεων Λοβέρδου, δεν ήταν τίποτα απ' όλα αυτά. Ήταν όλα αυτά τα πράγματα που κάποιοι εδώ από εμάς περιγράψαμε με ένα τρόπο αρκετά ξεκάθαρο νομίζω και ειλικρινά σε ό,τι αφορά ας πούμε τη σημερινή κατάσταση και κλείνοντας τελοσπάντων γιατί δεν με παίρνει ο χρόνος, να πω ότι θα περίμενα από την ομοσπονδία να σηκώσει λίγο παραπάνω το βάρος της δίκης της επερχόμενης, των συναδέλφων. Να μην έχουμε το φαινόμενο που είχαμε στη προηγούμενη δίκη που έγινε ένα χρόνο πριν, στην οποία τρέχαμε ως πρωτοβάθμιο να μαζεύουμε ψηφίσματα για όλους, να τρέχουμε στις ομοσπονδίες, να τρέχουμε στην ΑΔΕΔΥ και να μην έχουμε από την ομοσπονδία εκείνη την ενέργεια που θα έπρεπε να έχουμε στην κατεύθυνση ας πούμε της συμβολής σε σχέση με το όλο ζήτημα. Και πάλι έτσι πολύ ασύνδετα, να πω μια κουβεντούλα για τις εργασιακές συνθήκες που αντιμετωπίζουμε με δεδομένο ότι εμείς στο ΕΚΠΑ είχαμε ένα πολύ σοβαρό εργατικό ατύχημα πριν από ένα χρόνο περίπου. Ένας άνθρωπος κινδύνεψε να μείνει στον τόπο μέσα στο ταριχευτήριο του ΕΚΠΑ κάνοντας, την ώρα που έκανε ταρίχευση με ένα ψεκαστήρα, ο οποίος ψεκαστήρας ήτανε για κηπουρικές εργασίες το έγγραφε, το έδειχνε και το κουτί του, φωτογραφίες, ο γεωπόνος που ψεκάζει δέντρα αλλά τον άνθρωπο τον είχανε να ταριχεύει πτώματα με αυτό. Άνοιξε λοιπόν για μας και το έχουμε βάλει και στην ομοσπονδία όλο το προηγούμενο διάστημα, άνοιξε ένα θέμα εργασιακών συνθηκών συνάδελφοι επικινδυνότητας δηλαδή υγιεινής και ασφάλειας. Στο ΕΚΠΑ κανονικά η επιθεώρηση εργασίας θα έπρεπε να είναι κάθε μέρα μέσα και να κλείνει ένα-ένα τα γραφεία, ένα-ένα τα κτίρια όχι μόνο για τους εργαζόμενους αλλά και για τους φοιτητές. Η κατάσταση που επικρατεί είναι πάρα πολύ σοβαρή και στην κατεύθυνση, του να κινηθούμε κάπως για όλα αυτό το πράγμα που μας αφορά, θα καλούσα όλους τους

συναδέλφους που ενδιαφέρονται για αυτό το θέμα από όποιο ίδρυμα και να είναι και με ότι δυνάμεις έχουνε να συμβάλουνε, να μούνε στο να το αναδείξουμε κάπως και να βάλουμε ένα τέλος σε αυτή την κατάσταση. Έκλεισα, λοιπόν κλείνοντας να πω τελικά ότι νομίζω αν κάτι εκφράζει το συνδικαλισμό πού εμείς προσπαθούμε να κάνουμε, λέω εμείς, γιατί είμαστε στο ψηφοδέλτιο του δικτύου και σε αυτή τη συλλογικότητα συμμετέχουμε σε ότι αφορά την ΟΔΠΤΕ είναι ένας συνδικαλισμός που δεν θα είναι μόνο για να καλύψουμε μερικές ανάγκες μας αλλά για να καλύψουμε τις επιθυμίες μας συνάδελφοι. Αυτό λένε και είναι αυτό που κάναμε επί απεργίας και αυτό που θέλουμε να κάνουμε κάθε μέρα. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Σε ευχαριστούμε πολύ. Ο συνάδελφος Ανδριώτης.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΛΑΚΑΝΙΔΟΥ: Και να ετοιμάζεται για Ευσταθία Τσιλιρη.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: Καλησπέρα συνάδελφοι, η συναδέλφισσα προηγουμένως κάλυψε πολλά πράγματα θα πω κι εγώ κάποια λίγα, στο λίγο χρόνο να καλύψω όσο το δυνατόν περισσότερα πράγματα γιατί εντάξει έχουμε και πανεπιστημιακά θέματα, έχουμε και γενικότερα πολιτικά θέματα. Προχθές έβλεπα ειδήσεις και στη κυβέρνηση πανηγύριζαν ότι μάλλον δεν θα μπει ο κόφτης. Για εμένα είναι πολύ λογικό, εδώ και δύο χρόνια κόβουνε σε συνέχεια των προηγούμενων τεσσάρων, οπότε δεν έχει νόημα ο κόφτης υπήρχε πάντα, υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει. Πάλι στο γενικότερο πλαίσιο έρχονται οι αξιολογήσεις, τώρα είναι καλές ως δια μαγείας πριν ήτανε κακές, είμαι ενάντια στις αξιολογήσεις να το δηλώσω. Ο κάθε εργαζόμενος δεν είναι ρούχο που είναι, λίγο μικρό στο νούμερο, λίγο μεγάλο στο νούμερο, λίγο δεν μου ταιριάζει το χρώμα και κάτι τέτοια. Τώρα η κινητικότητα ξαφνικά πάλι ξαναβαφτίζεται καλή, βέβαια το εθελοντικό είναι ψευδές γιατί ο Βερναρδάκης είπε: ότι αν δεν υπάρχει το ποσοστό που θέλει θα κάνει στοχευμένες προσλήψεις, οπότε παιδιά μην κουνηθεί κανένας, θα κάνουν μαζικές προσλήψεις, όποιος το πιστεύει το πιστέψε. Σε εμάς στο ΕΚΠΑ τον Αύγουστο μπήκε και το νέο μισθολόγιο που αν το ανάγουμε στο προηγούμενο μισθολόγιο, εγώ ας πούμε με το προηγούμενο μισθολόγιο ήμουν Δ3 αλλά πληρώνομαι σαν Δ2. Δεν βάζω μέσα το διετές πάγωμα, που σε βάθος χρόνου έχει συνέπειες και στο τελικό κλιμάκιο, οπότε στη σύνταξη και σε όλα αυτά, τα ξέρετε οι περισσότεροι. Οι ιδιωτικοποιήσεις τι να πω; Τώρα τι να πω, γίνονται περισσότερες και πιο γρήγορα. Έρχεται και ο συνδικαλιστικός νόμος οπότε όπως καταλαβαίνετε ακόμα και αν κάτι έκτακτο γίνει σε κάθε ίδρυμα θα πρέπει μάλλον να αποφασίζεται πανελλαδικά, με ό,τι αυτό σημαίνει για την αμεσότητα του θέματος. Τώρα μπορούμε να μπούμε και λίγο στα πανεπιστημιακά; Διαβάζοντας το διοικητικό απολογισμό πρόεδρε, πραγματικά θα σε ρωτήσω να μου απαντήσεις σε συγκεκριμένη ημερομηνία, τελικά πότε έληξε η απεργία της ΟΔΤΠΕ; Εγώ απάντηση δεν πήρα. Για μας το ΕΚΠΑ έληξε τα Χριστούγεννα πάντως. Τώρα ειπώθηκε και ένα θέμα για τους ΕΤΕΠ εδώ εντάξει, όποιος διαβάζει πίσω από τα γράμματα, όντως για κάθε κυβέρνηση πονηρή, θα μπορεί να μειώνει ένα κλάδο και να βάζει εταιρείες μέσα είναι γνωστό, αλλά επειδή πολλοί στάθηκαν και στα βαφτίσια εγώ είμαι 19 χρόνια σε

νοσοκομείο μέσα σε εργαστήριο αλλά είμαι ΔΕ, Προφανώς δεν θα εξαϋλωθώ αν γινόμεν ΕΤΕΠ ή κάποιοι άλλοι συνάδελφοί μου που θέλουνε, τελοσπάντων πάλι εκεί θα εργαζόμενα, και μακάρι να γίνουν και προσλήψεις διοικητικών, δεν είναι αυτό το θέμα και τώρα που είμαι βαφτισμένος, διοικητικός ή ΕΤΕΠ ή ΕΡΔΙΠ ή πείτε με όπως θέλετε, εργαζόμενος βασικά είμαι. Για τους συμβασιούχους έγινε ένα βήμα με την αλλαγή του καταστατικού, το θέμα είναι ότι έχουμε και το θέμα των εργολαβικών θα πρέπει να το τρέξουμε, θα το προτείνω δηλαδή και βέβαια θέλω να θέσω από το σώμα, για ένα ψήφισμα για τον Πέτρο τον Καπετανόπουλο, δεν ξέρω τώρα αν τα έχω καλύψει ότι ήθελα να πω, γιατί θα πρέπει να είχα 25 λεπτά και βέβαια συνάδελφοι και σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ που ήμασταν μαζί στα μπλόκα, δεν υπάρχουν καλές ΠΝΠ, υπάρχουν μόνο ΠΝΠ γιατί κατηγορηθήκαμε όταν ήμασταν ενάντια στο σκούπισμα των αποθεματικών, διαθέσιμων, όπως ήθελε τα διάβαζε κανείς ότι ούτε λίγο, ούτε πολύ, πολλοί από εμάς ήμασταν και σαμαρικοί, δηλαδή έχουμε βιώσει μια, μια εξαετία γενικότερα κωλοτούμπας από όλους, τα λεφτά υπήρχαν αλλά υπήρχανε στο κάθε αδύναμο είτε μισθωτός, είτε άνεργος, είτε συνταξιούχος, πείτε το όπως θέλετε. Δεν έχω τι άλλο να πω όπως και η ιδιωτικοποίηση ανάλογα ποιος τις κάνει γίνονται καλές ή κακές, ή θα απογειώσουν την ανάπτυξη ή θα την χαμηλώσουνε, ανάλογα ποιος τη κάνει. Εμείς τουλάχιστον σαν συλλογικότητα και σαν , βρεθήκαμε με τους συναδέλφους του δικτύου το θέλουμε ακηδεμόνευτο, δεν αναφερόμαστε, δεν παίρνουμε γραμμή από καμιά, από κανένα κόμμα. Ο καθένας μπορεί να έχει τις ιδιαίτερες απόψεις του αλλά μέχρι εκεί πρώτα πρέπει να είμαστε συνάδελφοι και να κοιτάμε και βέβαια να θέσω και εδώ πέρα αυτό που έχει τεθεί τώρα με τα, με τα μεταπτυχιακά, μη βάλουν το μεταπτυχιακό φοιτητή, μεταξύ αυτού με κόντρα με ένα συμβασιούχο που θα τον βάλουν μπροστά πάλι οι διοικήσεις. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφε, ευχαριστούμε πολύ. Η συναδέλφισσα η Ευσταθία η Τσιλίρη. Στη συνέχεια ο συνάδελφος ο Διακογεωργίου Νίκος και μετά ο συνάδελφος ο Τσίτσης από το ΤΕΙ της Λαμίας.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΤΣΙΛΙΡΗ: Τσιλίρη από Πάτρα. Λοιπόν, σαν ένα πρώτο ζήτημα συνάδελφοι, θέλω να βάλω το ζήτημα το πρόβλημα, το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στις εστίες και στις λέσχες από την, από το τέλος του 11, όταν καταργήθηκε το εθνικό ίδρυμα νεότητας. Δεν ξέρω πόσοι από εσάς είστε ενημερωμένοι, πόσοι σύλλογοι έχουνε ασχοληθεί με το πρόβλημα, όμως οι συνάδελφοι εκεί θα το πω συνοπτικά και θα παρακαλέσω να μπει και στις αποφάσεις στο κλείσιμο του Σάββα για κινητοποίηση δηλαδή της ομοσπονδίας απέναντι σε αυτό το ζήτημα. Οι συνάδελφοι εκεί, λόγω του ότι τότε τα πανεπιστήμια είχαν αντιταχθεί στην απόφαση της κυβέρνησης να περάσουν οι εστίες στα πανεπιστήμια και οι εργαζόμενοι αυτών στα πανεπιστήμια, δεν έχουνε υπογραφεί διαπιστωτικές πράξεις από τους πρυτάνεις εκτός από το Δημοκρίτειο, που ο τότε πρύτανης το έστειλε και έβγαλε διαπιστωτική το υπουργείο, με αποτέλεσμα σήμερα οι συνάδελφοι να αντιμετωπίζουν το εξής ζήτημα. Δεν είναι εργαζόμενοι κανενός, ούτε το ΕΝΕΔΙΒΜ,

ούτε των πανεπιστημίων σαν εργαζόμενοι αορίστου χρόνου, αυτό εμείς, αυτό βγήκε στην επιφάνεια μετά την απόφαση στο συμβούλιο επικρατείας η οποία ουσιαστικά, έβγαζε ότι δεν τελεσφόρησε, δεν, ο νόμος 4009 γιατί ότι αν θυμάστε στο νόμο αυτό οι εστίες δε θα περνάγανε στα πανεπιστήμια αλλά στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που θα δημιουργιότανε τρεις μήνες θεωρητικά μετά την ψήφιση του νόμου. Το νομικό πρόσωπο δεν έγινε ποτέ και σωστά δεν έγινε ποτέ, δε θέλαμε να γίνει, αυτή τη στιγμή όμως, οι συνάδελφοι βρίσκονται ουσιαστικά χωρίς σχέση εργασίας. Στη Πάτρα έχουμε κάνει και αρκετές κινητοποιήσεις και αρκετές προσπάθειες να λύσουμε το ζήτημα, αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με, την εκπρόσωπό της, την αναπληρώτρια υπουργό παιδείας την κ. Αναγνωστοπούλου που όλος τυχαίος είναι και Πατρινιά, λοιπόν, μας παίζει μπαλάκι, ανάμεσα σε αυτήν, το υπουργείο παιδείας και στην πρυτάνισσα. Λέει δηλαδή ότι, η πρυτάνισσα μπορεί και τώρα να φτιάξει διαπιστωτική πράξη και δε θέλει, γιατί δε θέλουν οι πρυτάνεις τις εστίες και δε τη φτιάχνει και η ίδια μας υπόσχεται τροποποίηση στο ένα νομοσχέδιο, τροποποίηση στο άλλο νομοσχέδιο και άντε ξανά μανά τροποποίηση. Η ουσία είναι για να μην μακρηγορήσω σ' αυτό γιατί θέλω να πω, για τα ζητήματα τα γενικότερα ότι: θέλουνε να ιδιωτικοποιήσουνε ότι έχει απομείνει απ' τη σίτιση και τη στέγαση των φοιτητών, αυτή είναι η ουσία, θέλουν να το πετάξουνε και εκτός ΕΝΕΔΙΒΙΜ με εργολαβίες κ.λ.π., έτσι δε θέλει ούτε ο ένας, ούτε ο άλλος, να αναλάβει αυτή τη πολιτική ευθύνη γιατί αυτό είναι πολιτική ευθύνη, και το έχουνε σε μια διαρκή εκκρεμότητα, πιστεύω, ότι θα λυθεί ενόψει του νέου νόμου πλαισίου που θα υπάρχει και θα τον βρούμε μπροστά μας για τα πανεπιστήμια, που ψεύτρα να βγω, θα είναι χειρότερος από το 4009, ψεύτρα να βγω. Λοιπόν, θέλω να πω, μερικά πράγματα, για τις κινητοποιήσεις του περασμένου διαστήματος, τη μεγάλη απεργία όπως τη χαρακτηρίζουμε, καταλαβαίνω, είμαστε ένας κλάδος, πώς να το πω τώρα, ταξικά λίγο περίεργος και γι' αυτό αυτή η κινητοποίηση ας πούμε θεωρήθηκε και ήτανε ίσως από τις κορυφαίες ας πούμε του συνδικαλιστικού κινήματος στα πανεπιστήμια αν και παλιότερα νομίζω, πολύ παλιότερα πριν από 25 χρόνια περίπου τα πανεπιστήμια ίσως ο Φραγκίσκος το θυμάται είχανε ξανακάνει μεγάλη τέτοιου είδους κινητοποίηση, αν δεν κάνω λάθος και μάλιστα επι Γαλάνη, προέδρου της ομοσπονδίας. Λοιπόν, τελοσπάντων, δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία αυτό, αυτό όμως ήταν μια κορυφή πραγματικά του συνδικαλιστικού κινήματος στα πανεπιστήμια, ένας κλάδος που γενικότερα δεν κινητοποιούνταν, ήτανε έτσι σε χαμηλούς τόνους, μια ομοσπονδία το ίδιο, μια με τη μια κυβέρνηση μία με την άλλη, ξαφνικά γιατί; γιατί τους πήραν το ψωμί μέσα από το στόμα σε 1.400 σε εργαζόμενους ας πούμε κινητοποιήθηκε. Και από εκεί και πέρα αρχίσανε διάφορα ζητήματα, σε σχέση φυσικά με ποια γραμμή επικράτησε στο κίνημα. Αυτή είναι η ουσία, ποια γραμμή λοιπόν επικράτησε στο κίνημα, των διοικητικών υπαλλήλων των πανεπιστημίων; Η γραμμή του έχουμε καθαρό, ποιος είναι ο αντίπαλος αυτόν παλεύουμε τον έχουμε πάντα μπροστά μας και ξέρουμε ότι ακόμα και αν πετύχουμε την επιστροφή των συναδέλφων το συνδικαλιστικό αίτημα, ο αντίπαλος θα παραμείνει και εμείς πρέπει να συνεχίσουμε να το παλεύουμε ή

πέρασε έστω και μεσοβέζικα μια γραμμή που έλεγε ότι εμείς να γυρίσουμε στις δουλειές μας και ας κόψουνε όλοι οι άλλοι το σβέρκο τους και τελοσπάντων για να γίνει αυτό και να το σιγουρέψουμε πρέπει σούμπιτοι να ψηφίσουμε ΣΥΡΙΖΑ και να 'ρθει ο Κατρούγκαλος να μας επιστρέψει. Η γνώμη μου είναι ότι πέρασε το δεύτερο συνάδελφοι, και αυτό πρέπει να πολεμήσουμε όχι, τις μεταξύ μας ίσως διαφορές ο συνάδελφος ο ένας απογράφηκε, ο άλλος δεν απογράφηκε, ο άλλος έκανε εκείνο, ο άλλος έκανε, δε φταίνε οι συνάδελφοι. Είναι πια, είναι η γραμμή που θα 'πρεπε να υπάρχει, να περάσει στο κίνημα έτσι ώστε, να είναι καθαρή, να χτυπάμε τον αντίπαλο και να είμαστε και να 'χουμε και αποτελέσματα γιατί σήμερα το αποτέλεσμα που έχουμε σ' αυτή τη κινητοποίηση είναι ένα γενικότερο κάθισμα, απομαζικοποίηση των συλλόγων, αυτό δε συμβαίνει μόνο στη Πάτρα που αν κρίνω από τους υπόλοιπους είμαστε και σε καλύτερη κατάσταση αλλά συμβαίνει και στην Αθήνα. Το πανεπιστήμιο δηλαδή που θεωρητικά κράτησε όλη αυτή την απεργία έχει απομαζικοποίηση στο σύλλογο, το ίδιο στο Μετσόβιο, δε ξέρω τι συμβαίνει στα μικρότερα. Που σημαίνει ότι, από την άποψη ας πούμε της συσπείρωσης του κινήματος της δυνάμωσής του, της αντιπαράθεσής του ας πούμε συνολικά, με τον εχθρό και τον αντίπαλο δυστυχώς δεν είχαμε αυτά τα αποτελέσματα που θέλαμε και αυτό πρέπει να επιμείνουμε τώρα. Δηλαδή να έχουμε καθαρό, εγώ ακούω συναδέλφους που δεν κινητοποιούνται πια γιατί, από τους διαθέσιμους έτσι; Το λύσανε το πρόβλημά τους, γυρίσανε στη δουλειά. Και δε φταίνε οι συνάδελφοι γι' αυτό, δεν ρίχνω ευθύνη στους συναδέλφους σας είπα ότι δε τους πείσαμε. Δε τους πείσαμε ποιος έφταιγε; Θέλω να πω και ένα ακόμα πράγμα για τα οικονομικά των συλλόγων συνάδελφοι. Εμένα το κείμενο που διάβασα του δικτύου αν δε κάνω λάθος, για το ΕΚΠΑ, ήταν του σχήματος, εντάξει και γι' αυτό είπα αν δε κάνω λάθος γιατί δεν είμαι σίγουρη, θεωρώ ότι με θίγει. Εμένα με θίγει και νομίζω ότι θίγει όλους τους συναδέλφους στη Πάτρα, οι οποίοι είχαμε το ίδιο χρονικό διάστημα απεργίας ένα μεγάλο ποσοστό διαθεσίμων πολύ μεγάλα έξοδα νομικών, αρκεί να σας πω ότι είχαμε την, Τσίπρα που την πληρώσαμε αδρά, ας πούμε και νομίζω κάποιοι από εσάς επίσης οι μισοί τουλάχιστον Τσίπρα, οι άλλοι προτιμήσατε το Κατρούγκαλο για πιο φερέγγυο, λοιπόν, λοιπόν θέλω να πω πληρώσαμε δικηγόρους κάναμε εκδηλώσεις, είχαμε μικροφωνικές, βγάλαμε αφίσες, βγάλαμε προκήρυξη, είχαμε μετακινήσεις, δε λείψαμε από καμία συνάντηση της ομοσπονδίας, είχαμε έξοδα, κάναμε και εμείς απεργιακό ταμείο, όχι με τον τρόπο ίσως που το κάνατε εσείς, βγάλαμε κουπόνι το οποίο το δίναμε, μαζέψαμε αρκετά λεφτά, και τα λεφτά των κινητοποιήσεων τα βγάλαμε από εκεί δε πειράξαμε το ταμείο του συλλόγου και στις συνδρομές μας ήμαστε εντάξει και γιατί ήμαστε εντάξει; Εκτός από το πρακτικό που έχουμε λύσει τελοσπάντων με την ενιαία αρχή πληρωμών και τους το κρατάμε από το μισθό, εκτός από αυτό, ίσως έχουμε και μια άλλη αντίληψη για το τι σημαίνει η συνδρομή για το μέλλον του συλλόγου, του σωματείου να δίνει την συνδρομή του. Πιστεύω είναι και προσωπική μου πώς να σας πω, άποψη εκτός από πολιτική άποψη αυτό ότι, ναι τελειώνω Ηλία, μισό λεπτό, ότι η συνδρομή είναι δεσμός του μέλους του σωματείου

με το σωματείο του και αν πηγαίνουμε στους εργαζόμενους και τη ζητάμε και δεν μας τη δίνουνε, τότε πρέπει να ψαχτούμε διότι εμείς δεν έχουμε εμπνεύσει τους συναδέλφους εμπιστοσύνη, αγωνιστικότητα, ώστε να θεωρούν ότι η συνδρομή που δίνουνε στο σωματείο αξίζει να δοθεί.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Σάββα, όχι, όχι, μη γίνει διάλογος θα..

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΤΣΙΛΙΡΗ: Εγώ, δεν αφορά, κανέναν.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Είμαστε κουρασμένοι, να κλείσουμε συνάδελφοι, συναδέλφισσα σε παρακαλώ, ολοκλήρωσε

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΤΣΙΛΙΡΗ: Εγώ, λοιπόν δεν αφορά, κανέναν, λέω την προσωπική μου άποψη για τα οικονομικά, σας λέω ότι θεωρώ ότι εγώ προσωπικά και ο σύλλογός μας ίσως ολόκληρος θίχτηκε από αυτό το κείμενο, διότι δεν είναι, δεν έχει καμία σχέση με τα υπόλοιπα, ούτε αν αποκλείστηκε, δεν αποκλείστηκε το ΕΚΠΑ κλπ. και να σας πω ότι το 20% που η ομοσπονδία έβαλε σαν όριο για την συμμετοχή των συλλόγων όλων στο συνέδριο το θεωρώ χαμηλό, εμείς είχαμε στείλει γράμμα σας το λέω εκ των προτέρων και είχαμε ζητήσει ενιαία αντιμετώπιση των συλλόγων και ένα ποσοστό και να μην αποκλειστεί κανείς. Αυτή τη στιγμή όμως είναι δέκα σύλλογοι οι οποίοι σήμερα δεν είναι εδώ και σε πολλούς από αυτούς όπως το ΤΕΙ της Πάτρας για παράδειγμα ένας από τους λόγους είναι οικονομικοί.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Σε ευχαριστούμε πολύ συναδέλφισσα. Λοιπόν, ο συνάδελφος Διακογεωργίου Νίκος και να ετοιμάζεται ο συνάδελφος Τσίτσης. Θα δώσω το λόγο μετά σε μια συναδέλφισσα για λίγο χρόνο έχει ένα θέμα να παρουσιάσει (φωνές εκτός μικροφώνου). Δυο λεπτά, δυο λεπτά, συνάδελφε, συγγνώμη, συγγνώμη, μετά το διοικητικό απολογισμό θα δώσουμε χρόνο σε μια συναδέλφισσα, που έχει ένα θέμα να παρουσιάσει προσωπικό, εντάξει απλά να ενημερώσει, δεν είναι κάτι ας πούμε που, έχει ασχοληθεί η ομοσπονδία, το διοικητικό συμβούλιο της ομοσπονδίας και θα ασχοληθεί και το επόμενο διοικητικό συμβούλιο που θα εκλεγεί. Τελοσπάντων συνάδελφε ξεκίνα.

ΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΓΕΩΡΓΙΟΥ: Συνάδελφοι ονομάζομαι Διακογεωργίου Νίκος από ΕΜΠ εκλεγμένος με τη ΔΑΣ. Θα ήθελα να αναφερθώ στο πόρισμα των ειδικών, για τα εργασιακά. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η δημοσιοποίηση του πορίσματος των λεγόμενων ειδικών πριν από λίγο καιρό προσθέτει βασικό κομμάτι στο φάσμα των αλλαγών σε εργασιακά που έρχονται. Το τρίτο μνημόνιο, καθώς και το πόρισμα της επιτροπής των ειδικών είναι βασικοί πυλώνες της μεταρρύθμισης που σχεδιάζει η κυβέρνηση προκειμένου να στηρίξει την ανάκαμψη της κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Μέσα από τη δήθεν μεταρρύθμιση ένα πράγμα επιβεβαιώνεται, ότι στόχος της κυβέρνησης είναι να κατοχυρώσει αλλά και να επεκτείνει τα δικαιώματα των εργαζομένων στη σημερινή εργασιακή ζούγκλα. Και αυτό βέβαια φιλοδοξεί να το κάνει με τις μικρότερες δυνατές αντιδράσεις από την πλευρά των εργαζομένων. Σε αυτή την προσπάθεια η κυβέρνηση και η εργοδοσία,

έχει άξιο συμπαράστατη το παλιό και νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό. Η πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε. και της ΑΔΕΔΥ, κάνουν ότι περνάει από το χέρι τους για να είναι το κίνημα στο γύψο και να στοιχίζεται πίσω από την κυβερνητική πολιτική. Στόχος κυβέρνησης, εργοδοσίας, του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλιστικού, είναι το κίνημα να είναι χειραγωγημένο από το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις και ενσωματωμένο στο στόχο της ανάκαμψης της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το πόρισμα της επιτροπής των ειδικών, χαρακτηρίζει τις ομαδικές απολύσεις, εργαλείο της ελευθερίας των επιχειρήσεων, να προσαρμόζεται σε όλες τις συνθήκες και ξεκαθαρίζει ότι η νομοθεσία δεν πρέπει να μπαίνει εμπόδιο σ' αυτό. Οι ομαδικές απολύσεις σύμφωνα με το πόρισμα γίνεται όχημα και για τις παραπέρα ανατροπές, στις ελαστικές σχέσεις εργασίας αφού λέει ότι για να αποτραπούν οι ομαδικές απολύσεις θα μπορεί κάθε επιχείρηση να κάνει ατομικές συμβάσεις έως και 1 ώρα τη βδομάδα για τον εργαζόμενο. Για την απεργία το πόρισμα, δίνει τη δυνατότητα στον νομοθέτη να καθορίζει τις προϋποθέσεις της νόμιμης ή όχι απεργίας. Η συγκεκριμένη φράση ανοίγει το δρόμο, για καινούργια νομοθεσία σε σχέση με τις απεργίες. Όλοι έχουμε ακούσει, ότι στην ουσία καταργείται αυτό το δικαίωμα, καθώς δεν θα δίνεται η ευκαιρία στα σωματεία και στα συνδικάτα, να επιλέγουν τον τρόπο που θα αντιπαρατεθούν στην κυβερνητική πολιτική. Σκεφτείτε να χρειαστεί να υπερασπίσουμε ένα συνάδελφο που απολύεται και να πρέπει το κάθε σωματείο για να έχει απαρτία η γενική συνέλευσή του να είναι το 50 + 1 των μελών του. Νομίζω ότι και στο χώρο μας αλλά και γενικότερα και στον ιδιωτικό τομέα, κανένα σωματείο αυτή τη στιγμή δεν μπορεί να το κάνει αυτό, οπότε στην ουσία χτυπιέται το δικαίωμα στην απεργία. Για τον κατώτερο μισθό μειώνεται κι άλλο, συνάδελφοι. Παραμένει ο απαράδεκτος ηλικιακός διαχωρισμός άνω των 25 και κάτω των 25 και προτείνεται η θέσπιση ενός υπό κατώτερου μισθού που θα φτάνει στο 85% του κατώτερου προκειμένου να αποκτήσει ο εργαζόμενος εργασιακή εμπειρία. Έτσι με αυτή την διάταξη το κεφάλαιο θα αντλήσει ακόμα φτηνότερη εργατική δύναμη. Το πόρισμα επίσης βάζει ότι επιχειρησιακές ή ατομικές συμβάσεις να υπερτερούν των κλαδικών όπου αυτές υπάρχουν. Αυτό σημαίνει ξήλωμα των κλαδικών συμβάσεων και καθιστά κενό γράμμα τις διακηρύξεις της κυβέρνησης σήμερα μια και ο Κατρούγκαλος μας καλεί να αγωνιστούμε και να βγούμε στο δρόμο για να υπερασπίσουμε αυτή την πολιτική τις διακηρύξεις της επεκτατικότητας των συμβάσεων και την ισχύ της ευνοϊκότερης σύμβασης. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτή είναι η ζούγκλα η εργασιακή που μας ετοιμάζουνε και έρχονται να προστεθούν στους ήδη πολλούς αντιεργατικούς νόμους που ισχύουν από τα προηγούμενα μνημόνια. Η επίθεση που δεχόμαστε από κυβέρνηση, εργοδοσία και Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ενιαία και θα μεγαλώσει αν η εργατική τάξη και οι οργανώσεις της, δεν πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Χρειάζεται να μπει στο κέντρο της πάλης η επιθετική διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας. Αυτό που πρέπει να έχουμε ξεκάθαρο είναι ότι η πάλη μας, πρέπει να βάζει μπροστά το ζήτημα, της ανάκτησης των απωλειών αλλά και τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, να

βάλουμε μπροστά το ρεαλισμό το δικό μας και όχι να παλεύουμε κάτω από ξένες σημαίες. Δηλαδή τι χρειάζεται σήμερα η καπιταλιστική οικονομία για να υπάρξει ανάκαμψη κερδοφορίας του κεφαλαίου. Η πρωτοβουλία συνάδελφοι, ομοσπονδιών, εργατικών κέντρων και σωματείων για επαναφορά και υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας, πρέπει να βαθύνει να συνεχιστεί και να απλωθεί. Δεν είναι μία κινητοποίηση δυνάμεων, με μόνο στόχο την απόκρουση των αντιλαϊκών μέτρων, αλλά έχει να κάνει με το πώς ζει και εργάζεται η εργατική τάξη. Τους όρους εργασίας που μας φέρνει αντιμέτωπους με το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής. Απαιτούνται επιθετικές διεκδικήσεις, όχι μόνο στο ζήτημα της αναπλήρωσης των απωλειών που εμείς στο δημόσιο από το 2000 μέχρι σήμερα έχουμε χάσει τουλάχιστον έξι μισθούς, αλλά με βάση τις σύγχρονες ανάγκες. Οι σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων συνάδελφοι, είναι η αξιοπρεπής ζωή με αυξήσεις στους μισθούς, στις συντάξεις, ο ελεύθερος χρόνος που δεν υπάρχει, η ελεύθερη πρόσβαση σε αναβαθμισμένες παροχές υγείας και παιδείας. Συνάδελφοι, η μόνη δύναμη που μπορεί να φρενάρει τη καπιταλιστική βαρβαρότητα είναι οι εργαζόμενοι μαζί με τους συμμάχους τους, δηλαδή τους αυτοαπασχολούμενους, τη νεολαία, τη μικρομεσαία αγροτιά και τις γυναίκες. Αυτή η συμμαχία χρειάζεται σήμερα όσο ποτέ άλλοτε να βαθύνει και να δημιουργούνται αγώνες που θα βάζουν στο στόχαστρο τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης και την κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ευχαριστούμε πολύ το συνάδελφο, ο συνάδελφος Τσίτσης και τελειώνουν οι ομιλίες και ο συνάδελφος ο Βορτελίνος από το πολυτεχνείο.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΤΣΗΣ: Κύριε πρόεδρε του συνεδρίου, οφείλουμε να σας συγχαρούμε για την άρτια διεξαγωγή της συζήτησης, δε πρέπει να το παραλείψουμε, πριν αναφερθώ σε τρία θέματα. Το ένα θέμα είναι, ότι όταν ξεκίνησαν οι διαδικασίες του Αθηνά 1, το ΤΕΙ Θεσσαλονίκης πρωτοστάτησε και ειδικότερα οι διοικητικοί υπάλληλοι οι οποίοι βγήκαν στους δρόμους με αποκορύφωμα τη παρουσία τους στα διόδια των Μαλγάρων. Επειδή μιλήσαμε για δικαστήρια και άλλα, διώκονται στο πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης, 180 διοικητικοί υπάλληλοι κατά το πλείστον, καθηγητές και άλλες κατηγορίες προσωπικού του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης. Το δικαστήριο δεν διεξήχθη μέχρι τώρα, διότι υπήρχε η απεργία των δικηγόρων. Ήδη προχωρούνε στον ορισμό της νέας ημερομηνίας, η οποία είναι στο Φεβρουάριο του 17. Επομένως θα πρέπει να τα επισημάνουμε και αυτά δεν είναι μόνο στην Αθήνα οι αγώνες και τα δικαστήρια. Το δεύτερο που είχα να σας πω ήτανε ότι το Αθηνά ή Περσεφόνη το δεύτερο, ήδη είναι στο δρόμο του, προχωράει και σε λίγο θα έχουμε τις κανονίες που θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και θα πρέπει να είμαστε ετοιμοπόλεμοι για αγώνες για να μπορέσουμε να κρατήσουμε τις θέσεις του προσωπικού, να κρατήσουμε τα ιδρύματα όρθια. Το τρίτο που ήθελα να σας πω για να μη σας κουράζω αυτή την ώρα, είναι το θέμα, ότι στα προηγούμενα συνέδρια είχα αναφερθεί στην αιμοδότηση των ταμείων των επικουρικών των δημοσίων

υπαλλήλων, με την ένταξη σε αυτό, των υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Αυτό δεν έγινε, αλλά αυτή τη στιγμή προχωρούν, στην ενοποίηση του ταμείου πρόνοιας δημοσίων υπαλλήλων που δίνει την εφάπαξ αποζημίωση και το TEADY το οποίο δεν έχει πόρους να πληρώσει τα μερίσματα. Δηλαδή που σημαίνει ότι αυτή η ενοποίηση γίνεται, για να χρησιμοποιηθούν τα αποθεματικά τα όποια έχει το ταμείο πρόνοιας για να δίνονται αυτά τα πενιχρά μερίσματα του TEADY. Επομένως τα συμπεράσματα του συνεδρίου, και το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα προκύψει θα είναι να γίνουν σχετικές ενέργειες και προς την ΑΔΕΔΥ και κατευθείαν προς το υπουργείο οικονομικών που εποπτεύει και εργασίας αυτά τα ταμεία, για να μπορέσει να βρεθεί μια λύση, δεν μπορεί συνέχεια να ενοποιούνται, να μειώνονται τα χρήματα. Και το άλλο που ήθελα να τονίσω και πρέπει να ληφθεί σοβαρώς υπ' όψιν είναι ότι από το ερχόμενο, δεν θα δίνεται εφάπαξ αποζημίωση, αλλά θα γίνεται επιστροφή των κρατήσεων όσοι φεύγουνε συν έναν μικρό τόκο. Ποιο είναι το ποσό των κρατήσεων είναι άγνωστο. Αυτά είχα να σας πω, ευχαριστώ πολύ που βρίσκομαι εδώ πέρα και ακούτε λάβετε σοβαρά υπόψη κύριε πρόεδρε. Να μπουν στα συμπεράσματα του συνεδρίου και εντεύθεν στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Συγνώμη για το γρήγορο της αυτής αλλά υπάρχουν και προβλήματα υγείας και θα πρέπει να συντομεύουμε. Λοιπόν ευχαριστώ πολύ, δεν έχω τίποτα άλλο να πω.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Και εμείς ευχαριστούμε. Σου ευχόμαστε περαστικά. Συνάδελφοι, είναι ο συνάδελφος ο Βορτελίνος, αν είναι κάποιος που θέλει να μιλήσει το λέει τώρα και κλείνει ο κατάλογος. Έχουμε κουραστεί. Έχουν μιλήσει 34 σύνεδροι. Υπάρχει κάποιος; Όχι. Με αυτήν την ομιλία κλείνει ο κατάλογος. Ευχαριστώ πολύ.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΡΤΕΛΙΝΟΣ: Συνάδελφοι γεια σας και από μένα για τα πρακτικά Βορτελίνος Φραγκίσκος. Μέχρι πρότινος πρόεδρος της ομοσπονδίας για αρκετά χρόνια και είχα την τύχη και την τιμή θα έλεγα, να εκπροσωπήσω την ομοσπονδία σε πολλούς δύσκολους καιρούς και σε πολλούς δύσκολους αγώνες. Δεν είχα σκοπό συνάδελφοι να μιλήσω, απλώς ερεθίστηκα λίγο από κάποια πράγματα που νομίζω ότι θέλουν κάποια διευκρίνιση. Πρώτον για ένα προσωπικό θέμα που φάνηκε, δεν ξέρω εάν το καταλάβατε όλοι καθαρά, έγινε σε μια αποστροφή του λόγου ενός συναδέλφου από τη Πάτρα, σχετικά με την απογραφή και κάπου αναφέρθηκε το όνομά μου. Δεν ξέρω με ποια έννοια το ανέφερες συνάδελφε, όμως πρέπει να πω δύο πράγματα. Γιατί πράγματι, αναπτύχθηκε μία παραφιλολογία σχετικά με τις απόψεις τις δικές μου για την απογραφή. Κάποιοι συνάδελφοι από το ΕΚΠΑ, χωρίς να έχουν το θάρρος της γνώμης τους, ανθρωπάκια θα έλεγα, ήθελαν να κρυφτούν πίσω από το δήθεν λόγο ενός προέδρου της ομοσπονδίας, σχετικά με την απογραφή ότι δήθεν εγώ τους είπα ότι να κάνουν απογραφή. Λοιπόν αυτή η αθλιότητα χτυπήθηκε αμέσως από μένα. Έβγαλα αμέσως ανακοίνωση, και επικαλούμαι και μαρτυρία του Ζαχαρία του Τριγάζη και της Μαρλέν. Αυτό λοιπόν, αυτή η παραφιλολογία, αυτό το άθλιο κατασκεύασμα αναπαράχθηκε και στη Πάτρα. Δεν

κατηγορώ τη Τσιλίρη για αυτό, όμως άμεσα ενημέρωσα την Ευσταθία, μάλλον εκείνη με πήρε τηλέφωνο, δε τη πήρα εγώ τηλέφωνο, και της είπα ακριβώς.. της ανέφερα ακριβώς πως έχει κατάσταση, και το θέμα αυτό νομίζω ότι έχει λήξει. Και μάλιστα η αθλιότητα αυτή συνεχίστηκε στον έντυπο τύπο της Πάτρας, από ότι είχα την πληροφορία. Δεν ξέρω τι έγινε από εκεί και μετά και δεν ξέρω και την αντίδραση της τότε προέδρου της Ευσταθίας για την αποκατάσταση της αλήθειας. Αυτή είναι η αλήθεια και η μοναδική αλήθεια. Θα ήθελα συνάδελφοι να σας πω δύο πράγματα για το μεγάλο πράγματι για μένα θέμα των ΕΤΕΠ. Είναι μία άκρως ρουσφετολογική διάταξη, εξυπηρετεί σαφώς συμφέροντα κάποιων συνδικαλιστών, της κυβερνώσας παράταξης, είναι μία διάταξη, πέραν του ρουσφετολογικού χαρακτήρα, είναι έντονα απαξιωτική και μειωτική για τον κλάδο μας και έχει έντονα ρατσιστικά χαρακτηριστικά. Το ρατσιστικό χαρακτηριστικό αναφέρεται, στο ότι δικαίωμα για να γίνουν ΕΤΕΠ έχουν μόνο οι ΠΕ και ΤΕ, οι ΔΕ όχι, άραγε γιατί; Δεν είναι ικανοί να προσφέρουν έργα ΕΤΕΠ; Όχι συνάδελφοι. Και όπως είναι διατυπωμένη η διάταξη, εν δυνάμει είναι όλοι οι ΤΕ και ΠΕ κατηγορία υπό μετακίνηση στο κλάδο των ΕΤΕΠ. Με αυτήν την χωρίς κριτήρια διαδικασία, μπορεί κάλλιστα να απομειωθούν όλες οι διοικητικές υπηρεσίες των ιδρυμάτων. Σαφώς και υπάρχει ένα πρόβλημα και αυτό το πρόβλημα λύνεται με μία κατηγοριοποίηση με πολύ συγκεκριμένα κριτήρια. Γιατί πράγματι υπάρχουν συνάδελφοι διοικητικοί, οι οποίοι δουλεύουν σε εργαστήρια σε άλλους τομείς της δραστηριότητας των ιδρυμάτων που το αντικείμενό τους προσιδιάζει με αυτό του ΕΤΕΠ. Αυτών λοιπόν των συναδέλφων που προσιδιάζει με το αντικείμενο του ΕΤΕΠ και βεβαίως πρέπει να αποκατασταθεί η τάξη, δεν λέμε όχι. Όμως στη γενική της μορφή όπως έχει ψηφιστεί είναι εντελώς απαράδεκτη για τους λόγους που ανέφερα. Συνάδελφοι, καταλαβαίνω την σπουδή των παρατάξεων για να δικαιολογήσουν την ύπαρξή τους, πρώτον και για να σας πείσουν ότι είναι απαραίτητοι, να τους ψηφίσετε για το επόμενο κεντρικό συμβούλιο, να βγάλουν περισσότερους στο κεντρικό συμβούλιο. Όμως έχω την πεποίθηση ότι εδώ δεν απολογείται μόνο η διοίκηση του κεντρικού συμβουλίου, απολογούνται και οι παρατάξεις. Δεν άκουσα από καμία παράταξη να πει: τη λειτουργία της μέσα σε αυτή την τριετία. Τι έκανε; Τη συνεισέφερε; Τι πρότεινε; Που ψηφίστηκε και καταψηφίστηκε; Δεν έχει σημασία, αυτό δεν το άκουσα. Με ποια κριτήρια λοιπόν συνάδελφοι θα ψηφίσετε ή θα καταψηφίσετε μία παράταξη, όταν δεν ξέρετε πως λειτούργησε, ξέρετε μόνο την παράταξη που διοίκησε, την ομοσπονδία, δεν ξέρετε τη λειτουργία των λοιπών συναδέλφων και νομίζω αυτό είναι ένα έλλειμμα στην πληροφόρηση για να πάρετε μια σωστή απόφαση, και αυτό το έλλειμμα εγώ οφείλω να το πω. Ακούστηκαν πάρα πολλά συνάδελφοι, για πως κινήθηκε η δεν κινήθηκε η ομοσπονδία. Δεν είπε όμως κανένας το κλίμα που είχε διαμορφωθεί κύρια από την κυβέρνηση με κύριο στόχο να διασπαστεί, η όποια ενότητα των μελών των συλλόγων μας και των συναδέλφων και θα πω χαρακτηριστικά. Δεν ήταν τυχαία η επιλογή να θιγούν τα οχτώ πανεπιστήμια, τα οχτώ ιδρύματα από τα 36, τυχαίο δεν ήταν, ήταν σαφές ότι ήθελε να διασπάσει την ενότητα της αντίδρασης και δεν είναι επίσης

τυχαίο ότι δημιούργησε επιπλέον διάσπαση μέσα στα οχτώ ιδρύματα, στους συναδέλφους. Επέλεξε κάποιες ειδικότητες, κάποιους κλάδους ή να τους καρατομήσει εντελώς ή μερικώς. Και αυτό πόνταρε, στην προσωπική επιλογή, και στην προσωπική αντίδραση του κάθε συναδέλφου. Κύρια για να μην χάσει τη θέση του, το αντιλαμβάνεστε πόσο κρίσιμο είναι μια απόφαση ενός συναδέλφου, προκειμένου να μην χάσει τη θέση και το παρατηρήσαμε σε πολλούς συναδέλφους που όταν οι διευθύνσεις διοικητικών ήταν κλειστές και κάναμε αυτή την περιβόητη απογραφή γράψανε λάθος στοιχεία με στόχο να σωθούν, να σωθούν ποιων; Έναντι του συναδέλφου που είναι στο διπλανό γραφείο. Για αυτό λοιπόν συνάδελφοι αναπτύχθηκε, και πάρα πολλά προσωπικά προβλήματα αναπτύχθηκαν και μεταξύ των συναδέλφων, που ακόμα και σήμερα ταλανίζουν πάρα πολλά ιδρύματα και αυτό θα πρέπει να εξαφανιστεί σιγά-σιγά για να υπάρχει μια ομοψυχία. Γιατί μόνο με ομοψυχία μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτά τα μεγάλα ζητήματα. Επίσης συνάδελφοι ακούστηκαν, χαλαρά θα έλεγα, συγκριτικά με άλλες χρονιές τα περί κυβερνητικού συνδικαλισμού. Πράγματι ήταν πολύ χαλαρά γιατί αντιλαμβάνεστε συνάδελφοι, οι κυβερνήσεις τον τελευταίο καιρό αλλάξανε πάρα πολλές φορές με νέους πρωταγωνιστές, νέο αίμα μπήκε στις κυβερνήσεις οπότε καταλαβαίνετε τι εννοώ και δεν υπάρχει θέμα ως προς την χαλαρότητα. Υπήρξε κριτική και είναι θεμιτή η κριτική. Υπήρξε όμως γενικόλογη αναφορά σε θέματα. Το γενικόλογο συνάδελφοι κανείς δεν το έχει ανάγκη. Ο καθένας μπορεί να τα συνυπογράψει και η κύρια αναφορά στη κριτική του κεντρικού συμβουλίου από ότι κατάλαβα εγώ (φωνές εκτός μικροφώνου). Εντάξει συνάδελφοι τώρα τι να κάνουμε, εντάξει συγγνώμη. Λοιπόν, η κύρια αναφορά του στη κριτική του κεντρικού συμβουλίου ήταν σε θέματα λειτουργίας και οργάνωσης, εγώ αυτό κατάλαβα, όχι σε θέματα πολιτικής και πρακτικής. Και στη πρακτική υπήρχε, που ναι εντάξει είναι εκτιμήσεις, όμως στην ουσία της πολιτικής και συνδικαλιστικής λειτουργίας, εγώ δεν άκουσα κάτι συγκεκριμένο, που υπήρξε διαφοροποίηση; Που διαφοροποιήθηκαν οι συνάδελφοι των λοιπών παρατάξεων μέσα σε αυτή τη τρίχρονη λειτουργία; Σε ποιο κομμάτι συγκεκριμένα; Όχι σε γενικόλογα, συγκεκριμένα πράγματα. Πρέπει πάντα να μιλάμε συγκεκριμένα συνάδελφοι για να έχει αξία και ο λόγος και ο αντίλογος. Συνάδελφε δεν θα σας ταλαιπωρήσω άλλο μιας και έληξε, τέλειωσε ο χρόνος. Θέλω να πω έτσι κλείνοντας, μην ψάχνουμε εδώ ανάμεσα μας εχθρούς συνάδελφοι, ο εχθρός είναι οι πολιτικές επιλογές, όπου παράγονται και εφαρμόζονται από ένα διεφθαρμένο πολιτικό προσωπικό που επί σειρά ετών λυμαίνεται τα πάντα, πουλάει ελπίδες και εξαγοράζει συνειδήσεις προκειμένου να διατηρήσει την καρέκλα του, εμείς αυτό λοιπόν πρέπει να το αντιμετωπίσουμε μόνο με ομοψυχία και μία σθεναρή αντίδραση σε όλες αυτές τις αρνητικές επιδράσεις που επιφέρουν αυτές οι πολιτικές επιλογές. Ευχαριστώ συνάδελφοι.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Και εμείς ευχαριστούμε. Συνάδελφοι συνολικά μιλήσανε 32 ομιλητές. Όποιος ζήτησε το λόγο τον πήρε και υπήρξε και ανοχή σε όποιον είχε να πει είχε κάποιο λόγο, περισσότερο χρόνο. Θα γίνει τοποθέτηση από τον πρόεδρο της

ομοσπονδίας, για το διοικητικό απολογισμό και στη συνέχεια να περάσουμε στη ψήφιση του διοικητικού απολογισμού. Μόνο να είμαστε λίγο συνεργάσιμοι γιατί το γεύμα είναι τρεις με πέντε, το ξενοδοχείο κλείνει μετά και κάποιοι θα φάμε δεν ξέρω.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Θα προσπαθήσω να είμαι όσο πιο σύντομος γίνεται. Σπεύδω εξ αρχής να αναφερθώ σε δύο συναδέλφους οι οποίοι έχουν διαδραματίσει ένα πολύ σημαντικό ρόλο, έχουν μια πολύ μεγάλη διαδρομή στην ομοσπονδία όλα αυτά τα χρόνια. Θέλω να πω ότι τιμώ τους συναδέλφους αυτούς. Με τον Φραγκίσκο τον Βορτελίνο έχω συνεργαστεί πρόεδρος επί σειρά ετών πρόεδρος, έχω συνδυαστεί πάρα πολύ στενά. Θέλω να σημειώσω στις τεράστιες προσπάθειες που έχει καταβάλει όλα αυτά τα χρόνια προκειμένου να προασπιστούν τα συμφέροντα των συναδέλφων με όλους τους συναδέλφους, τον τιμώ πραγματικά για αυτή του διαδρομή, όπως επίσης τιμώ και τον Ζαχαρία τον Τριγάζη ο οποίος είναι ο παλαιότερος πριν από εμένα, στην ομοσπονδία μας, γνωριζόμαστε εδώ και πάρα-πάρα πολλά χρόνια, έχει και αυτός μια πάρα πολύ σημαντική παρουσία και θεωρώ ότι πρέπει πραγματικά αυτό να το αναγνωρίσουμε όλοι, και για τους δύο συναδέλφους. Θέλω συνάδελφοι να πω δύο λόγια εισαγωγικά για τις αναφορές που έγιναν για τις τοποθετήσεις περί της διαδικασίας του συνεδρίου, περί όλων αυτών των απαξιωτικών που αναφέρθηκαν, εγώ θα διαφωνήσω, θα διαφωνήσω απόλυτα, με μια υποσημείωση βέβαια. Το συνέδριο αυτό ήτανε πολύ σπουδαίο κατά την άποψή μου και δεν αναφέρομαι σε τίποτα άλλο παρά μόνο στο γεγονός ότι μίλησαν δεκάδες συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλές ουσιαστικές τοποθετήσεις και αυτό είναι το κριτήριο για να κρίνουμε ένα συνέδριο, δεν είναι τίποτα άλλο πέραν αυτού, δεν είναι δεν έχει σημασία που γίνεται, δεν έχει σημασία άλλες λεπτομέρειες, σημασία έχει αν γίνεται μια ουσιαστική συζήτηση και νομίζω ότι αυτό επετεύχθη. Η υποσημείωση, η αρνητική είναι, αυτό που συμβαίνει σε κάθε συνέδριο, να μην έρχονται οι συνάδελφοι μέσα στην αίθουσα να λείπουν πάρα πολλές ώρες από τη διαδικασία, αυτό πράγματι είναι ένα πρόβλημα. Είναι ένα πρόβλημα που παρατηρούνταν από πάντα. Πολύ εύστοχα ειπώθηκε ότι είναι κάτι, που αν δεν κάνουμε κάποιες κινήσεις αναγκαίες διορθωτικές, θα το βλέπουμε και στο μέλλον, επομένως πρέπει να σκύψουμε στο πρόβλημα αυτό, όπως επίσης πρέπει να σκύψουμε σε μία προσπάθεια να αναδιοργανώσουμε και να ανασυγκροτήσουμε όλους τους συλλόγους μέλη της ομοσπονδίας και αυτούς που δεν συμμετέχουν σε αυτό το συνέδριο μας και θα αναφερθώ αργότερα για το συγκεκριμένο θέμα. Σπεύδω να τονίσω ένα πράγμα. Άκουσα με πάρα, πάρα, πάρα πολύ μεγάλη προσοχή όλες τις τοποθετήσεις σχεδόν, και κράτησα πάρα πολύ προσεκτικά την κριτική που έγινε στην ομοσπονδία και προς το πρόσωπό μου γιατί όχι, τις κρατώ και τις ενσωματώνω στον απολογισμό που έκανα χθες, θεωρώ ότι ο απολογισμός ο διοικητικός που έγινε χθες συμπληρώνεται με τις τοποθετήσεις των συναδέλφων, εγώ ενδεχομένως είναι αδύνατο να έχω τη σύνολη εικόνα των πραγμάτων από πλευράς ανεπάρκειας, δυσλειτουργίας, άλλων οργανωτικών προβλημάτων και τα λοιπά και τα λοιπά. Ποτέ δεν ήταν τα πράγματα τέλεια και ποτέ δεν θα γίνουν τα πράγματα τέλεια. Πάντα θα

υπάρχει ανάγκη να βελτιώνουμε και τις διαδικασίες και την οργάνωση του αγώνα μας και χίλια δύο πράγματα γύρω από αυτά. Επομένως το τονίζω αυτοκριτική θα το έλεγε κανείς επειδή πραγματικά το θεωρώ ότι κάποιες κριτικές επισημάνσεις που γίνονται ήτανε εύστοχες τις λαμβάνω πάρα, πάρα πολύ σοβαρά υπ' όψιν μου και τις ενσωματώνω, τονίζω ξανά στο διοικητικό απολογισμό. Συνάδελφοι, αιφνιδιαστήκα σήμερα για το γεγονός ότι είδα στο βήμα συναδέλφους από το ΕΚΠΑ να μιλάνε. Δεν το περίμενα, είχα πληροφορηθεί μέσα από ένα έγγραφο ότι έχουν αποκλειστεί οι συνάδελφοι αυτοί και λέω βρισκόμουν εγώ σ' αυτό το συνέδριο, σε άλλο; Κυκλοφόρησε ένα έγγραφο το οποίο ουσιαστικά κάνει δίκη προθέσεων και λέει ότι μας έχουν αποκλείσει από το συνέδριο αυτό και διαπιστώνω ότι πάρα πολλοί συνάδελφοι από το ίδρυμα αυτό, ήταν στο βήμα και μιλούσαν και δεν το πίστευα στα μάτια μου. Συνάδελφοι θέλει λιγάκι προσοχή, καλό είναι να μην προδικάζουμε τα γεγονότα, γιατί αυτό πραγματικά καταντά μετά λίγο τραγελαφικό. Νομίζω ότι γι' αυτό το συγκεκριμένο θέμα θα μπορούσε κανείς έστω και των υστέρων να κάνει μια αυτοκριτική όταν σηκώθηκε στο βήμα, είναι παράδοξο, είναι τραγικά παράδοξο και το λέω αυτό, διότι καταβλήθηκε κάθε δυνατή προσπάθεια να συμμετέχουν όσο γίνεται περισσότεροι σύλλογοι σε αυτό το συνέδριο. Μια προσπάθεια που την εξαντλήσαμε, ήταν βασανιστική και κάναμε ότι κυριολεκτικά περνούσε από το χέρι μας. Είναι άδικο λοιπόν αυτό το έγγραφο και δεν είναι μόνο ότι είναι άδικο είναι εντελώς, μα εντελώς εξωπραγματικό. Το κλείνω το θέμα αυτό παρακαλώ πολύ συνάδελφοι δεν διέκοψα ούτε δευτερόλεπτο κανέναν. Ο αγώνας για την διαθεσιμότητα. Όντως η περιγραφή που έκανα στο διοικητικό απολογισμό, σε πολλά σημεία εν εκτάσει περιέγραφε τις φάσεις που διένυσε αυτός ο αγώνας. Το θεωρούσα σκόπιμο να γίνει αν και ήξερα εκ προοιμίου ότι είναι κουραστικό λιγάκι αλλά ξέρετε αν υπάρχει μια αποσπασματική προσέγγιση ο κάθε σύλλογος, ο κάθε συνάδελφος έχει μια δικιά του οπτική, και έχει ένα πεπερασμένο πεδίο θέασης των γεγονότων δεν έχει τη σύνολη εικόνα επομένως εστιάζοντας κάνοντας focus σε κάποια τέτοια αποσπασματικά σημεία σε όλη αυτή τη μακρά διαδρομή του αγώνα ενδεχομένως να αποπροσανατολίσει. Επομένως έπρεπε να δοθεί ένα πλαίσιο αυτής της αγωνιστικής δράσης όπως τουλάχιστον το αντιλαμβανόμουν εγώ και το είχα στο μυαλό μου. Για αυτό το λόγο αναγκάστηκα να γίνω περιγραφικός. Αυτή η ανασκόπηση θεωρώ ότι ήταν επιβεβλημένη εκ των πραγμάτων. Συνάδελφοι, πολύ εύστοχα παρατήρησε ο συνάδελφος ο απερχόμενος συνάδελφός μας δεν θα είναι υποψήφιος, δεν είναι σύνεδρος ο Φραγκίσκος ο Βορτελίνος μίλησα και είπα δυο κολακευτικά λόγια για αυτόν που πραγματικά τα πιστεύω, όπως πολύ εύστοχα επεσήμανε, λειτούργησε πολύ έξυπνα η κυβέρνηση τότε, με το νόμο 4172 με τις διαθεσιμότητες και τα λοιπά. Μας διαίρεσε, μας διαίρεσε και σε ό,τι αφορά τα ιδρύματα και σε ό,τι αφορά τους κλάδους των εργαζομένων. Κάναν το σταυρό τους οι συνάδελφοι να μην ανήκουν στον κλάδο που θα τεθεί σε διαθεσιμότητα στο ίδρυμα τους και να είναι ο διπλανός κλάδος, αντιλαμβάνεστε πόσο διαιρετικά λειτουργεί αυτό το πράγμα. Και όντως λειτούργησε, σε πολλές των περιπτώσεων. Ήταν μια έξυπνη τακτική από την πλευρά

της κυβέρνησης, και το επαναλαμβάνω εγώ παρότι διατυπώθηκε από τον Φραγκίσκο ίσα-ίσα για να δώσω μία έμφαση ακόμα μεγαλύτερη. Αυτό αποτέλεσε πολύ μεγάλο πρόβλημα στη πορεία του αγώνα και οι περιπτώσεις που στοιχειοθετούν αυτόν τον ισχυρισμό είναι πάρα πολλές αλλά δεν με παίρνει ο χρόνος για να αναφερθώ σε αυτές. Συνάδελφοι ερωτώμαι, πότε τελείωσε ο αγώνας, εγώ θα πω ότι ο αγώνας, δεν τελείωσε μέχρι και την ημέρα που είδαμε στο ΦΕΚ δημοσιευμένα τα ονόματα των συναδέλφων που επανέρχονται στο ίδρυμα. Ο αγώνας τότε τέλειωσε, κάποιοι εστιάζουν μόνο στην μακρόχρονη αυτή αγωνιστική διαδρομή από το Σεπτέμβριο μέχρι το τέλος του χρόνου 13, ξεχνώντας ότι γίνανε πάρα-πάρα πολλές κινητοποιήσεις και με την προηγούμενη κυβέρνηση και με την επόμενη μέχρι να καταφέρουμε να επαναφέρουμε όλους τους συναδέλφους στο ίδρυμα. Το αίτημά μας επίμονο και σαφώς διατυπωμένο σε κάθε περίπτωση, ήταν η ανάκληση της ΚΥΑ και η κατάργηση του νόμου 4172 και επανάκτηση των κεκτημένων, που είχαν απωλέσει συνάδελφοι με τη διαθεσιμότητα. Αυτό ήταν το επίμονο αίτημα, δεν υπαναχωρήσαμε από αυτό ούτε 1 δευτερόλεπτο. Ισχυρίστηκαν κάποιοι συνάδελφοι ότι μπήκαμε στη διαδικασία να διαπραγματευτούμε με το υπουργείο. Συνάδελφοι, ο κόσμος κάτω στη βάση, στους πρωτοβάθμιους συλλόγους και δη αυτοί που αντιμετωπίζουν αυτό το πολύ χοντρό πρόβλημα να τεθούν εκποδών από την υπηρεσία τους οριστικά από στιγμή σε στιγμή, δεν προτάσσει το αμιγώς πολιτικό αισθητήριο και κριτήριο που έχει ο καθένας μας. Οι συνάδελφοι αυτοί το μόνο που σκέφτονταν, που είχε φωλιάσει στο μυαλό τους ήταν ότι μπορεί να ξημερώσει άλλη μέρα και να μην έχουν τη δουλειά τους. Από αυτή την άποψη έπρεπε οι συνάδελφοι αυτοί, να ενδιαφέρονται και να πιέζουν και το κάνανε, να διαπραγματευτούν με το υπουργείο. Ισχυρίστηκαν πολλοί συνάδελφοι και διαπιστώθηκε ότι ήταν έτσι ότι επρόκειτο για διάφορες παρελκυστικές τακτικές και παιχνίδια του υπουργείου προκειμένου να κερδίσει χρόνο. Το γεγονός όμως ότι μπήκαμε σε αυτές τις διαπραγματεύσεις έστω και αν δεν δικαιώθηκαν οι υποσχέσεις του υπουργού και διαψεύστηκαν παταγωδώς για κινητικότητες ενδοϊδρυματικές και δεν ξέρω κι εγώ τι άλλες, εντούτοις μέσα από εκείνες τις διαδικασίες παράλληλα τον αγώνα, προσπαθήσαμε να παρατείνουμε το χρόνο ζωής των συναδέλφων μας. Για αυτό από το οκτάμηνο της διαθεσιμότητας πήγαμε στους 19 μήνες διαθεσιμότητας και άμα δεν μεσολαβούσαν οι 11 επιπλέον μήνες διαθεσιμότητας οι συνάδελφοι τώρα δεν θα ήτανε 15 την άνοιξη, το καλοκαίρι, τον Ιούνιο πίσω στις υπηρεσίες τους. Επομένως, πρέπει να κινείται μια ομοσπονδία και σε αυτή την κατεύθυνση. Στο κάτω-κάτω της γραφής όχι γιατί δεν έχει προσανατολισμό αγωνιστικό, όχι γιατί δεν αναπτύσσει πολιτικό αισθητήριο και εγερτήριο, πρώτα και πάνω από όλα αλλά γιατί το απαιτούν οι συνάδελφοι. Αυτούς εκπροσωπούμε, αυτούς εκφράζουμε και πρέπει να τους αφουγκραζόμαστε, για αυτό μπήκαμε και σε μια τέτοια διαδικασία, όχι ανυποψίαστοι, όχι αφελείς αλλά εν πάση περιπτώσει τονίζω εδώ και προσδιορίζω με σαφήνεια ποιο ήταν το κέρδος από αυτή τη διαδικασία. Όχι ότι μέσα από τις διαδικασίες αυτές, τις συζητήσεις με τα υπουργεία, έχουμε δει όλους τους

υπουργούς κατά καιρούς, τους πάντες. Θεωρώ ότι ήταν χρήσιμο, θεωρώ συνάδελφοι ότι ήταν χρήσιμο. Ο αγώνας λοιπόν, απαντώ φίλε Σπύρο, τότε τελείωσε; Ο αγώνας τελείωσε την ημέρα που επανήλθαν οι συνάδελφοι και όχι την τελευταία μέρα της απεργιακής κινητοποίησης και των καταλήψεων σε κάποια από τα ιδρύματα ενδεχομένως, όχι ενδεχομένως στο ΕΚΠΑ. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι την αλήθεια θέλω να συνομολογήσουμε εδώ πέρα μέσα. Θα μπορούσα να πω κι άλλα πολλά πράγματα για την περίοδο της διαθεσιμότητας, αλλά νομίζω ότι έχει αναλυθεί σε όλο το βάθος, σε όλο το εύρος της. Θα μας δοθεί η ευκαιρία να ξανακουβεντιάσουμε πάλι πολλά πράγματα γύρω από το ζήτημα αυτό. Αλλά δεν μπορώ να παραλείψω, να μην αναφέρω, επειδή έχει εγκληθεί η ομοσπονδία για αυτό το πράγμα ότι κάποια στιγμή σταματήσαμε ως κεντρικό συμβούλιο να αποφασίζουμε τη συνέχιση των απεργιακών κινητοποιήσεων οι οποίες πραγματοποιούνται τότε μόνο από το ΕΚΠΑ. Μ' ένα πολύ βασανιστικό τρόπο, σε αλλεπάλληλες συνεδριάσεις του κεντρικού συμβουλίου πραγματικά πήραμε αυτή την απόφαση γιατί όπως ανέφερε και ο Γιάννης κάποια στιγμή, βλέπαμε ότι ο αγώνας αυτός εκφυλίζεται και μπορεί εν τέλει αυτό να καταστεί μπούμερανγκ. Ξέρετε μιλάνε για τη κατάσταση που επικρατεί σήμερα, θα έλεγα και στο κίνημα βεβαίως έγινε πολύ σαφής αναφορά και ομολογώ, την συνυπογράφω, την προσυπογράφω για την έλλειψη αξιοπιστίας του συνδικαλιστικού κινήματος και των συνδικαλιστικών ηγεσιών, όμως η αλήθεια είναι ότι αν υπάρχουν προβλήματα, περαιτέρω προβλήματα σήμερα στις οργανώσεις της πρωτοβάθμιας τις δικές μας, αυτό έχει να κάνει και με τη κόπωση από αυτούς τους αγώνες. Πολλές φορές ξεκινά ένας αγώνας και λέμε: ποιο είναι το αποτέλεσμα του, αν πραγματικά τον κερδίσαμε. Θα πω το εξής, επειδή έχω μία μακρά εμπειρία στο συνδικαλισμό και δεν το λέω αυτάρεσκα αυτό, παλιότερα πριν τα μνημονιακά χρόνια, πραγματικά είχε πολύ καλύτερες προϋποθέσεις ένας αγώνας να δικαιωθεί, γιατί ήταν πιο ευένοχη η κυβέρνηση αδερφέ γιατί δεν είχε από πάνω τους μπάστακες, τους τροϊκάνους και τους διάφορους, εδώ τώρα πραγματικά δεν έχει την πραγματική εξουσία στα χέρια της και δεν μπορεί ούτε να υποχωρήσει, όσο και αν πιέζεται από έναν αγώνα. Για αυτό, αυτή την περίοδο το αποτέλεσμα το επιθυμητό, το αποτέλεσμα για το οποίο αγωνιζόμασταν ήταν ακόμα πιο δύσκολο να έρθει. Θεωρώ όμως ότι ο αγώνας αυτός δικαιώθηκε, επειδή όχι επειδή η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχει μια φιλοδημοσιοϋπαλληλική αντίληψη κυβερνητική, το οποίο θα μπορούσε κανείς να το ισχυριστεί και θα μπορούσα να το σεβαστώ και να το ασπαστώ ισχύει, δεν θέλω να έχω ψευδαισθήσεις. Όμως το σίγουρο είναι ένα πράγμα, ότι ο αγώνας αυτός ανέδειξε το πρόβλημα σε τέτοιο βαθμό με τέτοια ένταση μέσα από την πίεση του αγώνα που πραγματικά δεν μπορούσε να αγνοηθεί και από τις μετέπειτα κυβερνήσεις νομίζω ότι και βεβαίως, ξαναθυμίζω ότι μέχρι και την τελευταία μέρα κάναμε πιο σποραδικές, αλλά πάντα σε απεργιακές κινητοποιήσεις και συλλαλητήρια. Ειπώθηκε που ήταν η ομοσπονδία σε κάποιες διαδικασίες, κάτω σε συλλόγους, σε συνελεύσεις κ.τ.λ., έχω πάει όπου έχω κληθεί και είναι εκπρόσωποι πολλών συλλόγων εδώ πέρα μέσα και αν μου πει ένας σύλλογος ότι με κάλεσε σε μια

συνέλευση ή σε όποια άλλη διαδικασία ευρύτερη, δρομολόγησε και δεν ανταποκρίθηκα πραγματικά θα κατέβω αυτή τη στιγμή από το βήμα και δεν θα συνεχίσω την ομιλία μου. Δέχομαι τώρα τη διαπομπή επ' αυτού. Αν δεν ανταποκρίθηκα σε κάποιο κάλεσμα και το ζητούσαμε πάντα. Λοιπόν συνάδελφοι έχουμε βρεθεί σε πάρα πολλές παραστάσεις διαμαρτυρίας, συγκεντρώσεις και συλλαλητήρια κάτω στην Αθήνα. Έχουμε μεταφέρει και από το πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και από το ΤΕΙ Θεσσαλονίκης δύο λεωφορεία κάτω για να συμμετέχουμε στο συλλαλητήριο. Σε άλλη περίπτωση πήγαμε έξω από το γραφείο του Μητσοτάκη, στο υπουργείο διοικητικής μεταρρύθμισης πολύ μετέπειτα, από τη λήξη των κινητοποιήσεων τότε και κάναμε παράσταση διαμαρτυρίας βέβαια δεν μας δέχτηκε ο Μητσοτάκης ήρθε ένα λεωφορείο από την Πάτρα και δεν ήταν κανένας άλλος εκτός από τους συλλόγους των Αθηνών και αυτό νομίζω ότι μπορούν να το επιβεβαιώσουν και οι συνάδελφοι από την Πάτρα μου έδωσαν το ερέθισμα να κάνω αυτή τη συγκεκριμένη αναφορά. Μίλησα και για τη Θεσσαλονίκη, εντάξει τώρα, δεν ευλογάμε εδώ τα δικά μας γενιά, εδώ είναι μια άλλη διαδικασία. Γίναν πάρα-πάρα πολλά πράγματα συνάδελφοι, αλλά αυτό που έχουμε ανάγκη να γίνει και στο εξής είναι να ανασυγκροτήσουμε, να αναμορφώσουμε, να αναδημιουργήσουμε, μέσα από τις δυνάμεις που θα ενεργοποιήσουμε τους πρωτοβάθμιους συλλόγους πρωτίστως, για να γίνει πιο ισχυρή η ομοσπονδία και στο βαθμό που θα με τιμήσουν οι συνάδελφοι και θα με επανεκλέξουν στο κεντρικό συμβούλιο θα το κάνουμε με επιμονή και αταλάντευτα όλο το επόμενο διάστημα. Θα πάμε σε όλους τους συλλόγους που δεν συμμετέχουν σήμερα εδώ, πρώτα για να στήσουμε ξανά, να βάλουμε μπροστά τη λειτουργία του συλλόγου. Γιατί λείπουν πάρα πολλοί συνάδελφοι, για να περάσω σε ένα άλλο θέμα, πάρα πολύ σύλλογοι, γιατί λείπουν από εδώ; Υπάρχουν ιδρύματα και δεν θέλω να τα αναφέρω το είπα και χθες, το 'πα αλλά επειδή πάρα πολλές τοποθετήσεις άγγιζαν αυτό το θέμα επανέρχομαι για λίγο. Γιατί έχουν καταντήσει σκέτη σφραγίδα, υπάρχει τεράστια αποσυσπείρωση σε τέτοιο βαθμό που δεν υπάρχει Διοικητικό Συμβούλιο, δεν υπάρχει ενδιαφέρον να υποβάλλουν υποψηφιότητα για το Διοικητικό Συμβούλιο και οι εκλογές δεν μπορούν να γίνουν σε καμία περίπτωση, αυτή είναι μια πραγματικότητα. Γι' αυτό στέκομαι στην ανάγκη να προχωρήσουμε σε αυτές τις διαδικασίες όποιοι κι αν είμαστε στο κεντρικό συμβούλιο από την πρώτη μέρα που θα αναλάβουμε τα καθήκοντά μας, από την πρώτη μέρα αυτή είναι η έγνοια μας. Συνάδελφοι, να πω δύο λόγια για το δικαστήριο, ο υποφαινόμενος είναι και αυτός κατηγορούμενος μαζί με άλλους δύο συναδέλφους από το προεδρείο της ομοσπονδίας και βεβαίως με άλλους 11 συναδέλφους μας διοικητικούς υπαλλήλους. Πρέπει οπωσδήποτε το κεντρικό συμβούλιο που θα εκλεγεί να προκηρύξει και ελπίζω να το κάνει μεσούντος του δεκαήμερου μέχρι το δικαστήριο από σήμερα, για να έχει την ευχέρεια να προκηρύξει απεργιακή κινητοποίηση σε όλη την Ελλάδα. Όλοι οι σύλλογοι, εκείνη την ημέρα πρέπει με κάθε τρόπο να συμμετέχουν σε αυτή την απεργιακή κινητοποίηση, έχει τον ιδιαίτερο συμβολισμό της μια τέτοια ενέργεια και νομίζω ότι πρέπει να έχει

μια πολύ μεγάλη επιτυχία, αυτή η κινητοποίηση. Συνάδελφοι, γίνεται πολύ κουβέντα για το κυβερνητικό συνδικαλισμό και όλα αυτά τα πράγματα, πολύ εύστοχα είπε ο συνάδελφος και φίλος μου ο Λάκης Χατζητριανταφύλλου, προοίμιο του κυβερνητικού συνδικαλισμού είναι ο κομματικός συνδικαλισμός και αναπόδραστα οδηγεί εκεί. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να εξελιχθούν τα πράγματα όποιος κάνει κομματικό συνδικαλισμό και έρθει το κόμμα του στην κυβέρνηση στον ένα ή στον άλλον βαθμό θα κατηγορηθεί για κυβερνητικό συνδικαλισμό. Άκουσα εκφράσεις απαρέσκειας για το ότι κάποια ψηφοδέλτια, εμφανίζονται ως ανεξάρτητα. Ο καθένας συνάδελφοι έχει τη διαδρομή του και εγώ έχω μακρά διαδρομή και αυτή τη στιγμή είμαι επικεφαλής ενός ψηφοδελτίου, το οποίο είναι πραγματικά ανεξάρτητο όχι από αυτό το συνέδριο, χρόνια πίσω. Ακούστε συνάδελφοι, στους συλλόγους τους πρωτοβάθμιους αν δεν το έχετε ακούσει ή αν δεν το έχετε συνειδητοποιήσει, παρακαλώ πολύ να το συζητήσετε, στους πρωτοβάθμιους συλλόγους ένα πάρα πολύ μεγάλο κομμάτι των συναδέλφων, αυτό που θέλει και έχει να κάνει με τις συσπείρωση και στην ομοσπονδία και στους συλλόγους, αυτό που θέλει είναι ψηφοδέλτια τα οποία δεν προτάσσουν τον κομματικό τους χαρακτήρα, δεν περιχαράκωνονται σε θέσεις και απόψεις που εκπορεύονται από τα κόμματα αλλά θέλουν να προσεγγίσουν, να αναλύσουμε την κατάσταση στα ιδρύματα όπως εμείς τα βιώνουμε και να παίρνουμε τις αποφάσεις μας και να προσανατολίζουμε τον αγώνα μας. Ξέρετε, κανέναν δε του λείπει το πολιτικό αισθητήριο όλοι έχουμε μια πολιτική αντίληψη των πραγμάτων και κάποια εργαλεία ιδεολογικά ανάγνωσης των φαινομένων και των καταστάσεων, όλοι τα 'χουμε, δεν χρειάζεται να είναι κανείς στο κόμμα για να το κάνει. Ή μπορεί να υπήρξε στο κόμμα και να μην θέλει να ξαναυπάρξει, στο οποιοδήποτε κόμμα. Ας δούμε και το θέμα αυτό, αναγνωρίζω τον ρόλο των κομμάτων, ξέρω ότι είναι οι πυλώνες της δημοκρατίας, κάποιοι θα πουν ποιας δημοκρατίας τώρα, αστική και όλα αυτά και εδώ δεν θα εκφράσω καμία αντίρρηση, αλλά σε κάθε περίπτωση, να μην αναγνωρίζουμε το ρόλο των κομμάτων τον θεωρούμε εξαιρετικά σημαντικό αλλά στο πεδίο αυτό το συνδικαλιστικό θέλω να τονίσω ότι μπορούμε και χωρίς αυτά. Και εν πάση περιπτώσει αν κάποιοι συνάδελφοι θέλουν να προτάσσουν αυτά τα ψηφοδέλτια, κατεβαίνουν με ψηφοδέλτια παραταξιακά τα οποία αναφέρονται σε κάποιο συγκεκριμένο κόμμα, ας επιτρέψουν και κάποιους άλλους συναδέλφους να εκφραστούν μέσα από ανεξάρτητα ψηφοδέλτια γιατί, το ζητάει μια άλλη μερίδα από κάτω από τη βάση από τους συναδέλφους. Υπ' αυτήν την έννοια και δεν θέλω να κουράσω περισσότερο, θέλω να κλείσω εδώ τη συζήτηση για το διοικητικό απολογισμό, ξέρω ότι είναι πάρα πολλά τα πράγματα αυτά που θα μπορούσα να πω ακόμα και τα έχω στο μυαλό μου αλλά είναι περασμένη η ώρα, έχουμε κουραστεί όλοι και πρέπει να τρέξουμε και κάποιες διαδικασίες, πρέπει να εκλέξουμε άμεσα, αυτή τη στιγμή δια ολίγον μία εφορευτική επιτροπή η οποία θα αναλάβει το έργο που ετοίμασε ψηφοδέλτια και τα λοιπά, επειδή αυτό το πράγμα μπορεί να γίνει μέχρι τις 18:30 ώρα θα παρακαλούσα πάρα πολύ θεωρώντας εκ προοιμίου ότι δεν απαιτείται πολύς χρόνος είναι λίγο πολύ

έτοιμες οι παρατάξεις να καταθέσουν τις υποψηφιότητές τους πρόεδρε, το δυνατό συντομότερο για μπορέσει μέχρι τις 18:30 ώρα που θα έχει ανοιχτά φωτοτυπικά επάνω, να μπορέσουν να εκτυπώσουν τα ψηφοδέλτια, να ετοιμάσουν τα πάντα για να έχουμε αύριο το πρωί τις αρχαιρεσίες στην ομοσπονδία. Κάνω ένα κάλεσμα, να συμμετέχουν οι συνάδελφοι με ένα αίσθημα ευθύνης και με συνείδηση, εννοείται ότι όλη αυτή η διαδικασία αξίζει το σεβασμό όλων μας, τη συμμετοχή όλων μας και εύχομαι το νέο κεντρικό συμβούλιο να πλαισιώνεται από συναδέλφους, οι οποίοι πραγματικά θα έχουν την διάθεση, την δύναμη θα έλεγα και την τεχνογνωσία και είναι τεχνοκρατικός όρος. Το λέω έτσι λίγο σε μία ελεύθερη μετάφραση το χρησιμοποιώ, να βοηθήσουν όλους τους συναδέλφους, δεδομένου ότι έχουμε μπροστά μας πάρα πολλά προβλήματα να αντιμετωπίσουμε είναι βέβαιο ότι θα σκάσουν ότι πάρα πολλά προβλήματα και δε το λέω αυτό γιατί μπορεί να έρθουν αυτά, μπορεί να μην έρθουν στον αιώνα τον άπαντα, το λέω διότι μπροστά μας είναι προδιαγεγραμμένες αποφάσεις και ψήφιση νόμων μες στη βουλή, οι οποίοι έχουν να κάνουν με τη φαλκίδευση συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων και χίλια δύο τέτοια πράγμα, να 'μαστε ετοιμοπόλεμοι, να οργανωθούμε και θα το ξεκινήσουμε από τους πρωτοβάθμιους συλλόγους, όπου πραγματικά θα πρέπει να βρεθούμε δίπλα σε μια προσπάθεια με το διοικητικό συμβούλιο να αναδιοργανώσουμε τα πράγματα όπου το κάθε μέλος του κεντρικού συμβουλίου. Σας ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Και εμείς ευχαριστούμε. Οι εκπρόσωποι των παρατάξεων μπορούν να φέρουν τις υποψηφιότητες να ετοιμαζόμαστε δεν υπάρχει κάποιος λόγος να μην τις φέρουνε (φωνές εκτός μικροφώνου). Στο προεδρείο, ναι για εφορευτική. Να ψηφίσουμε (φωνές εκτός μικροφώνου). Λοιπόν συνάδελφοι θα περάσουμε, για να φτάσει ο ισχυρός στην έγκριση του διοικητικού απολογισμού, ποιοι ψηφίζουν υπέρ; κατά; Είναι εμφανές ότι περνάει, αν θέλετε να κάνουμε καταμέτρηση, μπορούμε να κάνουμε έτσι; Περνάει κατά πλειοψηφία, περνάει, περνάει (φωνές εκτός μικροφώνου). Να κάνουμε καταμέτρηση, εντάξει. Είναι 2 άτομα εθελοντές; Ωραία, άλλος ένας γίνεται; Συνάδελφε, έρχεσαι εθελοντής να κάνεις καταμέτρηση; Έλα. Οι δύο οι συνάδελφοι, οι δύο συνάδελφοι, η συναδέλφισσα και ο συνάδελφος, λοιπόν, υπέρ; 44 υπέρ, κατά; Το είπα ψήφισα υπέρ. Λοιπόν λευκά, το άκουσα, λευκά, λευκά; 1 λευκό. Συνάδελφοι, μετά τη καταμέτρηση, υπέρ του διοικητικού απολογισμού 45, κατά 31, λευκό 1. Ως εκ τούτου ο διοικητικός απολογισμός εγκρίνεται (χειροκροτήματα). Λευκό 1, είπα! Λευκό 1 είπα, λευκό 1. Συνάδελφοι..

ΚΙΚΗ ΤΣΑΝΑΚΑΛΙΔΟΥ : Να προχωρήσουμε στην εκλογή της εφορευτικής, ησυχία συνάδελφοι.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι, οι καταμετρητές μπορούν να 'ρθουν λίγο δω; Που είναι;(φωνές εκτός μικροφώνου)

ΚΙΚΗ ΤΣΑΝΑΚΑΛΙΔΟΥ: Έχει κατατεθεί και πρόταση από την αγωνιστική συνεργασία για τη Γιαγκούδη τη Μαρία.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Η παράταξη, έχει παραδώσει και άλλη παράταξη το.. Λοιπόν η αγωνιστική συνεργασία προτείνει για εφορευτική επιτροπή την Γιαγκούδη Μαρία, ο Σάββας Παπαδόπουλος έκανε το Κλεάνθη από το Πάντειο, από την δικιά του παράταξη, οι άλλες παρατάξεις έχουν κάνει πρόταση, να κλείνουμε τις προτάσεις; Το δίκτυο δε θα 'χει; Θέλουν τουλάχιστον τρία άτομα ακόμη ένας πρέπει να είναι στην εφορευτική επιτροπή. Υπάρχει κάποια..; Μα δεν έχουμε ούτε εφορευτική!!

ΚΙΚΗ ΤΣΑΝΑΚΑΛΙΔΟΥ: Οι υπόλοιπες παρατάξεις; Το δίκτυο δεν έχει να προτείνει;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Συνάδελφοι, δεν έχουμε ακόμα τρία μέλη διαφορετικούς για εφορευτική επιτροπή.. Χρήστος Καραγκούνης,

ΚΙΚΗ ΤΣΑΝΑΚΑΛΙΔΟΥ: Ναι το ξέρω, δεν είναι εδώ πέρα. Δε το πέρασα θα το γράψει ο Ζήκος, εκεί που γράφει το χαρτί, θα γράψει και το Χρήστο

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Και για τα πρακτικά ποιοι είναι; Για αναπληρωματικούς, υπάρχει κανείς αναπληρωματικός;

ΚΙΚΗ ΤΣΑΝΑΚΑΛΙΔΟΥ: Αφού δεν υπάρχουν ας προχωρήσουμε

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι, έχουμε τρεις υποψηφιότητες, κλείνουμε. Κι άμα, ε δεν υπάρχει κανείς, τι να κάνουμε! Άμα υπάρχει..

ΚΙΚΗ ΤΣΑΝΑΚΑΛΙΔΟΥ: Η ενωτική αριστερή παρέμβαση δε θα βάλει;

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε κάτι σημαντικό. Από τώρα για να μπορέσει να δουλέψει η εφορευτική επιτροπή θα πρέπει οι παρατάξεις να υποβάλλουν τις υποψηφιότητές τους μετά τις 18:30 δε θα μπορεί να δουλέψει η εφορευτική και δεν θα έχουν έτοιμα ψηφοδέλτια. Λοιπόν θα θέσουμε από τώρα σε μια ώρα τις υποψηφιότητές τους, τα ψηφοδέλτια.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ρε παιδιά, τώρα, τώρα αμέσως.

ΚΙΚΗ ΤΣΑΝΑΚΑΛΙΔΟΥ: Πρέπει να εκλεγεί η εφορευτική, μην αποχωρείτε συνάδελφοι, έστω τυπικά πρέπει να εκλεγεί. Δεν υπάρχουν άλλα αναπληρωματικά μέλη; Δεν υπάρχουν. Ωραία. Εγκρίνονται και οι τρεις, έτσι;

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ωραία, εγκρίνεται ομόφωνα οι τρεις, τα τρία μέλη για εφορευτική επιτροπή. Η Γιαγκούδη η Μαρία, ο Κλεάνθης από το Πάντειο και ο Χρήστος Καραγκούνης. Στις 17:00 ώρα.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΡΑΚΟΣ: Ωραία, στις 17:30 θα είμαστε εδώ. Συνάδελφοι 17:30 να είμαστε εδώ για να ξεκινήσουμε τη διαδικασία να κλείσουμε (φωνές εκτός μικροφώνου). Συνάδελφοι από τις παρατάξεις 6 ώρα, στις 6 ώρα, Νίκη, Νίκη και οι άλλες παρατάξεις, το δίκτυο, με ακούει το δίκτυο; Συνάδελφοι, Κλεάνθη και 'σεις στις 6 ώρα να κατατεθούν οι υποψηφιότητες. Στις 6 ώρα, 6,6 ακριβώς θα είμαι εδώ. 6 ώρα. 17:30 θα είμαστε εδώ, 6 ώρα θα καταθέσετε υποψηφιότητες. Ρε 'σεις παιδιά, κοίταξε Σάββα.... 6 ώρα θα πούμε να μην μπερδευόμαστε. Λοιπόν συνάδελφοι 6 ώρα εδώ πέρα να τελειώνουμε με αυτή την ιστορία γιατί πιο πολύ μπερδευόμαστε.